

Робърт Антон Уилсън

ВЪСТАНАЛИЯТ ПРОМЕТЕЙ

Всички ние сме гиганти възпитани от пигмеи и научени да живеят мисловно ограничени. Как да се изправим в цял ръст, с цялата сила на нашия мозък - ето за какво е тази книга.

Бъдещето съществува първо във въображението, после във волята, а след това в реалността.

И не забравяйте вдъхновените и щастливите искат всеки друг да е вдъхновен и щастлив.

Робърт Антон Уилсън е романист, хуморист, драматург, поет, популяризатор на науката, преподавател и лектор - автор и съавтор на повече от тридесет книги, доктор по психология, отличен познавач на физиката и мистичните традиции - от дзен и йога до магия и херметизъм.

Този човек е или гений или Иисус!

Sounds (Лондон)

Признателност

Описаният в тази книга модел от осем вериги на съзнанието, както и голяма част от визиите за бъдещето произтичат от трудовете на д-р Тимъти Лиъри, чиито писма и личните ми разговори с него са повлияли и върху много други идеи, включени в книгата. Дълбоко съм задължен и на доктор О. Р. Бонтрейгър за това, че ме въведе в семантиката и най-общо в комуникационните науки, на Р. Бъкминстър Фулър за общата социологическо-технологична перспектива върху обсъжданите проблеми и на всички останали: Барбара Хъбард, Алън Харингтън, Ф. М. Есфъндайъри, д-р Пол Вацлавик, д-р Ерик Бърн, д-р Пол Сийгъл, д-р Израел Регарди, Алвим Тофлър, Фил Лот, д-р Зигмунд Фройд, д-р Карл Юнг, Алън Уотс, Алфред Коржибски и Алистър Кроули. Членовете на Изследователската група по

физика/съзнание (д-р Джак Сарфати, д-р Ник Хърбърт и Сол Пол Сайръг) са допринесли за тази книга много повече, отколкото може да се заключи от кратките позовавания на квантовата теория на тези страници: те направиха много за изясняването на цялостното ми разбиране за епистемологията.

Никой от тях не е отговорен за моите грешки и преувеличения.

Предговор към второто издание

Майната му на правителството!

Legends of the Fall

Майната ѝ на средната класа!

Evita

Както повечето от моите книги, и този текст се появи отчасти заради съзнателните ми планове и отчасти заради някои подозрителни събития. Всъщност той започна като докторска дисертация. Озаглавена „Еволюцията на невросоциологическите вериги: принос към социобиологията на съзнанието“, която написах през 1978-1979 г. за алтернативния университет „Пайдея“. По онова време този университет получи статут на „Одобрен от щата“ - най-високото признание, давано на алтернативните висши учебни заведения в Калифорния, където имаме алтернативи на всичко и щатът се чувства задължен да ги класифицира по скала, простираща се от „експериментално“ до абсолютно безумно. Уви, след като постигна относителна благонадеждност като „алтернативен“, университетът „Пайдея“ по-късно се обедини с много по-радикално и утопично заведение - университета „Хоторн“ — и така загуби топпозицията си сред образователните измишльотини на контракултурата в Калифорния, изпадайки от „одобрен“ до много по-ниската оценка „оторизиран“. Цялото това образуване впоследствие се присъедини към няколко разпокъсани и доста хлабаво свързани дружинки - без изключение непризнати от щата, което идеално устройваше шефовете им, тъй като и те не го признаваха.

През 1982 г. в Ирландия, верен на дисертацията си, която много харесвах, и хързулнат с докторска диплома, която заради сгромолясането на „Пайдея“ изглеждаше по-малко впечатляваща, реших да преработя ръкописа и да му придам по-комерсиален вид. Първата промяна се състоеше в отстраняване на всички бележки под линия (поне по две на изречение), които придаваха на оригинала истинско академично зловоние, но щяха да досадят на средностатистическия читател. После на много места започнах да се изразявам по-грубичко (и може би по-подличко), като по този начин доста засилих хумора, но не и добрия вкус. Написах още няколко глави, разработих всички упражнения и нахвърлях контурите за илюстрациите.

След това - с вещина и хитрост - отстраних повечето от позоваванията на д-р Тимъти Лиъри от началото на книгата и позволих името му да започне да се среща често едва към средата. Опитът ми даваше сериозни основания доста силно да вярвам, че тъй като д-р Тим беше включен в черния списък на издателите от Истаблишмънта по онова време, всяка книга, която открито и явно се позовава на неговите идеи, също щеше да бъде изхвърлена в кошчето за боклук.

Тогава сметнах, че разполагам с „популярна“ книга и може би това беше почти вярно. Първият издател, на когото я представих - Джереми Тарчър, я държа цяла година, за да размишлява, преди да я отхвърли. Единственото му обяснение засягаше смесицата от технологичен и контракултурен жаргон, който оттогава стана най-често използваният от мен стил в публицистиката. (Той се основава на начина, по който всъщност говоря.) След това опитах във *Falcon*, те я приеха в рамките на 48 часа, а в следващите 48 часа получих чек с аванса. „О, благословен ден!“

Един месец по-късно отново получих вест от Тарчър: той си променил мнението и решил, че все пак иска книгата. Преживявах един от моите периоди на крайна бедност (нещо, което периодично се случва на всички писатели на свободна практика) и ми струваше големи усилия да се въздържа и да не кажа на г-н Тарчър да си ... майката. Просто му написах, че имам договор с друг издател.

След като издател щеше да бъде *Falcon*, вмъкнах страницата с благодарностите, отдавайки на Лиъри признанието, което той заслужаваше от самото начало, и добавих името му в посвещението. Както и очаквах, от *Falcon* не възразиха. Това издателство винаги е служило като алтернатива на издателския Истаблишмънт, точно както „Пайдея“ някога служеше като подобна алтернатива на академичния Истаблишмънт.

„Въстаналият Прометей“ беше една от първите книги на *Falcon* и според мен първата, изработена на компютър. Както е обичайно при такива пионерски усилия, тя се появи с фаланга от печатни грешки, които през годините след това ме поставяха в доста неловко положение. (Когато *Chronicle* в Сан Франциско започна да се компютризира, и те имаха същите проблеми. Спомням си една история, в която, осъждайки наркотиците, шефът на полицията кривна в някакво изказване за възбудата си от срещата с Мики Маус и Гуфп.)

Предполагам, че репликата е попаднала там от друг материал, но изглеждаше така, сякаш полицейският шеф сам е смръкнал някакви ексцентрични химикали.) В това издание съм поправил тези грешки на местата, на които съм ги открил. Вече знам твърде много, за да си въобразявам, че съм

открил всичките. (Десети закон на Уилсън: бе; значение колко пъти писателят чете коректурите на книгата си. враждебни критици винаги ще открият поне една грешка, която той е пропуснал.)

Актуализирал съм всички места, които според мен са имали необходимост от това. Дори съм добавил няколко нови идеи (които, разбира се, ми се струват блестящи просто защото са нови), някои нови шеги и по принцип осигурих на текста така необходимите козметични промени. Това все още е една от любимите ми книги и, изглежда, повечето от моите почитатели високо я ценят.

В Германия-Швейцария-Австрия в края на 80-те години на пазара съжителстваха три немски варианта на книгата: луксозно издание на *Sphinx Verlag*, Цюрих, издание с меки корици за масовия пазар на *Rowalt Verlag*, Хамбург, и дори още по-евтино пиратско издание на вечно заетите пещерни обитатели от *untenvelt*¹. Последните, разбира се, не плащаха никакви авторски права, но фактът, че имам три аудитории на три различни икономични нива, ме убеди да се чувствам като много популярен писател в *Mitteleuropa*².

Докато размишлявам над това десето издание на „шокиращо неконвенционална“ или „откачена“ книга, започнала кариерата си през 1978 г., съм само леко смутен от предвижданията, които се оказаха твърде оптимистични. (Разбира се, ревизирал съм ги в съответствие със сегашните си познания и с най-добрите си догадки.) Много по-изненадан и доволен съм, че голяма част от прогнозите сега изглеждат много по-малко шокиращи, отколкото когато ги публикувах за пръв път. Всъщност най-ексцентричното и „най-утопичното“ сканиране на бъдещето, представено тук, се радва на най-голяма научна подкрепа през 90-те години. Да виждаш две десетилетия напред, дори само в няколко области, се смята за някакъв успех в играта на Футуризма. Всеки бюлетин от намиращата се в бойна готовност космическа станция „Мир“ ми напомня, че ако космическите ми прогнози проектираха „твърде много твърде скоро“, част от очакванията ми в действителност вече са осъществени, а останалите очевидно са на път.

Чувствам се по-огорчен от лиричното пресъздаване на Интензификацията на интелигентността. През 70-те години просто не осъзнавах степента, до която „младежката революция“ от 60-те беше ужасила управляващия ни Елит, или че те ще се опитат да предотвратят бъдещите подеми на радикалния Утопизъм чрез преднамерено „затъпяване“ на образователната система. Онова, което създадох, т. нар. „Поколение X“, трябва да се класира на само като най-неграмотните, но и като най-параноичните и депресирани деца. подвизавали се някога в нашата Република. Съгласен съм с обявената извън закона радиозвезда Травис Хип, че параноята и депресията са неизбежен резултат от невежеството. Тези деца не просто не знаят нищо - те дори не желаят да знаят³. Те осъзнават - при това доста мъгляво - единствено, че някой ги е прецакал, но нямат достатъчно хъс или злоба, за да се опитат да открият кой го е направил и защо.

За щастие тази Епоха на глупостта не може да продължи много дълго. Повечето хора вече знаят, че ако искаш добър телевизор или видео, трябва да са японски, добрата кола е японска или немска и т. н. В крайна сметка, за да се съревновава, Елитът ще трябва да позволи малко повече образование на американската младеж, преди напълно да потънем до нивото на страна от Третия свят.

Онзи ден гледах един филм, наречен *The Edge* („Острието“), който според мен е най-доброто, произведено от Холивуд след „Мълчанието на агнетата“. Може би не е съвпадение, че и тук главната роля отново се изпълнява от Антъни Хопкинс. В една сцена той и партньорът му Алек Болдуин, изглежда, са попаднали в абсолютно безизходна ситуация, изгубени в Арктика, нападнати от гладна мечка, без оръжие, обречени на смърт. Болдуин рухва, но Хопкинс изнася забележителен монолог, извеждайки Болдуин от отчаянието. Речта му най-общо е следната: „Знаеш ли. че можеш да получиш огън от леда? Истината е. че можеш. Огън от леда. Помисли за това. Огън от леда. Мисли! Мисли!“

Тази загадка има както прагматичен, така и символен (алхимичен) отговор. Можете да откриете прагматичния отговор във филма в съвсем експлицитна форма и е възможно той да се окаже полезен за вас, ако някога се загубите из северните гори. Алхимичният или дзен-будисткият отговор също се съдържа във филма - имплицитно - и е осезаем само за онези, които разбират дълбокия образ, изграждан от Хопкинс в тази история. Той може да ви бъде полезен винаги когато отчаянието сякаш ви премазва.

Следователно за онези, които и в края на книгата все още не могат да разберат или да съчувстват на моето Ницшеанско утвърждение, цитирам отново:

Огън от леда. Мисли! Мисли!

Кой беше оня Прометей и въобще защо ни даде огъня?

Робърт Антон Уилсън

В Интернет: <http://www.rawilson.com>

1 От немски - подземен, потаен живот. - б. пр.

2 От немски - Средна Европа. - Б. пр

3 Говорителката на Поколение X - Шан Никс - води токшоу по KGO - една от най-влиятелните радиостанции на Западния бряг. В едно от предаванията тя обяви, че Ватиканът не е държава, а в друго, че Анулирането на съдебното жури е неогдавнаш-о изобретение на крайната десница. И т. н.

Въведение от Израел Регарди

Способността да се създаде синтез от различни гледни точки - научна, социална и философска - е рядка дарба. Не са много онези, които дръзват да се заемат с такава задача.

Представете си, че някой се опитва да осмисли амалгамата от осемте неврологични вериги на Тимъти Лиъри, упражненията за самонаблюдение на Гурджиев, общата семантика на Коржибски, магическите теореми на Алистър Кроули, няколкото йогийски дисциплини, „Християнска наука“⁴, теорията на относителността и модерната квантова механика, както и много други подходи към разбирането на света около нас! За тази цел е нужен човек с почти енциклопедично образование, невероятно гъвкав ум, прозрения, които са поне толкова силни, колкото са онези, които той се опитва да синтезира, и *mirabile dictu*⁵ - чудесно чувство за хумор.

От няколко години, от момента, в който се запознах с трудовете на Робърт Антон Уилсън, съм се възхищавал от вечно присъстващото и клокочещо чувство за хумор и от широкия спектър на интелектуалните му интереси. Веднъж дори бях толкова самонадеян, та го предупредих в едно писмо, че хуморът му е твърде добър, за да заслужава да бъде пилян пред простолюдието, което, най-общо казано, няма да го разбере и дори може да възнегодува. Същевременно тачи кипяща и сърдечна лекота станаха още по-видими в *Cosmic Trigger* („Космически спусък“), а след това и в трилогията *Schrodinger's Cat* („Котката на Шрьодингер“). Понякога съм се чудел дали този необикновено широк спектър на интелектуално скиталчество не е твърде разтегнат и заради това объркващ за обикновения читател. Но дори и да е така, хуморът и синтезът са още по-подчертани в тази блестяща и амбициозна книга — „Въстаналият Прометей“.

Въпреки че читателските ви интереси вече може да са ви запознали с някои от понятията, използвани от Уилсън в тази книга, неговото тълкуване дори на най-простото и на най-основното от тях е показателно. Тук имам предвид теорията за „импринтинга“ (запечатването), която той широко използва. Същото се отнася и до препратките му и обяснението на осемте неврологични вериги по Лиъри. Отново се запознаваме с тях така, сякаш те никога не са ни били представяни преди това.

Още повече харесвам фината и почти невидима употреба на мистични догми, която пронизва всичките му трудове. Да разгледаме например началото на шеста глава. Там се цитира едно изключително смислено изречение от Уилям С. Бъроуз. Не се споменава - а няма нужда - никакво предшестващо учение за този „Закон за тройките“, както може да се нарече. Същевременно една доктрина, произтичаща от средновековна мистична школа, постулира, че винаги има две борещи се сили - наречени за удобство Строгост и Мекота, - както и трета, която винаги ги помирява. Третата сила е от първостепенно значение за тази доктрина, която е формулирана и пре-формулирана отново и отново по дюзини начини през вековете, достигайки кулминацията си в идеята, изказана от Бъроуз и, разбира се, използвана от Уилсън.

Във „Въстаналият Прометей“ са пръснати дюзини подобни семена на мъдростта, които са обречени да окажат фундаментално въздействие върху всеки читател навсякъде по света. Това е една от многото добродетели на книгата на Уилсън: тя ще остави дирята си върху всички читатели и тези семена несъмнено ще пуснат корен и ще разцъфтят не само на най-прозаичните места, но и в най-неочакваните умове. Защитниците на Таро ще открият необикновени и просветляващи интерпретации на някои от любимите си карти, когато се плъзнат назад към основните нервни вериги. За мен те бяха просветление, защото осигуряват нова гледна точка, която трябваше да бъде интегрирана в общото ми становище по тези въпроси.

Единствената област, в която с неохота бях склонен да не приема гледището на Уилсън, беше пристрастеното му отношение според мен - към Утопия, която той достатъчно красноречиво изразява като „мъчително раждане на космически Прометей, въставащ срещу дългия кошмар на историята на уседналите примати“. Историята на човечеството е и история на една Утопия след друга, възвестявана с ентузиазъм и енергичност и разчитаща на всички факти на вярата и науката (така, както са съществували в конкретния момент в пространството-времето), за да сътрудничат на фантазията. Минава десетилетие или може би столетие и фантазията изчезва. Утопията е отишла на вятъра, за да се присъедини към по-ранните Утопии на по-ранните примати. Аз обаче искрено се надявам, че Уилсън е *прав* в този случай.

Е, не отричам факта, че Утопията, за която говори Уилсън, отразявайки като ехо много от най-добрите научни и философски умове на нашето време, е съвсем реална възможност *на някакъв етап*, но ми се струва твърде невероятно, че тя може да се появи през следващото десетилетие. Разбира се, това изглежда невероятно само от гледна точка на днешното състояние на просветеността на света - или на нейната липса - и защото внушава „чудо“, осъществяващо се едновременно в огромен брой

4 Религиозна деноминация, основана в САЩ през 1879 от Мери Бейкър Кди. авторка на книга, представяща основите на нейното учение: *Science and Health with key to Scriptures*. Около 1/3 от близо 3 000 й паства са в 56 страни извън САЩ, качи богомолците са концентрирани в области със силни протестантски традиции. Широко известна е с практикуването на духовно изцеление - ударение, което може да се разбере най-добре във връзка с нейните исторически корени и учение. - Б.пр.

5 Ог латински - чудно за казване, удивително - Б. ред.

живи примати - каквито п семантични теории да са включени в значението на думата „едновременно“.

Както и да е, това е несъществено разногласие, имайки предвид плодотворното великолепие на по-голямата част от тази водеща към просветление книга.

В една от предишните си книги Уилсън пише, че:

... [през] 1964 г. д-р Джон С. Бел публикува описание на опит, което и днес слисва физиците. Онова, което Бел сякаш доказва, е, че квантовите ефекти са „не-локални“ в смисъла на Бом, т. е. те не са просто тук или там, а и на двете места. Това очевидно означава, че пространството и времето са реални единствено за нашите бозайнически сетивни органи, те не са *наистина* реални.

Този цитат силно ми напомня за индуисткото понятие за Мрежата на Индра. Той понякога се описва като огромна мрежа, разстлана над Цялата Вселена: вертикално, за да представлява времето, и хоризонтално, за да представлява пространството. Във всяка точка, в която се кръстосват нишките на мрежата на Индра, има диамант или кристално мънисто - символът на отделното съществуване. Всяко кристално мънисто отразява с блестящата си повърхност не само всяко друго мънисто в цялата мрежа на Индра, но всяко отделно отражение на всяко отражение на всяко друго кристално мънисто върху всяко друго мънисто — до безкрай. Можем да го оприличим и на свещ, поставена в центъра на голяма зала. Около нея са подредени десетки хиляди огледала, така че когато свещта се запали, се вижда не само нейното отражение във всяко отделно огледало, но и отраженията на отраженията във всяко огледало, повторени *ad infinitum*⁶.

Едно от няколкото достойнства на „Въстаналият Прометей“ е, че използвайки неврологичните вериги на Лиъри, Уилсън вярва, че е необходима нова философска парадигма. Всъщност това е отговорът му на моята критика срещу Утопичната му фантазия. Възможно е през това десетилетие да не разберем дали е вярно или не, но не това е важно. Ясно е, че благодарение на прозренията на много съвременни мислителни фундаменталните нови интелектуални резултати не произлизат просто от бавното натрупване и усърдно смилане на дребни малки открития или просто чрез добавянето на нови теории към нашия съществуващ арсенал от издържали проверката на времето баналности. Истината е по-скоро, че с фантастична скорост се осъществяват квантови скокове в светогледа ала Тейяр дьо Шарден⁷ към нов хоризонт или ниво на възприятие. Това прозрение обикновено идва от революционно *обобщение*, което преподрежда или трансформира предишното мислене в нова и по-просветена отпавна рамка.

Това съответства на очарователната му теза, че всичко живо е наистина живо в най-пълния и най-динамичния смисъл на думата. То гречи, търси, пулсира, организира и, изглежда, съзнава движението нагоре. Може би „трептя“ е почти правилната дума, напомняйки за миоклонусите⁸ на вегетотерапията на Вилхелм Райх, които от време на време са безкрайно неприятни за пациента, лежащ на кушетката, тъй като заради тях той чувства, че се разпада на хиляди частици. Всъщност това не става.

Сякаш организъмът събира сили за скок напред или нагоре в неизвестното, към по-високорангов светоглед.

Преходът към по-висок ред на функциониране - или закачване-то към по-висша нервна верига - често се придружава от силна тревожност или смущения в личния живот, създаващи чувството, че организъмът се разпада или разчупва. Това явление на нестабилност е наистина начинът, по който всеки жив организъм - общества, човешки примати, химически разтвори и т. н. - сякаш се разтърсва от миоклонуси или подобни конвулсии в нови комбинации и пермутации към по-висши и нови нива на развитие. Ето защо може би пространствено-времената Утопия за нова сфера на изследване на приматите в крайна сметка има някаква валидност, сочейки, че колкото по-силно е разстройството или миоклонусът, толкова по-голям е квантовият скок към по-висша неврологична верига. Това е една от причините твърдо да вярвам, че преходът към следващото ниво на спиралата няма да е гладък или лишен от страдания и хаос.

Всичко това подсказва както според Уилсън, така и според Лиъри, че мозъкът е много сложен, отколкото някога сме си представяли. Напълно възможно е той да функционира в измерения, които са необичайно отдалечени от нисшите нервни вериги и от време на време да ни „подхвърля по някой кокал“, така че да можем да продължим да функционираме в измисления свят на всекидневното статукво. Междувременно мозъкът е многомерна структура, която се чувства у дома си не само в тесния свят на приматите, в който сме били програмирани да живеем. Той е в състояние да разшифрова вълни и честоти от други измерения, царства на „светлината“, на смислово неограничената десенирана реалност, които са тук и сега, но и надскачат нашите днешни късогледни

6 От латински - до безкрайност. - Б. ред

7 Пиер Тейяр дьо Шарден, род. 1.05.1881 г., Сакрснат. Франция, поч. 10.04.1455 г. Ню Йорк, френски философ и палеонтолог, известен с теорията си, че човекът еволюира - умствено и социално - към окончателно духовно единство. Смесвайки наука и християнство, той -заявява, че човешката епика наподобява „пътя към Кръста“. Много от теориите му предизвикват резерви и възражения от Римокатолическата църква и от Йезуитския орден, чийто член е. През 1962 г. Ватиканът излиза с *immilum*. или просто предупреждение, срещу некритичното приемане на неговите идеи. Духовната му отдаденост обаче не се поставя под съмнение - б пр

8 Миоклонус - внезапен спазъм на мускулите, предизвикващ повдигане и изпъване на ръцете. - Б. ред.

тунели на реалността на ригидното ни възприятие и концептуализации на пространството и времето.

Ако е така, името на тази книга - „Въстаналият Прометей“ - е нещо повече от лесно запомнящо се заглавие на дълбока и очарователна книга. Вместо това то става заглавие на опита ни да надминем себе си с квантов скок към нов свят, който е бил изграден в представите само на малцина. Уилсън е един от малката група хора, които се подготвят и ако ние, останалите, им позволим, ще заемат нашето място в Новия Еон.

Ще завърша с цитат от Уилсън:

Всички ние сме възпитани от пигмеи гиганти, които са се научили да ходят с неизменна умствена патерица. Как да освободим цялата си умствена мощ - ето за какво е тази книга.

Израел Регарди
Финикс, Аризона
Юли, 1983

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

Уилсън се определя като „онтологичен партизанин“, подчертаващ намерението си да атакува езика и познанието по начина, по който терористите атакуват своите цели: изскачайки от сенките за непредизвикана атака, а след това шмугвайки се обратно и криейки се зад сърдечен, невъздържан смях.

Робърт Шийфър, *The Skeptical Inquirer*

ПЪРВА ГЛАВА

МИСЛЕЩИЯТ & ДОКАЗВАЩИЯТ

Ние сме това, което мислим. Всичко е построено върху мисълта. Всичко се основава на мисленето.
Буда, Дхаммапада

Бащата на американската психология Уилям Джеймс разказва как веднъж срещнал възрастна жена, която му казала, че Земята се крепи на гърба на огромна костенурка.

- Но, скъпа госпожо - попитал проф. Джеймс колкото е възможно по-любезно, - на какво се крепи костенурката?

- А, това е толкова просто - отвърнала тя. - Костенурката се крепи на гърба на друга огромна костенурка.

- О, разбирам - отбелязал проф. Джеймс, все още съвсем любезно. - А ще бъдете ли така добра да ми кажете какво крепи втората костенурка?

- Няма смисъл, професоре - отговорила старата дама, разбирайки, че той се опитва да я вкара в логически капан. - Става дума за костенурки-костенурки-костенурки и така нататък *до края*.

Не бързайте да се присмивате на възрастната жена. Всички човешки умове в основата си действат на същия принцип. Нейната вселена е била малко по-ексцентрична от повечето останали, но е била изградена на същите умствени принципи като всяка друга вселена, в която хората са вярвали.

Както отбелязва д-р Ленърд Ор, човешкият мозък се държи така, сякаш е разделен на две части: Мислещ и Доказвай!

Мислителят може да мисли практически за всичко. Историята показва, че той може да мисли, че Земята е окачена на гърбовете на безброй костенурки или че е куха, или че *се носи в пространството*⁹. Сравнителната религия и философия показват, че Мислителят може да разглежда себе си като смъртен, безсмъртен, едновременно като смъртен и безсмъртен (модела на прераждането) или дори като несъществуващ (будизма). Може да мисли за себе си като живеещ в християнска Вселена, марксистка Вселена, научно-релятивистична Вселена или нацистка Вселена, наред с много други възможности.

Психиатрите и психолозите често са отбелязвали (за голямо съжаление на колегите си в областта на медицината), че Мислителят може да се мисли за болен и дори за оздравял.

Доказващият е много по-прост механизъм. Той действа въз основа на един-единствен закон: „Каквото и да помисли Мислителят, Доказващият ще го докаже.“

Ето един типичен пример, който е породил невероятни ужаси по-рано през този век: ако Мислителят мисли, че всички евреи са богати, Доказващият го доказва. Той ще открие доказателства, че и най-бедният еврей в най-западналото гето има скрити пари. По същия начин феминистите са способни да вярват, че всички мъже, включително и умиращите от глад несретници, които живеят и спят на улицата, експлоатират всички жени, включително кралицата на Англия.

Ако Мислителят смята, че Слънцето се движи около Земята, Доказващият услужливо ще организира всички възприятия, за да съответстват на тази мисъл; ако Мислителят промени мнението си и реши, че Земята се движи около Слънцето, Доказващият ще реорганизира доказателствата.

Ако Мислителят помисли, че „светената вода“ от Лурд ще излекува лумбагото му, Доказващият умело ще оркестрира всички сигнали от жлезите с вътрешна секреция, мускулите, органите и т. н., докато те отново не подобрят здравословното си състояние.

Разбира се, много лесно е да се види, че разумът на другите функционира по този начин; сравнително много по-трудно е да осъзнаем, че и собственият ни ум действа така.

Смята се например, че някои мъже са „по-обективни“ от други. (Човек рядко чува това за жените...) Твърди се, че бизнесмените са упорити, прагматични и в този смисъл са „обективни“. Краткото вглеждане в шантавата политика, към която се придържат повечето от тях, бързо ще коригира това впечатление.

Същевременно, за учените все още се вярва, че са обективни. Нито едно проучване на биографията на великите учени няма да потвърди това. Те са също толкова *избухливи*, а следователно и предубедени, колкото и всяка група от велики художници или велики музиканти. Не само Църквата, но и утвърдените астрономи по онова време осъждат Галилей. Мнозинството от физиците отхвърлят специалната Теория на относителността на Айнщайн през 1905 г. Самият Айнщайн не приема нищо от квантовата теория след 1920 г., без значение колко експерименти я подкрепят. Вратата на Едисон в електрическите генератори на прав ток го кара в продължение на дълги години да настоява, че генераторите на променлив ток са опасни, дори след като безопасността им е доказана на всеки друг¹⁰.

9 Милиони хора вярват в това (включително и този автор)

10 Еднсоновата твърдоглавост по този въпрос е резултат отчасти на ревността му към изобретателя на генератора с променлив ток Никола

Науката постига или по-точно се приближава до обективността не защото отделният учен е имунизиран срещу психологическите закони, които управляват всички останали, а защото научният метод - групово творение - в крайна сметка надделява над индивидуалните предразсъдъци.

Нека вземем един прословут пример от 60-те години. Тогава три изследователски групи „доказват“, че LSD причинява увреждане на хромозомите, а три други групи „доказват“, че LSD няма ефект върху хромозомите. И в двата случая Доказващият е доказал онова, което Мислителят е помислил. Днес във физиката има 7 експеримента, които потвърждават една много противоречива концепция, известна като Теорема на Бел, и два експеримента, които я оборват. В областта на свръхсетивното възприятие резултатите са еднородни след повече от един век: всеки, който дръзне да докаже, че свръхсетивното възприятие съществува, успява, и всеки, който се заеме да доказва, че свръхсетивното възприятие не съществува, също успява.

„Истината“ или относителната истина се появява едва след десетилетия експериментиране от хиляди групи по целия свят.

В дългосрочен план се надяваме с всеки изминал век да се доближаваме все повече и повече до „обективната Истина“.

В краткосрочен план винаги важи законът на Ор:

Каквото и да помисли Мислителят, Доказващият ще го докаже¹¹.

Ако Мислителят мисли достатъчно страстно, Доказващият ще докаже мисълта толкова категорично, че никога няма да успеете да убедите човека в несъстоятелността на подобно убеждение, дори ако то е нещо толкова забележително като идеята, че съществува *газообразно* гръбначно с астрономическо значение („БОГ“) и че то ще прекара вечността в измъчване на хората, които не вярват в неговата религия.

Упражнения

Колкото и да е тъжно да се каже, никога няма да разберете нищо, ако просто прочетете книга за него. Затова всеки научен курс включва лабораторни експерименти, а всяко движение за освобождение на съзнанието изисква практикуване на йога, медитация, техники за конфронтация и т. н., при които идеите се проверяват в лабораторията на собствената ви нервна система.

Читателят в никакъв случай *няма* да разбере тази книга, ако не направи упражненията, представени в края на всяка глава.

За да изследвате Мислещия и Доказващия, опитайте следното:

1. Представете си ярко монета от двадесет и пет цента, а след това си представете също *толкова ярко*, че ще намерите четвърт долар на улицата. После търсете монетата всеки път, когато излезете на разходка, като продължавате да си я представяте. Проверете колко време ще ви е необходимо, за да намерите монетата.

2. Обяснете горния експеримент чрез хипотезата за „селективното внимание“, т. е. *повярвайте*, че навсякъде има дузини загубени монети и вие сте обречени да откриете някоя, ако непрекъснато търсите. Потърсете втора монета.

3. Обяснете експеримента чрез алтернативната „мистична“ хипотеза, че „разумът контролира всичко“. *Повярвайте*, че сте накарали монетата от 25 цента да се прояви в тази Вселена. Идете да потърсите втора монета.

4. Сравнете времето, което ви е необходимо, за да намерите втората монета, използвайки първата хипотеза (вниманието), с това, изминаващо при използването на втората хипотеза (разумът, надделяващ над материята).

5. С помощта на изобретателността си се опитайте да измислите подобни експерименти и всеки път сравнявайте двете теории: „селективното внимание“ (съвпадение) срещу „разумът контролира всичко“ (психокинеза).

6. Избягвайте преждевременно да достигате до категорични заключения. В края на месеца прочетете отново тази глава, премислете я още веднъж и пак отложете достигането до каквото и да било догматично заключение. *Повярвайте*, че е *възможни все още да ни знаете всичко и да има какво тепърва да учите*.

7. Убедете се¹² (ако все още не сте убедени), че сте грозни, непривлекателни и тъпи. Идете на парти с тази нагласа. Наблюдавайте как се отнасят хората с вас.

8. Убедете се (ако все още не сте убедени), че сте красиви, неустойими и остроумни. Идете на

Тесла. От друга страна, Тесла отказва да приеме Нобеловата награда, когато тя е предложена на двамата с Едисон, защото не желае да се появява на една и съща трибуна с него. Тези двама гении са способни на „обективност“ и наука само в определени лабораторни условия. Ако си мислите, че имате по-висок „коэффициент на обективност“ от някои от тях, защо не сте номинирани за Нобелова награда?

11 Ако читателят е учен, нека не изпада в паника. Това, разбира се, не се отнася до вас, а до онези заблудени глупаци в противоположния лагер, които отказват да признаят, че вашата теория е единствено разумната.

12 „Вярвайте“ и „убедете се сами“ означава да правите онова, което прави актьорът: преструвайте се, докато преструвката не започне да изглежда действителност и както казват джаз музикантите: „Фалшифицирай докато не го постигнеш“.

парти с тази нагласа. Наблюдавайте как се отнасят хората с вас.

9. Това е най-трудното от всички упражнения и се състои от две части. *Първо*, наблюдавайте внимателно и безпристрастно двама близки приятели и двама относително непознати. Опитайте се да откриете какво мислят техните Мислителни и как техните Доказващи методично се заемат да го доказват. *Второ*, приложете същото упражнение върху себе си.

Ако мислите, че сте научили урока си от тези упражнения за по-малко от шест месеца, значи изобщо не сте работили както трябва върху тях. Ако наистина полагате усилия за шест месеца би трябвало едва да започвате да осъзнавате колко малко знаете за всичко.

10. Повярвайте, че е възможно да се носите над земята и да летите просто защото го желаете. Наблюдавайте какво става.

Ако това упражнение се окаже също толкова разочаровашо за вас, колкото и за мен, опитайте следващото, което *никога* не разочарова.

11. Повярвайте, че можете да надминете всичките си предишни амбиции и надежди във всички области от живота си.

ВТОРА ГЛАВА

ХАРДУЕР & СОФТУЕР: МОЗЪКЪТ И НЕГОВИТЕ ПРОГРАМИ

Като биологичен вид ние съществуваме в свят, в който има милиарди информационни точки¹³. Върху тези матрици от точки налагаме структура¹⁴ и така светът има смисъл за нас. Моделът на тази структура възниква в рамките на биологичните и социологическите ни свойства¹⁵.

Пърсинджър и Лафрениър,
Space-Time Transients and Unusual Events

В цялата книга ще разглеждаме човешкия мозък като вид биокомпютър: електроколоиден компютър, различен от електронните, произведени от твърдо вещество компютри, съществуващи извън главите ни.

Моля добре да забележите и да запомните: не съм казал, че човешкият мозък е компютър. Аристотеловата идея, че за да разберете нещо, трябва да знаете какво е то, е била изоставена последователно от всички науки заради прагматичната причина, че простата дума „е“ въвежда толкова много метафизически допускания, че можем вечно да спорим за тях. В най-напредналите науки, например математическата физика, никой вече не говори за това, какво е дадено нещо. Учените обсъждат какъв *модел* (или карта) може най-добре да се използва, за да се разбере изследваното от тях.

По принцип този научен навик да се избягва „е“ може благотворно да се разшири към всички области на мисленето. Следователно, когато четете някъде, че А е В, нещата ще се изяснят, ако си го преведете като „А може да се смята за или да се моделира по В.“

Когато казваме: „А е В“, твърдим, че А е *само* онова, което се явява в нашата област на изследване или сферата ни на специализация. Това е много показателно. Когато казваме: „А може да се смята за В или да е моделирано по него“, казваме точно толкова, колкото имаме право да кажем, и нищо повече.

Следователно твърдим, че мозъкът може да се разглежда като компютър, но не твърдим, че той е компютър.

Мозъкът, изглежда, е изграден от материя в електроколоидна суспензия (протоплазма).

Колоидите се привличат и достигат до състоянието на *гел* по силата на повърхностното си напрежение. Това се получава, тъй като повърхностното напрежение привлича всички подобни на лепило вещества.

Освен това колоидите - обратно - се отблъскват до състояние на *зол*¹⁶ заради електрическите си заряди. Това става, защото зарядите им са с еднакъв знак, а електрическите заряди с еднакъв знак винаги се отблъскват.

В равновесието между *гел* и *зол* колоидната суспензия поддържа своя континуитет и животът продължава. Отдалечете разтвора на Достатъчно разстояние от *гела* или от *зола*, и животът спира.

Всеки химикал, който прониква в мозъка, променя баланса между гел и зол и „съзнанието“ е повлияно по съответния начин. Следователно, подобно на LSD, картофите са „психеделични“, но с по-слабо действие. Когато човек премине от вегетарианство към обичайния си начин на хранене или

13 В нашата терминология тези информационни точки са събития или действия, т.е. глаголи, а не съществителни.

14 В нашата терминология модели или карти — статични неща; съществителни, а не глаголи.

15 В нашата терминология - мозъчен хардуер и софтуер.

16 Колоидна система, съставена от ситни твърди и течни частици или газови мехурчета, разпределена равномерно в течна или твърда среда.
- Б. ред.

обратното, промените в съзнанието също са „психеделични“.

Тъй като „Каквото и да помисли Мислителят. Доказващият ще го докаже“, всички наши идеи са психеделици. Дори без да експериментирате с диети или дрога, *ще* видите всичко, което според вас би трябвало да виждате, ако изобщо е физически възможно в тази Вселена.

Целият опит е хаос, докато не създадем модел, за да го обясним. Моделът може да изяснява хаоса, но той никога не е самият хаос, „Картата не е самата територия“; менюто няма същия вкус като ястието.

Всеки компютър има две страни, известни като софтуер и хардуер. (Софтуерът тук включва информацията.)

Хардуерът на всеки компютър, направен от твърдо вещество, е конкретен и локализиран и се състои от централен процесор, монитор, клавиатура, външно дисково устройство, CD-ROM, флопидискови устройства и т. н. - всички части, които можете да замъкнете в „Рейдио Шак“¹⁷ за поправка, ако компютърът не работи както трябва.

Софтуерът се състои от програми, които могат да съществуват в различни форми, включително напълно абстрактни. Програмата може да е „в“ компютъра в смисъл, че е била записана в централния процесор или на диск, който е свързан с него. Възможно е тя да съществува и на лист хартия, ако аз съм я измислил, или в наръчник. ако е стандартна програма. В тези случаи тя не е „в“ компютъра, но може да се сложи „в“ него по всяко време. Програмата обаче може да е и много по-неосезаема: възможно е тя да съществува само в главата ми, ако не съм я написал на хартия или ако съм я използвал някога и след това съм я изтрил.

Хардуерът е „по-реален“ от софтуера, защото винаги можете да го локализирате в пространството-времето: ако не е в спалнята, трябва някой да го е преместил в кабинета и т. н. От друга страна, софтуерът е „по-реален“ в смисъл, че бихте могли да смажете хардуера на прах („да убиете“ компютъра), но софтуерът продължава да съществува и е в състояние да се „материализира“ или да се „прояви“ отново в друг компютър.

(Всякакви спекулации за прераждането на този етап са отговорност на читателя, а не на автора.)

Когато говорим за човешкия мозък като електро-колоиден био-компютър, всички знаем къде е хардуерът: той е в човешкия череп. Софтуерът обаче, изглежда, е навсякъде и никъде. Например софтуерът в мозъка ми съществува и извън него в такива форми като книгата, която съм прочел преди 20 години, а именно английския превод на различни сигнали, предадени от Платон преди 2 400 години. Други части на моят софтуер са изградени от софтуера на Конфуций, Джеймс Джойс, учителката ми във втори клас, „Тримата смешници“, Бетховен, майка ми и баща ми, Ричард Никсън, многобройните ми кучета и котки, д-р Карл Сейгън, всеки и (до известна степен) *всичко*, което някога е оказвало влияние върху мозъка ми. Може да звучи странно, но точно това е начинът, по който функционира софтуерът (или информацията).

Разбира се, ако съзнанието се състоеше единствено от тази недиференцирана тапиока от безвремеви, безпространствен софтуер, нямаше да имаме индивидуалност, център, Аз.

Следователно искаме да знаем как от този универсален софтуерен океан се появява конкретният човек.

Каквото и да помисли Мислителят. Доказващият ще го докаже.

Тъй като човешкият мозък - подобно на мозъка на другите животни — действа като електро-колоиден компютър, а не като компютър от твърда материя, той следва същите закони като другите животински мозъци. С други думи, на дискретни квантови етапи в мозъка навлизат програми.

Всяка група програми се състои от четири основни части:

1. *Общи императиви.* Абсолютно базисни програми или „инстинкти“.
2. *Запечатване.* Това са повече или по-малко базисни програми, които мозъкът е генетично устроен да приема *само* в определени моменти от своето развитие. Тези моменти в етологията са известни като моменти *на уязвимост на запечатване*.
3. *Обуславяне.* Това са програми, надградени над запечатването. Те са „по-хлабави“ и доста лесни за промяна чрез контраобуславяне.
4. *Учене.* То е още „по-меко“ и „по-гъвкаво“ от обуславянето. По принцип първичното *запечатване* винаги може да отмени всяко последващо обуславяне или учене. Всяко запечатване е вид софтуер, който се е превърнал във вграден хардуер, след като е втълпен на младите неврони, когато те са особено отворени и уязвими.

Запечатването (софтуер, замразен в хардуер) са неподлежащите на договаряне аспекти на нашата индивидуалност. От безкрайните възможни програми, съществуващи като потенциален софтуер, запечатването установява границите, параметрите, *периметъра*, в чиито рамки се

осъществява цялото следващо обуславяне и учене.

Преди първото запечатване съзнанието на бебето е „безформено и празно“ — като Вселената в началото на „Битие“ или описанията на необуловеното („просветеното“, т. е. експлодиралото) съзнание в мистичните традиции. В момента, в който се направи първото запечатване, от творческата празнота се появява структура. Уви, растящият ум е впримчен в нея. Той се идентифицира с нея и в известен смисъл *става* структурата.

Целият процес е анализиран от Дж. Спенсър Браун в *Laws of Form* („Закопи на формата“), който пише за основите на математиката и логиката. Всеки здравомислещ читател обаче знае, че Браун говори и за процес, през който всички сме преминали при създаването от безкрайния океан от сигнали на онези особени конструкти, които наричаме „Аз“ и „мой свят“. Не е чудно твърдението на много потребители на LSD, че математиката на Браун е най-доброто описание на пътешествието на съзнанието под влиянието на това вещество, което някога е било писано.

Всяко следващо запечатване усложнява софтуера, който програмира опита ни и който ние *преживяваме като „реалност“*.

Обуславянето и ученето изграждат допълнителни мрежи върху тази основа от запечатан софтуер. Цялата структура на мозъчната система от вериги изгражда картата ни на света. Тя е онова, което Мислителят мисли, а Доказващият механично нагажда всички постъпващи сигнали в ограниченията на тази карта.

Следвайки д-р Тимъти Лиъри (с няколко модификации), за *удобство* ще разделим мозъчния хардуер на осем вериги. („За удобство“ означава, че това е най-добрата карта, която познавам. Приемам, че тя ще бъде заменена от по-добра в рамките на 10 или 15 години, но във всеки случай картата не е територията.)

Четири от веригите са „древни“ и консервативни: те съществуват у всеки (освен, разбира се, у „дивите“ деца).

1. **ОРАЛНАТА ВЕРИГА НА БИООЦЕЛЯВАНЕТО**. Тя се запечатва от майката или от първия майчински обект и се обуславя от последващото хранене или заплаха. Занимава се най-вече със сученето, храненето, прегръщането и телесната сигурност. Тя механично се оттегля от вредните или опасните фактори - или от всичко, *свързано* (чрез запечатване или обуславяне) с вредното или опасното.

2. **АНАЛНАТА ЕМОЦИОНАЛНО-ТЕРИТОРИАЛНА ВЕРИГА**. Тя се запечатва на етапа на „Прохождането“, когато бебето става, започва да ходи и да се бори за власт в семейната структура. Тази предимно бозайническа верига има териториални правила, емоционални игри или измами, йерархичен ред и ритуали на *домипация* или *подчинение*.

3. **ВРЕМЕСВЪРЗВАЩАТА СЕМАТИЧНА ВЕРИГА**. Тя се запечатва и обуславя от човешките артефакти и символни системи и „борави“ и „пакетира“ средата, класифицирайки всичко според местния тунел на реалността. Нейните функции са изобретяването, изчисляването, прогнозирането и предаването на сигнали през поколенията.

4. **„МОРАЛНАТА“ СОЦИО-СЕКСУАЛНА ВЕРИГА**. Тя се запечатва от първите преживявания на оргазъм и ухажване през пубертета и се обуславя от племенните табути. Преработва сексуалното удоволствие, местните дефиниции на „добро“ и „зло“, възпроизвеждането, възрастната родителска личност (полова роля) и отглеждането на малките.

Тъй като растежът на мозъка на всеки уседнал примат (човек) от раждането до зрялата възраст е кратко повторение на еволюцията, развитието на тези вериги заедно с това на мозъка през еволюцията създава възможност за оцеляване на генофонда, бозайническата социобиология (йерархичен ред, или политика) и предаване на култура.

Втората група от четири мозъчни вериги е много по-нова. Всяка от тях днес съществува само в отделни хора. Древните вериги са рекапитулация на еволюцията досега, а тези футуристични вериги са предвкусване на бъдещата ни еволюция.

5. **ХОЛИСТИЧНАТА НЕВРОСОМАТИЧНА ВЕРИГА**. Тя се запечатва от *преживяването на екстаз* чрез биологична или химическа йога. Преработва невросоматичните („психика-тяло“) кръгове на обратна връзка, соматично-сензорно блаженство, наркотичния „екстаз“, „изцелението чрез вярата“ и т. н. „Християнската наука“, невро-лингвистичното програмиране и холистичната медицина се състоят от трикове или „номера“, чиято цел е да накарат тази верига да влезе в действие, поне временно. Тантра йога се занимава с изместване на съзнанието изцяло към нея.

6. **КОЛЕКТИВНАТА НЕВРОГЕНЕТИЧНА ВЕРИГА**. Тя се запечатва от йога за напреднали (биохимични - електрически стресове) и преработва системите за обратна връзка между ДНК, РНК и мозъка. „Колективна“ е, защото съдържа и има достъп до целия еволюционен - „Сценарий“ - минал и бъдещ. Преживяването ѝ е божествено, „мистично“, разтърсващо ума. Тук живеят архетиповете на Колективното безсъзнателно на Юнг: Богове, Богини, Демони, Космати джуджета и други олицетворения на ДНК-програмите (инстинктите), които ни управляват.

7. **МЕТАПРОГРАМИРАЩАТА ВЕРИГА.** Тя се запечатва само от много напредналите йогини. Казано на съвременен език, тя се състои от кибернетично съзнание, което препрограмира и повторно запечатва всички останали вериги и дори само се препрограмира, създавайки възможност за съзнателен избор между алтернативни вселени или тунели на реалността.

8. **НЕЛОКАЛНАТА КВАНТОВА ВЕРИГА.** Тя се запечатва от Шок. „доближаване до смъртта“ или „клинична смърт“, излизане от тялото (ИТ), трансвремени възприятия („предчувствия“), транспространствени видения (екстрасензорно възприятие) и т. н. Настройва мозъка към не-локалната квантова комуникационна система, предложена от физици като Бом, Уолкър, Сарфати, Бел и други.

Тези вериги ще бъдат обяснени подробно по-нататък.

Упражнения

1. Ако все още нямате компютър, идете и си купете. След това отново прочетете тази глава.

2. За да разберете какво означава *хардуер* и *софтуер* (така, както са приложени към човешкия мозък), се отдайте на следната медитация.

Седнете в стая, където в продължение на половин час няма да ви безпокоят, и започнете да мислите: „Седя в тази стая и правя това упражнение, защото...“ и изредете колкото може повече „причини“.

Например, правите това упражнение, защото очевидно четете за него в книгата. И защо си я купихте? Препоръча ли ви я никой? Как е навлязъл този човек в живота ви? Ако просто сте я взели от рафта в книжарницата, защо сте били точно в тази книжарница онзи ден?

Защо четете такива книги - върху психологията, съзнанието, еволюцията и т. н.? Как се заинтересувахте от тези области? Кой ви „запали“ и преди колко време? Какви фактори от детството ви са наклонили везните и по-късно сте се заинтересували от тези теми?

Защо правите това упражнение в *тази* стая, а не другаде? Защо сте си купили или наели точно тази къща или апартамент? Защо сте в този град, а не в друг? Защо сте на този континент, а не на друг?

Защо въобще сте тук, т. е. как са се срещнали родителите ви. Знаете ли дали те съзнателно са решили да имат дете, или вие сте злополука? В кои градове са били родени? Ако са родени в различни градове, защо са се преместили в пространството-времето, така че пътищата им да се пресекат?

Защо тази планета е способна да поддържа живот и защо е създала този вид живот, който би измислил подобно упражнение?

Повторете същото упражнение след няколко дни и се опитайте да зададете и да отговорите на 50 въпроса, за които не сте се сетили първия път? (*Забележете, че никога не люлеете да зададете всички възможни въпроси.*)

Избягвайте всички метафизични спекулации (например карма, прераждане, „съдба“ и т. н.). Целта на упражнението е да бъде достатъчно разтърсващо ума, без да въвежда „окултни“ теории и ще е по-озадачаващо за вас, ако внимателно избягвате подобни открито „мистични“ спекулации.

Вземете някой предмет от домакинството - лъжица, писалка, чаша и др. Изпълнете същото упражнение като горното: Защо е тук⁰ Кой го е измислил, ако можете да откриете? Как това изобретение се е оказало на този континент? Кой го е произвел? Защо произвежда това, а не клетки за птици? Защо е станал производител, а не музикант? Защо сте го купили? Защо от всички предмети в къщата ви избрахте този за медитацията?

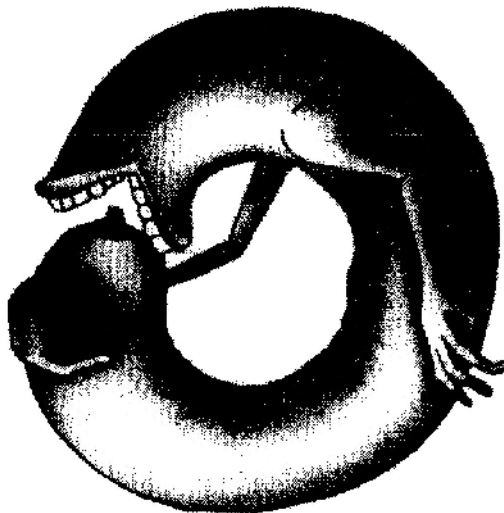
**А СЕГА ОТГОВОРЕТЕ БЪРЗО:
ВИЕ ВАШИЯТ ХАРДУЕР ЛИ СТЕ, ИЛИ ВАШИЯТ СОФТУЕР?
ИЛИ И ДВЕТЕ?**

ТРЕТА ГЛАВА

ОРАЛНАТА ВЕРИГА НА БИООЦЕЛЯВАНЕТО

Гените, подобно на монадите на Лайбниц, нямат прозорци; по-висшите свойства на живота се появяват.

Едуард Уилсън, *Sociobiolog*

Малцина от нашите прадеди са били свършени дами или джентълмени; мнозинството от тях дори не са били бозайници.

За да оцелее, всеки многоклетъчен организъм съдържа вградена верига на биооцеляването, която много просто програмира един избор на „или/или“: ПРИБЛИЖИ СЕ към подхранващото, предпазващото, или ОТДАЛЕЧИ СЕ от заплашващото, опасното.

Всяко млекопитаещо свързва веригата на биооцеляването с първия запечатан обект на биооцеляването: удоволствието. Биооцеляването и оралността са дълбоко свързани във всички бозайници, включително водещите уседнал живот примати (хората). Затова независимо от Ужаса на рака, според оценките 30 милиона американци продължават да пушат цигари... Други дъвчат дъвка (ментова, сочна плодова, дори без захар: по нещо за всеки вкус), гризат си ноктите, хапят си кокалчетата на ръцете, дъвчат химикалката, ядат повече от нужното (Иска ли някой чипс? А може би „Марс“? Солети, фъстъци, кашу? Искаш ли сирейки и солени бисквити с бирата. Мак? Непременно опитайте сандвичите с хайвер, госпожо Милър.) Някои си гризат устните, гълтат транквиланти и стимуланти и дори си дъвчат мустаците. Какво става в спалнята, е известно на института „Кинзи“¹⁸ и на всеки, който някога е гледал порнофилм.

Колко важно е това орално запечатване? Четем за бебе жираф, чиято майка случайно е убита от джип непосредствено след раждането му. Следвайки хардуерните генетични програми, новороденото „запечатва“ първия обект, който грубо съответства на архетипа на жирафите - самия джип. То следва машината, подава ѝ гласови сигнали, опитва се да суче от нея, а когато пораста, пробва да се сношава с колата.

По същия начин Конрад Лоренц разказва за гъсе, което случайно запечатало топка за пинг-понг и прекарало целия си живот на възрастно животно в пълно безразличие към гските, опитвайки се сексуално да се качва на топки за пинг-понг.

Както отбелязва Чарлз Дарвин:

През по-зрелите ни години, когато ни се представи зрителен обект, имащ някакво сходство с формата на женската гръд... изпитваме общ прилив на удоволствие, който сякаш влияе върху всичките ни сетива...

Древните изобразяват великата майка-богиня Диана Ефеска буквално с дузини гръди, а св. Павел споделя, че е чувал богомолците да пеят в екстаз: „Велика е Диана!“ Практически няма велик художник, който да не ни е оставил портрет (или много портрети) на голо женско тяло, особено гръдите, а дори в сцени без хора винаги, когато е възможно, се въвеждат извивки. По най-малкия повод архитектите разчупват Евклидовата права линия, за да въведат такива извивки - арки, мавритански куполи и т. н. Извивките на висящите мостове се изискват от законите на Нютон („Дъгата на гра-

¹⁸ Алфред К. Кинзи (1894-1956) - американски изследовател, който докато преподава курс в Индиана върху проблемите на брака през 30-те години, се насочва към изучаването на сексуалното поведение поради липса на адекватна информация. Институтът за изследвания върху секса към университета на Индиана с основан през 1947 г., а на следващата година са публикувани резултати от изследвания върху мъжете, следвани от *Sexual Behavior in the Human female* („Сексуалното поведение мри жените“) през 1953 г. Написани от Кинзи и трима негови колеги, тези трудове стана! известни като „Докладите на Кинзи“. - Б. ред.

витацията" според израза на Пинчън¹⁹), но въпреки това тези двойни висящи криви доставят естетическо удоволствие по причини, изтъкнати от Дарвин. Що се отнася да музиката, къде за пръв път сме я чули, кой ни е пял или тананикал и до коя част от майчиното тяло сме били притиснати?

Алпинистите като Малъри се ограничават до: „Защото е там“, когато се опитват да обяснят натрапливото си желание да изкачват тези конични върхове.

Приборите за хранене (оръдия за орално задоволяване) обикновено са кръгли или извити. Квадратните чинии и подложки изглеждат забавни заради изкуствеността си или странни.

Формите на НЛО са най-различни, но най-популярните са овалът и конусът.

Фройдистите смятат, че пристрастеността към опиатите е опит за връщане към утробата. Според нашата теория е по-вероятно опиумът и неговите производни да ни връщат към „безопасното пространство“ по веригата на биооцеляването: топлото, уютно място на биосигурността. Възможно е опиатите да задействат невротрансмитерите²⁰, характерни за кърменето.

В обобщение: веригата на биооцеляването е програмирана от ДНК да търси зона на комфорт и безопасност около майчиния организъм. Ако майката не присъства, ще бъде запечатан най-близкият неин заместител в средата. За осиротялото жирафче *четириколесният* джип е бил избран, за да замести *четириногата* майка. Гъсето, което не могло да намери *кръглото*, бяло тяло на майка си, фиксира *кръглата*, бяла топка за пинг-понг.

„Внедряването“ на тази верига в примитивна форма е станало при първите организми - преди около 3 или 4 милиарда години. В съвременния човек тази структура остава в *мозъчния ствол* и в *иктономната („инволюционната“) нервна система*, където е взаимосвързана с ендокринната и с другите поддържащи живота системи. Затова смущенията в нея влияят „едновременно върху цялото тяло“, по принцип *приемат формата на „физически“, а не на „психични“ симптоми и човекът обикновено е насочен към лекар, а не към психиатър.*

Трябва да се подчертае, че все още сме на примитивен етап от еволюцията и условията на тази планета са много жестоки. Радикалните педиатри не без основание настояват, че обичайното раждане в обикновената болница почти винаги е травмиращо за новороденото: то създава лошо запечатване, казано на наш език. Методите ни за отглеждане на децата също далеч не са свършени и над лошото запечатване надграждат лошо обуславяне. А общото насилие в нашите общества до днес, включително войни, революции, граждански войни и „необявената гражданска война“ на хищническата престъпна класа във всяка „цивилизована“ страна, през по-голямата част от времето поддържа първата верига на повечето хора в готовност за незабавно действие.

През 1968 г. едно проучване на здравословното състояние на американците показва, че 85% от населението има един или повече симптома, които ние бихме нарекли лошо запечатване или обуславяне по първата верига. Сред тях са замайване, сърцебиене, изпотяване на дланите и чести кошмари.

Това означава, че 85 от всеки 100 души, които срещате, трябва да се разглеждат - повече или по-малко - като „Амбулаторно ранени“.

Това е първото ниво на значение на нашето брутално, цинично предположение, че повечето хора са почти толкова механични, колкото и научно-фантастичните роботи. Мъж или жена, които влизат в нова ситуация с химикалите²¹ на тревожността на уплашеното бебе, препускащи из мозъчния им ствол, няма да са в състояние точно да *наблюдават, да преценяват* или да *решават* каквото и да било.

Затова и Гурджиев на собствения си жаргон е казал, че хората са заспали и имат кошмари.

„ЧЕСТНОСТ? ПОЧТЕНОСТ? КАК МОЖЕТЕ ДА ОЧАКВАТЕ ЧЕСТНОСТ ИЛИ ПОЧТЕНОСТ НА ПЛАНЕТА НА СПЯЩИ ХОРА?“

Г. И. Гурджиев

Това е гледната точка на най-ранните християни, заклеямени по-късно като еретици (гностици) от римските бюрократи. *Евангелието на Истината*, I в., директно посочва, че историята е кошмар:

...сякаш (човечеството) е дълбоко заспало и се е оказало в разстройващ сън. Или (има) място, към което те бягат... или раздават внезапни удари, или самите те са удряни... понякога изглежда, че някой ги убива... или самите те убиват съседите си...

За тези първи християни и за будистите *пробуждането* означава буквално излизане от кошмара на ужасяващите фантазии. В нашата терминология то значи корекция на редактирането, което ни кара да се държим и да възприемаме света като много лошо (неподходящо) свързани роботи, и внезапно виждане на неподправения свят.

Трябва да се подчертае, че след като е най-старата в еволюционното развитие, тази верига е и

19 Томас Пинчън, род. 8.05.1937 г.. Глен Коув, Лонг Айлънд, американски писател, чиито трудове комбинират черен хумор и фантазия, за да подобрят човешкото отчуждение в хаоса на модерното общество — Б ред.

20 Неврогрансмитерите са химикали, които променят електроколоидния баланс на мозъка и затова променят перцептивното поле. т. е. променят мозъка.

21 Тук имаме пред вид най-вече адреналина и адреналутина, които сигнализират на целия организъм да се подготви за борба или бягство.

най-механичната и *най-бързата*. Човек изобщо не съзнава времето по веригата на биооцеляването. Наблюдавайте скоростта на реакцията на кучето ви при първия звук на натрапник: заплашителният лай и движението на цялото тяло за заемане на бдителна поза са *автоматични*. Тогава кучето започва да възприема другите насоки, за да определи как трябва да се отнесе към конкретния досадник.

Робърт Ардри цитира бележките на приматолога Рей Карпентър, за да разберете тази част от мозъка си...

Представете си, че сте маймуна, тичате по пътеката покрай скала и неочаквано се изправяте лице в лице пред друго животно. Е, преди да разберете дали да го нападнете, да избягате от него или просто да го пренебрегнете, трябва да вземете няколко решения. Маймуна ли е, или не е маймуна? Ако не е маймуна, приятел на маймуните ли е, или е неприятел? Ако е маймуна, мъжка ли е, или женска? Ако е женска, интересува ли се от вас? Ако е мъжка, възрастна ли е, или е малолетна? Ако е възрастна, от моята група ли е, или е от друго стадо? ... Разполагате с около една пета от секундата, за да вземете всички тези решения, преди да бъдете атакувани.

Програмата на биооцеляването първо се прикрепва към безопасното пространство около майката (орално запечатване), а след това с напредването на възрастта се разширява, изследвайки какво е безопасно и какво не е. Без хардуерно вградените генетични (т. е. автоматичните) програми този втори етап ще е невъзможен и никой бозайник няма да напусне майчината гръд. Хардуерно вградените програми действат автоматично (*БЕЗСЪЗНАТЕЛНО*), защото ако трябваше да спирате и да обмисляте всяка ситуация, щяхте да бъдете изядени от първия хищник.

Разбира се, запечатването става *случайно* — според обстоятелствата в момента на уязвимостта на запечатване. (Спомнете си гъсето, което запечатало топката за пинг-понг.) Някои запечатват смелостта, любознателността и изследователския порив, други - боязливостта, инфофобията (страха от непредвидимото) и отдръпването в себе си, чийто краен случай е тъжното запечатване, наречено *аутизъм*, или детска шизофрения.

Всичко е роботизирано *докато* човек не се научи как да препрограмира и повторно да запечатва собствените си мозъчни вериги. В повечето случаи такова умение за метапрограмиране не се постига. Всичко става за секунда, на механичен автопилот, за *нула* време. „Просто установих, че го правя” - казва войникът, когато ю съдят за страхливост или го награждават за храброст.

Разбира се, върху това хардуерно вградено запечатване на веригата на биооцеляването се надгражда „по-мекото” обуславяне. То позволява периметърът на безопасното пространство да се генерализира от тялото на майката към глутницата или племето - „разширеното семейство”.

Освен Дарвиновия „инстинкт” (генетична програма) за самосъхранение всяко социално животно има подобен „инстинкт” да предпазва генофонда. Това е основата на алтруизма и социалните животни не биха могли да оцелеят без него.

Дивите кучета (и вълците) лаят, за да предупредят останалите в глутницата, че идва натрапник. Домашното ви куче ви идентифицира като водач на глутницата и лае, за да ви предупреди, че идва неканен гост. (Разбира се, то лае и за да предупреди натрапника, че е готово да се бие за територията си.)

Съзнанието на биооцеляването от първата верига е “едноизмерно”

С напредването на цивилизацията връзката с глутниците! (племето, разширеното семейство) е била скъсана. Това е коренът на широко диагностицираната „аномия”, „отчуждение” или „екзистенциална драма”, за които толкова много социални критици пишат така красноречиво. Всъщност

станало е следното: обуславянето на връзката на биооцеляването с генофонда е било заменено с *обуславяне на нагоните на биооцеляването да се свързват с особените билети, които ние наричаме „пари“*.

По-конкретно, съвременният мъж или жена не търси безопасност за биооцеляването си в генофонда, глутницата, разширеното семейство. Биооцеляването зависи от получаването на билетите. „Не можеш да живееш без пари“, както изтерзано възкликваше групата на Живия театър. Ако билетите се отдръпнат, моментално се появява дълбока тревожност за биооцеляването.

Представете си колкото е възможно по-живо какво щяхте да почувствате и да направите, ако утре ви отрежат от всичките ви източници на билети за биооцеляване (пари). Точно това изпитват племенните мъже и жени, ако са откъснати от племето си. Затова през по-голямата част от човешката история заточението или дори остракизмът²² са били достатъчно наказание, за да се налага конформизъм в племето. Не толкова отдавна, по времето на Шекспир, заплахата от изгнание е бил сигнал, предизвикващ истински ужас („Прогонен! - изплаква Ромео. - Прокълнатите използват тази дума в ада!“)

В традиционното общество принадлежността към племето е била биосигурност, а заточението — ужас и реална заплаха от смърт. В модерното общество притежаването на билети (пари) е биосигурност, а оттеглянето им - ужас.

*Уелферизмът*²³, социализмът, тоталитаризмът и т. н. са опити - с различна степен на рационалност и хистерия - да се пре-създаде племенната връзка чрез превръщането на държавата в заместник на генофонда. Консерваторите, които твърдят, че не могат да толерират никаква форма на държавни социални грижи, искат хората да живеят с тревожността за биооцеляването и *анемията*, комбинирани с ужаса. Разбира се, те мъгляво признават това и призовават „местната благотворителност“ да замени Държавата на социалните грижи за всички, т. е. призовават генофондът да бъде магически възстановен сред хора (обитателите на типичния град), които изобщо не са генетично свързани.

От друга страна, Държавата не е генофонд или племе и наистина не може убедително да изпълнява ролята на единица за биооцеляване. Всеки, който е на социални помощи, става параноичен, защото непрекъснато се притеснява, че ще го отрежат („ще го пратят в изгнание“) заради някакво дребно нарушение на все по-неразбираемите бюрократични правила. При истинския тоталитаризъм, при който фалшивото отъждествяване на Държавата с племето достига точката на нов мистицизъм, параноята става тотална.

Истинското свързване може да се осъществи единствено в малки групи, в които хората имат контакт лице в лице. Затова и непрекъснато се правят опити (колкото и неправдоподобни да са в индустриални условия) за децентрализация, за връщане към племенния етос, за заместване на Държавата със синдикати (както е при анархизма) или групи по интереси („Съзнание III“ на Райх). Спомнете си импровизираните места за нощувка на хипитата от 60-те години, които продължават да съществуват в много селски общности.

Ако се върнем в реалния свят, билетите, наречени „пари“, са връзката с биооцеляването за повечето хора. Антисемитизмът е сложно отклонение с много аспекти и причини, но в класическата си форма („Заговорът на еврейските банкери“) той просто твърди, че враждебен генофонд контролира билетите за биооцеляването. Такава параноя е неизбежна в паричната икономика; наркоманите имат подобни митове за това, кой контролира доставките на хероин. Следователно след като антисемитизмът западна в Америка, „Заговорът на банкерите“ продължава да живее в нова форма. Сега злодеите са старите бели, англосаксонски, протестантски родове в Нова Англия, „Истаблишмънтът на янките“. Някои левичари дори ще ви покажат родословните дървета на тези бели, англосаксонски, протестантски банкери по начина, по който антисемитите някога размахваха родословното дърво на Ротшилд.

Инженерът и икономистът Ч. Х. Дъглас веднъж начертал графика, която показал на комисията „Макмилан“ през 1932 г., когато тя дискутирала регулирането на парите и кредитите. Графиката показвала покачването и спадането на лихвения процент от поражението на Наполеон през 1812 г. до датата, на която комисията заседавала през 1932 г. На същата скала били представени и самоубийствата за този 120-годишен период.

Двете криви били практически идентични. Всеки път, когато лихвеният процент се покачвал, растял и броят на самоубийствата, когато лихвеният процент спадал, намалявал и броят на самоубийствата. Това едва ли е „съвпадение“. Когато лихвените проценти растат, определен брой бизнесмени банкрутират, определен брой работници губят работата си и тревожността за биооцеляването на всеки по принцип се засилва.

22 Политическа практика в древна Атина, според която виден гражданин, който заплашва стабилността на града-държава, може да бъде прогонен от нея, без да му се Предявяват конкретни обвинения. Преносното значение е изгонване, отстраняване от група, партия и др., обикновено по политически причини. - Б. Ред.

23 От англ. *welfare shite* - държава на социалните грижи за всички. - Б. ред.

АЛФА-САМЦИТЕ ЯДАТ ПЪРВИ: ПОСЛЕДНИТЕ ОТРЕПКИ ПОЛУЧАВАТ ТРОХИТЕ

Марксистите и другите радикали дълбоко осъзнават такива фактори за „психичното здраве“ и затова презират всяка академична психология, която пренебрегва тези въпроси на биооцеляването. За съжаление марксисткото лекарство - биооцеляването на всеки да зависи от прищевките на държавната бюрокрация - е лек, който е по-лош от болестта.

Тревожността за биооцеляването ще изчезне завинаги само когато световното богатство достигне равнище и разпределение, при които - без тоталитаризъм - всеки има достатъчно *билети*.

„Проектът за борба с глада“, идеята за Гарантирания годишен доход, „Националният план за дивидентите“ на Дъглас и т. н. са несигурни опити за постигането на тази цел. Идеалът може да се постигне само с технология на изобилието.

Екстремалните случаи - лица, които запечатват *най-силно* по първата (оралната) верига - обикновено са висцеротонични, защото това запечатване определя ендокринните процеси през целия живот. В крайния случай те са с „бебешки лица“ и в зрялата си възраст, никога не губят „бебешките си тлъстини“ и са топчести, закръглени, нежни и т. н. Чувствата им лесно се нараняват (заплашват, ужасяват) от всякакво неодобрение, защото в бебешката верига на мозъка *неодобрението* подсказва *изчезване* заради загуба на хранителни ресурси.

Всички притежаваме тази верига и имаме нужда периодично да я упражняваме. Прегръщането, сученето, гушкането и т. н. н всекидневната игра с (1) собственото тяло, (2) друго тяло и (3) средата са постоянно необходими за невросоматичното-ендокринното здраве. Онези, които отричат такива първични функции заради ригидно запечатване по Третата (рационалистичната) или Четвъртата (морализаторската) верига, са склонни да придобиват вид на „изцелени“, „съсхрени“, непривлекателни, „студени“ и мускулно сковани.

Бибешките функции на игра със собственото тяло, с тялото на друг човек и със средата продължават да съществува през целия живот у всички животни. Тази „игривост“ е особено характерна за всички очевидно здрави индивиди от типа, който Маслоу нарича „себеактуализиращи се“.

Ако това първоначално запечатване е отрицателно - ако Вселената по принцип и другите хора в частност се запечатат като опасни, враждебни и плашещи, - Доказващият ще продължи през целия си живот да приспособява възприятията така, че да съответстват на тази карта. Това е известно под името синдром на „Събирането на несправедливости“ в терминологията на д-р Едмънд Бърглър. Жените, членове на тази група запечатване, стават Радикални феминистки; мъжете са по-малко организирани и могат да се открият в крайно десните или крайно левите групи.

Такъв модел е безсъзнателен в три отношения. Безсъзнателен е защото е автоматичен: той се осъществява, без да се мисли, като програма на робот. Безсъзнателен е, защото е започнал, преди бебето да е усвоило езика и следователно е предвербален, неформулиран, *чувствам*, а не обмислен. И освен това е безсъзнателен, защото се разпространява „моментално из цялото тяло“. По-конкретно, той се характеризира с *Респираторното блокиране*, отбелязано за пръв път от Вилхелм Райх: хронична мускулна броня, която пречи на правилното, спокойно дишане. На обикновен език това състояние се описва с израза „прекалено напрегнат“.

Всички най-успешни техники за повторно запечатване (терапии) за този тип хронична тревожност първо работят върху тялото, а не върху „психиката“. Райхианците, практикуващите *ролфинг*²⁴, терапевтите на *Първичния вик*²⁵, „*прераждащите се*²⁶“ на Ор, *гешалт-терапевтите*²⁷ и т. н. знаят - каквато и специализирана терминология да използват, — че лошото запечатване по веригата на биооцеляването може да се коригира единствено чрез работа върху самото биологично същество - тялото, което се чувства непрекъснато уязвимо и атакувано. Дори невролингвистичното програмиране започва с въвеждането на пациента в релаксация, при която той може да диша свободно и леко.

Както посочва Грегъри Бейтсън, Конрад Лоренц достига до великолепните си прозрения за процеса на запечатване - за които печели Нобелова награда - чрез съзнателното имитиране на телесните движения на животните, които изучава. На неговите лекции аудиторията можела да „види“ всяко обсъждано животно, защото Лоренц играел или „ставал“ това животно почти като по метода на Станиславски.

24 Ролфингът носи името си от основателката си д-р Айла Ролф -американска биохимичка, чиято терапия има за цел да интегрира манипулационните форми на лечение с биоенергетиката (изучаването ма енергията в живите системи) -Б. ред.

25 През 1970 г. Артур Джанов публикува *The Primal Scream* („Първичният вик“) Макар че съществуват множество разцепления между практикуващите тази терапия, има общо съгласие, че много ранните травми п ранните, незадоволени потребности са отговорни за неврозите и психозите по-късно в живота. Травмите и незадоволените потребности пречат на нормалния прогрес през етапите на развитието и човекът е откъснат от нормалния достъп до чувствата си. - Б ред.

26 „Прераждането“ е разработено от Ленард Ор в началото на 70-те години и се основава на философия, често срещана в много форми на индизма и будизма, т. е. разумът на индивида създава вселената, в която човекът живее. Според Ор дишането е естествен метод за изцеление, който отстранява отрицателните заряди с издишването и позволява на разума да проектира положителна мисъл и така да създава приятна, доставяща удовлетворение вселена. - Б. ред.

27 Гешалттерапията е екзистенциален и феноменологичен подход, подчертават принципите на съзнанието „тук и сега“ и непосредствения опит. За да открие как блокира собствения си поток на съзнанието, пациентът в терапия е насочен към пълното преживяване на мислите, чувствата и телесните усещания в момента и поемане на по-голяма отговорност за преживяванията си, - Б. ред.

Още по-рано Вилхелм Райх открива, че е в състояние да разбере пациентите си със забележителна яснота, като подражава на характерните им телесни движения и пози. Запечатването по веригата на биооцеляването, особено травмиращото, се преживява с цялото тяло, замразено (по метафората на Райх) в хронични мускулни и ендокринни механизми.

Ако не можете да разберете „иррационалното“ поведение на някого, започнете да наблюдавате дишането му. Много бързо ще придобиете представа какво го притеснява. Затова всички йогийски школи - будистки, индуистки или суфистки — поставят такова ударение върху възстановяването на естественото дишане, преди да се опитат да придвижат ученика към по-висшите вериги и разширеното съзнание.

Това има не само „психологическо“ значение. Например всяко изследване на психосоматичните аспекти на рака или астмата открива този модел на хронично мускулно свиване (субективно усещан като тревожност) сред предразполагащите фактори. Каквото и да помисли Мислителят, Доказващият ще го докаже. Хората всекидневно задушават органите си, защото се *страхуват*.

Възможно е Мери Бейкър Еди донякъде да преувеличава, когато казва: „Всички болести са проявен страх“, но хол истинната медицина все повече признава, че ако тази проклетата дума „всички“ се замести с по-колебливото „повечето“, г-жа Еди е близо до истината.

Дори най-консервативните медици, които и за миг не желаят да обмислят холистичните идеи, признават, че някои хора са мистериозно „по-податливи“ на болести от други. Каква е тази метафизична „предразположеност“? Антропологът Ашли Монтагю е събрал многобройни статистики за деца, лишени от майчина любов в критичната точка на уязвимост на запечатване в младенческата възраст. Те не само умират по-рано в сравнение с националната средна продължителност на живота, но са по-болни през живота си и дори са с няколко инча по-ниски от средната височина на възрастните от техния пол.

Факторът, който допринася за „податливостта“ (освен възможните генетични причини), може да бъде само такова запечатване на тревожността (мускулно напрежение) по първата верига.

„Християнската наука“ - или всяка друга религия, която догматично настоява, че „Бог“ *иска да сме щастливи и да имаме успех*, - може „чудодейно“ да лекува такива заболявания. *Каквото и да помисли Мислителят, Доказващият ще го докаже*. Абсолютната вяра, че „Бог“ те подкрепя, се излъчва от мозъка през целия ден, ден след ден, сигнализира на мускулите да се отпуснат и естествената бод-рост и добро здраве се завръщат.

През целия човешки живот, когато веригата на биооцеляването долови опасност, останала психична дейност спира. Всички други вериги се изключват, докато не се „реши“ - на практика или символично - проблемът с биооцеляването. Това е от критично значение при промиването на мозъци и мозъчното програмиране.

За да създадете ново запечатване, първо редуцирайте човека до напълно инфантилно състояние, т.е. уязвимост на веригата на биооцеляването. Ще говорим по-подробно за това по-нататък.

В предневрологични термини, веригата на биооцеляването е това, което обикновено наричаме „съзнание“ *perse*²⁸. Това е чувството, че си „тук и сега“, в това уязвимо тяло, подложено на въздействието на груби енергии и сили на физическата вселена. Когато сме в „безсъзнание“, веригата на биооцеляването е изключена и лекарите могат да ни режат, без да се опитваме да бягаме или дори да викаме от болка.

Упражнения

1. Вземете решение отсега нататък изцяло да се *наслаждавате* на тази примитивна верига. Играйте *безсрамно* със себе си, с другите и със средата като новородено. Медитирайте върху: „Ако не се обърнете и не станете като малки деца, няма да влезете в Царството небесно.“²⁹

2. Не обръщайте внимание на начина си на хранене - ще достигнете оптималното тегло за вашата височина, когато мозъкът ви функционира правилно. Всяка седмица се наслаждавайте на *един* наистина сладък и „лепкав“ десерт. Разбира се, диабетиците ще трябва да го купят от щанда за продукти, които не съдържат захар.

3. „Надрусайте“ се (с марихуана, ако това е приемливо за вашето суперего, или с женшен, който е разрешен навсякъде и се препоръчва от много холистични лекари) и след това идете на минерални бани. Насладете се на плуването, масажа и сауната. Правете това всяка седмица до края на живота си.

4. Запишете се на поне 3-месечен курс по *кунг фу* или *карате*, а след това прочетете отново тази глава. Ще се изненадате колко повече ще значи *всяко* изречение.

5. Легнете по гръб и 20 пъти вдишайте и издишайте бързо. (Всеки цикъл от вдишване и издишване се брои за „едно“, а не за две.) „Бързо“ дишане означава да се диша учестено през устата, г. е. по начина, забранен от почти всички експерти по здравето, но това с само упражнение, а не

28 От латински -лично, разглеждано самостоятелно, а не във връзка с другите- Б. ред.

29 Матей, 18:3. - Б. ред

постоянен модел. Когато стигнете до двадесет, спрете и отново започнете да дишате през носа по бавния, ритмичен начин, препоръчван от йогините. Отбройте пак 20 вдишвания и издишвания. След това повторете бързото дишане през устата пак до 20. После повторете правилното йогийско дишане.

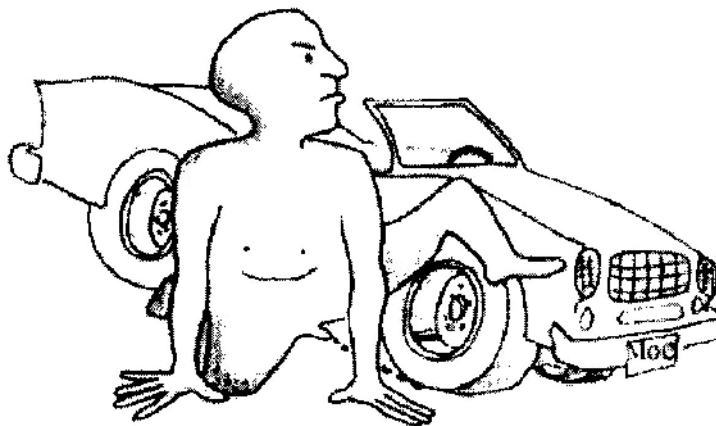
Това е известно като „огнено дишане“ в тантристката йога. Резултатите са изключително забавни и просветляващи. Опитайте го³⁰.

6. Посетете аквариум и наблюдавайте отблизо. Опитайте се да видите в действие веригата на биооцеляването в мозъка на рибите и обмислете кога и как тази верига във вашия мозък е действала през целия ви живот.

7. Ако нямате бебе или не сте се грижили за малко дете от дълги години, поиграйте в продължение на час с нечие чуждо момченце или момиченце. Тогава отново прочетете тази глава.

ЧЕТВЪРТА ГЛАВА

АНАЛНАТА ЕМОЦИОНАЛНО-ТЕРИТОРИАЛНА ВЕРИГА

Бягай, бягай, кученце! Бягай, бягай, кученце! Ето идва голямото куче - Бягай, бягай, кученце!

Детска песничка

Втората верига - емоционално-териториалните мрежи на мозъка - се занимава изцяло с властовата политика. Тази „патриотична“ верига е вградена във всички гръбначни и е може би на 500 или 1000 милиона години. Изглежда, че в съвременния човек тя е съсредоточена в *таламуса* - „задния мозък“ или „стария мозък“ - и е свързана с *волевата нервна система* и *мускулите*,

Тази верига се появява у всяко новородено, когато главната ДНК матрица изпраща съобщения чрез РНК молекулите, за да задейства мутацията от новородено към „*прохождащо дете*“, а това включва преди всичко изправената стойка. Ходенето, овладяването на гравитацията, преодоляването на физически препятствия и научаването как да се манипулират другите политически са уязвимите точки, в които се осъществява запечатване и силно обуславяне. Изпълняващите тези властови функции мускули бързо се програмират с онова, което се превръща в хронични, съществуващи през целия живот рефлексии.

Зависейки както винаги от случайностите в средата - от ставащото в точките на неврологична уязвимост, - тази верига ще се организира в силна, доминираща роля в глутницата (или семейството) или в слаба, подчиняваща се позиция. Без да навлизаме в джунглата заедно с етолозите, можем да наблюдаваме този бозайнически процес на запечатване във всяко котило. Много бързо се определя кой ще е в **ДОМИНИРАЩАТА ПОЗИЦИЯ** и кой - **В ПОДЧИНЕНА**.

Статусът в глутницата или в племето се приписва въз основа на предвербална система от сигнали (кинетика), в която тези мускулни рефлексии са от основно значение. Всички емоционални *игри* или *измами*, отбелязани в популярните наръчници за психологически игри на д-р Ерик Бърн и Транзакционните аналитици, са запечатване по втората верига, или стандартна бозайническа политика.

Ако цитирам откъс от романа ми *Schroditiger's Cat* („Котката на Шрьодингер“):

Повечето от опитомените примати от Тера не са знаели, че са примати. Те смятали, че са нещо различно и „по-висше“ от останалата част от планетата си.

Дори рубриката на Бени Бенедикт *One Month to Go* („Още елин месец“) се основаваше на тази илюзия. Всъщност Бени веднъж беше чел Дарвин - в колежа преди много години - и беше чувал за науки като етология и екология, но фактите на еволюцията така и не бяха успели да проникнат в съзнанието му. Той никога не се възприемаше като примат. Не беше осъзнал, че приятелите и колегите му са примати. Преди всичко обаче не беше разбрал, че *алфа-самците* от Ушила са типични лидери на стадо от примати. Вследствие на тази неспособност да види очевидното Бени непрекъснато беше

30 Подобно на използването на опии, това упражнение, изглежда задейства невротрансмитсри, сходни на майчиното мляко, т. е. то ви връща в уютната сигурност на кърменето. И освен това не води до пристрастяване

нащрек и се ужасяваше от собственото си поведение, от това на приятелите и колегите и особено на алфа-самците в стадото. Тъй като не знаеше, че това е обикновено поведение на примати, то му изглеждаше просто ужасно.

След като голяма част от поведението на приматите се възприемаше просто като ужасно, повечето от уседналите примати прекарвах времето си най-вече в опити да прикрият делата си.

Някои от приматите бяха хванати от други примати. Всички живееха в ужас да не бъдат заловени.

Хванатите бяха наречени „безполезни лайна“.

Терминът „безполезно лайно“ беше дълбок израз на психологията на приматите. Например див примат (шимпанзе) учеше знаков език от двама уседнали примати (учени) и спонтанно свърза знаците за „лайно“ и „учен“, за да опише изследовател, когото не харесваше. Го го наричаше „лайно-учен“. Освен това свърза знаците за „лайно“ и „шимпанзе“ за друго шимпанзе, което не харесваше, и го нарече „лайно-шимпанзе“.

„Ей ти, безполезно лайно“ - често се обръщаха един към друг уседналите примати.

Тази метафора беше дълбоко вкоренена в психологията на приматите, защото те маркират териториите си с екскременти, а понякога - когато спорят за територии - се замерват с тях.

Един примат написа дебела книга, описваща с ярки подробности как би трябвало да се накажат политическите му врагове. Той си ги представяше в огромна дупка в земята, пълна с пламъци, дим и реки от лайна. Името му беше Данте Алигиери.

Друг примат написа, че всеки новороден примат преминава през етап, на който се интересува главно от биооцеляването. т. е. храната, т. е. Мамината цицка. Нарече го Орален етап и каза, че бебето след това преминава към етап на усвояване на бозайническата политика, т. е. признаване на Бащата (алфа-самец) и неговия Авторитет и териториални изисквания. Нарече това - с прозрение, което малко примати споделят, - Анален етап.

Той се наричаше Фройд. Беше разглобил собствената си нервна система и изследваше съставните ѝ вериги, като периодично променяше структурата ѝ с неврохимикали.

Сред аналните обиди, разменяни между уседналите примати, когато се бият за пространството си, бяха: „Задник!“ ..Върви се изсери и шапката си!“, „Торба с лайна!“ и много други.

Един от предизвикващите най-голямо възхищение алфа-самци в Кралството на франките беше генерал Канброн. Той спечели тези ласкателства с отговора, който дал, когато го подканили да се предаде във Ватерло.

Merde! - бил този отговор.

Думата *petard* означава вид бомба. Тя произхожда от същия староанглийски корен като *fart* („пърдя“).

Манталитетът на генерал Канборн беше типичен за алфа-самците от военната каста.

Когато приматите отиваха на война или използваша насилие по друг начин, винаги казваха, че се канят да превърнат врага в купчина лайна.

Освен това си говореха, че ще ги изхвърлят на бунището.

Стандартният рефлекс на „авторитета/властта“ от емоционално-териториалната верига е да се напрягат мускулите и да се вие. Ще го наблюдавате при птиците и при бозайниците, както и на събранието на борда на директорите на местната банка. Стандартният Рефлекс на „подчинение“ е да се свиват мускулите, да се навежда главата и индивидът да се „измъква на заден ход“. Ще го видите придимно от бащата - най-близкия *алфа-самец*. Социологът Дж. Ратри Тейлър издига тезата, че обществата се люшкат между „Матристки“ периоди, в които доминират майчините орални ценности, и „Патристки“ периоди, в които бащините анални ценности са във възход.

ПОВЕЧЕТО БОЗАЙНИЦИ МАРКИРАТ ТЕРИТОРИИТЕ СИ С ЕКСТРЕМЕНТИ.
 УСЕДНАЛИТЕ ПРИМАТИ МАРКИРАТ ТЕРИТОРИИТЕ СИ С МАСТИЛЕНИ ЕКСТРЕМЕНТИ НА ХАРТИЯ.

Таблицата на Тейлър за характеристиките на тези „Матристски“ и „Патристски“ периоди е следната:

<i>МАТРИСТКИ</i>	<i>ПАТРИСТКИ</i>
Либерални към секса	Рестриктивни спрямо секса
Свобода за жените	Ограничаване на свободата на жените
Жените имат висок статус	Жените имат нисък статус
Целомъдрието не се цени	Целомъдрието се цени високо
Егалитарни	Авторитарни
Прогресивни	Консервативни
Липса на недоверие към изследванията	Недоверие към изследванията
Спонтанни	Сдържани
Минимизирани полови различия	Максимизирани полови различия
Страх от кръвосмешение	Страх от хомосексуалност
Хедоисти	Аскети
Богинята майка	Бог отец

Независимо дали обществата се мятат между тези крайности, както твърди Тейлър, индивидите със сигурност го правят. Това просто е следствие от (1) най-силно запечатване по оралната (Матристката) верига на биооцеляването или (2) най-силно запечатване по аналната (Патристка) териториална верига.

В предетологични термини емоционално-териториалната верига е това, което обикновено наричаме „его“. Егото е просто бозайническото признание на статуса на индивида в глутницата, то е „ролята“, както казват социолозите - отделна мозъчна верига, която погрешно се възприема като

целия Аз, целия апарат мозък-съзнание. „Егоистът“ се държи като „двегодишно дете“ според често срещания израз, защото Егото е запечатването от периода на прохождането и етапа на възпитание на естествените нужди.

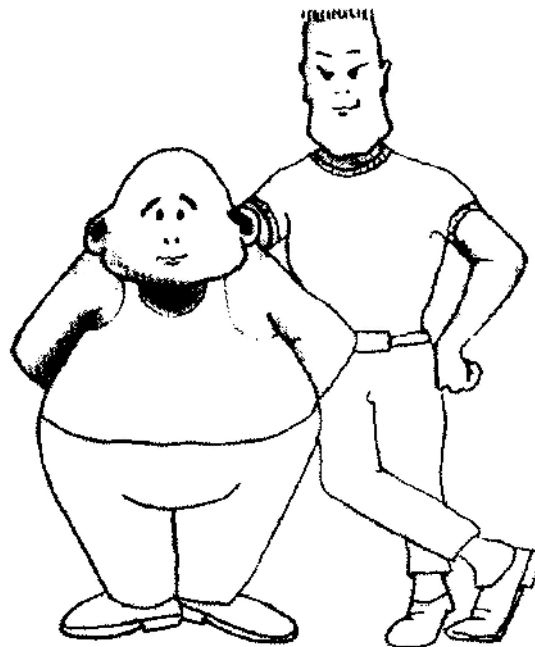
Въпросът за това, колко „човешко“ е дадено животно (особено Домашно куче или котка), не престава да разделя учените от лаиците, а и самите учени. От гледна точка на представената тук теория различията между уседналите примати (хората) и другите опитомени животни практически са нулеви, докато говорим само за първите Две вериги. (Тъй като мнозинството хора прекарват по-голямата част от времето си на нивото на тези примитивни вериги, разликите често са много по-малко очевидни, отколкото сходствата.) Истинските различия започват да се проявяват, когато на сцената излезе третата, семантичната верига.

Например начинаещите тренъори на кучета винаги правят грешката да използват *твърде много думи*. Тъй като кучето е толкова „човешко“ в толкова много отношения (семейство кучета, подобно на приматите, са големи имитатори), новакът им приписва твърде много човешки качества. Средностатистическото куче има речник от около 150 думи и в тази семантична вселена то е много умно. Лесно е да го научите на значението на „Седни!“, „Стани!“, „Дръж!“ и т. н., а то ще усвои значението на „разходка“ и „храна“ и без да се опитвате да го учите. Проблемът се появява, когато новакът очаква от кучето да разбере нещо като: „Не, не, Фриц - където щеш из спалнята, но не и на леглото!“ И неговорещият английски не би разбрал това освен може би съвсем мъгляво. Кучето се отказва при такива изречения и гадае, доколкото може, от вашия бозайнически (и безсъзнателен) *език на тялото*.

Разбирането на тези разграничения може значително да подобри общуването между приматите и кучетата. Например моята съпруга - социолог по възможно най-директния бозайнически език дресираше кучето ни Фенг да не проси на масата. Тя просто му *ръмжеше* първите няколко пъти, когато то пристъпваше към нея, докато се храним. (Разбира се, тя четеше етология.) Фенг разбра: скоро се научи да избягва масата, докато Лидерите на глутницата (двамата с жена ми) ядат. Генетичните му програми му казваха, че ние сме Големите кучета - или най-подобното на Големите кучета, което то можеше да открие в обкръжението. Кучетата, както и вълците, имат генетична програма да не досаждат на Големите кучета, докато те ядат. Ръмженето му каза всичко, което то трябваше да знае за местните параметри на това правило. По една случайност Фенг беше кръстоска между дакел и лабрадор и изглеждаше странно на повечето хора. Докато го разхождам, са ме спирани на улицата, за да ме попитат: „Какво... Е... това???"

Хората (екстремалните случаи), които имат най-силно запечатване по тази териториално-емоционална верига, обикновено са мускулотонични. С други думи, те посвещават по-голямата част от вниманието и енергията си на мускулната система на нападение/защита и израстват средни на ръст - достатъчно *тежки*, за да е трудно да бъдат съборени, достатъчно леки, за да са бързи и мускулести. Те често се занимават с боди билдинг, вдигане на тежести и т. н. и са необикновено погълнати от демонстрациите на своята сила. (Дори при ръкостискане с тях получавате посланието, че те не разменят дружелюбност, а демонстрират сила.)

Повечето общества вкарват тези типове в армията, където техните склонности се радват на правилна етологична употреба, защитавайки племенната територия. Аналната ориентация на тази верига обяснява странностите на военната реч, отбелязани за пръв път от Норман Мейлър: „задник“ означава цялостната личност на човека, а „лайно“ - всички заобикалящи обстоятелства.

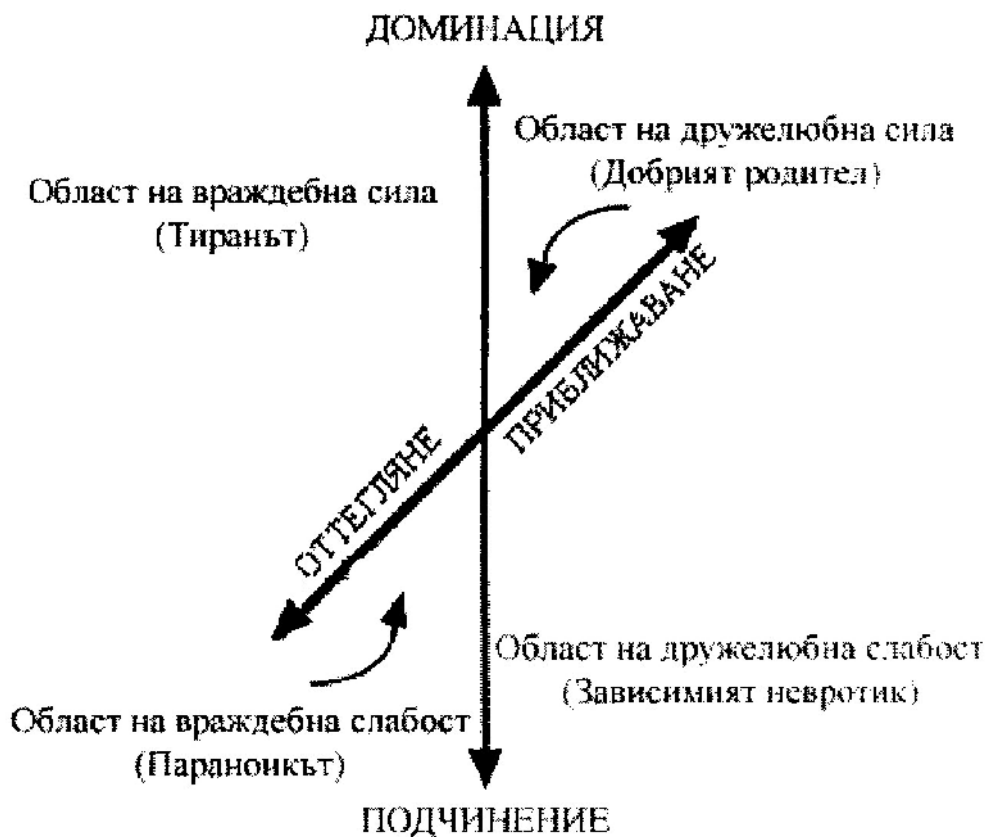
Висцеротоничен
КРАЕН СЛУЧАЙ
орално запечатване по
Верига I

Мускулотоничен
КРАЕН СЛУЧАЙ
анално запечатване по
Верига II

ЗАПЕЧАТВАНЕТО ВЛИЯЕ ВЪРХУ ЦЯЛАТА НЕРВНА СИСТЕМА. НЕРВНАТА СИСТЕМА ВЛИЯЕ ВЪРХУ ЦЯЛОТО ТЯЛО.

Втората, емоционално-териториалната верига създава двуизмерно социално пространство заедно с приближаването/оттеглянето на първата верига.

Мрежата на Вериги I и II създава четири квадранта. Забележете, че Враждебна сила (тиран) е склонна към параноично оттегляне: той трябва да управлява, но освен това се страхува. Срв. „кариерата“ на Хитлер, Сталин, Хауард Хюз и т. н. и недостъпните Замък и Съд в алегорията на Кафка. Забележете също, че зависимият невротик изобщо не се отдръпва: той напредва към вас, изисквайки задоволяване на емоционалните „потребности“ (запечатване).

Тези четири квадранта са известни от зората на самосъзнанието. Например според терминологията на средновековната хуморална³¹ психология тези четири типа запечатване са известни като:

ЧЕРНА ЖЛЪЧКА (Враждебна сила)	КРЪВ (Дружелюбна сила)
ЖЪЛТА ЖЛЪЧКА/ Враждебна слабост	ФЛЕГМА/ Дружелюбна слабост

По часовниковата стрелка сангвиникът (дружелюбна сила) се отъждествява с архетипа на *Лъва* и елемента *огън*. Заради достойнството на тези големи котки Лъвът представлява „добрата“ сила, а огънят - властта. Флегматикът (дружелюбна слабост) се отъждествява с архетипа на *Ангела* и елемента *вода*: тези хора са „твърде чувствителни, за да се бият“, и „се носят по течението“. Меланхоличните типове се отъждествяват с архетипа на *Бика* (свирепа подозрителност, параноя) и елемента *земя*, символизираща мудна псевдо „глупост“. (Това е традиционната поза на покорените народи, когато имат „вземане-даване“ с поробителите си.) Холеричните типове (враждебна сила) се отъждествяват с архетипа на *Орела* (символ на Римската империя, на немското кралско семейство и т. н.) и с елемента *въздух*: въздухът вероятно означава небето, защото тези типове изглеждат „възвишени и могъщи“.

Тези символи имат дълга история. Кабалистите ги откриват в Стария Завет (където лъвът-ангелът-бикът-орелът наистина се появяват в Иезекиил). Те непрекъснато се откриват в католическото изкуство, свързано с четиримата евангелисти (Матей - ангел, Марко - лъв, Лука - бик, Йоан - орел)³² и проливат всички Таро карти - средновековни и съвременни.

На хитроумния език на модерната система на Транзакционния анализ тези четири типа запечатване се категоризират като четири основни жизнени сценарии:

ЧЕРНА ЖЛЪЧКА/	КРЪВ/
---------------	-------

³¹ От лат. *Humor* - „влага“; който се отнася или е свързан с телесните течности. Б. пр.

³² Те са четиримата старци във *Finneguns Wake* (Бдението на Финеган) Маг Грегъри, защото фамилията му съдържа *его*, което е равно ма ангел; Маркълс Лайънс е равнозначно на лъв; Люк Тарпи е равно на вол - бика, и Джони Макдаугъл е равнозначно на *ougal*, т. е. орел.

Враждебна сила „Аз съм добре; ти не си добре“	Дружелюбна сила „Аз съм добре; ти си добре“
ЖЪЛТА ЖЛЪЧКА/ Враждебна слабост „Аз не съм добре; ти не си добре“	ФЛЕГМА/ Дружелюбна слабост „Аз не съм добре; ти си добре“

Флегматикът (дружелюбна слабост) е типът, който обикновено се оказва в кабинетите на психотерапевтите, за да търси доброволно повторно запечатване. Той не е „добре“, но силно вярва, че терапевтът е „добре“.

Холерикът (враждебна сила) и Меланхоликът (враждебна слабост) отиват на терапия - ако изобщо го правят - само защото колегите или семейството им, а още по-често съдът *са им наредили* да се опитат да запечатат наново натрапливата си враждебност.

Сангвиникът (дружелюбна сила) практически никога не търси психотерапия. Тези хора - а и останалата част от обществото - са удовлетворени от живота си. Уви, въпреки това те могат да стигнат до положението да се нуждаят от някаква терапия просто защото понякога поемат *твърде голяма* отговорност и носят *твърде голям* товар. По принцип пристигат при терапевта само ако са изпратени от лекар, който интуитивно е разбрал коя е причината за язвите им.

Тази система не бива да се разглежда като твърде ригидна или да внушава, че има *само* четири типа хуманоидни роботи. По-късните вериги, които предстои да бъдат обсъдени, значително модифицират това: някои типове запечатване са по-колебливи (покриват отчасти два или повече квадранта), а освен това всички сме способни на внезапна мозъчна промяна. Важно е и да се осъзнае, че четирите архетипа са *само за удобство*, а те са удобни, както се вижда от повторната им поява в Транзакционния анализ, където историческата им връзка с Лъв-Ангел-Бик-Орел дори не се признава. Всеки квадрант обаче може да се раздели на още части, ако това е необходимо за диагностични цели.

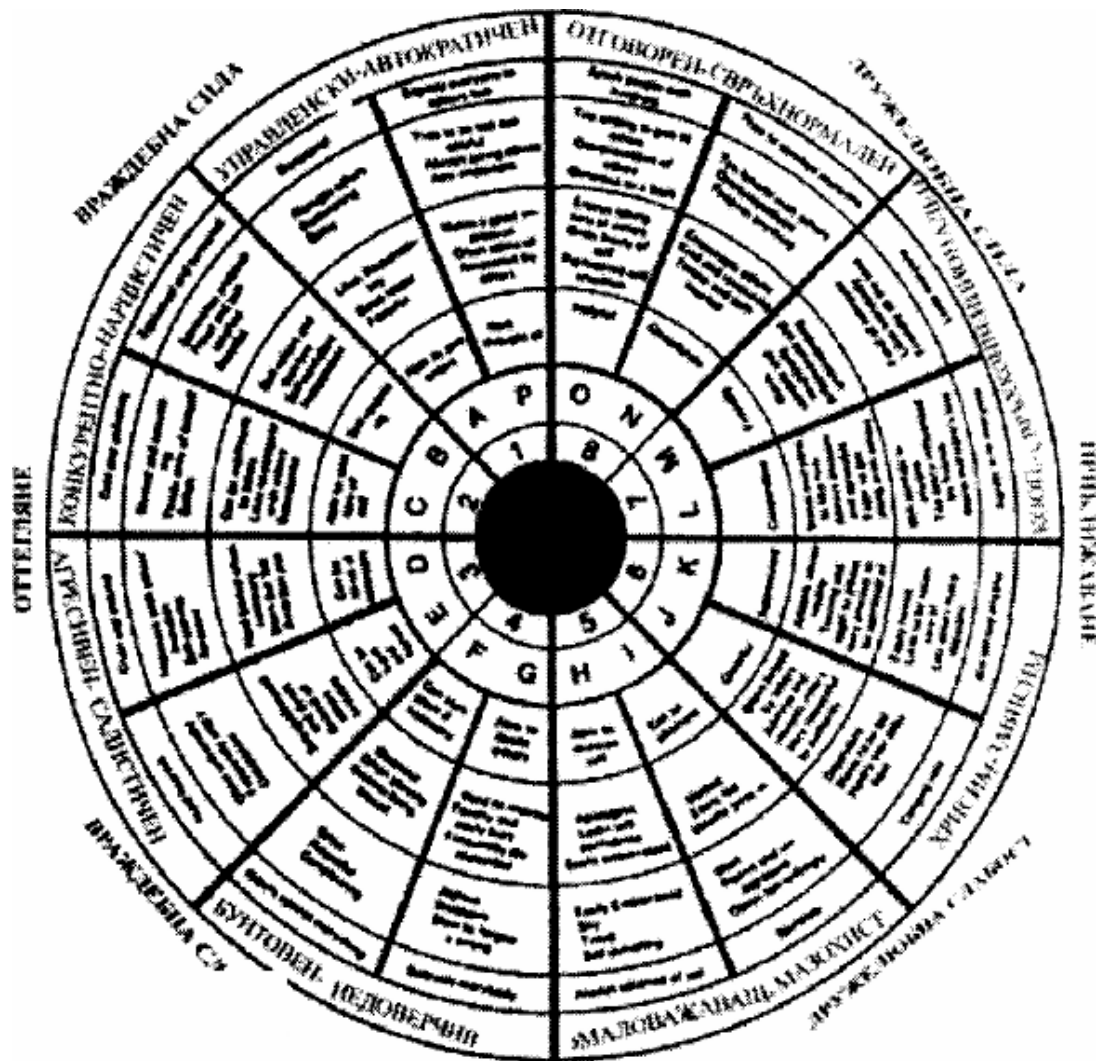
Например най-широко прилаганият психологически тест в тази страна - Междуличностната решетка на Лиъри (Leary, 1957) - разделя четирите квадранта на шестнадесет субквадранта и позволява всеки да бъде оценен от гледна точка на умерена до прекомерна склонност да се държи по този начин. В решетката, по която се чертаят категориите на Лиъри, *умереното запечатване* клони към центъра, а *прекомерните или екстремалните случаи* са към периферията. По същество обаче продължава да се мери начинът, по който се запечатват първите две вериги (оралната на биооцеляването и анално-териториалната).

За да изясним още по-добре това, представете си, че четири бебета се раждат в един и същ миг в мемориалната болница „Джон Дж. Боскоуиц“ в Ени Таун³³, планета Земя. Връщаме се след 20 години и откриваме, че всяко от тях има своя личност и жизнен стил (проблем за астролозите, но това тук няма значение). За да улесним нещата, предполагаме, че бебетата всъщност са се приземили в нашите четири квадранта.

Изследвано лице № 1 е Отговорен/Свърхконвенционален тип (сангвиник). Всеки е съгласен, че той (в същата степен може да е „тя“) обикновено е обичан лидер в общността: услужлив, внимателен, дружелюбен и бележи непрекъснати успехи. Глези хората с любезността си, прощава всичко, съгласява се с всеки и фактически се наслаждава да управлява онези, които сами не могат да се управляват. Благородният Лъв.

Този човек може да е (и вероятно е) абсолютен робот. С други думи, ако *никога* не издава строги заповеди, *никога* не е в състояние да се съмнява в другите, *никога* не е егоцентричен и т. н., тогава Той механично е запечатал Първия квадрант - „дружелюбна сила“. От друга страна, ако може да излезе от Първия квадрант в подходящите ситуации (проявявайки враждебност срещу мародер или хищник, признавайки слабостта си, когато е смазан), той има запечатана-обусловена склонност към „Аз съм добре, ти си добре“, но не е тотално роботизиран от нея.

³³ Игра на думи: при произнасяне името може да се възприеме като значещо „който и да е, всеки“. - Б. ред.

МЕЖДУЛИЧНОСТНАТА РЕШЕТКА НА ЛИЪРИ

♌

ЛЪВ

ТЕЛЕЦ

♉

ВЕЗНИ

РАК

♋

ЧЕТИРИТЕ КВАДРАНТА СА БИЛИ ПОЗНАТИ В ПОЧТИ ВСИЧКИ ЕПОХИ И СА ИЗРАЗЕНИ С МНОГО СИМВОЛИ

След същите 20 години запечатване и обуславяне изследвано лице № 2 се приземява в Квадрант 2 - *Дружелюбна слабост* (флегматик). Той е самокритичен, срамежлив, стеснителен, лесно се „води“, „безгръбначен“ и винаги търси някой, който да се грижи и да дава заповеди. Неземният Ангел или според съвременния символизъм - „Детето на цветята“³⁴.

И това запечатване-обуславяне може да е абсолютно роботизирано или достатъчно гъвкаво, за да може човекът да скочи в друг квадрант, когато е необходимо.

Изследвано лице № 3 е кацнало - напълно роботизирано или с незначителна гъвкавост - в Квадрант 3, *„Враждебна слабост“* (меланхолик). То не вярва на никого, въстава срещу всичко, непрекъснато говори саркастично, хронично се оплаква и по принцип е кисело, изпълнено с възмущение и (до известна степен) параноично. Намусеният Бик.

Изследвано лице № 4 е кацнало в Квадрант 4, *„Враждебна сила“* (холерик), и се разглежда като „началстващо“, студено, безчувствено, диктаторски настроено, влюбено в себе си, важничещо и т. н., но все пак по преценката на повечето хора е „добър лидер“. Царственият Орел.

Иронията и трагедията на човешкият живот е, че нито един от тези хора не осъзнава истинската степен на роботизацията си. Те подробно и много убедено ще ви обяснят защо всеки от тези роботизирани, безкрайно повтаряни рефлексии е *причинен* от ситуациите около тях, т. е. от „лошото“ поведение на другите.

КАКВОТО И ДА ПОМИСЛИ МИСЛИТЕЛЯТ, ДОКАЗВАЩИЯТ ЩЕ ГО ДОКАЖЕ.

Следователно, ако оставите тези четири примата на безлюден остров, можете да прогнозируете - практически със същата сигурност като химика, който ви казва какво ще се случи, ако четири елемента се съединят, че изследвани лица 1 и 4 (Дружелюбна сила и Враждебна сила) ще се опитат да надделеят: № 1, за да помогне на другите, а № 4, защото не може да си представи някой друг да контролира нещата. Номер едно ще се подчини на № 4, защото № 1 иска нещата да вървят гладко за

³⁴ Другото име на контракултурата или движението на хипитата в края на 60-те през 70-те години. - Б. пр.

доброто на всички, а те никога няма да вървят гладко, ако № 4 не е НАЙ-ВИСОКО В ЙЕРАРХИЯТА. Номер 2, Дружелюбна слабост, няма да се интересува дали управлява № 1 или № 4, стига някой друг да взема решенията. А № 3 ще се оплаква (и оплаква, и оплаква), без значение кой носи отговорността, като същевременно умело ще избягва всякакво действие, което би изисквало той да поеме отговорност.

Същите политически решения ще се вземат и от четири шимпанзета или четири кучета, ако четирите квадранта на запечатването са разделени поравно между тях така, както е в нашия пример.

Социобиолозите, които много добре осъзнават тези четири квадранта както в човешкото, така и в животинските общества, твърдят, че всеки организъм се ражда с генетична предразположеност да играе една от тези роли. Критиците на социобиологията, които са догматични Либерали, отхвърлят идеята като чудовищна. Тук няма да се опитваме да решаваме този труден въпрос, защото всеки опит да се прецени кои аспекти на поведението са генетични и кои - заучени след раждането, при преобладаващото отсъствие на истински данни винаги навлиза в идеологическа метафизика. Казваме само, че независимо дали сте родени или не с предразположеност към един квадрант, всички организми се раждат с предразположеност към *уязвимост на запечатване* и това запечатване — след като е било вградено в нервните вериги - действа по същия роботизиран начин като всяка генетична програма.

По-нататък ще обсъдим как може да се променя запечатването. Упражненията след всяка глава имат за цел да го направят не толкова ригидно и малко по-гъвкаво.

Горните два квадранта от решетката на Лиъри - Дружелюбна сила и Враждебна сила - съответстват грубо на нареченото от Ницше Господарски морал (*Herrenmoral*), или етиката на управляващата класа. Враждебната сила наистина е въплъщение на „Русия звяр“ на Ницше, примитивния тип на завоевателя-пирата, когото откриваме от зората на всяка цивилизация. Ницше го нарича и „животно“ или „*несублимирала*“ форма на Волята за власт.

(Дружелюбната сила, от друга страна, изобщо или почти *не* съответства на „*сублимиралата* Воля за власт“ по Ницше. За да открием това, трябва да чакаме, докато не дойдем до Петата [Невросоматична] верига- етапа на Съзнателната еволюция.)

Долните два квадранта - Дружелюбна слабост и Враждебната слабост - съответстват на Робския морал (*Sklavmoral*) по Ницше. етиката на робите, слугите и хората от „по-нисшите“ касти или „по-нисшите“ класи навсякъде по света. Концепцията на Ницше за „*негодуването*“ - скрития мотив за отмъщение в „алтруистичните“ философии - гласи, че дори в квадранта на Дружелюбната слабост от решетката има елемент на враждебност, т. е. в конвенционалната „християнска етика“, както се символизира от образа на „благородния, хрисим и благ Иисус“. Този парадокс - Дружелюбният слабак с прикрит Враждебен слабак, а Детето на цветята - потенциален робот-убиец и последовател на Менсън - се появява отново в съвременния клиничен жаргон като концепцията за „пасивно-агресивната“ личност. Окултистите на своя ексцентричен и неразбираем език описват тези типове като „*психични вампири*“.

Заради това Ницше твърди, че св. Павел е разрушил *evangel* (благата вест) на Иисус и я е заменил с *dysangel* (лоша вест). Христовото евангелие според Ницше е *сублимирала Воля за власт*, пътеката към съзнателна еволюция към свръхчовечеството. *Dysangel*, лошата вест, създадена от св. Павел, е традиционният *Sklavmoral* - „Роби, подчинявайте се на господарите си“, но подхранвайте *негодуванието* си с твърдата вяра, че вие сте „добри“, а те - „лоши“, и в крайна сметка ще имате удоволствието да ги гледате как завинаги горят в ада. Към анализа на Ницше Маркс е добавил само идеята за горенето и наказването на Господстващата класа тук и сега, вместо да се чака „Бог“ да се занимае с този въпрос *post mortem*³⁵.

Същият анализ се появява и в незабравимия куплет на е. е. къмингс³⁶ за комунистическата интелигенция от 30-те години:

всеки другар е малка частица концентрирана омира

В тази връзка е интересно, че Ницше изоставя „психологическия“ език в книгите си и го заменя с „физиологичен“. Например в по-късните му трудове, да речем *The Anti-Christ* („Антихристът“), „*негодуванието*“ в робския морал (конвенционалното християнство) се диагностицира като физиологична реакция, характерна за определени соматични типове. Ницше е бил на прав път, но заради липсата на неврологични познания е търсил физическата основа на тези процеси само в генетиката. Теорията за запечатването издига тезата - обратното, че такива физиологични рефлексии на

³⁵ От латински - след смъртта, посмъртно. - Б. ред

³⁶ Едуард Естлин Къмингс, род. 14.10.1894 г., Кеймбридж. Масачузете. пом. 3.09.1962 г., Порт Конуей, Ню Хемпшир, американски поет и художник, който първоначално привлича вниманието - в епохата на литературните експеримент - с ексцентричната си пунктуация и фрази. Името му често се пише като „e.e. cummings“ заради погрешното убеждение, че поетът по съдебен ред е променил името си само с малки букви. Използва много рядко главни букви в стиховете си и не възразява, когато издателите започват да изписват името му само с малки букви, но собственооръчно го пише с главни букви, когато се подписва на титулните страници на оригиналните издания на книгите си. - Б. ред.

подчинение са създадени от специфични задействащи фактори в първоначалните моменти на уязвимост на запечатване.

Въпреки това обаче те незабавно обземат цялото тяло и затова са физиологични. Всеки актьор, обучен по метода на Станиславски, знае това, а тялото му физически ще се надува, ако играе силен характер, и ще се свива, ако играе някой слабак. Род Стайгър в частност наистина изглежда по-висок или по-нисък в зависимост от това, дали играе лидер или отрепка.

Спомнете си, че всички тези категории са за *удобство* и че природата не е използвала резките граници, които ние поставяме в своите модели за нея. Следователно с помощта на схемата на Лиъри от 1957 г. можем да разделим нашите 4 типа на 16, всеки с по четири степени, или общо на 64 подтипа.

За да опростим това, което вероятно започва да става твърде сложно, в следващата част ще редуцираме всичко отново до взаимодействията между първите две вериги.

Всяка система за описване на човешкото поведение би трябвало да е достатъчно гъвкава, за да се разширява безкрайно, и освен това да има смисъл, когато се редуцира отново до основите си.

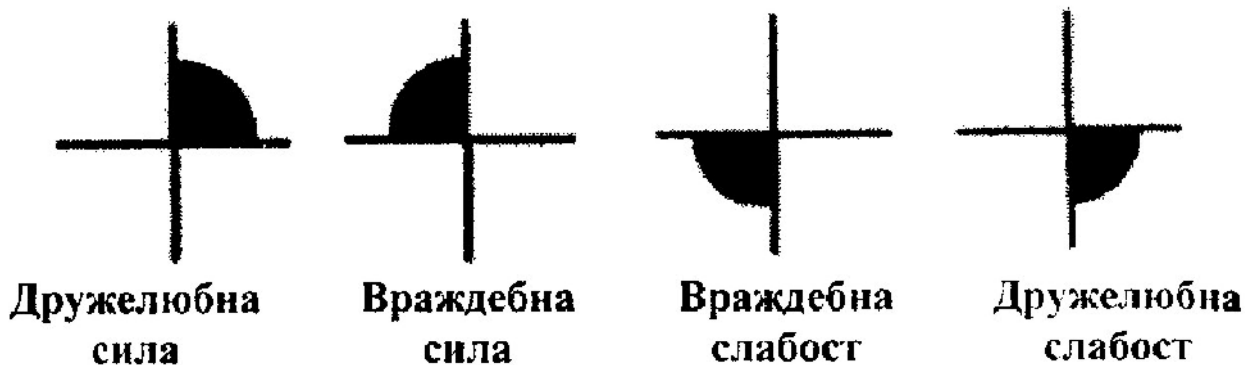
След като всички притежаваме териториално-емоционална верига, трябва да я упражняваме всекидневно.

Играта с деца е добро упражнение - особено ако играете с големи групи. В този случай ще трябва да отсъждате в бозайническите им териториални спорове. Плуването, джогингът и всичко друго, което ви привлича, е добро и пречи на мускулите да чувстват, че се опитвате да ги уморите от глад. Опитите да „разгадате“ емоционалното състояние на другия е едно от най-добрите упражнения за тази верига и освен това по принцип е много показателно. То активира старите бозайнически центрове в таламуса. където езикът на тялото предава емоционалните сигнали.

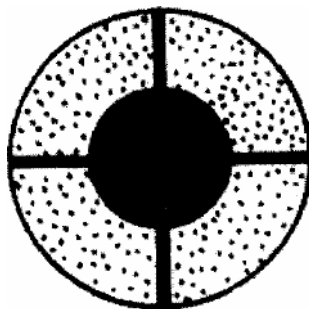
Добрият генерал използва тази верига, за да „разгадае“ какво планира врагът му. Добрата майка я използва - обратно, за да разбере какво означава плачът на бебето ѝ във всеки конкретен случай.

Напредналата работа с тази верига включва някои опасности к личните взаимоотношения, но би трябвало да съдържа и игри като научаването как да тормозите някого, ако никога досега не сте били^В състояние да го правите, научаването хрисимо да се подчинявате, ако преди не сте могли да го правите, и научаването как да изразявате уместно гнева си или да го оставяте да си иде, когато вече не е необходим.

Задълбочените или зрительно ориентирани читатели ще забележат, че всеки „екстремален“ тип може да се представи по решетката на Лиъри като много отдалечено от центъра парче торта:

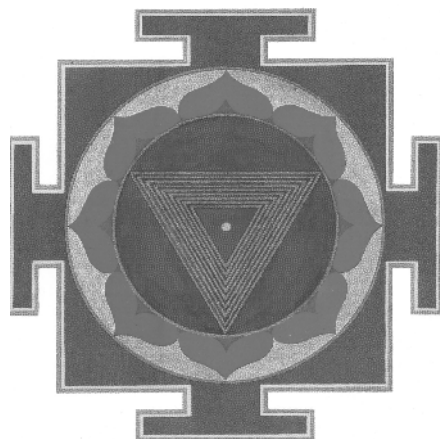

Очевидно, съвършено „балансираният“ човек, т. е. този, който не е роботизиран и е способен да се приспособява към обстоятелствата тогава, когато те се появят, няма да е толкова отдалечаваш се от центъра. Такъв човек ще може да се движи по малко във всеки квадрант „според времето и условията“, както казват китайците, но по принцип ще запазва центрирана безпристрастност спрямо всички тях. Той/тя ще бъде изобразен/а като кръг:

По-тъмният вътрешен кръг представлява твърдата като желязо индивидуалност на този съвършено безпристрастен човек - откъснат от запечатването на робота. Сивият кръг представлява способността да излиза във всеки квадрант в моментите, когато това е необходимо.

Кръгове от този вид, наречени *мандала*, се използват за целите на медитацията в будистката традиция. В ъглите им често има четири демона, които очевидно - подобно на западните лъв, бик, ангел и орел - представляват крайностите, които трябва да се избягват.

... being humus, the same returns³⁷.
- Джеймс Джойс, *Finnegans Wake*

Упражнения

1. Винаги, когато срещнете млад мъж или жена, съзнателно се запитайте: „Ако вляза в ръкопашен бой, ще го/я победя ли?“ След това се опитайте да определите каква част от вашето поведение се основава на *безсъзнателното* задаване и отговаряне на този въпрос чрез предвербалния „език на тялото“.

2. Напийте се като свиня, започнете да удряте по масата и на висок глас кажете на всички какви тъпи задници са³⁸.

3. Снабдете се с книга за медитация и практикувайте всекидневно по два пъти за по 15 минути в продължение на месец. След това идете при някой, който винаги успява да ви разстрои или да ви накара да се отбранявате. Проверете дали този човек *пак* ще може да натиска вашите бутони за защита на територията или оттегляне³⁹.

4. Прекарайте уикенд в енкаунтър група⁴⁰. Първата сутрин се опитайте интуитивно да определите от кой квадрант е всеки участник. Накрая проверете дали някой от тях е станал по-малко роботизиран. Вижте дали вие сте станали по-малко роботизирани.

5. Идете при клетката на лъва в зоологическата градина. Изучавайте лъвовете, докато не почувствате, че наистина разбирате *техния* тунел на реалността.

6. Вземете под наем видеокасета с комедия от типа, харесван от малките деца, например *The Three Stooges* (Тримата смешници), Абът и Костело и т. н. Гледайте внимателно и мислете за това, на какви функции служи този хумор. Не забравяйте обаче и сами да се посмеете.

7. Прекарайте една неделя в гледане на филми за животни по телевизията (напушете се с Трева, ако това е допустимо за вас). В понеделник идете на работа и като учен наблюдавайте *внимателно* йерархията в глутницата примати.

ПЕТА ГЛАВА

ДИКЕНС И ДЖОЙС: ДВУВЕРИЖНАТА ДИАЛЕКТИКА

That why all parks up excited about his gunnfodder. That why e crazyactecs and crime ministers preaching him mornings⁴¹.

- Джеймс Джойс,
Finnegans Wake

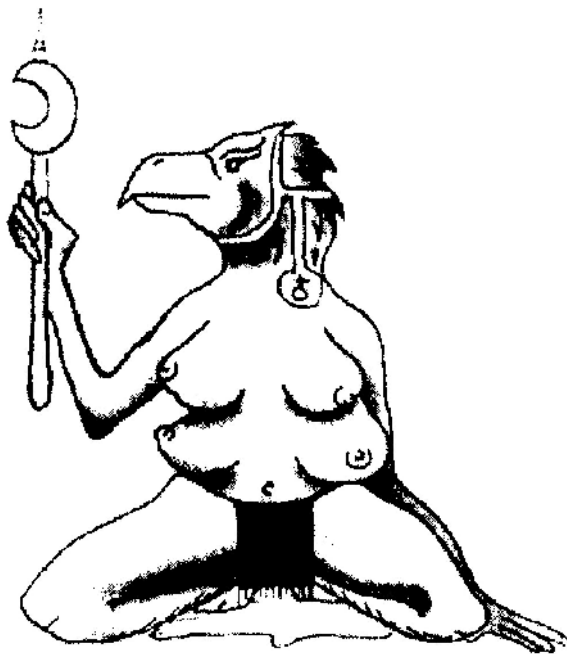
³⁷ ..... бидейки хумус, същото се връща". - Б. ред

³⁸ Опиатите и *малките* дози алкохол, изглежда, задействат невротрансмитерите, характерни за спокойствието след кърмене на Първата верига. Големите дози алкохол често преобръщат това и задействат невротрансмитери, характерни за битките за територии. Обърнете внимание на аналния речник на враждебните пияници, след като поглъщат все по-големи дози алкохол

³⁹ Добра книга за медитацията е *Undoing Yourself With Energized Meditation & Other Devices* от Chrystopher S. Hyatt, Ph.D. (New Falcon Publications).

⁴⁰ Енкаунтър групите (групите за психологическа среща) са фокусът на хуманистичната психология през 60-те и 70-те години и се коренят в работата на Я. Л. Морено и тезата му за психологическата среща и използването на спонтанния театър на психодрамата, тренинга в сензитивност на Курт Левин и гещалттерапията на Фрии Пърлс, доразвита в института „Изълън“. - Б. ред.

⁴¹ Поради богатството на асоциациите, играта с думите и създаването на нови уми чрез комбинирането на вече съществуващите цитатите на Джойс в цялата книга оставени в оригинал, тъй като преводът им би осакатил намеренията на автора – Б. Пр.

НАШИТЕ ЛЕГЕНДИ И ЛИТЕРАТУРА СА НАСЕЛЕНИ ОТ МИЛОСТИВИ БОГИНИ И УЖАСНИ ВЕЛИКАНИ

Hearasay in paradox lust.

- Джеймс Джойс, *Finnegans Wake*

В „Дейвид Копърфийлд“ Дикенс с голямо майсторство описва шока и изумлението на бебето, когато строгостта на традиционното възпитание на естествените нужди го въвежда в анално-Патристките ценности на втората верига, след като преди това то е съществувало в блажения орално-Матристски континуум. Трудно е да повярваме, че тази последователност в действителност е описана половин век преди клиничните трудове на Фройд.

Дикенс описва идиличното детство на Дейвид с овдовялата му майка, която спокойно можем да характеризираме като човешко въплъщение на *bona dea* (добрата богиня) на древните (присъстваща все още като „феята-кръстница“ в детските приказки). В тази щастлива сцена нахлува ужасният пастрок г-н Мърдстоун, чийто „комплекс на Йехова“ го превръща във въплъщение на наказващия Бог-отец. Няма начин детето да спазва всички правила на Мърдстоун: те са твърде много и в по-голямата си част не са ясно формулирани. Дейвид изтърпява доста *бой по задника* (за негово добро, разбира се, макар че Дикенс по твърде фройдистки начин подчертава очевидното наслаждение, което Мърдстоун извлича от тези случаи). Съвсем естествено Дейвид започва да интернализира тази анална система от ценности и да си мисли, че е виновен малък несретник, който заслужава тези издевателства. Тогава Дикенс представя следната сцена, в която Дейвид се връща от училище след едногодишно отсъствие⁴²:

.. и влязох вътре с тихи и плахи стъпки. Когато пристъпих в преддверието и чух майчиния си глас от старата гостна, само Господ знае какъв далечен спомен от детството ми се събули в паметта ми. Тя пееше някаква песенчица с нисък глас. Струваше ми се, че лежа в ръцете ѝ като малко бебе и я чувам как ми пее. Мелодията бе нова за мен и едновременно с това толкова стара, че някакво умиление преизпълни сърцето ми. Приличаше ми на някой стар приятел, завърнал се от дълго отсъствие.

Гласът ѝ звучеше така замислено и самотно, та си помислих, че с сама. Влязох полекичка в стаята. Тя седеше до огъня и кърмеше едно детенце, чиято малка ръчица бе допряла до врата си. Очите ѝ бяха сведени над лицето му и тя му пееше. Прав бях, при нея нямаше никой друг.

Заговорих ѝ, а тя се стресна и извика. Но като видях, че съм аз, промълви:

- Скъпият ми Дейви, милото ми момче! - и като се приближи до мене, коленичи на земята, целуна ме, сложи главата ми на гърдите си до тази на малкото същество, а ръката му до устните ми.

Бих желал да бях умрял. Бих желал да бях умрял тогава, с онова чувство на сърцето си! Тогава щях да бъда по-достоеен за рая, отколкото в който и да било момент след това.

Блянът за връщането към оралната биосигурност е твърде очевиден, за да изисква някакъв коментар.

По същия начин в монументалния роман на Джойс за съзнанието на спящия човек - *Finnegans Wake* („Бдението на Финеган“) - Бащата и Бог-отец винаги се асоциират с войната и отделянето на екскременти, както отбелязва изследователят на Джойс Уилям Йорк Тиндал. В ролята на „Гън, бащата“ ужасяващото анално чудовище комбинира пистолет, божество и флатуленция⁴³, като „Заблудението

⁴² Преводът е на Нели Доспевска в Чарлс Дикенс, *Дейвид Копърфийло*. София: - Народна младеж“, 1986 г. с. 93-94.

⁴³ Експлозивно изкарване на газове или въздух от стомаха през устата; усещане за разтягане в корема. - Б. пр

на Израел" той е ревнивият (териториален) „Господар на тълпите" от Стария завет, т. е. на битките. Неговият отличителен белег -гръмовната дума от сто букви, която се появява десет пъти в съня, винаги обединява Бащинството, злобата, отделянето на екскременти и войната: например при първата си поява на с. 1, тя е:

**бабабалалгхарагхтакамминароннконнброннтон
нерроннтоннтъннтроваррхоуноунскоун
туухуухуундентърнък**

Тук откриваме Баба (арабски - баща), фонетичното Абба (иврит - баща), фонетичното Канброн (генералът, който толкова уместно коментира *merde*⁴⁴, когато му е заповядано да капитулира), фонетичното галско *scan* (изпукване: за гръмотевица или за анус), *ronnen* (германски - екскремент), подсказващото *орден* и внушаващо както немски медал за храброст, така и английското *ordure* (изпражнения, тор), и т. н. Ужасяващият Бог-отец на друго място „Осъществява маневрите си на открито" и проповядва всички анално-авторитарни ценности: „Да нямаш други богове освен Мене... не си прави кумир и никакво изображение ... Обичай името ми като Мене."⁴⁵ Той е злодеят на „*goddinpotty*" (градинското парти) - измамникът-бог, който поставя примамващия капан в Райската градина; егото, интернализирано по време на възпитанието на естествените нужди (*potty*⁴⁶) богът на гръмотевиците и яростта (*god-din*⁴⁷).

Бягайки от него, „нешастниците на земята" винаги търсят неговата противоположност - ALP (немски - сън, а също и коренът на първите букви на гръцката и староеврейската азбука - *алфа* и *алеф*, или източникът, началото) - Анна Ливия Плурабела, когато името ѝ се изпише изцяло: водите на живота, комбинирани с всички красиви жени. Тя е толкова орална и любеща, колкото „Всеомогъщият" е анален и заплашителен:

...with a beak, with a spring, all her rillmglets shaking, rock drop.s in her tachie, tramtokens in her hair, all waived to a point and then all inuendation, little oldfashioned mummy, little wonderful mommy, ducking under bridges... as happy as the day is wet, babbling, bubbling, chattering to herself, deloothing the fields...

Тази амниотична⁴⁸ река-жена е свършената майка от спомена за бляна на новороденото и Великата богиня на древните, идеалното безопасно, топло място на биооцеляването. Към нея Джойс отправя най-пламенната си молитва:

In the name of Annah the Allmaziful, the Everliving, the Bringer of Plurabilites, haloed be her eve, her singtime sung, her rill be run, unhemmed as it is uneven!

Човечеството - по мнението на Джойс, а и на Ратри Тейлър завинаги я изоставя, за да последва Героя (Бащата) до „кървавата мръсотия на Ватерлоо" (бойното поле при Ватерлоо, покрито с кръв и екскременти демонстрира анално-териториалните корени на войната), и след това се връща - временно обуздано, - „to list, as she bibs us, by the waters of babalong".

В трета глава на *Finnegans Wake* „нападащите" (нашествениците) и „защитаващите се" (местните хора) така плътно се смесват, че остава само съставна „броня", която поема вината на всеки.

Независимо дали е в трудовете на Джойс, Ратри Тейлър, Вико (източникът на Джойс), Хегел-и-Маркс и т. н., това циклично виждане за историята е само част от истината, но следва да се подчертае, защото е онази част, която повечето хора страхливо отказват да осъзнаят. Няма значение дали говорим от гледна точка на Матристката-Патристката диалектика на Тейлър, цикъла на Божествената, Героичната и Урбанизираната епоха на Вико, триединството на Теза-Антитеза-Синтез на Маркс-Хегел или някаква тяхна вариация, защото във всички случаи става дума за модел, който е реален и който наистина се повтаря.

Той обаче прави това до степента, до която хората са роботизирани, впримчени в капана на органично вплетените в тях рефлексии.

Когато натрупаните факти, инструменти, оръдия, техники и джунджурии на невро-науката — науката за мозъчната промяна и освобождение — достигнат определена критична маса, всички ще сме в състояние да се освободим от тези роботизиращи цикли. Тезата в настоящата книга е, че вече от няколко десетилетия се доближаваме до тази критична маса и ще достигнем пределната точка по-бързо, отколкото очакваме.

Днешните буйства на териториално-емоционалната войнственост, които заливат планетата, не са просто упадък на още една цивилизация в стила на Вико.

Те са внезапните родилни болки на един космически Прометей, пробуждащ се от дългия кошмар на историята на уседналите примати.

⁴⁴ От френски - лайно: прен. по дяволите. - Б. пр

⁴⁵ Изход, 20:3-4. - Б. ред

⁴⁶ От англ. - нощно гърне. - Б. Пр.

⁴⁷ От англ. *Rod*- бог; *din* - врява, глъчка, грясък. - Б пр

⁴⁸ Свързана с амниотичната кухня - изпълнена с течност кухня между ембриона и амниона. Образува се първоначално във вътр. клетъчна маса на бластоциста, а по-късно разраства към тръбната част на ембриона, като го обхваща изцяло - Б. пр

Разбира се, това са генетично-исторически обобщения, които не съответстват напълно на нито едно конкретно семейство. Архетиповете на милостивата богиня/враждебния гигант не се активират в случаите, в които майката е студена, отхвърляща, ожесточена и т. н., а бащата е топлата, подкрепяща фигура. Запечатването на нивото на първата и втората верига се отклонява статистически в такива семейства и резултатът може да е всякакъв - шаман, болен от шизофрения, гений, хомосексуалист, художник, психолог и т. н.

Упражнения

От гледна точка на развитата дотук теория анализирайте следните фигури:

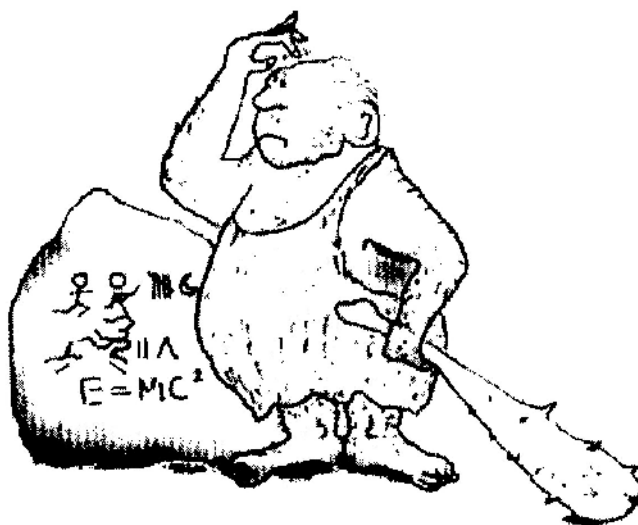
1. Скарлет О'Хара
2. Кинг Конг
3. Одисей
4. Хамлет
5. Бъгс Бъни
6. Портной
7. Леополд Блум
8. Ричард М. Никсън
9. Томас Джеферсън
10. Св. Павел
11. Доналд Дък
12. Яго
13. Джейн Еър
14. Йосиф Сталин
15. Жана д'Арк
16. Тимъти Лиъри
17. Алистър Кроули
18. Автора
19. Мао
20. Карл Юнг
21. Тайните шефове
22. д-р Ханибал Лектьр
23. Себе си

ШЕСТА ГЛАВА

ВРЕМЕСВЪРЗВАЩАТА СЕМАНТИЧНА ВЕРИГА

Ако обедините два разума, винаги се появява трети, по-висш разум, като невидим сътрудник.

- Уилям С. Бъроус и Брайън Гисин, *The Third Mind*

ЧОВЕШКИТЕ СЪЩЕСТВА СВЪРЗВАТ ВРЕМЕТО

Третата семантична верига борави с артефакти и създава „карта“ (тунел на реалността), която може да се предава на други и дори от поколение на поколение. Такива „карти“ могат да бъдат картини, проекти, думи, понятия, оръдия на труда (като инструкциите за употреба се предават вербално), теории, музика и т. н.

Човешките същества (*уседналите примати*) са създания, които използват оръдия, а това означава, както отбелязва пионерът на семантиката Коржибски, *че тези, които управляват символите, управляват и нас.*

Ако Мойсей, Конфуций, Буда, Мохамед, Исус и св. Павел могат да се смятат за фигури с непреходно влияние (а те са такива огледайте се по света), това се дължи на факта, че техният Сигнал ни е бил предаден чрез човешките системи от символи. Те включват думите, художествените произведения, музиката, обредите и неосъзнатите ритуали („игрите“), чрез които се предава културата. Маркс и Хитлер, Нютон и Сократ, Шекспир и Джеферсън и т. н. по същия начин - чрез семантичната верига - продължават да „управляват“ части от човечеството.

В още по-голяма степен, макар и по-неосъзнато, сме управлявани от изобретателите на колелото, плуга, азбуката и дори на римските пътища.

След като думите съдържат както *денотации* (референтите в сетивно-преживелищния свят), така и *конотации* (емоционалния тон и поетичните или реторичните оттенъци), хората могат да бъдат накарани да действат дори чрез думи, които нямат реално значение или референт в действителността. Това е механизмът на демагогията, на рекламата и на голяма част от организираната религия.

Веригата на биооцеляването разделя преживяванията на две групи: тези, които са добри за мен или са полезни, и онези, които са лоши за мен или са опасни. Емоционално-териториалната верига също разделя света на две половини: тази, която е по-силна от мен (намира се по-високо в йерархичния ред), и онази, която е по-слаба от мен (на по-ниско стъпало в йерархичния ред). На тази основа се развиват социо-биологичните системи и се изучават животински „общества“ с истинска човешка сложност.

Семантичната верига ни позволява да разделяме нещата и след това да ги свързваме повторно *когато ни скимне*. Това дейно, неспокойно, вечно етикетирание и пакетирание на опита няма край. На индивидуално ниво то е „вътрешният монолог“, открит от Джойс в *Ulysses* („Одисеи“). На историческо равнище то е *времесвързващата функция*, описана от Коржибски, която позволява на всяко поколение да добавя нови категории в умствената ни библиотека - свързвайки нови неща, отделяйки нови неща, повторно класифицирайки ч размествайки до безкрайност. В това времесвързващо измерение Айнщайн замести Нютон, преди по-голямата част от света⁴⁹ да е чула за Нютон; простата аритметика отстъпи място на алгебрата, която доведе до диференциалното смятане, а то - до тензорното смятане, и т. н. Хайдн и Моцарт подготвиха пътя за Бетховен, нахлул сферите, които след това превзеха романтиците и вагнерпанците, а те поставиха началото на наричаното днес музика.

Така нареченият „шок от бъдещето“ винаги е присъствал - още откакто семантичната верига е започнала да функционира в предисторията. За символизиращия, пресметлив, абстрахиращ биологичен вид всички времена са „времена на промяна“. Процесът обаче се *ускорява все повече с течение на времето*, защото символизиращата способност е иманентно себеускоряваща се.

На обикновен език семантичната верига обикновено се нарича: „разум“. (Както отбеляза психологът Робърт Орнстейн в едно неотдавнашно радиопредаване, когато кажем, че някой „има ум в главата си“, обикновено имаме предвид, че притежава *добра уста*, т. е. използва добре семантичната верига.)

От гледна точка на Транзакционния анализ първата (оралната) верига се нарича Естествено дете, втората (емоционалната) Адаптирано дете, а семантичната верига - Възрастен или Компютър. В терминологията на Юнг първата верига опосредства *усещането*, втората - *чувстването*, а третата - *разума*.

Неврологичните компоненти на първата верига се простират чак до най-старите части на главния мозък: Карл Сейгън ги нарича „рептилоиден мозък“. Тези нервни структури са поне на милиарди години. Структурите на втората верига се появяват заедно с първите амфибии и бозайници - някъде преди около 1000 или 500 милиона години; Сейгън ги нарича „бозайнически мозък“. Семантичната верига се появява може би преди 100 хиляди години и в терминологията на Сейгън е „човешки мозък“. Не бива да се учудвате, че повечето хора през по-голямата част от времето са по-силно контролирани от по-старите рептило-бозайнически вериги, отколкото от човешката семантична (рационална) верига, или че семантичната верига твърде лесно се изражда във фалшива логика (сляпа привързаност, нетолерантни идеологии, всякакъв фанатизъм), когато веригите на биооцеляването сигнализират за заплаха срещу живота, или емоционалната верига запали сигналната лампа за заплаха срещу статуса.

Циниците, сатириците и „мистиците“ (типозите от вериги V-VIII) отдавна ни повтарят, че „умът е курва“, т. е. че семантичната верига е открита за манипулации от страна на по-старите, по-примитивните вериги. Същевременно колкото и силно да се противопоставя Рационалистът на това, то винаги е вярно в краткосрочен план. т е., ако използваме една от любимите думи на Рационалиста, то винаги е *прагматично* вярно. Този, който може достатъчно да уплаши хората (да създаде тревожност

⁴⁹ По-голямата част от света до 70-те години на XX н. беше неграмотна.

за биооцеляването), е в състояние бързо да им „пробута“ всякаква вербална карта, която сякаш им дава облекчение, т. е. лекува тревожността. Като плашат хората с Ада и след това им предлагат Спасение, и най-невежите или извратени индивиди могат да „пласират“ цяла система на мислене, която не би могла да издържи и на двуминутен рационален анализ. А всеки уседнал алфа-самец сред приматите - без значение колко жесток или извратен е - може да сплоти зад себе си племето, като надава вой, че съперничещ алфа-самец ще поведе бандата си в атака срещу техния хабитат⁵⁰ Тези два бозайнически рефлекс са известни съответно като Религия и Патриотизъм. Те функционират както при опитомените, така и при дивите примати, защото са Еволюционен относителен успех. (Досега.)

Емоционално-териториалната, или „патриотичната“, верига също съдържа статусните програми или йерархичния ред на глутницата. Работейки в тандем с тревожността на първата верига на биооцеляването, тя винаги е в състояние да изврати функционирането на семантично-рационалната верига. Всичко, което заплашва статуса или нахлува в собственото „пространство“ (включително собственото идеологическо „умствено пространство“), представлява заплаха за средния уседнал примат. Следователно, ако някой бедняк има една-единствена статусна подпора в живота си: „Аз съм бял човек, а не някое проклето черно“, или „Аз съм нормален, а не някой проклет педал“, или каквото и да е, всеки опит да се проповядва⁵¹ толерантност, хуманизъм, релативизъм и т. н. не се преработва ч реч семантичната, а чрез емоционалната верига и се отхвърля като атака срещу статуса (егото, социалната роля).

Внимателният читател ще си спомни, че решетката на първите две вериги поставя все още непроговорилото бебе в двуизмерен свят, който според най-простата диаграма изглежда така:

Доминиране

Оттегляне

Подчиняване

Подчинение

Третата, семантичната верига, изглежда, е тясно свързана триизмерността (макар че тук, разбира се, играе роля и бинокулярното ни зрение). По-конкретно, десноръкостта е човешка черта или поне е характерна за приматите. Другите бозайници не демонстрират предпочитание към дясната ръка: те използват еднакво добре всичките си крайници.

Съвременната неврология показва, че нашата десноръкост е тясно свързана със склонността ни да използваме лявото полукълбо на главния мозък повече, отколкото дясното. (Малцинството на леворъките се обсъжда по-долу.) Всъщност използваме дясното полукълбо толкова малко в обикновения живот, че то отдавна е било; наречено „безмълвна хемисфера“.

Следователно в повечето хора съществува генетично (хардуерно) предпочитание към манипулациите с дясната ръка и мисловната дейност с лявото полукълбо. Днес тези връзки сякаш са тясно преплетени с нашата вербална, семантична верига, защото лявото; полукълбо е „говорещата“ хемисфера. То е линейно, аналитично, прилича на компютър и е много вербално. Следователно връзката между очертаването на карти и манипулирането има неврологична основа. Дясната ръка манипулира Вселената (и сътворява арте-фактите), а лявото полукълбо очертава резултатите в модел, който позволява прогнозите за бъдещото поведение на тази част от Вселената. Това са отчетливо човешки (пост-приматни) характеристики.

Леворъките, обратно, се специализират в употреба на функции те на дясното полукълбо, които са холистични, надвербални, „интуитивни“, музикални и „мистични“. Леонардо, Бетховен и Ницше например са били леворъки. Обикновено леворъките са вдъхвали както ужас, така и страхопочитание - те са били разглеждани като чудаци, шамани и вероятно общуващи по специален начин с „Бога“ или с „Дявола“⁵².

Следователно съществува пресичане, което изгражда полярността ляво-дясно както в мозъчното функциониране, така и в действията на ръцете, като всяко е огледален образ на другото.

⁵⁰ Мястото, където живее организъм или общност от организми, включително всички живи или неживи фактори или условия на заобикалящата среда. - Б. пр

⁵¹ Разбира се, самото проповядване е лоша политика на втората верига, тъй като ви поставя на едно ниво по-горе от този, на когото проповядвате. Вие не сте едно ниво по-горе, освен ако не сте бил запечатан като такъв от това, че сте алфа-самец в същия генофонд, или не сте били обусловен като такъв чрез факта, че сте „шеф“ или друга властна фигура. Подобно на много други идеалистични движения, контракултурата на 60-те години ма ХХ в. се провали заради твърде многото проповядване по-горна нравствена позиция, когато никой не беше обусловен и не беше подложен на запечатване да я приеме като по-горна.

⁵² Алистър Кроули е знаел за това на практика преди появата ма съвременната неврология. Той карал учениците си да се научат да пишат еднакво добре н с двете ръце, като по този начин принуждавал дремещото полукълбо да се събуди за дейност

**ЛЯВО
ПОЛУКЪЛБО
(анализ)
(Верига III)**

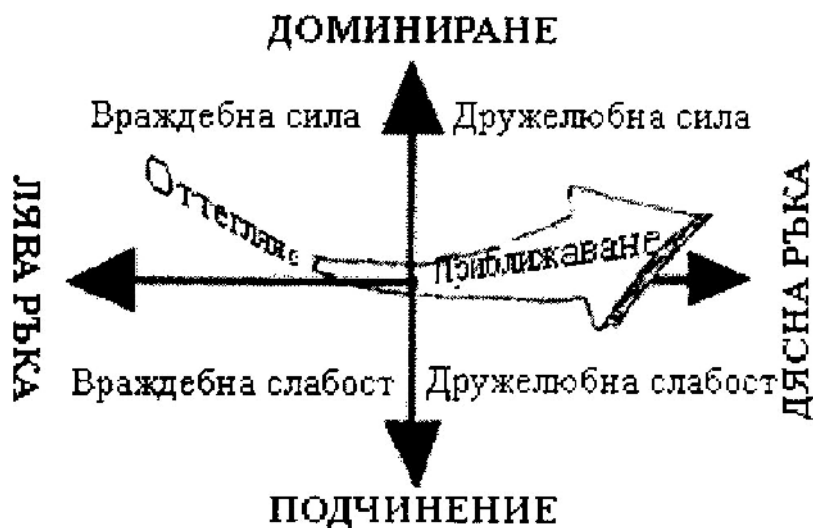

**ДЯСНО
ПОЛУКЪЛБО
(интуиция)
(Верига VI)**

Лява ръка

Дясна ръка

Тази двойна (и огледална) полярност ляво-дясно в неврологично отношение ни поставя в триизмерно пространство. Преподреждайки диаграмата и добавяйки третата верига, можем да илюстрираме полето на разума както следва:

За да видите както трябва този двуизмерен скеч на три мерната система, е необходимо да си представите, че оста оттегляне/приближаване е под прав ъгъл с другите, т. е. да я „видите“ като идваща от страницата към вас.

Това е „Евклидово“ пространство. В този контекст е очевидно защо то е първият тип пространство, открито от математиците и от художниците и защо все още ни изглежда „естествено“, а също така защо някои имат огромни трудности да си представят не-Евклидов типове пространство, използвани в съвременната физика.

Евклидовото пространство е *проекция навън* на начина, по който нервната ни система натрупва информация по веригата на би оцеляването и по емоционалната и семантичната верига.

Местата на запечатване по тази верига се намират в *левия кортекс* и са тясно свързани с деликатните мускули на *ларинкса* и фините манипулации на *десноръката* „сръчност“. Самата кора се е появила толкова скоро в еволюцията, че често се нарича „нов мозък“: тя се открива само при висшите бозайници и е най-развита при хората, делфините и китовете.

Екстремалните случаи при хората, които са подложени на най-силно запечатване по третата верига, обикновено израстват като церебротоници. Те са високи и слаби, защото енергията непрекъснато се изтегля нагоре от тялото и се концентрира в главата. Окарикатуреният зъл гений д-р Силванъс в „Супермен“, който на практика е само глава, представлява крайността, към която сякаш еволюира този тип. На популярен език тези хора са наречени „яйцеглави“⁵³.

Почти винаги тези церебротонични типове с развита Трета верига пренебрегват или са враждебни към функциите на своята първа и втора верига. Игривостта ги озадачава (изглежда им глупава или ексцентрична), а емоциите едновременно ги объркват и плашат.

Тъй като всички ние имаме тази верига, трябва редовно да я упражняваме. Направете схематична диаграма на вашия бизнес или на дома си и се опитайте да я рационализирате за по-голяма ефективност. Нарисувайте схема, която обяснява цялата Вселена. На всеки няколко години в център за образование на възрастни изучавайте наука, за която не знаете нищо.

И не пренебрегвайте *играта* с тази верига: пишете стихотворения, песнички, басни, поговорки или анекдоти.

ПОМНЕТЕ, Г-Н КРОУЛИ КАЗА: И ТИ СИ ЗВЕЗДА

⁵³ Игра на думи от англ. *egghead*, което буквално означава „яйцеглав“ а преносното му значение е „интелектуалец“, „дървен философ“ - Б. пр

П.П. ОСВЕН ТОВА ТОЙ КАЗА: НЕ БЪДЕТЕ АЛЧНИ ЗА РЕЗУЛТАТИ

Както е и при по-старите вериги, семантичната верига изгражда цялото си обуславяне и учене въз основа на дълбоко вплетеното запечатване. Следователно много екзистенциално възможни мисли са социално немислими, тъй като (1) всеки в дадено общество има приблизително едно и също семантично запечатване и (2) това се подкрепя всекидневно от допускания, които механично се приемат за даденост.

Следователно геният е този, който по силата на някакъв вътрешен процес успява да премине до Верига VII - дребно неврологично чудо, неточно наречено „интуиция“ - и се връща до третата верига със способността да нарисува нова семантична карта, да изгради нов модел на опита. Не е нужно да се казва, че това винаги е фундаментален шок за онези, които все още са впримчени в старото роботизирано запечатване, и по принцип се смята за заплаха към територията (идеологическото пространство на ума). Дългият списък на мъченици на свободното търсене още от Сократ насам показва колко механична е тази *неофобия* (страх от нови семантични сигнали).

Както показва Томас Кун в *The Structure of Scientific Revolutions* („Структурата на научните революции“), самата наука - апотеозът на семантичната рационалност на третата верига - не е свободна от подобна неофобия. Той демонстрира в подробности, че на всяка научна революция е необходимо цяло едно поколение, за да преобърне стария светоглед. Освен това Кун показва, че по-възрастните учени *никога* не успяват да приемат новата научна парадигма. В нашата терминология те са механично обвързани с първоначалното си запечатване. Революцията е пълна - демонстрира Кун - само когато второ поколение, което не е обвързано със старото запечатване, успее да сравни двата модела и рационално да реши, че по-новият наистина е по-смислен.

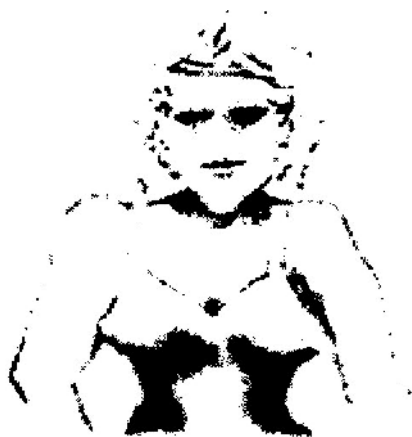
ВИСЦЕРОТОНИЧЕН

Краен случай на запечатване по Верига I
Чувстващ тип по Юнг
„Естествено дете“

ЦЕРЕБРОТОНИЧЕН

Краен случай на запечатване по Верига III
Рационален тип по Юнг
„Възрастен“ или „Компютър“

МУСКУЛОТОНИЧЕН

Краен случай на запечатване по Верига II
Усещащ тип по Юнг
„Адаптирано дете“

НЕВРОЛОГИЧНОТО ЗАПЕЧАТВАНЕ Е ПОДРОБНИЯТ ПЛАН ЗА ЦЕЛИЯ ОРГАНИЗЪМ

Ако обаче науката - най-силно самокоригиращата се от всички по преработка на информацията на третата верига - има такова изоставане във времето, простиращо се върху цяло поколение, какво да кажем за политиката, религията, икономиката? Там изоставане от векове и дори хилядолетия е често срещано⁵⁴.

По-рано коментирахме, че в неврологията на биооцеляването *няма време*. „Просто установих, че го правя“ - казваме, след като сме осъществили автоматичен рефлекс от веригата на биооцеляването.

Действията на равнището на емоционално-териториалната верига започват да включват и времето като фактор. Възможно е сигналите за доминация да не „работят“: привидно по-слабият бозайник може да предложи ответно предизвикателство. Две кучета се обикалят едно друго в продължение на няколко минути, ръмжат и се душат (химическите секрети на всяко разкриват действителната степен на страх, който то изпитва от другото), преди да стане ясно кое ще надделее и кое ще се подчини.

На човешко ниво: често се „потим“ върху емоционални решения, осъзнавайки изключително ясно *времето*, докато се двоумим какво да предприемем. Както знае всеки автор на съспенс романи, основният начин да се засили емоционалното напрежение е да се постави *времева граница* на трудно или опасно решение. (Погледнете сценария на която и да е серия от „Стар Трек“: времевата граница никога не липсва. Или пък някой от бестселърите на Ървинг Уолас. Разбира се, съспенсът винаги се засилва, ако времевата граница рязко се съкрати точно преди кулминацията.)

При третата верига времето не само се *преживява*, но се *концептуализира*. Познаваме се като създания на времето: „приказката на племето“, тотемният кол, „Одисеи“ на Омир, Старият завет, Ведите и т. н. ни казват какво е било преди и често съдържат пророчества за онова, което ще настъпи занапред. Науката разширява третата верига в съзерцание на времеви граници, които смайват въображението ни. Самата употреба на писмени езици и на други символи като математиката създава чувството за свързване на времето в смисъла на Коржибски: познаваме се като получатели на послания, изпратени от старите мъдреци и като потенциални предаватели на съобщения, които могат да се получат след векове напред в бъдещето.

Четвъртата верига ни кара да бъдем още по-включени и *притиснати* от времето.

Завършвайки тази глава, нека си спомним, че Джордано Бруно е бил изгорен на кладата на 18 февруари 1600 г. заради учението си, че Земята се движи. *Виновен ли е бил, или не?*

Упражнения

1. Ако сте либерал, абонирайте се за една година за *National Review* (Национален преглед) - най-интелигентното (и остроумно) консервативно списание в тази страна. Всеки месец се опитвайте да влезете в техния тунел на реалността за няколко часа, докато четете статиите там.

2. Ако сте консерватор, абонирайте се за една година за *The New York Review of Books* (Нюйоркски книжен преглед) и се опитайте да навлезете в тяхното умствено пространство за по няколко часа на месец.

3. Ако сте рационалист, за една година се абонирайте за списанието *Fate* (Съдба).

4. Ако сте окултист, присъединете се към Комитета за научно изследване на твърденията за паранормалните явления и в продължение на година четете тяхното списание *The Skeptical Inquirer* (Скептичният наблюдател).

5. Купете си екземпляр от *Scientific American* (Науката в Америка) и прочетете някоя статия, публикувана в него. Задайте си следните въпроси: „Защо звучат толкова уверено?“, „На този етап данните подкрепят ли догматизма, или догмата е *навик на приматите* (защита на умственото пространство)?“ „Хората ще вярват ли на тези теории и през 2011 г.?“, „А през 2593 г.?“

6. При първа възможност започнете философска дискусия с образован марксист, интелигентен мюсюлманин и японски бизнесмен.

7. Купете си ZOOM или LIFT (две имена на един и същ стимулант с високо съдържание на кофеин) от магазин за здравословна храна. (Те доста добре наподобяват по ефект незаконния кокаин.) Когато сте приели дозата и умът ви препуска, открийте си жертва и ѝ обяснявайте Вселената, докато човекът не успее да избяга от вас.

Преживяванията ви в това състояние са онова, на което *винаги* прилича главата на обсебения Рационалист. Това е вербална верига, която е пощуряла и е потънала в пълно неведение за информацията, идваща от всяка друга верига. То обяснява защо повечето хора не могат да понасят рационалистите. „Стимулантите“ очевидно задействат невротрансмитери, характерни за вербалните центрове на лявото полукулбо.

СЕДМА ГЛАВА

⁵⁴ Естествено, това се отнася само до политиката, религията и икономиката ми *другите хора*. Разбира се, собствените мнения на читателя по тези теми са единствено разумните и обективните

ВРЕМЕСВЪРЗАЩАТА ДИАЛЕКТИКА: УСКОРЯВАНЕ И ЗАБАВЯНЕ НА СКОРОСТТА

В диалектиката между природата и социално конструирания свят човешкият организъм се трансформира. В тази диалектика човекът създава реалността и по този начин създава и себе си.

- Бъргръ и Лъкман, *The Social Construction of Reality*

Първата и втората вериги са Еволюционно стабилни стратегии. В продължение на цели еони те са функционирали - повече или по-малко в една и съща форма - не само при приматите и при другите бозайници, но и при много други биологични видове.

Третата, семантичната верига, е Еволюционно нестабилна стратегия. Тя много точно може да се нарече *революционна*, а не *еволюционна*.

Първите две вериги са основани на *отрицателни обратна връзка* в биологичен смисъл. Те поддържат *хомеостазата*, т. е. връщат се - отново и отново - към един и същ екологично-етологичен баланс. Функцията на отрицателната обратна връзка е да връща към такова стабилно състояние.

Времесвързващата семантична верига не се основава на такава стабилна отрицателна обратна връзка. Тя е механизъм на онова, което кибернетиците и биолозите наричат *позитивна обратна връзка*. Тя не връща към стабилно състояние, а непрекъснато търси ново равновесие на по-високо ниво на енергията. (Отрицателната обратна връзка връща към фиксирана точка като термостат. Положителната обратна връзка търси движеща се цел, подобно на насочвана бойна ракета.)

Първите две вериги поддържат онова, което е (повече или по-малко) константно в човешките дела. Те са абсолютно *циклични* и са директно свързани с циклите, откривани в историята от Вико, Хегел и други философи.

Третата верига винаги е заградена и силно санкционирана от правила, закони, забрани, табута и т. н., защото разчупва такива цикли. Ако се отприщи, тя води до насочена нагоре спирала.

В обществата, в които третата, семантичната верига е била частично отприщена — тя никога не е била напълно освободена в никое общество, — незабавно се появява насочената нагоре спирала. Някога това е било известно като „прогрес“ - преди тази дума да излезе от мода.

Насочената нагоре спирала (независимо дали я наричаме „прогрес“, или не) е характерна за наречените от Карл Попър Отворени общества. Това са светски, хуманистични общества - култури, които са *относително* свободни от табута и догматизъм.

Подобна свобода — до днес, а и в настоящето - е само *относителна*, защото много табута не се осъзнават и се предават като „здрав разум“ или „обикновено благоприличие“ и т. н. Този, който ги оспори, по определение е „еретик“, „предател“ или „безотговорен глупак“.

(Рационалистите, които доминират в *относително* „Отворените общества“, също имат своите табута, както ще видим.)

Историкът Хенри Адамс е първият, който издига идеята, че скоростта на промяна на човешките общества би трябвало да има математическо изражение.

Под влиянието на Нютоновата физика Адамс предлага тезата (при това е бил много предпазлив - факт, който трябва да се помни от присмиващите се на неговата „наивност“), че използването на енергията може да се движи напред обратнопропорционално на *времето* на квадрат: точно както Нютоновата гравитация функционира обратнопропорционално на *разстоянието* на квадрат.

Въз основа на тогавашните антропологични данни Адамс приема, че човечеството в днешната му форма е на над 90 000 години. След това той изчислява, че по-голямата част от времето е била не-обходима, за да се достигне до Галилеи, научния метод, началото на Индустриалната революция и големия скок напред към използването на енергията, характерно за „модерната“ епоха, или Отвореното общество.

Тъй като квадратен корен от 90 000 е 300, Адамс приема, че следващият голям скок става, докато той пише трудовете си - около 1900 г. - 300 години след Галилей. Оглеждайки се, той решава, че следващият скок към по-висшата енергия става в изследванията на двамата Кюри, открили радиоактивността. Както отбелязват много коментатори, невъзможно е да се чете Адамс по този въпрос, без човек да изпитва чувството, че той много точно прогнозира Атомната епоха,

Адамс отива още една крачка напред с въодушевлението, предизвикано от една голяма идея. Тъй като квадратен корен от 300 е 17 и нещо, той прогнозира, че следващият велик еволюционен етап ще започне през 1917 г. А тъй като квадратният корен от 17 е 4 и нещо, прогнозата му е, че следващата стъпка ще е някъде към 1922 г. Тогава, казва той, би трябвало да имаме на наше разположение безкрайна енергия. Е, не е станало точно така.

Въпреки това Хенри Адамс е на прав път, но математиката му е свръхопростена.

„На прав път“ е и братът на Хенри - Брукс, който също търси „закони“ в историята. Брукс наблюдава модел, който може и да не е *напълно* верен, но във всеки случай е приблизително верен, подобно на сходните обобщения на Вико, Хегел, Маркс и Тойнби. Всяка цивилизация - смята Брукс Адамс - преминава през четири етапа:

1. *Монополизирание на познанието* от жреците. Например египетските духовни лица, както и жреците на майте са пазили писмения език в тайна само за свое ползване.

2. *Монополизиране на военната сила* от завоеватели, които се провъзгласяват за държави или правителства. Например „френското копеле“ (описание на Том Неин на Уилям Завоевателя) слиза на английския бряг с по-добра технология - войни на кон срещу пешаци - и става Крал. Неговите роднини и подлизурковци се превръщат в лордове (господари на земята).

3. *Монополизиране на земята* от тези земевладелци (лордове). Събиране на данък („рента“) от онези, които живеят на тази земя.

4. *Монополизиране на валутата* от Национални банки. Събиране на данък („лихва“) за всяка парична единица, пусната в обръщение.

Повечето цивилизации, изглежда, са преминали през поне три от тези етапи, не винаги в горната последователност. Някои са преминали и през четирите.

Брукс Адамс освен това отбелязва, че *централизираният капитал* (натрупването на богатство в ръцете на няколко взаимосвързани семейства) сякаш се движи стабилно на запад през цялата писмена история. Първото голямо натрупване може да се открие в Шумер: центърът на властта на парите след това се измества към Египет, Гърция, Апенинския полуостров, различни части на Германия, а след това — към Лондон. По времето, когато пише (около 1900 г.), Брукс Адамс смята, че балансът се колебае между Лондон и Ню Йорк, и прогнозира, че упадъкът на Британската империя ще го измести към Ню Йорк още през първата половина на ХХ в. Изглежда, е бил прав. Брукс Адамс *няма теория* защо през последните 6 000 години се осъществява това движение на богатството на запад. Гой просто наблюдава модела.

По мнението на мнозина изместването продължава. Например Карл Огълсби в *The Cowboy vs. Yankee War* („Войната на каубоите срещу янките“) посочва, че американската политика след 1950 г. е Доминирана от борбата между „старото богатство на янките“ (оста Ню Йорк-Бостън, която замества Лондон след 1900 г.) и „новото богатство на каубоите“ (милиардерите в сферата на нефта и космонавтиката от Тексас и Калифорния). През 1997 г. изглежда, че печелят каубоите - нещо, което би трябвало да се очаква, ако зад идеята на Адамс за миграцията на капитала от изток на запад се крие някакъв реален „закон“.

Една нощ през 1919 г. граф Алфред Коржибски се събужда от много жив сън със сълзи на радост, стичащи се по страните му, с яркото чувство, че предаването на сигналите от поколение на поколение - времесвързващата функция на третата верига - е онова, което ни разграничава от другите примати.

Коржибски първоначално смята, че времесвързването може да се дефинира математически. По-късно изоставя тази идея - неговата математика е неадекватна като тази на Хенри Адамс, - но си струва да я погледнем за момент, да проследим стъпките, по които е бил открит действителният Закон за ускорението.

Коржибски първоначално приема, че ако всички изобретения, открития и т. н. на някакво хипотетично първо поколение хора биха могли да се представят с P , а скоростта, с която второто поколение може да надмине първото, - с R , тогава - математически - общият сбор на изобретенията, откритията и т. н. в края на второто поколение ще е PR . Алгебрично, това е съвсем вярно. После - след третото поколение - резултатът ще е PRR . А след четири поколения - **$PRRR$** .

Обобщено, това става PR^t , където (t) е броят на поколенията, живели след поколението, което сте избрали за начално.

Ако я начертаете на милиметрова хартия, кривата на PR^t става все по-стръмна с всяко ново поколение. Коржибски гледа директно това, което Алвин Тофлър по-късно нарича „Шок от бъдещето“, и се опитва да напише математическа формула за него.

Много променливи в икономико-технологичната история наистина съответстват на функцията PR^* на Коржибски, но други не го правят. И тук математиката е твърде проста, *а н не всичко се променя с една и съща скорост*. Въпреки това подобно на Хенри Адамс, Коржибски напипва истината: ускорението е реално и е тясно свързано с *времесвързването* - предаването на сигнали между поколенията.

Онова, което лежи в основата на ускоренията, отбелязани от Хенри Адамс и Коржибски, днес е известно като избор на *негент-ропията* от *стохастичните процеси*. Разбирането ни за това до голяма степен се дължи на почти едновременните открития (1946-1948) на квантовия физик Ервин Шрьодингер, математика Норбърт Уайнър и експерта по електронни комуникации в лабораториите „Бел“¹ Клод Шанън.

Стохастичният процес е случайна серия, но от специален вид. При него някакъв фактор или агент прави подбора - избира от случайността модел, който не е случаен.

Модел, който не е случаен, в математиката е известен като *информация*.

Информацията освен това може да се определи като организация, или кохерентност.

Грегъри Бейтсън дефинира информацията като „различията, които оказват влияние“.

Информацията - кохерентността - „различията, които оказват влияние“ - *Времесвързването* по Коржибски - това са все аспекти на *непредвидимото*. Ако вече знаете нещо или ако лесно можете да го

предвидите въз основа на известното ви, за вас това не е информация. Обратното, ако не знаете нещо или ако не можете да го предвидите, това е информация.

Динамизмът на еволюцията, повтарям, е подборът на информация, кохерентност, от случайна серия от събития. Появата на информацията може грубо да се илюстрира чрез следните три стихотворения:

**Розите са червени
Виолетките са сини
Захарта е сладка
Такава си и ти.**

Ако читателят е живял в относителна изолация от американо-английската фолклорна традиция, това стихотворение няма да му донесе особена информация. Можете да отгатнете всяка следваща дума. Да разгледаме обаче това:

**Розите са червени
Мастилото е черно
Направи ми услуга
Иди и седни в ъгъла.**

Тази груба шега (с училищен произход) носи повече информация на читателите, защото е по-малко предвидима. Друг скок в информационното съдържание се появява при Стив Алън:

**Розите са червени
Виолетките са сини
Мислите си, че това ще се римува
Но няма.**

Хумористичната непредвидимост на това стихотворение го изкачва - математически - на по-високо информационно ниво. Отколкото предвидимото стихотворение за деня на св. Валентин, с което започнахме. Ако все още не ви е ясно, опитайте с елегантния опростен афоризъм на Бейтсън: „Информацията е разликата, която оказва влияние.“

Математически, информацията освен това е известна като отрицателна ентропия, или според широко използваното съкращение - негентропия.

Ентропията е мярка за безжизнеността на системата. Негентропията на информацията е мярка за живостта на системата.

Еволюцията винаги е въпрос на *лоне* два стохастични процеса, всеки от които действа като „селектор“ на другия (другите). С други думи, в неживите системи, където не се включва такъв „подбор“, ентропията (липсата на кохерентност) стабилно се увеличава, както гласи прочутият Втори закон на термодинамиката. В живите системи благодарение на стохастичния съвместен подбор стабилно се увеличава негентропията (информацията). По думите на Шрьодингер: „Животът се *хран*и от негативната ентропия.“ *Животът е процес на подреждане, подбор, създаване на кохерентност.*

Без да навлизаме в метафизиката, животът (еволюцията) се държи така, *сякаш* винаги цели по-силна кохерентност, т. е. по-висока интелигентност.

Този процес се ускорява, защото е - както математически демонстрира Шанън - логаритмичен. Логаритмичните процеси са такива, че ако ги изобразите на графика, кривата през цялото време се издига все по-нагоре.

Следователно ускоренията, отбелязани от Адамс и Коржибски, са човешкият принос в процес, който през цялото време е вътреш-ноприсъщ на еволюцията.

Човешкото ускорение става по-бързо, отколкото при предчовешката еволюция, защото *чрез третата, семантичната верига* и нейните символи (думи, карти, уравнения и т. н.) сме способни да предаваме информация (негативна ентропия: кохерентност) от поколение на поколение.

Световното богатство от гледна точка на „Реален капитал“ (действащи заводи, действителни познати ресурси и т. н.) се *удвоява на всяко поколение*, откакто икономистите започват да водят статистика през XVIII в.

Откъде идва това богатство? Според ортодоксалните икономисти то идва от земята, труда и капитала. Според марксистите то идва само от земята и труда, а капиталистът е крадец, който е имплантирал в този процес изкуствена счетоводна система. *И двете групи грешат.* Земята и работната ръка, и земята, работната ръка и капиталът не могат да създават ново богатство, ако са организирани от някаква погрешна идея, например търсенето на нефт там, където го няма. Истинският източник на богатството са правилните идеи, т. е. приложимите идеи, т. е. негативната ентропия, или Информацията.

Източникът на тези кохерентни (приложими) идеи е човешката нервна система. *Цялото богатство е създадено от човешките същества, които използват невроните си интелигентно.*

Един невротичен млад човек отишъл веднъж при учител по дзен и го попитал как може да открие душевно спокойствие.

- Как може да ти липсва нещо - попитал *Роши*⁵⁵, когато притежаваш най-голямото съкровище във Вселената?

- Как така притежавам най-голямото съкровище във Вселената? - почудил се младият мъж.

- Мястото, откъдето идва този въпрос, е най-голямото съкровище във Вселената - отвърнал мъдрецът, бидейки по-експлицитен, отколкото е характерно за дзен-учител.

Разбира се, като будист учителят е дал обет за бедност и не е имал предвид точно това, което ние имаме предвид тук. Той обаче е знаел, че мозъкът създава всичко, което преживяваме - цялата ни болка и притеснения, всички наши блажени състояния и екстаз, всичките ни по-висши еволюционни перспективи, подобни на транс Върхови преживяния и т. н. Това е и „най-голямото съкровище във Вселената“ в най-материалистичния икономически смисъл: то създава всички *идеи*, които - използвани социално - стават богатство: пътища, научни закони, календари, фабрики, компютри, животоспасяващи лекарства, каруци, автомобили, реактивни самолети, космически кораби...

Ако не сте сами в дивата природа, вдигнете очи от страницата и се огледайте. Всичко, което виждате - без значение кой теоретично го „притежава“, е времесвързващ продукт на материализирани или проявени идеи на съзидателни мъже и жени. Всичко е отрицателна ентропия. Кохерентен ред.

И непрекъснато се движи към все по-висш и по-кохерентен ред с все по-висока скорост на промяна.

Разбира се, ако *сте* сами в дивата природа, също ще видите кохерентен ред, но в този случай скоростта на промяна към по-висш ред е много по-бавна. С други думи, тези стохастични процеси, които наричаме генетично течение, еволюция и т. н., съвместно избират по-висш ред с различна скорост във времето, отколкото онези стохастични процеси, които наричаме човешка мисъл, изобретение, култура и т. н. (Затова е толкова трудно да се постигне съгласие по въпроса, дали природните процеси са интелигентни, или не. Както посочва Бейтсън, ако приемем някакъв подреждащ процес за разумен, тогава биосферата наистина е интелигентна, но ако запазим думата „разумност“ само за онези подреждащи процеси, които се движат със същата скорост като мозъка ни, тогава Природата е просто механична, а не разумна. За извънземен с различно чувство за времето от нашето *този въпрос изобщо няма да възниква.*)

По-голямата част от това, което възприемаме в човешката среда, е изградено от конкретизирани идеи в горния смисъл. Погледнете отново човешката общност и ще видите историческия човешки разум в действие.

Разбира се, не всички идеи са еднакво добри.

Следователно всички проявени идеи (човешки създания в биосферата) не са еднакво добри.

Затова Джон Ръскин преди един век се опитва да въведе разграничение между *богатство* (*wealth*) и *злосторство* (*illth*). То не се приема и не навлиза в езика ни, защото по онова време хората не са готови за него.

Богатството в смисъла на Ръскин се състои от всички артефакти (конкретизирани идеи), които подобряват човешкия живот или живота по принцип. Злосторството се състои от онези артефакти, които разрушават, унижават или омаловажават живота. В този смисъл фабрика, която замърсява въздуха или водата, е злосторство; такова е и бомбата, мечът, пистолетът, флаконът с нервно-паралитичен газ.

Миграцията на Капитала на запад, отбелязана от Брукс Адамс, е миграция както на богатството, така и на злосторството.

Очевидно при примитивните планетарни условия - ограничено пространство и ограничени ресурси - злосторството се възприема като необходимо, за да се предпазва богатството. Териториалната политика е почти еднаква както при уседналите примати, така и при другите бозайници: приматите са просто по-умни в по-бързото изграждане на по-смъртоносни оръжия. Първоначално това е било черта, способстваща за оцеляването - Еволюционен относителен успех, защото приматите се раждат без вродените физиологични оръжия (смъртоносни зъби, клюнове, рога и т. н.) на другите бозайници.

След Епохата на разума през XVIII в. експоненциалното увеличение на богатството (промяната на подобряващи живота идеи) е довело до все повече и повече Утопични копнежи. В същото време равното и противоположно увеличение на злосторството е довело до все повече и повече антиутопични и апокалиптични страхове.

---

⁵⁵ Дзенучител. - Б. ред

КАПИТАЛЪТ СТАБИЛНО СЕ ДВИЖИ НА ЗАПАД, ЗАЩОТО НОВИТЕ ИДЕИ ВИНАГИ СЕ ПОЯВЯВАТ НА ГРЕБЕНА НА РАЗШИРЯВАЩА СЕ ВЪЛНА

Очакванията на човека за бъдещето - утопия или дистопия - винаги се основават на онова, което според него е доминиращата сила в еволюцията. Цялата книга, а не просто тази глава се основава на убеждението, което прегледът на еволюцията несъмнено показва, че способността за създаване на богатство (търсенето на по-висша кохерентност) е решаващият фактор. Способността за злосторство е архаична бозайническа система за оцеляване, която бързо излиза от употреба.

Най-високата историческа концентрация на богатство (реалния капитал и идеите, генериращи нов капитал) днес съществува съвместно с най-високата концентрация на еволюционно напреднали нервни системи.

В Калифорния, Орегон, Аляска, Британска Колумбия, Аризона, Тексас, Хавайските острови, Япония и по целия Пасифик, където Изтокът се среща със Запада, светът на 2000, на 2010 и на 2050 г. се създава от хора, които са ветерани на гигантска Неврологична революция - психеделичните пионери от 60-те години на XX в., абсолвентите на Движението за повишаване на съзнанието от 50-те и 70-те години, синтезиращите модерната психология и древните източни науки за разума. Тези лица са наречени Конспирацията „Водолей“ от Мерилин Фъргюсън⁵⁶ - една от техните говорителки. Те са заклеймени като „Аз-поколението“ от пътешественика във времето от Ню Йорк Том Улф, т. е. от *неврологичното минало*, от култура, изкристализирала преди 1950 г.

Това „Аз-поколение“ е *временният* максимум на времевързващата функция. Движейки се стабилно на запад - отдалечавайки се от Традицията, от Догмата, - те са продуктите, както каза Едмънд Бърк за първите американци, на „дисидентството на недоволните и протестантството на протестантите“. Всяка ерес, напуснала Европа, е създавала по-нова, по-щуря ерес по източното крайбрежие през 1600-1800 г. Онези, които са били „твърде далеч“, е трябвало да се придвижат още по на запад и са създали хилядата утопични общности (анархистични, евангелистки, на свободната любов и т. н.), които са били изпробвани в средния Запад през XIX в. А тези, които са били още по-далеч - по-далеч от традиционния начин, - са се придвижили още по на запад през последните 30-70 години.

Цялото радиоактивно излъчване на тази миграция изглежда странно на жителите на източните щати и още по-странно на европейците.

То стана още по-странно, когато достигна Пасифика и започна да взаимодейства с далекоизточните невро-науки и изкуствата за промяна на съзнанието като йога, даоизъм и дзен.

То погълна, без да съдъчи, далекоизточните уроци и не *стана напълно* източно. Остана си западно - дисидентството на недоволните и т. н. - вече две-три десетилетия трупа инерция и посока.

То цели По-висша кохерентност и По-висша интелигентност.

Това е новият Властови елит.

Като младежи тези конспиратори от епохата на Водолея създадоха Младежката революция от 60-те години на XX в., която - независимо от крайностите и гафове си - завинаги промени и подобри обратната връзка между студенти, администратори и преподаватели в нашите университети, освободи пуританската култура за известна доза здравословен хедонизъм, внесе дюзини разновидности на източната невронаука (уви, и две дюзини източни шарлатании), постави началото на екологичното движение (първото планетарно възприятие за разликата между *богатство* и *злосторство*), възроди

⁵⁶ Книгата е издадена на български език под заглавието „Съзаклятното Водолей“ (София: Анима. 1999г.). - Б. ред

истинската любов към дивата природа и дивите създания, поведе движението за гъвкаво работно време и другите движения за освобождаване от икономическото роботизиране⁵⁷, постави началото на движението за освобождаване на жените, на хомосексуалистите, на децата и щедро подкрепи освобождаването на чернокожите, прекрати Виетнамската война, разпространи холистичната медицина в цялата ни култура и т. н.

Същата група днес води компютърната революция, възглавява кампанията за миграция в Космоса, подкрепя проекта срещу глада, който ще го изкорени още докато сме живи, води революцията в удължаването на продължителността на живота и търсенето на безсмъртие и т. н.

Всички те дълбоко осъзнават, че са част от експлозията на Интензификацията на интелигентността, която е основната тема на тази книга.

Този тип „западен прогресивизъм“ (или утопизъм) възниква от Близкия Изток и е характерен принос на евреите. Затова всички ре-акционери са интуитивно антисемитски настроени. Както пише Уилям Блейк за тази традиция:

Пророците Исаия и Иезекиил вечеряха с мен и аз ги попитах как смеят така енергично да твърдят, че Бог им е говорил и дали не са мислили по онова време, че ще бъдат погрешно разбрани, а така ще станат причината за измама.

Исаия отговори: „Не съм виждал никакъв Бог, не съм го чувал в някакво крайно органично възприятие, но моите сетива откриха безкрайното във всичко и тъй като тогава повярвах и останах убеден, че гласът на искрения гняв е гласът на Бога, изобщо не ме интересуваха последствията, а свидетелствата.“

Тази представа за безкрайното във всичко е обща за Изтока и Запада; това, което е характерно западно, произхождащо от евреите, е гласът на честното негодувание срещу всяка институция, която отрича или унижава безкрайността във всяка човешка душа. Освобождаването на пълния ни човешки потенциал - съдействането на огъня на Прометей да грее навсякъде - е отчетливо *западна* мистична традиция и не се появява в индуизма, будизма, даоизма или някаква друга източна религия.

Томас Джеферсън развива становището си, че „всички хора са създадени равни“, от възприятието за безкрайността във всеки от нас, което научава от шотландските философи Рийд и Хътчисън. (Пак от Хътчисън Джеферсън извлича идеята си за „неотменните права“, които Конгресът в интерес на стилистичната елегантност променя на „неотменими права“.) Шотландското просвещение - подобно на френското и английското - е началото на материализирането и проявата на юдео-християнската представа за града Божи.

Пак този кръг на илюминатите⁵⁸ от XVIII в. въвежда понятието *прогрес* - съзнателното формулиране на символизма на Прометей. Тази представа е подложена на толкова силни атаки през последните десетилетия, че защитата ѝ би изглеждала архаична и ексцентрична на много читатели.

Въпреки това *еволуцията е реална*, квантови скокове наистина се осъществяват в цялата биосфера и през цялата човешка разумна история. Носим се на върха на надигаща се приливна вълна на повишено съзнание и разширяваща се интелигентност, която се ускорява, независимо дали това ни харесва или не.

Общо взето, повечето хора - и особено повечето управляващи елити - не харесват този фактор на ускорението. Миграцията на капитала (т. е. на *идеите*) на запад до голяма степен е бягство от потисничеството, ескейпистко движение - както критиците днес описват Космоса като „ескейпистки“. Навсякъде и винаги управниците на обществото са се опитвали да сложат спирачки на третата верига, да *намалят скоростта* на ускорената функция, да установят граници върху онова, което може да се печата, да се дискутира и дори да се мисли.

Гръцкият мит за Прометей - титанът, който дал огъня на човечеството и завинаги бил наказан заради това, - е синекдохата⁵⁹, идеалният символ за начина, по който се е боравило с третата верига в повечето човешки общества.

Особеният път, по който повечето общества са запечатали четвъртата, социо-сексуалната верига - странните табута, ограничаващи всички нас във всяко племе, колкото и технологично „напреднало“¹ да е. - е част от диалектиката на ускорението-забавянето на скоростта.

Запечатването по четвъртата верига до голяма степен служи като спирачка, която задържа свободната активност на времесвързващата семантична верига.

Това е историческата функция на табутата и „морала“.

Упражнения

1. Сравнете Гърция през IV в. пр. н. е., Рим през I в., Южна Европа в началото на Ренесанса,

⁵⁷ Практически всички компютърни фирми в Силиконовата долина (полуостров на юг от Сан Франциско) имат гъвкаво работно време.

Служителите сами решават от колко до колко часа да работят

⁵⁸ Букв. „просветлените“, но и рационалистично тайно общество, основано с Бавария от професора по църковно право Адам Вайсхаупт, което чашитава свооодната мисъл и демократичните политически теории. - Б ред

⁵⁹ Синекдоха - стилна фигура, при която се употребява цялото вместо част или част вместо цялото, например бащино огнище (част вместо цяло) = бащин дом - Б. пр

Англия около 1600-1900 г., Ню Йорк около 1900-1950 и Калифорния днес. Забележете натрупването на богатство, съответстващо на натрупването на ереси, иновации, секти, ексцентрици, пионери, изобретатели и т. н.

2. Представете си, че поставяте една стотинка в първия квадрат от шахматната дъска, две стотинки във втория, четири - в третия и т. н. Колко стотинки ще поставите в 64-ия квадрат? Това е начинът, по който функционира времевързването в относително Отворените общества.

3. Прочетете критиките срещу Галилей на ортодоксалните автори от неговото време.

4. Прочетете унищожителните критики срещу Бетховен, Пикасо и Джойс от онези, които предварително знаят какви *би трябвало да бъдат* музиката, рисуването и романите.

5. Най-важните научни идеи от 1997 г. ще бъдат ли публикувани в *Scientific American* през 1997 или през 2017 г.?

6. Проучете колко години са изминали между публикуването на статията на Айнщайн върху Специалната теория на относителността и приемането на идеята от мнозинството физици.

ОСМА ГЛАВА

„МОРАЛНАТА" СОЦИО-СЕСУАЛНА ВЕРИГА

Гъсеницата избира най-свежите листа, за да снесе яйцата си, а свещеникът анатемосва най-чистите радости.

- Уилям Блейк, *Marriage of Heaven & Hell*

ДОБРОТО ПРОГРАМИРАНЕ СЪЗДАВА ДОБРИ СЪСЕДИ!

Социо-сесуалната верига се активира и запечатва през юношеството, когато ДНК-сигналът събужда половия апарат. Тийнейджърът се превръща в озадачен собственик на ново тяло и на нова нервна верига, ориентирана към оргазма и сливането на сперматозоида и яйцеклетката. Човешкото същество в пубертета подобно на всяко друго похотливо животно се мятта насам-натам в състояние на безумно желание за чифтосване, задъхано зовейки сесуалния обект.

Уязвимостта на запечатване е силно изразена и първите сесуални сигнали, които задействат нервната система на юношата, остават фиксирани до края на живота му и завинаги определят сесуалната реалност на индивида.

Следователно не бива да се учудваме на различните фетиши, които толкова лесно се придобиват в тези чувствителни моменти.

В действителност можем да кажем точно в кой момент от времето човекът е бил подложен на сесуално запечатване, ако забележим кои фетиши продължават да го възбуждат. *Черни жартуери, алкохол, джаз и ниско подстригана коса* дефинират сесуалните сигнали на една група запечатване (поколение) точно толкова еднозначно, колкото и *спалните чували, марихуаната, рокът и тесните джинси* - друга група.

Както посочват Мастърс и Джонсън, повечето сесуални разстройства се свързват с нервната система в моментите на силна уязвимост на запечатване през юношеството. Техният архетипен случай е юноша, който се кани да се сноши за пръв път на задната седалка на колата и е травмиран от полицаи, светващ с фенерче в лицата на двамата с любовницата му. Запечатването на този ужасен момент остава за десетилетия: мъжът става импотентен, докато не е подложен на повторно запечатване в клиниката на Мастърс и Джонсън.

Изборът на хетеросесуалност или хомосесуалност, на нахакан промискуитет или срамежливо ергенство и т. н. обикновено се запечатва от абсолютно същите случки в моментите на уязвимост на импринтинг. По същия начин тревожността за биооцеляването или сигурността се запечатва от случки в периода на кърменето, емоционалната доминация или подчинение - от събития на етапа на прохождение, сръчното боравене със символи или „глупостта" - от инциденти в учебната среда.

Така наречените примитивни народи знаят тези факти и обкръжават всички моменти на уязвимост на запечатване с обреди, „изпитания", „ритуали на прехода" и т. н., специално планирани за запечатване на желателните черти за дооре интегрирания член на племето. Останки от тези церемонии по запечатването продължават да съществуват в кръщението, първото причастие, бар мицва⁶⁰, брачните церемонии, масонското „издигане" и т. н.

Важно е да се осъзнае, че случайността, генетиката и злобата (гневът) са сред „случките", които създават запечатване в точките на уязвимост.

Заради подобни „инциденти" повечето хора не запечатват точно социо-сесуалната роля, изисквана от тяхното общество. Четвъртата верига може доста сполучливо да се нарече *верига ни кината*: почти всеки почти навсякъде е твърде ангажиран да крие истинския си сесуален профил и да подражава на „приетата" полова роля за своя пол в племето си.

На обикновен език запечатването на социо-сесуалната верига по принцип се нарича „зряла личност" или „полова роля". Това е „Родителят" на жаргона на транзакционния анализ.

⁶⁰ В юдаизма ритуална церемония, бележеща 13-ия рожден ден на еврейското момче и обозначаваща началото на религиозната отговорност - Б. пр

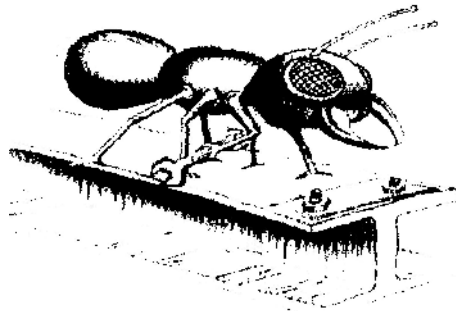
Забавно е да се отбележи, че Фройд признава първата верига като орален етап, втората - като анален, а четвъртата - като генитален стадий. Той не забелязва третата, семантичната верига - може би защото като обсебен Националист той е толкова погълнат от вербалните и концептуалните програми, че те са невидими за него така, както водата може би е невидима за рибите. По същия начин Юнг описва първата верига като способност за *усещане*, втората - като способност за *чувстваме*, третата - като *рационална* способност... и напълно пропуска социо-сексуалната верига. (Тук може да се крие насока за отговора на въпроса, защо той не е можел да приеме ударението на Фройд върху четвъртата верига, и изгражда своя по-малко сексуална психология.) След това Юнг „натиква“ всички по-висши вериги в рубриката *интуитивна* способност.

Функцията на нервната система е да фокусира, да избира, да стеснява, да подбира от безкрайността от възможности биохимичното запечатване, което определя тактиките и стратегиите, гарантиращи оцеляване на *едно* място, статус в *едно* племе.

Бebето е генетично подготвено да усвои *всеки* език, да овладее *всяко* умение, да играе *всяка* полова роля, но за много кратко време то механично, роботизирано, е фиксирано да приеме, да следва и да имитира ограничените предложения на своята социална и културна среда.

В този процес всеки от нас плаща *висока цена*. Оцеляването и статусът означават лишаване от безкрайните възможности на нео-бусловеното съзнание. Уседналият примат в социалния тунел на реалността е тривиален фрагмент от потенциала за преживявания и интелигентност, вътрешноприсъщ на състоящия се от 1 10000000000 клетки човешки биокомпютър. Както написа Робърт А. Хайнлайн.

Човешкото същество трябва да умее да сменя пелени, да планира нашествие, да коли свине, да проектира сгради, да управлява кораби, да пише сонети, да прави счетоводен баланс, да строи стени, да намества кости, да утешава умиращите, да изпълнява заповеди, да дава заповеди, да си сътрудничи, да действа самостоятелно, да решава уравнения, да анализира нови проблеми, да разпръсква тор, да програмира компютри, да готви вкусно, да се бие ефективно, да умира храбро. Специализацията е за насекомите.

СПЕЦИАЛИЗАЦИЯТА Е ЗА НАСЕКОМИТЕ

Същевременно докато оставаме при древните вериги, не сме много по-различни от насекомите. С други думи, точно както насекомите повтарят своята програма от четири етапа (яйце, ларва, какавида, зряло насекомо) от поколение на поколение, ние повтаряме нашия цикъл от четири етапа. Древните вериги по принцип са консервативни. Те гарантират оцеляването и продължаването на вида, но не правят нищо повече. За бъдещата еволюция трябва да насочим поглед към футуристичните вериги.

ОБОБЩЕНИЕ

Верига	Произход	Локус на запечатване	Имена у други психолози				
			Фройд	Юнг	Бъри	Сейлън	Гурджиев ⁶¹
I	преди 3-4 млн. г.	Лимбична и ЛНС ²	Орален етап	Усещане	Естествено дете	Рептилен мозък	Двигателен център
II	преди 500-1000 млн. г.	Таламус Мускули	Анален етап	Чувстване	Адаптирано дете	Бозайнически мозък	Център на фалшивата емоция
III	преди 100000 г.	ляв кортекс, ларинкс, дясна ръка	Латентен етап	Разум	Възрастен Компютър	Човешки мозък	Център на фалшивия интелект
IV	преди 30000 г.	ляв неокортекс, гърди, гениталии	Фалически етап	Отсъства	Родител	Отсъства	Фалшива личност

⁶¹ От таблицата 2-те препратки

Понякога погрешно се твърди, че не съществуват универсални сексуални табута. Това не е вярно. Има едно многоцелево табу, което съществува във всяко племе.

То поставя условието, че сексуалността *няма* да се остави нерегулирана от племето. С други думи, макар че никакви други табута не са универсални, табуто срещу воденето на живот без табута остава константно. Всяко племе има собствен набор от *verbots*⁶² и „не“-та, но никое племе не позволява на индивида да формира собствен набор.

Американският президент не може да се ожени за собствената си сестра (ако иска да бъде преизбран); египетският фараон е *трябвало* да се ожени за сестра си. Изправени пред този нравствен релативизъм, много социални учени не успяват да забележат неизменното: и от президента, и от фараона се очаква да се подчинят на *местните* правила. Същото важи за жителя на Самоа, за руснака, ескимоса и кубинеца.

Защо съществува това табу срещу сексуалното самоопределение и себеактуализация? Защо когато няма две общества, които да са съгласни по въпроса, какво е сексуално „добро“ и сексуално „лошо“, всяко общество си мисли, че трябва да даде някакво определение?

Отговорът е, че първите ни хуманоидни (символизиращи п концептуализиращи) предшественици са били много невежи, но не и глупави. Те не са познавали законите на генетиката, но са били достатъчно умни, за да заподозрат, че такива закони съществуват. Сливането на сперматозоида и яйцеклетката е заобиколено от яростни табута и жесток племенен конформизъм, защото оцеляването и бъдещата еволюция на генофонда зависи от това, *кой* конкретен сперматозоид ще достигне до *коя* конкретна яйцеклетка.

Етимолозите потвърждават Фройдовата теория, че съществуват древни връзки между думите за свещеното, еротичното, неприличното, вдъхващото страхопочитание, ужасното, божественото, „възбуждащото“. Всичко това са примитивни, силни *физиологични* реакции на загадките на *сексуалното привличане, чифтосването, възпроизвеждането, унаследяването, генетичните тенденции, бъдещата еволюция*. Най-ранните божествени форми, откривани от археолозите, са бременни богини и итифалически⁶³ богове. Най-нетолерантните, фанатичните и вироглавите предразсъдъци - последните, които избледняват след космополитизиращия контакт с други племена с различни ценности, - са табутата, засягащи *правилния начин за възпроизводство*. Ако една нация настоява, че държавният глава трябва да се ожени за сестра си, а друга - че не трябва да го прави, и двете действат въз основа на допускането, че *правилният начин* трябва да се открие и енергично да се налага.

В областта на *сексуалното привличане* - Той я харесва, но тя не го харесва - има неизвестни.

⁶¹ (от таблицата) Заглавията на Гуджиев са преднамерено отрицателни, защото той се опитва да накара хората да се откажат от тези примитивни вериги и да се свържат с футуристичните вериги. 2 Автономна нервна система. - Б. ред

⁶² От немски - забранено за използване или споменаване, забрана, табу. - Б. пр

⁶³ От гръцкото *ithyphallicus* - еректирал penis: (1) свързан с фалоса. носен на време на процесите в древните фестивали на Бакхус; (2) имащ penis в ерекция, обикновено използван като термин в изкуството. - Б. пр

Има неизвестни и в сферата на *чифтосването*: млада двойка може да се люби веднъж и жената да забременее, а друга двойка - да се сношава в продължение на три години и жената да остане безплодна. Много озадачаващо и плашещо за примитивните - в Нова Гвинея или в Ню Джързи.

БОГОВЕТЕ И БОГИНИТЕ СА СЕКСУАЛНИ И ГЕНЕТИЧНИ ПРОГРАМИ, ИЗРАЗЕНИ ЧРЕЗ ПРИМИТИВНИ СИМВОЛИ

Има неизвестни и в областта на *възпроизводството*: защо близнаци? Защо в едно семейство има три момчета, а в друго три момичета? Защо съществуват спонтанните аборти и раждането на мъртви деца?

Неизвестни има и в областта на *унаследяването*: „Защо синът ми не прилича на мен?“ - мнозина уседнали примати се питат с безпокойство, което пък води до високи дози параноя и мъжки шовинизъм.

Има неизвестни в областта на *генетичните тенденции*: съвременните изследователи признават 12 или повече променливи, но все още разполагат с повече въпроси, отколкото с отговори.

Има неизвестни в сферата на *бъдещата еволюция*: „Откъде идваме, какви сме, накъде отиваме?“ - наименованието на великата картина на Гоген⁶⁴ - е основен онтологичен въпрос; тотемният кол, подобно на трактат по социобиология, е опит да му се отговори.

Сред тези неизвестни — за сексуалното привличане, чифтосването, възпроизвеждането, унаследяването, генетичните тенденции, бъдещата еволюция - шаманите на всяко племе се опитват да установят ръководни насоки за оцеляването на племето (генофонда).

Така се изобретява „моралът“.

СЕКСУАЛНО ПРИВЛИЧАНЕ

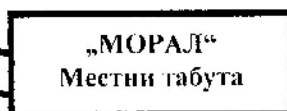
ЧИФТОСВАНЕ

ВЪЗПРОИЗВЕЖДАНЕ

УНАСЛЕДЯВАНЕ

ГЕНЕТИЧНИ ТЕНДЕНЦИИ

БЪДЕЩА ЕВОЛЮЦИЯ

Сексуалното привличане, чифтосването, възпроизвеждането, унаследяването, генетичните тенденции и бъдещата еволюция са все *стохастични* процеси. (С други думи, процеси, в които от случайна серия някаква „интелигентност“ или нещо, което метафорично може да се схваща като интелигентност, избира окончателния резултат.) Фактът, че тези стохастични процеси се припокриват, както е показано на нашата диаграма, е интуитивно очевиден, но освен това е очевидно и че бъдещето

⁶⁴ Това е основното произведение на Южен-Анри-Пол Гоген (1848-1903) от таитянския му период и е огромно платно, рисувано през 1897-1898. Картината с доведен до съвършенство израз на голяма част от онава, което Гоген е рисувал през предишните шест години, а атмосферата на съноподобна, поетична непоследователност, която пролива тачи полуфилософска алегория за примитивния живот, оказва изключително силно въздействие. - Б. пр

се „избира“ на всяка стъпка от пътя⁶⁵. Табуто и нравствеността са опитите на племето да управлява случайния елемент и да избира желаното бъдеще.

„Моралът“ се опитва да контролира стохастичния еволюционен процес в два пункта, намесвайки се между сексуалното привличане и сексуалното консумиране (чифтосване) чрез табуто и заповеди, или между чифтосването и възпроизвеждането. Вторият случай е представен от детеубийството като широко разпространена мярка за контролиране на раждаемостта, винаги оправдавана от местните шамани на магическа основа, например бебетата, избрани за жертвоприношение, са родени в нарушение или са белязани, или са близнаци, или по някакъв друг начин са стигматизирани от „боговете“. Разбира се, действителната функция на такива практики е контролът върху популацията и подобни обичаи най-често се срещат на изолирани острови, където излязлото от контрол население може да е истинска катастрофа. По същия начин юдейските табуто са функционирали за канализиране на цялата сексуалност в увеличено население, тъй като древните юдеи са били заобиколени от големи и войнствени империи, горящи от желание да ги покорят: те са се нуждаели от повече момчета за войници и от повече момичета, за да ги отглеждат.

„Най-идиотските“ и „суеверни“ табуто от рационалистична гледна точка винаги са имали *някаква* функция, когато са били измислени. Например „най-безсмислено“ усъвършенстваните (не-генетични) табуто срещу „кръвосмешението“, при които практически всеки в племето става недостъпен в сексуално отношение за всеки друг, налагат *екзогамията* (браковете извън племето). Това създава основани на чувствата съюзи (родствени връзки) между племената и намалява войните. Нещо подобно на тази примитивна екзогамия е оцеляло доскоро в обичая представителите на един кралски род да се женят за наследници на друга кралска фамилия.

Разбира се, всяка форма на „морал“ на някакво ниво е досадна за всички, защото никой никога няма *точно* това сексуално запечатване, което племето желае. По-софистицираните тотемни култове („по-висшите“ религии, нарекли се сами така) отчитат това чрез доктрината за изкуплението. В една или друга форма тя позволява на индивида периодично да получава ритуално „опрощение“ за факта, че не е бил съвършеният сексуален робот, постановен от племенния морал.

Това става смехотворно само когато човек осъзнае, че по-голямата част от онова, за което уседналите примати искат от свещениците си да им простят, се състои от толкова точно нареченото от Кинзи „нормално бозайническо поведение“⁶⁶.

**О, ВСЕМОГЪЩИ...
ПРОСТИ МИ, ЧЕ ИСКАМ ДА ИЗПЪЛН БИОЛОГИЧНАТА СИ ФУНКЦИЯ**

Времесвързването (предаването на символи и оръдия през поколенията) започва при третата верига. Дълбокото *съзнание за времето* обаче се интензифицира при четвъртата верига.

Основната функция на социо-сексуалната верига при висшите примати е да формира *зряла личност* - родител⁶⁷. По определение родителят е този, който се грижи за малките във вида; по

⁶⁵ Твърдението, че цялата верига е „интелигентна“ или проявява „интелигентност“ е Ламаркова ерес, която последователите на Дарвин не успяват напълно да унищожат: всеки път, когато я погребват, тя изниква в нова форма. Два от изключително издържаните съвременни аргументи за нео-Ламарковата или мета-Ламарковата позиция, които сърдечно подтиквам читателя да прочете, са *The Came of life* („Играта на живота“) на Тимъти Лиъри и *Mind and Nature* („Разум и природа“) на Греъм Бейтсън

⁶⁶ Разбира се, това се отнася само до глупавите и малоценни религии на другите хора и няма отношение към сублимните истини на собствената религия на читателя

⁶⁷ Хомосексуалността (подобно на леворъкостта) вероятно се включва в генетичния сценарий, за да изпълнява помощни функции. В повечето примитивни общества хомосексуалните (и леворъките) получават шамански роли. В по-комплексните общества те (подобно на старите мими и хетеросексуалните ергени) обикновено получават интелектуални или артистични роли, които имат квазешаманските функции

генетична необходимост родителят *обича* малките. При символизиращите човешки същества това означава планиране, възлагане на надежди, поддържане на стремежи. На езика на мистиците то означава да си „прикрепен“ и „впримчен“ в колелото на кармата; първото усилие в повечето мистични традиции е да се разчупи тази привързаност, характерна за четвъртата верига, чрез обета за безбрачие.

Четвъртата верига е локализирана в *левия неокортекс* - най-новата част от лявото полукълбо на мозъка. Тя е свързана неврологично с *гениталиите* и *гърдите* (веригата на чифтосването-прегръщането-обгръщането-предпазването).

Хората, които са подложени на най-силно запечатване на тази верига, са *красиви*. С други думи, цялото им тяло е получило толкова много сексуални невротрансмитери от мозъка, че те непрекъснато излъчват „атрактивни“ *сигнали за чифтосване*, които изграждат възприятието ни за „красивото“ в човешкото същество.

Според случилото се при запечатването те *могат да бъдат* студено пресметливи експлоататори, тотално „задръстени“ пуритани или да носят някакви други отрицателни черти, но винаги *изглеждат като* (изпращат сигнали на) идеалния любовник-защитник.

След като е формулиран, „моралът“ служи не само като контролен механизъм за генетичните тенденции, но и като спирачка пред иновацията от Верига III. Шаманите, свещениците и т. н. *дефинират* кои идеи са „морални“ и кои - „неморални“. Всичко ново - всичко, което ще разчупи племенния цикъл, т. е. ще ни извади от цикличното митично „време“ в линейното, прогресивно, революционно „време“, - обикновено много бързо се определя като „неморално“.

Да се каже, че религията и духовенството са играли консервативна роля в историята, не е достатъчно. В същия дух човек може да каже, че бубонната чума е убила неколцина, или че Хитлер е бил малко странен. *Основната роля на религията винаги е била реакционна*. Това е нейната еволюционна функция в диалектиката на мозъчните вериги.

Неконтролирана, Верига III е като кокаинов монолог. Не можете да си спомните нищо, защото всичко се променя твърде бързо. Това е фундаментално дезориентиращо за средностатистическия уседнал примат, така че племенните морализатори поддържат стабилност и спокойствие чрез усилията си за снижаване на скоростта.

По същия начин средностатистическият човек е философски „най-отворен“ и „любопитен“ *преди* да избере възрастната гулова роля на родителството. *След* възпроизводството няма особено време за спекулации на равнището на Верига III и (заради санкциите, които всяко племе поставя върху „ереста“, т. е. новите идеи) освен това няма и особено желание.

Следователно Верига III обикновено ни изважда от племенното циклично време в линейното прогресивно време, но Верига IV отново ни натиква в този цикъл.

Хомосексуалистите могат да са или да не са основните създатели на културна иновация, както твърдят някои защитници на движението „Хомосексуална гордост“, но със сигурност е вярно, че те са направили повече, отколкото им се е полагало. Причината? Те не са хванати в капана на родителските роли.

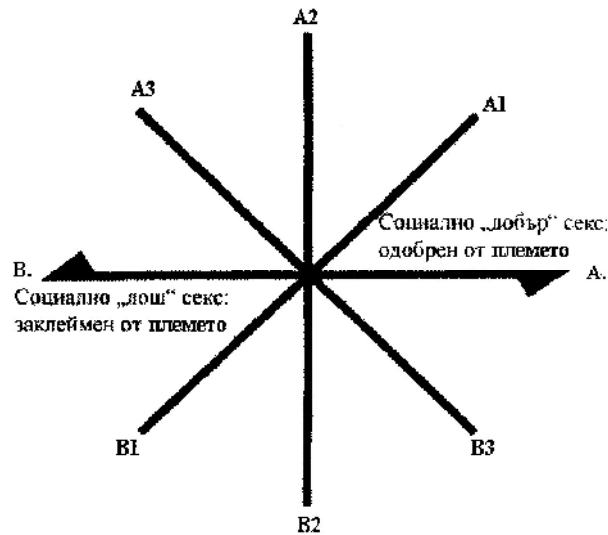
Тези четири вериги са кодирани - с по четири изменения в „дворцовите карти“ Таро.

Пажът на пентаклите⁶⁸ представлява земя/земя според окултите и е чист тип от Първата верига - само усещане, само орални желания, изцяло висцеротоничен. Зад своя алхимичен, кабалистичен, теософски жаргон повечето книги върху Таро описват този тип, когато дискутират картата. Чистото, неподправено „мамино синче“.

да изграждат, да нарушават или да трансформират културните сигнали. Онези, които твърдят, че всяка вечна сексуална вариация е „срещу природата“, подценяват разнообразието и икономичността на природата. „Мутацията“ на Леонардо да Винчи - леворък хомосексуалист - е била необходима, за да разчупи сигнала на умираещия средновековен тунел на реалността и да изгради наново възприятията ни в тунела на реалността на постренесансовия научен хуманизъм. Неговият успех се регистрира от факта, че картините на Леонардо продължават да са „нормата“ за това, което имаме предвид под реализъм, т. е. повечето хора (включително десноръките хетеросексуални лица) живеят в научно-хуманистичното „пространство“, изобретено от този мъж

⁶⁸ В някои колоди Таро може да се срещне и като паж на дисковете - Б. Ред.

ЗАПЕЧАТВАНЕ НА СОЦИО-СЕКСУАЛНАТА ВЕРИГА

А и В представляват социално „добрия“ и социално „лошия“ секс според племето, А1, А2 и А3 представляват индивидуалното запечатване -лично „добрият“ секс (това, което индивидът харесва вследствие на запечатването), а В1, В2 и В3 - лично „лошият“ секс (онова, което индивидът не харесва). Ако ос А1-В1 е само леко наклонена, индивидът е доста „нормален“ (в обществото си). Ако ос А2-В2 е по-наклонена, човекът е „невротичен“ (в обществото си), а ако ос А3-В3 е силно наклонена, той е „перверзен“ (пак в своето общество).

Кралицата на пентаклите, или земя/вода, е смес от черти на първата и втората верига - чувствено-висцеротонично-орална и емоционално-егоистично-политическа. Ще постъпите умно, ако сте много внимателни, когато я наричате *Ms*⁶⁹.

Кралят на пентаклите, или земя/въздух, е смесица от първата и третата верига — орални желания и рационална пресметливост. Например много умен адвокат, действаш, като истинска акула.

Рицарят на пентаклите, или земя/огън, е оралността от първата верига, смесена със сексуалността от четвъртата. Това сливане на екхибиционизма с възпламенения ерос означава, че тя вероятно е звезда в порно-филмите. Във всички карти каро преобладава първата верига над всички останали.

Кралицата на чашите, или вода/вода, е емоция и териториални желания. Нелсън Олгрън⁷⁰ е имал предвид нея, когато е казал: „Никога не си лягайте с жена, която има повече проблеми от вас.“

Пажът на чашите, вода/земя, е емоция плюс усещане. Истинският хищник, мародер, крадец, изнасилван или социопат.

Кралят на чашите, или вода/въздух, е емоция плюс разум. Хуманистът, човеколюбецът, либералът; идеалният унитаристки⁷¹ свещеник.

Рицарят на чашите е вода/огън: експлозивна смес от егоизъм и сексуалност. Скарлет О'Хара. *Femme Jamie* (фаталната жена).

Кралят на мечовете е въздух/въздух: чист, концентриран интелект. Краката му никога не докосват земята: той живее сред свободно носещи се абстракции. Монахът-учен.

Пажът на мечовете е въздух/земя: разум и орален екхибиционизъм. Актьорът, ораторът, демагогът... понякога художникът.

Кралицата на мечовете е въздух/вода: разум плюс емоция. Най-великите в науката и изкуството обикновено са с този тип запечатване.

Рицарят на мечовете е въздух/огън: разум и сексуалност. Добрият родител, обикновено пуританът, но понякога и кръстоносецът за „сексуална свобода“. Във всеки случай мотивиращата сила е опит да се наложи абстрактният разум върху генетичните императиви на сексуалния нагон.

Рицарят на жезлите е огън/огън: сексуалност в най-чист и силен вид. Тези типове обикновено (но не задължително) са доста промие-куитетни; понякога изливат цялата си еротична енергия върху един партньор и отглеждат огромни семейства, след като родителството е съществена част от четвъртата верига, например Й. С. Бах, който написал може би най-сексуалната музика в историята, имал 20 деца.

Пажът на жезлите е огън/земя: сексуалност и чувственост. Плейбоят, „Фалическият нарцистичен тип“ според Райх.

Кралят на жезлите е огън/въздух: сексуалност плюс разум. Тези типове вероятно ще се забъркат

⁶⁹ В английския език форма на обръщение към жена, която не е зависима от семейното ѝ положение. - Б. пр

⁷⁰ Нелсън Олгрън Ейбрахам, род. 29.03.1909 г., Детройт, поч. 9.05.1981 г., Саг Харбър, Ню Йорк, писател, чиито романи за бедните се издигат от обикновения натурализъм благодарение на представата му за тяхната гордост, хумор и неутолими копнежи. - Б. пр

⁷¹ Унитарист- отричащ Светата троица. - Б. пр

във вида емпиричен мистицизъм, който не се толерира от местните Власти, например тантристите в Индия, рицарския орден в средновековна Европа, Алистър Кроули и Вилхелм Райх наскоро. (Кроули казвал, че тази карта е портрет на неговия „истински Аз“.

Крालицата на жезлите е огън/вода: сексуалност и емоционална политика. През съдебните зали всекидневно минава цял парад от представители на този тип.

Мъдрите кабалисти, които са създали този пиктографски ключ към четирите примитивни вериги, са включили и насока към по-висшето съзнание. Те учат, че всеки елемент в традиционната алхимия (земя, въздух, огън и вода) съответства на една от тези бои в Таро (пентакли, мечове, чаши, жезли) и на една от буквите в Свещеното неизразимо Божие име - YHVH. Съответствията са както следва:

Y	огън	жезли	ВЕРИГА IV
H	вода	чаши	ВЕРИГА II
V	въздух	мечове	ВЕРИГА III
H	земя	пентакли	ВЕРИГА I

Логиката на подобна образност е съвсем ясна за безсъзнателната психика и асоциациите често се появяват в сънищата, както документира Юнг в *Psychology and Alchemy* („Психология и алхимия“).

Целта на Кабала е да накара „микрокосмоса да отразява макрокосмоса“, т. е. да направи човешкото същество съвършен образ на „Бога“. Това означава да се обединят четирите „алхимични“ елемента, символизиращи от буквите Y, H, V, H. С други думи, балансирането на четирите вериги.

Това е същият урок, който преподават будистките мандалм с четирите демона в ъглите и кръга по средата, символизиращ пробуждането.

„Външният вид на женените“, „външният вид на Мама и Татко“ и т. н., които не са научни понятия, но всеки може веднага да разпознае. имат връзка със силното *чувство за време*. Родителят се интересува не само от сдобиването с билети за биооцеляване за себе си, но и за младите и за бъдещето.

Паж на жезлите	Кралица на чашите	Крал на мечовете	Рицар на пентаклите
ВЕРИГА I	ВЕРИГА II	ВЕРИГА III	ВЕРИГА IV
Орално- нарцистичен усещане	Емоциона- лист чувства	Рационалист разум	Полова роля (липсва у Юнг)
Естествено дете	Адаптирано дете	Възрастен или Компю- тър	Родител
То (<i>id</i>)	Аз (<i>ego</i>)	(липсва у Фройд)	Свъръхав (<i>супе- рего</i>)

Бихевиористите ни разказват чудесни истории за сложните модели, които могат да се обуславят при експерименталните животни. Вижте, казват те, чрез селективното подкрепление сме научили този плъх при пускането на звънец да тича по стълба, да натисне бутон А, да притича по дъска и да се спусне по друга стълба, да натисне бутон В, да се втурне през клетката и да чака да се подаде табличката с храната му.

Ако някой си мисли, че тази книга е написана от позициите на някакво превъзходство, нека обмисли подобното, но по-сложно поведение, което авторът е следвал в продължение на 20 години. Курдисвал е будилника всяка вечер. Когато звънът му го е събуждал. набързо е закусвал, втурвал се е, за да хване рейса и да стигне до метрото, сменял е влаковете, пристигал е в сградата, в която е работел, притичвал е през фойето, качвал се е с асансьора, пристигал с на определен етаж, влизал е в офиса си и се е мъчил над повтарящи се (и по принцип безсмислени) задачи в продължение на осем часа. Тази поведенческа последователност е била оформена, както би казал Б. Ф. Скинър, чрез подкреплението, осигурявано всяка втора седмица под формата на билети за биооцеляване (пари).

Тези билети са били нужни за биооцеляването на четири невръстни деца.

Читателят на тази книга вероятно ще си спомни - донякъде мъгляво - запечатването и обуславянето на всяка от тези вериги.

Като бебета всички ние започваме живота си в едноизмерен свят, орално свързани с Мама. Колкото по-далече от Мама сме лазили, толкова по-силна е била тревожността ни за биооцеляването и по принцип сме се връщали колкото е възможно по-бързо при нея. Ключовите събития на запечатването от този период заедно със свързаното с тях обуславяне конкретно определят каква доза проявяваме днес от:

ТРЕВОЖНОСТ	ИЛИ	САМОУВЕРЕНОСТ
ВКОРЕНЕНОСТ	ИЛИ	ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКА СТРАСТ
ЗАВИСИМОСТ	ИЛИ	НЕЗАВИСИМОСТ

След това, когато ДНК е изпратила подходящите РНК-молекули-пратеници към жлезите, ендокринната система и т. н., се е осъществила *мутация*. Цялостната ни морфология - цялото ни тяло - се е променила, а в този процес се е променило и нашето „съзнание“. С други думи, тунелът ни на реалността се е разтворил в две измерения, когато *сме се вдигнали* и сме започнали *да ходим* из къщата, когато сме започнали да учим над кого можем да доминираме, кой е в състояние да ни доминира, кой може да бъде доминиран (емоционално тормозен) в някои моменти, но не и в други и т. н. Развили сме се от аморфно *съзнание* за биооцеляване в упорито, индивидуално *его*. Подложени сме били на запечатване и на обуславяне с определен стил емоционално-териториална „политика“.

На този етап сме били подложени на запечатване и обуславяне за:

ДОМИНИРАНЕ	ИЛИ	ПОДЧИНЕНИЕ
САМОУВЕРЕНОСТ	ИЛИ	СЪМНЕНИЯ В СЕБЕ СИ
СИЛНО ЕГО	ИЛИ	СЛАБО ЕГО
ВИСОК СТАТУС	ИЛИ	НИСЪК СТАТУС
ЗАПОВЯДВАНЕ	ИЛИ	ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАПОВЕДИ
„HERRENMORAL“	ИЛИ	„SKLAVMORAL“

След това сме били обусловени да превключваме между тези рефлексии в зависимост от това, с кого си имаме работа: дали той стои по-високо в йерархичния ред, или по-ниско (хората от средната класа, например консерваторите на Рейган, бърчистите⁷² и т. н. *винаги* благоговейт пред намиращите се по-високо в йерархичния ред и в същата степен неизменно имат някаква причина да преследват да кълват⁷³ - бедните, които са по-ниско в йерархичния ред. Следователно те ще кажат и дори ще си повярват, че са били ограбени чрез социалните помощи за бедните, които получават около 4% от всеки долар, внесен като данъци, и никога не „забелязват“, че военнопромишленият комплекс получава 72% от всеки техен долар, отишъл за данъци. Това е нормална бозайническа социобиология.)

След като този тунел на реалността на втората верига заеме мястото си, организъмът „си сменя перушината“, мутира отново през вербалния етап и запечатва типа умствена дейност, характерна за третата верига. С други думи, над протоплазменото съзнание и бозайническото его придобиваме човешки *разум*, който е създаден от и е създател на човешките артефакти и речта.

Дивите деца, които са оцелели в изолацията от човешкото общество (артефакти и реч), нямат „разум“ в човешкия смисъл и точно затова са наречени „диви“.

На семантичния етап от уязвимостта на запечатване придобиваме:

ДАР СЛОВО	ИЛИ	НЕЧЛЕНОРАЗДЕЛНОСТ
СРЪЧНОСТ	ИЛИ	ТРОМАВОСТ
„ОСТЪР УМ“	ИЛИ	„ТЪП УМ“⁷⁴

През пубертета друг ДНК-спусък изпраща РНК-посланици, за да инициират следваща морфологична мутация на тялото/психиката. Запечатва се и се обуславя „личността на възрастния“. Ние ставаме:

„МОРАЛНИ“	ИЛИ	„НЕМОРАЛНИ“
РОБОТИЗИРАНО ПОКОРНИ	ИЛИ	РОБОТИЗИРАНО НЕПОКОРНИ
ПОРЯДЪЧНИ ГРАЖДАНИ	ИЛИ	СЕКСУАЛНИ БЕГЪЛЦИ

⁷² Таен антикомунистически съюз, основан през 1958 г от Робърт Уелч младши (1899-1985). Джон Бърч е мисионер баптист, екзекутиран през 1945 г. в Китай заради дейността си в полза на американското разузнаване. Членовете на ултраконсервативното общество „Джон Бърч“ се наричат „бърчери“ или „бърчисти“. - Б. пр

⁷³ Игра на думи от английското *reckinn order*- обществена йерархия, но буквално означава ред на кълване. - Б. пр

⁷⁴ Защо казваме *dumb* (ням) за *тъп*, *глупак*? Защото „острият ум означава добра „уста“, а човешкият ум е вербализираща верига

Неразбирането на тези морфологични изменения и тяхното постоянно влияние върху веригите на запечатването в мозъка са отговорни за *повечето* провали в общуването и за общото чувство на раздразнение, с което твърде често се изправяме един пред друг След като запечатването на всеки е леко различно - *средната стойност е това, което никои не е*⁷⁵ - всички ние от време на време се чувстваме като легендарния квакер, който казал на жена си: „Целият свят с изключение на теб и мен е луд, а понякога се чудя за теб.“

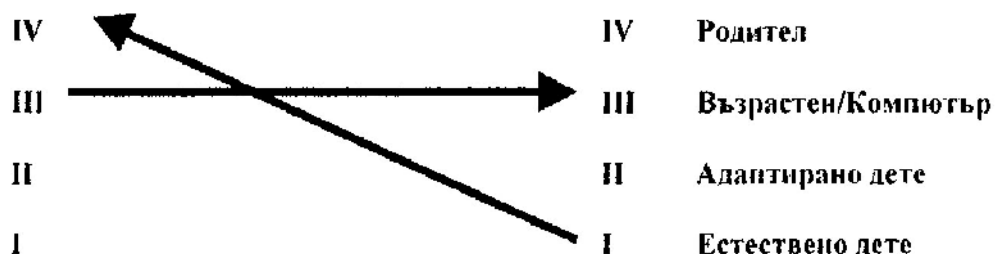
Райхианците, учениците на д-р Спок, училището „Самърхил“⁷⁶ и т. н. с известно нетърпение са привлекли вниманието към бруталността и глупостта на много от традиционните ни методи за отглеждане на децата. Тези методи са „брутални“ и „глупави“ само ако -подобно на споменатите по-горе еретици - човек разглежда целта на отглеждането на децата като създаване на психично здраво, балансирано, творческо [НЕ ПОСТАВЕНО В КАФЕЗ] човешко същество. **ТОВА НИКОГА НЕ Е БИЛО ЦЕЛТА НА КОЕТО И ДА БИЛО ОБЩЕСТВО ПО СВЕТА.** Традиционните методи за отглеждане на децата са съвсем логични, прагматични и надеждни при осъществяването на *реалната* цел на обществото, която *не* е създаването на идеален човек, а на полуробот, имитиращ колкото е възможно по-пълно обществото - както в рационалните, така и в ирационалните му аспекти, както като хранилище на мъдростта на миналото, така и като общия сбор на всички жестокости и глупости от миналото. Просто казано: напълно осъзнатият, буден, *пробуден* (чийто мозък не е промит) човек няма да съответства особено добре на никоя от стандартните роли, предлагани от обществото. Увредените, роботизирани продукти на традиционното отглеждане на децата *наистина* съответстват на тези жлебове.

С други думи, и нелогичното има невро-социологическа „логика“. Традиционните училища не приличат ли твърде много на мини-затвори? Не сковават ли въображението, не осакатяват ли детето физически и психически и не разчитат ли на различни форми на открит или скрит тероризъм? Разбира се, отговорът с недвусмислено *да*, но такива училища са необходими за тренираме на хората за ролите в обикновения офис, фабрика или професия, които също много приличат на мини-затвори, сковават въображението, осакатяват човека физически и психически и разчитат на терора (загубата на билети за биооцеляване под формата на чекове със заплатата или повишение).

Либералното движение в отглеждането на децата се появи едва наскоро и имаше ограничен успех, защото обществото винаги се е нуждаело и все още мисли, че има нужда от човешки работи. Утопичното отглеждане на децата ще напредне по необходимост само след като самото общество еволюира и надрасне авторитаризма. С други думи, след като осъществяващите се днес ускорени промени ни вкарват в най-бързия период от социалната еволюция през цялата човешка история, ще имаме нужда от граждани, *които не са работи, които са съзидателни, които не са хрисими, които са иновативни, които не са тесногръди фанатици, които са изследователи* във всеки смисъл на думата.

Традиционното отглеждане на децата започна да се препъва едва след като обществото направи първите крачки в настоящия период на ускорена промяна и технологична повсеместна трансформация на всички традиционни ценности.

Провалите в общуването по принцип произтичат от изпращането на съобщението на погрешния адрес, т. е. вашият съпруг има проблем с *егото*, а вие изпращате съобщение *на разума* му. Ако адаптираме една диаграма от транзакционния анализ, става следното:

Съобщението е адресирано от Верига I до Верига IV. Го означава: „Чувствам се слаб; помогни ми да стъпя на крака.“ Ако отговорът дойде от Верига III към Верига III: „Е, нека анализираме проблема“, адресът е бил погрешен.

Разбира се, този пример нарочно е нетипичен, макар да не е невъзможен. Нетипичен е, защото

⁷⁵ Джеймс Джойс оправдава анархизма въз основа на твърдението, че „държавата е концентрична, а индивидът – ексцентричен“

⁷⁶ Експериментално училище-интернат в Лейстън, Съфолк, основано през 1921 г. Известно е с революционните педагогически теории на директора му А.С. Нийл. Методите на преподаване и учебната програма са гъвкави, като ударението е върху съвременните потребности, а не върху традиционните класически курсове, макар че и те се преподават – Б. пр

жените традиционно са възпитавани да *не* допускат този тип грешка - да бъдат „емоционално чувствителни“, „подкрепящи“ и т. н. Статистически е много по-вероятно такъв тип погрешно адресиране да протече по обратния път - от съпруга към съпругата. С други думи, жената сигнализира: „Помощ!“, а съпругът по Верига III отговоря: „Нека анализираме проблема...“

Казахме, че запечатването по веригите съдържа голяма доза случайност (с генетични параметри). Обществото - навсякъде по света, - без да разбира теорията, разбира достатъчно добре *практиката* на процеса на запечатване, за да се опита да програмира всеки индивид за приписаната му роля. Следователно традиционното отглеждане на момичетата е различно от традиционното отглеждане на момчетата, така че жените *ще* притежават по-голяма „чувствителност“ по Верига II. И тук движението за освобождение на жените, подобно на съвременното отглеждане на децата, се появява едва когато сме еволюционно готови или почти готови за него. *Традиционната система е функционирала в традиционните общества.*

По същия начин класовата структура - подобно на кастовата структура на мравуняка - действа, за да създаде „правилното“ запечатване у всяка класа. Третата верига на робската класа или на пролетариата се запечатва предимно по отношение на сръчността, докато същата верига при децата от средната или от господстващата класа запечатва вербалните, математическите или другите умения, използващи символи.

Демокрацията съвсем няма абсолютен успех и свенливият цинизъм на интелектуалеца спрямо демокрацията е оправдан до степената, до която традиционното общество не се е нуждаело, не е можело да използва и в много отношения е обезсърчавало развитието на силни вербални („рационални“) умения у по-голямата част от населението. По-конкретно, повечето хора не се насърчават да бъдат много умни, а по-скоро са програмирани да са сравнително глупави. Такова програмиране е нужно, за да съответстват на повечето традиционни работни места. Тяхната верига на биооцеляването работи също толкова добре, колкото и при повечето животни, емоционално-териториалната им верига обикновено е тази на приматите и имат твърде ограничен „разум“ от третата верига, с който да вербализират (рационализират). Естествено, те обикновено гласуват за шарлатанина, който може да активира примитивните страхове за биооцеляването и териториалната („патриотична“) войнственост. Интелектуалецът наблюдава мрачните резултати и продължава да е убеден в „демокрацията“ само по силата на Сляпата вяра, подобно на начина, по който се поддържа вярата в католицизма, комунизма или култа към змиите.

И отново: традиционната система *работи* в името на традиционното общество. Тълпа от хора, които са изключително любопитни защо Бетховен се захваща със струнни квартети, след като написва Деветата симфония, или дали Кант наистина успешно е оборил Хюм, или какво *означават* най-новите квантови теории по отношение на Детерминизма и Свободната воля, не е тълпа, която лесно ще бъде вкарана в скучния, дехуманизиращ труд на традиционните работни места.

Защо Адлай Стивънсън загуби от Айк Айзенхауер, а Джордж Макгавърн - от хитреца Никсън и т. н.? И тук проблемът е на Погрешен адрес. Стивънсън, Макгавърн и другите любимци на интелигенцията говореха на третата верига, която все още не е особено високо развита у повечето уседнали примати. Айзенхауер по своя Бащински начин, а Никсън - в своя тормозещ стил на Големия брат знаеха точно как да натиснат правилните емоционално-териториални бутони на втората верига, за да накарат тълпата от примати да ги последва. От етологична гледна точка те са били генетично програмирани алфа-самци.

По същия начин морализаторът (т. е. Личността на възрастния, който е бил подложен на силно запечатване на Етичните императиви по Верига IV) често е напълно неспособен да общува с учения или технолога. Морализаторът дори може да реши - и мнозина вече са го направили, - че ученият *сам по себе си* е „нечовешки“. Всъщност нравите са доста нерелевантни за аналитичния ум на Третата верига, която е мозъчната функция, запечатана най-силно от средния учен. За третата верига единствената нравственост е точността, единствената безнравственост е „мърлявото“ мислене.

И тук възходът на „социалното съзнание“ сред учените се осъществява само когато е било еволюционно необходимо той да се случи, т. е. след Хирошима. Ако изглежда, че този възход не се случва достатъчно бързо и достатъчно широкомащабно, същото може да се каже - отново погрешно според мен - и за модернизиранието на обучението и отглеждането на децата, за Женското освобождение, за расизма и т. н. Бунтът срещу всички лудости на миналото успява и ще продължава да успява само след като еволюираме като общество, имащо нужда *всеки човек да функционира добре по всички вериги*. Ние се движим с все по-висока скорост към такова общество.

Онова, което нетърпеливият радикал забравя, е, ме много от „несправедливостите“ на традиционното общество на приматите дори не са се *възприемали* като такива и от най-добрите умове преди 1000 или преди 100 години, а в случая на институционализирания сексизъм - даже преди 30 години. Ако можем да видим несправедливост и абсурдност в много от вековните ни институции, това е защото се развиваме извън роботизирането именно в точката от еволюцията, в която за нас е необходимо да станем по-умни и по-чувствителни по всички вериги.

Всеки от нас си има „любима“ верига, т. е. верига, която е била по-силно запечатана от останалите. Погрешната комуникация, недоразуменията и общата погрешна преценка на другия се интензифицират от факта, че малцина от нас знаят за тези нива на мозъчния „хардуер“ и *всички ние сме склонни да приемаме, че човекът, с когото взаимодействаме, функционира на равнището на същата верига като нас.*

Следователно във всяка група съществуват нарцистични (орални) типове от първата верига. Представете им проблем и те незабавно ще потърсят някой друг, за да се справи с него, тъй като на оралния етап зависимостта е механично запечатана. (Или, ако са запечатали враждебна вместо зависима слабост, те ще експлодират в гняв - инфантилни избухвания, - бeснeеки заради факта, че съществува проблем и че той им е бил наложен.)

Типът от втората верига в същата ситуация ще се опита да накара проблема да изчезне, като го „уплаши“, т. е. като лае и вилнее срещу него в стила на бозайниците.

Типът от третата верига ще се опита да намери решение по пътя на разсъжденията. Това е най-добрият подход *само* с проблеми, които сами по себе си са рационални, например „Как мога да накарам тази машина да работи?“ Той може да е сляп и безполезен, когато „проблемът“ е друго човешко същество, действащо въз основа на по-деструктивните програми на яростта от втората верига.

(„Либералът е този, който напуска стаята, когато започне кавгата“ - е казал някой. Типовете от третата верига са изключително объркани и се чувстват безсилни, когато сцената се окупира от бозайническата политика на втората верига.)

Типът от четвъртата верига ще се опита да бъде рационален (трета верига) и да долови емоционалните измерения на проблема (втора верига), но по същество ще прави усилия да наложи *нравствено* решение: „Ами това е почтеното, честното решение...“ То може да има или да няма смисъл за Рационалиста от третата верига, който търси обективна справедливост, и обикновено няма да има никакъв смисъл за чистия тип от втората верига, доминиран от емоциите и териториалността.

Онова, което е вярно за групата, е вярно и за индивида. Макар че всички ние имаме една любима верига и сме склонни да я възприемаме като „превъзхождаща“ всички останали, можем да бъдем „извадени“ от нея вследствие на шокове или стрес и в този случай „скачаме“ към друга верига.

Най-силно роботизираният Раационалист в крайна сметка ще слезе до първата верига, ако заплахата срещу биосигурността се представи достатъчно убедително на екрана на съзнанието. И ако му се попречи „да напусне стаята, когато започне кавгата“, Рационалистът ще слезе дори до бозайника от втората верига, който лае и беснее, когато е подложен на достатъчно силен натиск. (Оливър Уендъл Холмс нарича това „хидростатичен принцип в спора“, при който глупаците повличат всички останали до собственото си ниво.)

Най-силно роботизираният Емоционалист може да се издигне до третата верига - временно, - ако проблемът остане неподатлив на всякакви форми на емоционален тормоз или мошеничество.

Всички ние ще се придвижим към Родителската роля от четвъртата верига, или Суперегото - по пътя на имитацията ще го направят дори и малките деца. - ако изглежда, че единственият начин да получим желаното е да апелираме към племенния морал: „*Положително* ще бъде *непочтено* да не постъпим така, както би направил Дядо...“

„Дайте ни детето, преди да навърши пет години, и ние ще го владеем до края на живота му“ - се хвалел някакъв йезуит от XVIII в. Йезуитският орден от онова време - както по-късно отбелязва сардонично Олдъс Хъксли - е образовал Волтер, Дидро и маркиз дьо Сад: очевидно техните техники за мозъчно програмиране не са били свършени. Въпреки това повечето хора в повечето общества наистина израстват като доста точни повторения на предишното поколение. Повечето деца, обучавани от йезуитите, са останали католици. Повечето деца на демократи *не* стават републиканци и т. н.

Разглеждайки огромното разнообразие от философии, с които разполага всеки от нас - нудизъм и будизъм, научен материализъм и култ към змиите, комунизъм и вегетарианство, субективен идеализъм и екзистенциализъм, методизъм⁷⁷ и шинто, и т. н., - фактът, че повечето хора остават в същия тунел на реалността като родителите си, наистина сочи, че акултурацията е процес на контролиране на разума. Всички ние сме възпитани от пигмеи гиганти, които са се научили да ходят с неизменна умствена патерица. Как да освободим цялата си умствена мощ - ето за какво е тази книга..

Има една дзен-история (много смешно - ха! ха!) за монах, който след като не успял да постигне „просветление“ (мозъчна промяна) чрез традиционните методи на дзен, получил напътствие от учителя си да мисли единствено за вола. Ден след ден монахът мислел за вола, представял си го, медитирал върху образа му. Най-накрая учителят отишъл в килията на монаха и казал:

- Излез, искам да говоря с теб.

- Не мога да изляза - отвърнал монахът. - Рогата ми няма да минат през вратата.

Не мога да изляза...

При тези думи монахът достигнал „просветление“. Точно сега няма значение какво означава

⁷⁷ Клон от протестантството, който изисква точно изпълнение на обредите и методично проповядване на Евангелието, характеризирани със силна загриженост за социалните грижи и обществения морал. - Б. пр

тази дума. Очевидно монахът е преминал през някакъв вид мозъчна промяна. Той развил налудността, че е вол, и събуждайки се от това хипноидно състояние, прозрял механизма на всички останали заблуди и как те ни роботизират.

Упражнения

1. *Живо* пресъздайте във въображението си първия си оргазъм. До каква степен и досега използвате същите аксесоари (стимули), за да се възбудите?
2. Опитайте се да промените сексуалното си запечатване. Проверете дали можете да достигнете до оргазъм чрез някакъв метод, който е бил немислим или забранен за вас досега.
3. Представете си, че сте преподобният Джери Фолуел. Обяснете на въображаем хомосексуалист защо сексуалното му запечатване е „греховно“ и трябва незабавно да се промени. Включете инструкции как да го направи.
4. Представете си, че сте хомосексуалист. Обяснете на преподобния Фолуел защо не желаете или не можете да промените сексуалното си запечатване, за да му угодите.
5. Прочетете *Sex and Temperament in Three Primitive Societies* („Пол и темперамент в три примитивни общества“) на Маргарет Мийд. След това напишете пет страници доказателства, че табулата в нашето племе имат по-обективен смисъл, отколкото табулата на изучаваните от нея племена. *Подходете много сериозно към задачата!*
6. Изберете гледната точка на жителите на Самоа в книгата на д-р Мийд. Напишете пет страници доказателства, че техните табула са по-смислени, отколкото табулата в нашето общество. *Подходете сериозно към задачата!*
7. Прочетете повторно абзаците за жирафа и малката гъска. Какво ви казват те за вашето сексуално запечатване? Кой е вашият джип или топка за пинг-понг?

ДЕВЕТА ГЛАВА

ПРОМИВАНЕ И ПРОГРАМИРАНЕ НА МОЗЪЦИ

Имаме определени предварителни идеи за локализацията в пространството, които са дошли до нас от маймуноподобните ни предшественици.
- сър Артур Едингтън, *Space, Time and Gravitation*

Най-голямата утопична възможност пред нас е и най-големият дистопичен ужас.

Научаваме все повече за прагматиката на *мозъчната промяна*: как да се промени мозъкът на човека, за да бъде поставен в съвършено нова „реалност“. Във визиите от „1984“¹ и *Brave New World* („Прекрасният нов свят“)² прозира точно това понятие.

Ние обаче се учим и как да променяме собствения си мозък - учим се да го използваме за забавление или за печалба, а не за мизерия и живот на работи. Визиите за свръхчовечеството са имплицитни във всяка представа за значението на това.

Мозъкът може да се настройва като телевизор: да изключва някакъв канал, да включва друг. Това знаят ветераните от Неврологичната революция от 60-те и 70-те години на ХХ в. То е основната заплаха и основното обещание на нашето време.

Нека разгледаме алтернативите.

ЦИАНИД И СИНХРОННОСТ

През ноември 1978 г. бях в Сиатъл, за да гледам 10-часовата пиеса, която Кен Кембъл беше поставил въз основа на трите ни романа с Боб Ший *Illuminatus!* В пиесата имаше една сцена, която с Ший почти бяхме забравили през седемте години, откакто бяха публикувани книгите през 1971 г. В нея се разказваше за побъркан месия, който заповядва на 3300 от своите ученици-роботи да се самоубият, като погълнат цианид. Безмозъчните автомати се подчиняват и всеки изпива своя смъртоносен коктейл.

Двамата с Ший бяхме написали тази ексцентрична сцена, за да илюстрираме крайностите, до които може да стигне промиването на мозъци. И двамата я разглеждахме като екстравагантна фантазия със сатирични цели - преувеличение на сериозната ни тема.

Въпреки това, докато актьорите на сцената играеха тази „фантазия“, всеки телевизор и вестник в страната дискутираше абсолютно същия вид масово зомбирано поведение. Нашият измислен вманиачен гуру беше Адолф Хитлер. През ноември 1978 г., когато се играеше нашата пиеса, друг вманиачен гуру - Джим Джоунс - разигра цялата сцена в реалността. В Гвиана той беше наредил на 900 от своите работи да пият цианид и всички те се бяха съгласили.

За мен бе особено интересно, че Джоунс беше поставил своя *Gotterdämmerung*³, докато нашата пиеса се представяше в Америка за пръв път. Още по-интересно беше, че оръдието на масовото самоубийство - в нашата измислица и в реалността на Джоунс - беше цианидът.

Психологът Карл Юнг и физикът Волфганг Поли дават име на странните съвпадения от този тайнствен вид. Те ги наричат *синхронности* и казват, че представляват акаузален и/или холистичен принцип в природата, който действа извън линейното минало-настояще-бъдеще на Нютоновото време.

Подобно на повечето квантови физици, Поли осъзнава, че субатомните събития не могат да се разберат в термините на Нютон и изискват някакъв вид акаузалност (*индетерминизъм*) или холизъм (*свръхдетерминизъм*), за да бъдат обяснени. *И в двата случая разграничението между „наблюдател“ и „наблюдавано“ се разпада.* (По-късно ще кажа повече за това.)

На свой ред Юнг наблюдава, че такива синхронности - странни съвпадения - обикновено се случват, когато се активират определени дълбоки структури в психиката. Той приема, че те се намират на нареченото от него „психоидно ниво“ под колективното безсъзнателно, където психика и материя все още не са отделни - квантова пяна, от която йерархично се появяват материята, формата и съзнанието.

Почакайте. Ще стане още по-странно...

ОТ БОГАТА НАСЛЕДНИЦА ДО БАНКОВ ОБИРДЖИЯ

Когато беше отвлечена от Симбионистката армия за освобождение (SLA) на 4 февруари 1974 г., Пати Хърст беше „нормална“, млада, богата наследница. Учеше в нормален колеж, имаше нормално гадже, с което съжителстваше, и пушеше нормално количество трева за млада, богата наследница от онова време. Петдесет и седем дни по-късно тя беше станала нов човек с ново име - Таня - и живееше в нов тунел на реалността.

Макар че Пати беше хетеросексуална, Таня беше бисексуална. Пати до голяма степен приемаше

¹ Роман от 1949 г. на английския писател, есеист и критик Ерик Артур Блеър (1903-1950), известен с псевдонима си Джордж Оруел, който е фундаментално антиутопично произведение, изследващо опасностите от тоталитарното управление - Б ред.

² Роман от 1932 г. на Олдъс Ленард Хъксли (1894-1963), в който намира израз дълбокото недоверие на автора към политическите и технологичните тенденции през ХХ в. и представлява кошмарна визия за бъдещо общество, в което психологическото обуславяне е основата за научно детерминираме и неизменна кастова система - Б ред.

³ От немски - залез на боговете. - Б. Пр.

тунела на реалността на семейство Хърст само с някои „либерални“ модификации, типични за възрастовата ѝ група, но Таня беше агресивна и фанатична революционерка. Пати уважаваше родителите си, а Таня ги заклеимяваше като „корпоративни лъжци“ и ги бичуваше като участници в капиталистически заговор за „убийството“ на бедните хора в САЩ „до последния мъж, жена и дете“. Докато Пати беше „мила“ и любезна, а със сигурност и неагресивна, Таня се беше снимала с автомат „Томпсън“ в ръка и бе участвала поне в един банков обир, а може би и в други углавни престъпления.

Какво се беше случило? Когато Пати-Таня беше заловена и изправена пред съда, защитата ѝ твърдеше, че са ѝ „промили мозъка“. Съдебното жури или не разбираше, или не вярваше на това: то осъди Пати на затвор за престъпленията, извършени от Таня. Дебатът по този случай продължава и до днес, тъй като някои хора смятат, че г-ца Хърст е била „отговорна“ за промяната на съзнанието, която е претърпяла, докато е била пленница на SLA, а други са също толкова сигурни, че не е била „отговорна“.

Ако за момент оставим настрана метафизическите въпроси за „отговорността“, изглежда очевидно, че млада жена от класата и с произхода на Хърст почти със сигурност не би предприела банков обир, ако първо не беше отвличена и въвлечена в SLA.

Тъй като SLA се наричаше „армия“, нека я сравним с армията -това може да е показателно.

Човек не е отвличан в армията по начина, по който Хърст беше отвличена от SLA, но процесът не е абсолютно различен. Набиращите персонал за Американската армия не нахлуват в домовете на младите мъже по средата на нощта с пушки, както е направила SLA с Пати: те просто им изпращат бележка по пощата. Въпреки това *принудата* съществува: младият мъж, призован на военна служба, знае, че ако пренебрегне повиквателната, съвсем скоро ще дойдат правителствени агенти, за да го заловят (освен ако не отсъства от страната). Тогава той ще влезе или в армията, или в затвора. Следователно, независимо дали говорим за симбионистката армия или за американската армия, човекът е редуциран до инфантилна безпомощност: други решават какво ще бъде направено с неговото тяло. Той е натикан в позицията на новороденото: сякаш е висок 30 см в свят на двуметрови хора. Подобно на малкото дете, той учи, че първото правило на оцеляването е да се подчиняваш.

Повечето хора (с изключение на нудистите) са свенливи и не желаят да се появят голи пред публика: това е най-често срещаният от всички кошмари: „И ето, седях там гол-голеничък!“ (Джойс превръща това в централната случка в съня, който е всички сънища – *Finnegans Wake*.) Следователно първата стъпка в напускането на цивилния тунел на реалността и ритуалното приемане на тунела на реалността на армията е медицинският преглед, при който младият мъж е напълно разголен и накаран да марширува из огромна сграда заедно с други голи жертви, докато напълно облеченият армейски персонал издава най-кратките възможни заповеди: „Стани! Седни! Иди там! Върни се тук!“ и т. н. Масонската инициация, при която човек съблича само част от дрехите си, е много по-безобидна версия на *тоталното разсъбличане* на някога сигурните социални параметри.

Това, което в действителност се „разсъблича“, е по-неуловимо: то е цялата социална система, в която човекът е живял, преди да бъде грабнат от Американската или от Симбионистката армия. Когато лекарят каже на голия новобранец: „Наведи се. Разкрачи се!“, така наречената „нормална“ реалност е толкова тотално приключила, че жертвата сякаш е била включена в сюрреалистичен филм. Ако работодател стане твърде неприятен, човек винаги може да си намери друга работа. От Американската или Симбионистката армия обаче не можете да си тръгнете по този начин, защото у вас е била запечатана силна безпомощност на ниво първа верига.

Когато руският математик Успенски за пръв път изучава Гурджиев, има големи трудности и не разбира твърдението на Гурджиев, че повечето хора са машини и изобщо не осъзнават обективния свят около себе си. Тогава, един ден след началото на Първата световна война, Успенски вижда камион, пълен с *изкуствени крака*. Тези крака се изпращат в лазаретите на фронтната линия за войниците, чиито крака все още са непокътнати, но със сигурност ще бъдат откъснати. Прогнозата, че тези крака ще бъдат хвърлени във въздуха, е толкова сигурна, че изкуствените крайници вече са на път, за да заменят естествените. Прогнозата се основава на математическата сигурност, че милиони млади мъже ще заминат на фронта, за да бъдат осакатени и убити точно толкова безмозъчно, колкото овцете вървят към кланицата.

В един миг Успенски разбрал *механичната* природа на обикновеното човешко съзнание.

(„Не мога да изляза - рогата ми няма да минат през вратата.“)

Инициацията в „семейство Менсън“ не е по-различна. Линет Фром много прилича на Пати Хърст - „нормална“ млада американка с по-малко пари от Хърст, но и без специална склонност към престъпно поведение. След преминаването на основното обучение при генерал Менсън Линет се превръща в Пискливата Фром и е осъдена за насочване на пистолет срещу американския президент с очевидното намерение да го убие.

В следващата глава ще обясним още по-подробно как фактът, че си бил пленен („пратили са ти повиквателна“) от някаква армия, е моделът на всички преживявания на промиване на мозъци.

Човешкото общество като цяло е огромна машина за промиване на мозъци, чиито семантични правила и полови роли създават социалния робот.

Понятието „промиване“, разбира се, е ненаучно и грубо. Мозъкът не е мръсно бельо, а

биоелектрически компютър - жива мрежа от над 110 милиарда нервни клетки, способни на $10^{2783000}$ взаимовръзки - цифра, по-голяма от броя на всички атоми във Вселената. В този елегантен, свръхминиатюрен компютър всяка минута се програмира повече от 100 000 000 процеса.

От гледна точка на невро-социологията как аз възприемам „себе си“ и „моя свят“ зависи от това, как всяка верига е била вплетена в мозъка ми. Обществото винаги е знаело как да прави „електрическата инсталация“ на децата: процесът се нарича акултурация и обяснява защо синовете и дъщерите на католиците обикновено стават католици, тези на жителите на Самоа се вплитат добре в обществото на Самоа, децата на комунистите се превръщат в добри малки комунистчета и т. н. Всяко поколение „промива мозъка“ на следващото.

Християнството, будизмът и разположеният между тях ислям са най-мощните институции за промиване на мозъци на тази планета. Приблизително половината от изкуството и философията на човешката раса - архитектурата, музиката, картините, литературата, образователните идеали, „великите идеи“ - е повлияна и/или подхранена от тези три велики теологични системи. Това твърдение не подценява приноса на конфуцианството, юдейството, индуизма, съвременната наука и т. н., а просто подчертава степента, до която по-висшите цивилизации са били оформени от четиримата създатели на тези три световни религии: Буда, Мохамед, Исус и св. Павел. Какво е общото между тези четирима мъже?

Както посочва Алистър Кроули, „Те нямат общи моменти нито в доктрината, етиката или в теорията за „отвъдното“ и въпреки това в историята на живота им сред богато многообразие откриваме една прилика.“

Буда е обикновен индуски благородник, но преживява бърза мозъчна промяна, след която става Великият Учител.

Мохамед е скромна камила без признаци на изключителна интелигентност или амбиции, но преживява бърза мозъчна промяна, след която става Учител, Завоевател, Законотворец и Пророк.

Не знаем нищо (с изключение на няколко басни) за Исус преди 30-та му година, когато преживява бърза мозъчна промяна и издига доктрина, която ще прекатури Римската империя и ще влияе върху западната цивилизация и до днес.

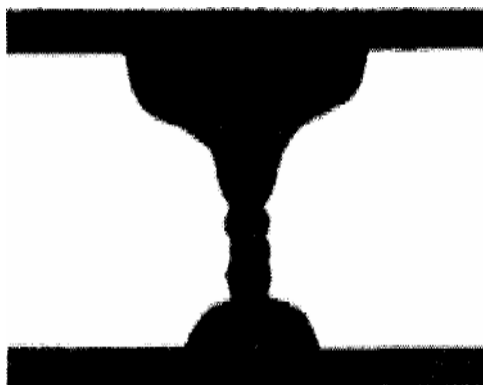
Св. Павел, който превръща учението на Исус във войнствено движение, претърпява крайна форма на мозъчна промяна, по време на която - разказва ни той - временно ослепял и бил издигнат до небесата, където видял неща, „за които не е разрешено да се говори“.

- Ти Бог ли си? - попитали го веднъж.
- Не.
- светец ли си? - Не.
- Тогава какво си?
- Пробуден.

Мохамед ни информира, че е „говорил“ с архангел Гавраил, Исус - че „Отецът, който е на небето“, говори чрез него, а св. Павел - че е видял светлината и чудесата, споменати по-горе.

С всички възможни резерви по отношение на басните и миговете получаваме това съвпадение: един Никой преживява бърза мозъчна промяна (разширяване на съзнанието) и внезапно става исторически Някой. За добро или лошо голяма част от човешката раса продължава да живее от наследството на тези четири биоелектрически „илюминации“¹.

Повечето хора (включително автора) биха сметнали станалото с Пати Хърст за „лошо“, а случилото се с Буда - за „добро“. Трябва да се подчертае, че преживяванията както на „лоша“, така и на „добра“ мозъчна промяна са, функционално погледнато, едни и същи. Процесът се моделира в много дребен мащаб от всяка фигура като представената по-долу:

Ако виждате това само по единия начин, погледнете отново, защото всъщност възможностите са

¹ Игра на думи - *illumination* означава и просветление, хвърляне на светлина, обясняване, разясняване. - Б. пр.

две и са противоположни.

Когато целият ви свят, а не просто рисунка на страниците на някоя книга, се трансформира по този начин, преживявате типа мозъчна промяна, който може да превърне богата наследница в банков обирджия, неизвестен килимар - в Месия, или обикновен банков чиновник-в психично болен пациент...

Подобни форми на фундаментална мозъчна промяна лежат в основата на всички революционни преломи в изкуството, а и в науката. Невро-социологията всъщност е история на масивни мозъчни промени, след като сме осъществявали квантовите скокове от „племенна“ реалност към „феодална“ реалност, от „феодална“ реалност към „индустриална“ реалност, а сега скачаме към Бъдеща Реалност.

Разгледайте революцията срещу смъртта, ако смятате, че *вие* не сте с промит мозък.

Не всички хора са приемали тленността. Разбира се, мистиците винаги са настоявали, че има вид „духовно“ безсмъртие, но настрана от това даоистите в Китай и алхимиците в Европа са прекарвали неколкостотин години в търсене на еликсир на живота, който ще позволи физическо безсмъртие. Парацелс например оставя след себе си част от своята сперма и инструкции към свой студент как да го съживи или да го пресъздаде от нея. (Изглежда, той е имал груба и неточна идея за клонирането.) През 80-те години на XVIII в. Бенджамин Франклин в Америка и Кондорсе във Франция пишат, че медицинската наука в крайна сметка ще победи смъртта и всяка друга болест.

Съвременното движение за безсмъртие започва с физика Р. К. У. Етингър, който публикува *The Prospect of Immortality* („Перспективата за безсмъртие“) през 1964 г. Авторът, който е навлязъл в тунел на реалността, различен от запечатаната консенсусна реалност на нашето племе, откровено казва, че ние *бихме мигли* да бъдем поколението, което премахва смъртта, и че би трябвало да започнем да работим за постигането на тази цел.

Оттогава насам изследванията върху удължаването на продължителността на живота бързо са осъществили квантов скок. Публикувани са многобройни книги, носещи същото основно послание като изпратеното от Етингър. Сред тях са:

- *The Biological Time Bomb* („Биологичната бомба с часовников механизъм“), Taylor, 1968
- *The Immortalist* („Безсмъртният“), Harrington, 1969
- *The Immortality Factor* („Факторът на безсмъртието“), Segerberg, 1973
- *Here Comes Immortality* („Влиза безсмъртието“), Tucille, 1974
- *Prolongevity* („За“ продължителността на живота“), Rosenfeld, 1976
- *No More Dying* („Никакво умирање повече“), Kurtzman, 1978
- *The Life Extension Revolution* („Революцията на удължаването на живота“), Kent, 1980

Основани са били дузини общества за провеждане на изследвания срещу остаряването, за лобиране за повече експерименти или просто за рекламиране на възможността, лежаща пред нас - огромния еволюционен скок от тленността към безсмъртността. Сред тези групи са: Комитет за елиминиране на смъртта, Сан Маркос, Калифорния, Крионично общество, Сан Франциско, Калифорния, Прометеево общество, Балтимор, Мериленд, „Дълъг живот“, Чикаго, Илинойс, Фондация „Алкор“, Сан Диего, Калифорния, Фондация за изследователска работа срещу болестите и смъртта, Ню Йорк и т. н. Сега нека разгледаме корицата на една излязла наскоро книга върху същата тема: *Conquest of Death* („Победата над смъртта“) от д-р Алвин Силвърстейн. На обложката е написано с дебел шрифт, но с плахи думи:

Противоречив поглед върху революцията в медицината и защо е възможно да сме последното поколение, което ще умре

Забележете песимистичните внушения: безсмъртието идва, но не за вас и за мен. *Ние* все още сме обречени да умрем. Нашите рога няма да минат през вратата.

Тази фаталистична версия на посланието на д-р Силвърстейн сигурно е изглеждала необходима на издателите, защото са чувствали, че ако кажат „*Не е нужно да умираме*“, това ще е твърде шокиращо за обикновения читател. Какво? Вие и аз ще живеем вечно? Глупости! Нашите тунели на реалността са били запечатани да свършат със заника на светлината.

От вътрешната страна на обложката се появява по-точен вариант на думите на д-р Силвърстейн:

Не е необходимо да сме последното поколение, което ще умре - можем да победим смъртта още в наше време

Очевидно поставянето на това на външната страна на обложката би дошло твърде много за средния читател - твърде много „неврологична революция“ - поне по преценката на издателя.

Човек трябва да стигне до 189 страница в книгата, за да открие собствената оценка на д-р Силвърстейн за вероятната хронология на безсмъртието, която е:

ПРИЯТЕЛИ, ЕТО ДОБРАТА НОВИНА:

- ок. 1983 започваме да спираме процеса на остаряване
- ок. 1989 продължителността на живота се удължава безкрайно
- ок. 1999 побеждаваме болестите и смъртта

Е, той е бил твърде оптимистичен, но ние определено сме стигнали първата стъпка (през 1997 г.).
Кой ви е казал, че трябва да умрете? Този човек да не би да е бил по-безгрешен от хората, програмирали Пати Хърст?

„Но... но... иморталистите¹ са само малцинство..." (Такива са били и последователите на Айнщайн през 1910 г.)

„Но... но... преподобният Джоунс ми каза да изпия цианида, а той знае какво е правилно..."

„Но... но... рогата ми няма да минат през вратата..."

Упражнения

1. Представете си, че сте в тунела на реалността на крайно дясната група, известна като „Обществото на Джон Бърч". Повярвайте за момент, че американското правителство е 85% под скрит контрол на ООН и скоро ще бъде обявена открита диктатура на Обединените нации. Включете телевизора, докато сте на тази вълна, и *потърсете всички доказателства*, че всеки телевизионен канал е явна или нищо неподозираща жертва на конспирацията на ООН.

2. Представете си, че сте в Умственото пространство на догматичен Рационалист. Анализирайте синхронността Джим Джоунс-цианид-Илюминатите като „елементарно съвпадение".

3. Представете си, че сте в Умственото пространство на окултист. Анализирайте синхронността Джим Джоунс-цианид-Илюминатите като предзнаменование. Какво означава? Юнгианците казват, че синхронностите съдържат „послания" от дълбоката структура на колективната психика. *Какво е посланието?*

4. Влезте в умственото пространство на Иморталиста за няколко минути. Представете си, че инвестирате само 1000 долара при нормална годишна банкова лихва. Какво ще имате след 100 години? След 200 години? (Никой не е използвал този консервативен подход към инвестирането, за да забогатее, защото никой не е живял достатъчно дълго.)

5. Защо не сте нудист (ако не сте)? Посочете пет основателни причини, след това открийте някой нудист и му ги обяснете.

6. Станете нацист за 33 минути. Повярвайте, че политиката е въпрос на сила, прикритост и коварство, че целият либерализъм е двуличие или лудост. Планирайте кампания за завладяването на света чрез сила и измама.

7. Идете на среща на фундаменталисти, където се провеждат изцеления чрез вярата. Или наблюдавайте Джери Фолуел по телевизията. Помнете през цялото време, че Джим Джоунс е започнал точно с тази процедура. Вижте дали можете да влезете в умственото пространство на Вярващите и решете дали те ще пият цианид, ако техния СВЕТЕЦ им нареди.

ДЕСЕТА ГЛАВА

КАК ДА ПРОМИВАТЕ МОЗЪЦИТЕ НА ПРИЯТЕЛИ И ДА РОБОТИЗИРАТЕ ХОРАТА

Няма правителство, военно-промишлен комплекс, икономическа система, масмедии, които да могат да ни редуцират до марионетки и работи така тотално, както са го направили биологичните и екологичните диктатури.

- Ф. М. Есфандайъри, *Upwingers*

Както беше отбелязано по-рано, когато веригата на биооцеляването започне да сигнализира „Опасност!", *цялата останала умствена дейност престава*.

По веригата на биооцеляването няма „време": рефлексите действат без участието на емоционално его, рационален ум или възрастна личност: „Просто установих, че го правя."

Всички бойни изкуства - джудо, айкидо, кунгфу и т. н. - са техники за повторно запечатване на равнището на веригата на биооцеляването. Тяхната цел е да гарантират, че *ставащото механично* („без мисъл") наистина служи на биооцеляването, тъй като случайно запечатаните рефлексии по тази верига не са така надеждни.

Механичната природа на веригата на биооцеляването е от ключово значение в промиването на мозъци. *За да създадете ново запечатване, „редуцирайте" жертвата до инфантилно състояние, т. е. до уязвимостта на първата верига*.

Както беше посочено в предишната глава, всяка армия започва този процес с повиквателна, която информира лицето, че тялото му вече не принадлежи на него, а на правителството. Симбионистката армия за освобождение, искайки по-бърза мозъчна промяна, започва с превръщането на Пати в Таня под дулото на оръжията, но посланието е същото: „Отсега нататък можем да правим каквото си искаме с тялото ти." Инстинктите за биооцеляване на първата верига се свързват с подчиняването на онези, които притежават такава величава власт- точно както бебето се научава да свързва веригата си за биооцеляване с родителските фигури.

¹ От англ. *immortal*- безсмъртен. - Б. Пр.

Пътуването на Пати в багажника на кола (след като е била заплашена, че ще бъде застреляна) е класически ритуал на прераждането: багажникът дори по контури наподобява утробата. Когато капакът му се отворил, тя била преродена в нов тунел на реалността - този на похитителите ѝ. По същия начин там, където най-ранните форми на масонска инициация оцеляват и не са се размили (обърнете внимание на основния ритуал на адептите в *Complete Golden Dawn System of Magic*, Israel Regardie, Falcon Press, 1983), кандидатът се хвърля в кладенец и след това се „издига“ като новороден свободен масон. *Тоталното потопяване* - формата на кръщение, предпочитана от протестантските фундаменталисти, имитира това, но без реалната тревожност, която превръща традиционното масонство и SLA в толкова ефективни фактори за мозъчна промяна.

Всички, занимаващи се с промиване на мозъци, емпирично знаят (в повечето случаи без дори да са чели Лиъри за модела на мозъка с осем вериги), че оралната верига на биооцеляването иска да се свърже с майчината фигура. Следователно, за да се засилят паниката и уязвимостта на запечатване, човекът - след като е похитен от тях (американската армия, SLA, „тайната полиция“ или който и да е в дадения случай) - се *изолира* от всички, с които преди това е установил връзка. Призованият на военна служба е изпратен в лагер за новобранци и не вижда любимите си (съпруга, приятелка, родители и т. н.) в продължение на няколко седмици или месеци. Политическият затворник е хвърлен в карцер. Пати Хърст е била затворена в килер в момента, в който се е „преродила“ от багажника на колата.

Експериментите с изолация на американските военноморски сили, на д-р Джон Лили и на други, както и спомените на претърпели корабкрушение моряци така, както са обобщени от Лили в *Simulations of God* („Симулации на Бога“), показват, че само няколко часа пълна изолация могат да са достатъчни, за да започнат халюцинации. Тези халюцинации, подобно на причинените от психеделични вещества, сочат разпада на предишното запечатване и началото на уязвимост към нов импринтинг.

Потребността да се свърже веригата на биооцеляването с някой (или *нещо*) се демонстрира от жирафа, който запечатва джипа на ловеца като заместител на майката. По същия начин децата без братя и сестри, особено тези в отдалечените селски области, често си измислят въображаеми другари в играта, които могат да станат достатъчно „реални“, за да плашат родителите, подозиращи началото на психоза. Записите на д-р Лили на разказите на моряци и изследователи, попаднали в изолация, показват, че когато нормалният социален контакт е бил отстранен, подобни „гидове“, „компаньони“ или „ангели-пазител“ много бързо се появяват дори в зряла възраст. Те пристигат на минутата и за онези, които преживяват мистериозното състояние, наречено „приближаване до смъртта“ или „излизане от тялото“ (например когато сърцето спира на операционната маса).

Първото човешко същество, което се появи пред човека след тази изолация, лесно може да се свърже като майчин заместител или - като второ предпочитание - заместител на бащата. Това обяснява защо хората, държани за заложници от терористи (например в отвлечени самолети), често развиват „парадоксално“ съчувствие към онези, които заплашват да ги убият. Освен това обяснява защо новобранецът започва да разглежда пленилите го едновременно като похитители и като защитници и защо жертвите на промиване на мозъци започват да угаждат, да доставят удоволствие и дори да „уважават“ мъчителите си.

Тъй като веригата на биооцеляването винаги е включена към храненето, носещите храната стават възможни фигури за установяване на връзка. Политзатворникът, новобранецът, похитеният от терористи - всички те се доближават до идентификацията/създаването на връзка със своите похитители, докато са хранени редовно. И тук това грубо се имитира от различни религии (без ужаса, създаващ истинска уязвимост към запечатване) чрез следването на ритуалите на кръщаването/прераждането с колективно хранене или свето причастие.

Адаптации на тези принципи могат да се прилагат дори върху онези, първоначално навлезли доброволно в средата за промиване на мозъци, както е в „Народния храм“¹, семейство Менсън и подобни организации. Първата стъпка, след като жертвата е стъпила на територията (комуната), е да се започне *изолация* чрез прекратяването на всякаква комуникация с външния свят и неговите противоречиви тунели на реалността. Междувременно бързо се създава родителско-предпазна атмосфера (понякога наричана „бомбардиране с любов“) и се осигурява *храна*.

Независимо дали човекът е навлязъл доброволно, както е в подобни общности, или е бил похитен или арестуван (както е в полицейските държави), следващата стъпка е да се разчупи емоционално-териториалното запечатване на втората верига. Това означава, че той продължава да бъде хранен (поддържане на оралната зависимост по първата верига), докато по всевъзможни начини се атакува егото по втората верига. Сравнението пункт по пункт между техниките на „играчите“ от Сайнанон² и сержанта по физическата подготовка от американската армия например ще разкрие изумителни сходства, тъй като основното послание е под формата на десетки дузини вариации на „*Бъркаш* по всички линии. Ние сме

¹ Организацията на Джеймс Джоунс, чиито членове се самоубиват в Джоунстаун, Гвиана, през ноември 1978 г. - Б. Пр.

² Терапевтична общност от бивши наркомани, основана през 1958 г. от Чарлз Дедирич в Санта Моника, Калифорния, чиято цел е радикално да реструктурира светогледа на наркомана, така че в него наркотиците вече да нямат място. Същите характеристики в САЩ имат и Дейтоп Вилидж, Финикс Хаус. Одиси Хаус и др. и общности за рехабилитация на наркомани. Основното допускане е, че енергичното и бързо сваляне на защитите и справянето с неуспеха на човека да се изправи очи в очи пред проблема си са необходими, за да се помогне на злоупотребяващите с вещества да се конфронтират с проблемите си и да поемат отговорност за живота си. - Б. Пр.

абсолютно *прави*. Изключително невероятно е някой толкова *сгрешил* като теб някога да бъде *прав*, но ние ще се опитаме да те научим." Разбира се, интензивно се използва аналният речник на териториалния статус. Идеалният кандидат може дори да забрави и името си и да бъде обусловен да отговаря на: „Ей, задник, я ела тук!"

Чувството на пълно безсилие може да се засилва чрез периодични дози истински ужас. Една от прочутите фрази на Чарли Менсън е „Страхът е най-големият учител" и всеки, занимаващ се с промиване на мозъци, пламенно ще се съгласи с това. В комунистическите страни (както чудесно е драматизирано в прекрасния и отговарящ на фактите филм на Коста-Гравас *The Confession* („Изповедта") любимият трик е човекът да се изведе от килията, да бъде закаран на двора, да му се постави клуп около врата и да бъде убеден, че предстои да бъде обесен. Облекчението, когато се окаже, че това е блъф, създава идеална уязвимост на запечатване. В един вариант в моя роман „Илюминатите" жертвата се убеждава, че е отровена, хвърлена е в ковчег и капакът му се затваря с трясък върху нея. Иницирираните като майстори свободни масони моментално ще осъзнаят, че „щепелът, който ще носиш до гроба си" е същата техника.

Сред индианците зуни юношата е похитен от маскирани „демони", които го откъсват от племето (от майка му и другите запечатани фигури, свързани със сигурността). Завлечен е в пустинята и е заплашен с камшици. Тогава маските се спускат и разкриват братята на майка му. В този момент на уязвимост на запечатване се обясняват племенните „тайни" (местния тунел на реалността) по начин, който оставя неизличими следи в съзнанието му. Подобни ритуали на прехода от един статус в друг се откриват във всички племена, но малко са толкова умно планирани като описания по-горе. Символични и размити варианти оцеляват в церемониите бар мицва и първото причастие в нашите местни мега-племена.

Прераждането на втората верига е (относително) завършено, когато човекът на най-ниска позиция започне да търси - искрено (не двулично) одобрението на тези с най-висок статус. Разбира се, това започва просто като игра на роля: опитният специалист по промиване на мозъци го знае и всъщност изобщо не възразява. С фино подкрепление играта на роля започва да става все по-искрена. Едмънд Бърк отдавна е отбелязал, а всеки актьор, обучен по метода на Станиславски, знае, че не може да направите три драматични жеста на ярост в политическа реч, без да започнете да изпитвате истински гняв. Не може да направите три жеста на подчинение, без да започнете наистина да се чувствате покорен. (Това е психологията на „фирмения човек", който наистина се *идентифицира* с работодателя си след години на подчинение.)

Новобранецът първо се опитва да угоди на сержанта, за да избегне по-нататъшни унижения и наказания. Постепенно той искрено започва да *иска* да му угоди, т. е. да докаже, че не е *изцяло сгрешил* и че е „достатъчно добър", за да бъде войник. Несъмнено Пати Хърст първоначално се е преструвала, че приема тунела на реалността на SLA, и постепенно е открила, че държанието ѝ става все по-реално.

Този процес се ускорява от система за спорадично награждаване, след като човекът все по-често *излъчва* (както биха казали бихевиористите) желаното поведение. Тъй като хората са по-сложни от представата на бихевиористите за тях, е необходимо това да се сменя с нередовни наказания за „неискреност" или „подхлъзване", така че човекът *след* първоначалния етап научава, че *не е достатъчно да се преструва, че приема новия тунел на реалността*: за да избегне бъдещо унижение, загуба на егото, терор и постоянен статус на победен, той *трябва да започне искрено да го приема*. След като е била запечатана безпомощността, това обуславяне и учене ще протичат доста гладко, особено ако доверените лица на Главния специалист по промиването на мозъци го подкрепят с насърчение, подкрепа и общи „награди" (за искрено покорство) и презрение, разочарование и общо отхвърляне (за неискреност или отмятане).

Сега може лесно да се осъществи повторното запечатване на третата семантична верига. Човешкият мозък е способен да овладява всяка система от символи, ако е достатъчно мотивиран. Някои дори могат да свирят късните произведения за пиано на Бетховен, макар че за мен това е истинско чудо като всеки подвиг, приписван от изследователите на ясновидците. Хората са в състояние да научат френски, хинди, диференциално смятане, суахили и т. н. до безкрайност - *ако са мотивирани*. Когато потребностите от сигурност на първата верига са били повторно запечатани, а его-потребностите на втората верига са били свързани с овладяването на нов семантичен тунел на реалността, този тунел ще бъде запечатан.

Сега е особено ценна определена доза произволна глупост. С други думи, новият тунел на реалността или система от символи (като старата) трябва да съдържат клопки (сериозни нарушения на предишните тунели на реалността и здравия разум), така че човекът да може да бъде обвинен в „отмятане" (в крайна сметка „напълно сгрешил") и по този начин да бъде подстрекаван да опитва още по-упорито да стане част от новия тунел на реалността.

Затова „свидетелите на Йехова" понякога не приемат преливането на кръв дори ако животът им зависи от това: още по-трудното (тъй като всички бозайници имат инстинкта да предпазват малките си) е, че трябва да отхвърлят преливането на кръв на децата си, даже ако те умрат заради този отказ. Католичката може да не се разведе, дори ако съпругът ѝ се прибира всяка вечер пиян, пребива я и я зарази с венерическа болест. Във военноморските сили на САЩ новобранец, който извърши ужасното престъпление да нарече пушката „автомат", трябва да обикаля базата с пушката в едната си ръка, а

пениса - в другата, и да рецитира пред всеки срещнат: „Това е моята пушка, това е моят автомат, това е за бой, това е за кеф.“ От теософите някога се е искало да вярват, че в Северния полюс има дупка, която води до центъра на Земята. Менсън иска от последователите си да вярват, че тази дупка е в пустинята Мохаве. Членовете на нацистката партия трябвало да вярват, че лъвът е арийско животно, а заекът - неарийско, и т. н.

Неврологичната и социологическата функция на такива „глупости“ (които карат Рационалиста шокирано да ахне) е рязко да разграничават тези в новия тунел на реалността от онези отвън. Това способства за изграждането на групова солидарност, групово подкрепление и силно чувство на отчуждение и дискомфорт, когато в редки случаи е необходимо да се говори с тези извън семантичната система на Експерта по промиване на мозъци. Разбира се, групата трябва да гарантира, че алиенацията се преживява като „превъзходство“. Намиращите се извън тунела на реалността следва да се възприемат като „напълно сгрешили“ - точно както и човекът, преди мозъкът му да бъде промит.

Наркотиците могат да се използват и това е било правено, за да се настроят фино тези процеси, но общите неврологични принципи са достатъчно мощни, така че е съвсем възможно многото прочути случаи на промиване на мозъци да са били постигнати по описания по-горе начин, без да се използват каквито и да било наркотици -например американските войници, признаващи военни престъпления, които очевидно не са извършили, лоялните комунисти, признаващи участие в троцкистки конспирации, които явно никога не са съществували, и т. н. На повечето армии са нужни само няколко седмици - без дрога, - за да превърнат цивилен гражданин във войник, въпреки че двата вида са толкова различни, колкото римокатолиците и шинтоистите.

В един от моите Безсмъртни романи описвам религиозна секта, наречена „лунита“¹ и основана от някой си Ниън Бол Лун, в която членовете се молят на скалъпен жаргон, докато стоят на един крак като щъркели. Това се смята за сатира, но всеки бъдещ месия, който разбира изложените по-горе принципи, лесно може да създаде подобна секта и членовете ѝ много скоро ще имат съвсем искрено чувство на превъзходство над онези, които са извън техния тунел на реалността.

Обявените извън закона секти и терористи по принцип следват представените по-горе процедури, като допълнително пренастройват четвъртата, социо-сексуалната верига. (Правителствата обикновено я оставят намира, тъй като техните служители до голяма степен са пуритани и авторитарни типове и се страхуват да се забъркват с неподправения Ерос.) Не е тайна, че най-силното тайно общество от средновековието - Орденът на тамплиерите - принуждава „новобранците“ си да участват както в богохулства, така и в содомия. Точно както преднамерените глупости на цялата сектантска семантика на третата верига изолират групата от останалата част на обществото, тази инициация отделя тамплиерите от останалата част от християнството: алиенацията лесно може да се обуслови в чувство на превъзходство. Мау Мау² в Кения също настояваше за един хомосексуален акт, за да разчупи предишното обуславяне на новия член спрямо хетеросексуалността и моногамията. Други секти, някои от които доста известни, се опитват изцяло да потиснат сексуалността - още един начин за разчупване на статистически нормалното запечатване на четвъртата верига.

Семейство Менсън настоява на онова, което с оксиморон може да се нарече „задължителна свободна любов“. Армията обслужва нормалната влюбчивост и хвърля човека в свят, в който задължителното ергенство се сменя с приключения из публичните домове, а много често и с изнасилване на жените на врага, а хомосексуалността е вечно присъстваща скрита възможност. Един съвременен американски гуру - Да Фрий Джон - подлага последователите си на запечатване на моногамия до живот (почти като външната американска култура), но му е безразлично дали двойките ще са хетеросексуални или хомосексуални. Какъвто и вариант да избере водачът на сектата, факторът, допринасящ за успешната „отделна реалност“, е, че в някакъв аспект тя трябва да е необикновено различна от тази на останалата по-голяма част от обществото.

Най-лесният начин да ви промият мозъка е да се родите. Всички изложени по-горе принципи след това незабавно влизат в действие - процес, който социалните психолози евфемистично наричат *социализация*. Веригата на биооцеляването автоматично се свързва с най-подходящата майка или майчин обект; емоционално-териториалната верига търси „роля“ или его-идентификация в семейството или племето; семантичната верига се научава да имитира и след това да използва местните решетки на реалността (символни системи); социо-сексуалната верига се запечатва чрез първите преживявания на ухажване през пубертета.

Хората може и да не излизат от този процес, готови да убиват жени и деца като завършилите лагер за новобранци, или да вярват, че Чарли Менсън е Исус и Сатаната едновременно, или готови да декламираат лозунгите на Новата левица, докато обират банки. Излизаме от нормалната „социализация“ в *зависимост от това, къде и кога сме били родени*, като ескимоси-тотемисти, мюсюлмански фундаменталисти, римокатолици, марксистически-ленинисти, нацисти, републиканци-методисти, получили

¹ От *loony* - лудница. - Б. пр.

² Войнстващо африканско националистично движение, възникнало през 50-те години сред народа кикую в Кения. Мау-мау проповядва агресивна съпротива срещу британската доминация в страната и движението се асоциира най-силно с ритуалите клетви, използвани от лидерите на Централната асоциация на кикую за налагане на единство в движението за независимост. - Б. пр.

образованието си в Оксфорд агностици, боготворящи змиите, членове на ку-клукс-клан, мафиоти, унитаристи, членове на ИРА или на ООП, ортодоксални евреи, заклетни баптисти и т. н. и т. н.

Очевидно Вселената или съществуването са достатъчно огромни и сложни, а егото - достатъчно егоцентрично, за да могат всички тези тунели на реалността до известна степен да „имат смисъл“ за онези, които са обусловени/подложени на запечатване да ги приемат. Освен това е очевидно, че повечето от тези тунели на реалността съдържат толкова абсурдни елементи, че всеки, който *не* е бил обусловен/подложен на такова запечатване, ги гледа с изумление и слисване, чудейки се: „Как може рационален човек (или хора) да вярва в такива безсмислици?“

Каквото и да помисли Мислителят, Доказващият ще го докаже... независимо дали живеете в тунела на реалността на християните, на семейство Менсън, на Иморталистите, на вегетарианците, на Рационалистите...

Всеки има единствената *истинска* религия.

По-рано цитирахме няколко думи от Пърсингър и Лафрениър:

Ние като биологичен вид съществуваме в свят, в който съществуват безчислени данни. Върху тези матрици от точки налагаме структура и светът има смисъл за нас. Моделът на структурата води началото си от нашите биологични и социологични свойства.

Остава да се надяваме, че сега това има по-голям смисъл за читателя, отколкото в началото на нашето изследване.

Функцията на мозъка на уседналия примат, доколкото я описахме дотук, като оставяме настрана повисшите, по-новите вериги, е да служи като „орган на адаптацията“ според фразата на Фройд. По-конкретно, най-старите, най-примитивните, най-механичните центрове служат просто на биооцеляването. По-скорошните (грубо казано, на 500 млн. години) емоционално-териториални центрове служат за поддържане на идентичността на глутницата, хабитата пространството и йерархията. Отчетливо хоминидната семантична верига (може би на 100 хил. години?) гради карти и модели - тунели на реалността, - които сме склонни да объркваме със самата реалност, а - още по-лошо - и с „цялата“ реалност. Морално-социалната верига, която вероятно е на 30 000 години, създава зрялата личност на уседналия примат или родителската роля, или суперегото.

Очевидно е, че третата, семантичната, верига работи със и за другите древни вериги. Създаването от нея карти и модели са оръдия на адаптация, а това, към което ни адаптират, са социалните роли в опитоменото общество на приматите. Затова методистът от Средния Запад не „злоупотребява с мозъка си“, когато конструира тунел на реалността на методистите от Средния Запад, както смята Артур Кьостлер: точно затова съществува неговият мозък - за да го адаптира към племенната система на методистите от Средния Запад, да наложи структурата на идеологията на методистите от Средния Запад върху безбройните точки от данни, на които той се натъква през живота си. Китайският маоист, иранският мюсюлманин, нюйоркската феминистка, хедонистът от окръг Марин¹ и т. н. имат подобни, еднакво произволни и комплексни тунели на реалността. Освен това всеки от тях е *еднакво абсурден*, когато се разглежда отвън.

Проблемите на съвременния свят възникват от факта, че тези тунели на реалността вече не са изолирани един от друг. През по-голямата част от човешката история и допреди 100, а в някои части на света и допреди 20 години, мъж или жена биха могли да изживеят целия си живот, сгушени в пашкула на местния тунел на реалността. Днес всички ние непрекъснато се сблъскваме с хора, живеещи в абсолютно различни тунели на реалността. Това създава силна враждебност у невежите, огромно количество метафизическо и етично объркване у по-образованите и растяща дезориентация у всички ни - ситуация, известна като нашата „криза на ценностите“.

Средностатистическият човек е наводнен от противоречиви и конфликтующи тунели на реалността, надвиснали над него. без да има особена подготовка в сферата на културния или неврологичния релативизъм. *Скоростта на пътуването се е увеличила 1000 пъти след 1900 г., а скоростта на комуникациите - 10 млн. пъти* според Дж. Р. Плат. Потокът се ускорява и се интензифицира. Един от симптомите е фактът, че *TV Guide* („Телевизионен справочник“) е бил превзет от банда уплашени консерватори, които не са в състояние да разберат и могат единствено да се ужасяват от това изливане на „чужди“ сигнали. Вместо просто да бъде справочник за онова, което се излъчва по каналите, *TV Guide* непрекъснато надава вой. че телевизионният тунел на реалността е по-широк, по-непонятен и по-разнообразен от тясното тунелно зрение на белия англосаксонски протестант от малкия град.

Възникна и *професията* на т. нар. „де-програмисти“. Това са невро-техници, чиято работа е срещу заплащане да пленят някое дете (дори „дете“, навършило 21 години), което се е отклонило от родителския тунел на реалността и мозъкът му е бил промит с конкуриращ се тунел на реалността на някакъв *нов* (т. е. *неустановен - все още неприет*) „култ“. Процесът е известен като връщане на жертвата към нормалното състояние.

Разбира се, всичко това е двуличие и неврологично невежество. „Де-програмистите“ всъщност са *репрограмисти*. Родителският тунел на реалността е също толкова произволен (а за външния наблюдател

¹ Най-богатият окръг по западното крайбрежие на САЩ, намират се в Калифорния и славец се със странната си смесица от изключителна природна красота, либерализъм и богатство. - Б пр

- ексцентричен), колкото и този на която и да е „секта“. Специална система от заплетена семантика позволява на повечето хора и на някои съдилища да игнорират тези факти. Просто си представете какво би станало, ако своенравно дете на родители методисти се е „запиляло“ например в римокатолическата църква, а родителите му се опитат насила да го „депрограмират“ (препрограмират) в методизма. Или ако е влязло в американската армия - като Коли¹, а родителите го отвлекат и се опитат да го препрограмират в цивилните тунели на реалността.

Тези проблеми няма да изчезнат и ожулванията, които причиняват, след като многобройни работи с промити мозъци продължават да се блъскат един в друг, ще се увеличават. Скоростта на пътуване и на общуване също продължава да се увеличава.

За щастие в човешкия мозък се формират по-висши вериги, които предлагат по-широки пътища от тясното тунелно зрение на древните вериги. Това е темата на заключителните ни глави.

Тъй като всеки „предпочита“ една верига пред останалите, във всяко общество има хора, които лесно могат да се разпознаят като Нарцистични (работи на първата верига), Емоционалисти (работи на втората верига), Рационалисти (работи на третата верига) и Морализатори (работи на четвъртата верига).

Роботите-рационалисти - подобно на останалите - могат да се механизират напълно или да имат някаква минимална гъвкавост, или „свобода“, вградена в техния хардуер. Тотално роботизираните изграждат огромната орда на фундаменталистското крило на Материалистическата църква и другите Истински Вярващи в научните парадигми от 1968, 1958, 1948 или която и да е година, когато нервните им системи са престанали да приемат ново запечатване.

Това са хората, които са постоянно уплашени и слисани от огромната част от човешкото поведение, опосредствана от бозайническата политика на Верига II. Те смятат, че тъй като това териториално-емоционално („патриотично“) поведение не е Рационално, то не би трябвало да съществува. Приемат Дарвин като догма, но нервничат по отношение на „дарвинизма“ (защото той приема бозайническата политика като Еволюционна стратегия, която досега е работила добре) и са отблъснати от данните на етологията, генетиката и социобиологията. Те не харесват особено останалата част от човешката раса, защото тя не се ръководи от любимата им верига, и с не-ловкост осъзнават, че останалата част от човешката раса също не *ги* харесва особено.

Тези Рационалистични работи освен това се чувстват много неловко с по-новите вериги - и някои от тях прекарват по-голямата част от живота си в писане на статии и книги, посветени на „доказването“, че по-новите вериги не съществуват и че всички учени, записали поведението на тези по-нови вериги, са лъжци, глупаци, некадърници, шарлатани или някакви Проклети Еретици.

Подобно на Емоционалния робот, Морализаторския робот, Нарцистичния робот и т. н., Рационалистичният робот не може да се изведе с „аргументи“ от неговия тесен тунел на реалността. Можем само още веднъж да подчертаем, че всеки тунел на реалността, създаден от мозъка на опитомения примат, е краен срез от личната история на този мозък и всеки краен тунел на реалността е също толкова „персонализиран“, колкото и музиката на Бах или Бетховен, картините на Рембранд или Пикасо, романите на Джойс или Реймънд Чандлър, комедиите на „Тримата смешници“ или Монти Пайтън, религиите на римокатолицизма или дзен-будизма, политиката на учението за свободната воля или ИРА, архитектурата на катедралата „Св. Петър“ или Дисниленд...

Всяко от тези художествени произведения изглежда като „реалност“ на хората, които са го създали и живеят в него. Рационализмът е просто още една такава група от художествени произведения - малко по-нетолерантен от повечето, малко по-полезен за технолозите, отколкото останалите, малко по-глупав, когато вече не може да надскача последната създадена от него парадигма.

Напълно роботизираният Рационалист - този, чиято нервна система окончателно е спряла да расте, - може да се разпознае по два признака:

Той/тя непрекъснато се опитва да докаже, че голяма част от всекидневния опит на останалата част от човечеството е „налудност“, „халюцинация“, „групова халюцинация“, „масова халюцинация“, „просто съвпадение“, „елементарно съвпадение“ или „мърляво изследване“.

И освен това той/тя никога не мисли, че някое от собствените му/й преживявания могат да съответстват на някоя от тези категории.

Упражнения

1. Станете силно религиозен католик. Обяснете на три страници защо Църквата все още е непогрешима и свята независимо от папи като Александър VI (папата на Борджиите), Пий XII (съюзника на Хитлер) и т. н.

2. За всички онези, които си спомнят Ми Лай: станете лейтенант Коли. Кажете на висок глас и наистина *почувствайте и повярвайте*: „Армията е на първо място. Аз съм с нея до края.“ Ако не си спомняте, опитайте Джери Фолуел. Кажете на висок глас и наистина *почувствайте и повярвайте*: „Помогнете ни да се преборим с нравственото разложение: изпратете чековете си днес!“

3. Оборете тази книга. Демонстрирайте, че мозъкът на всеки друг е бил промит, а вие и майка

¹ Уилям Коли, лейтенант в американската армия, който заповядва убийството на над 200 виетнамски цивилни в селото Ми Лай през май 1968 г. – Б. пр

(баща) ви имате единственото, реалното, *обективното* становище за Вселената.

4. Приемете тази книга ако не изцяло, то поне в общите ѝ очертания. Приемете, че са ви промили мозъка. Опитайте се да научите колкото се може повече от всеки срещнат за неговия отделен тунел на реалността и вижте каква част от него можете да използвате, за да уголемите своя тунел и да го направите по-всеобхватен. С други думи, *научете се да слушате*.

5. Джеймс Джойс е казал, че никога не е срещал скучно човешко същество. Опитайте се да обясните това. Пробвайте да влезете в умственото пространство на Джойс, където всеки е отделен остров на реалността, пълен със загадки и изненади. С други думи, *научете се да наблюдавате*.

6. Прочетете *The Genius and the Goddess* („Геният и богинята“) на Олдъс Хъксли. Забележете как научният Гений от Верига III се превръща в безпомощно бебе от Верига I, когато съпругата му го напуска.

7. След като експериментирате с нацисткия, с католическия тунел на реалността и т. н., влезте отново в своя „нормален“ тунел. Все още ли изглежда напълно обективен, или започвате да осъзнавате каква част от него са собствените ви софтуерни и хардуерни програми?

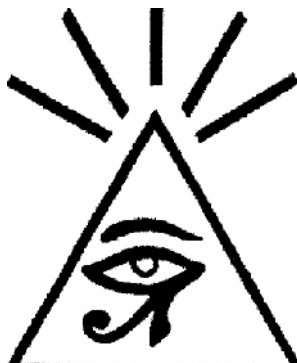
8. И накрая: изследвайте разбиващата тунела реалност на книгата на Кристофър С. Хаят *Undoing Yourself With Energized Meditation and Other Devices* („Как да се създадете наново с помощта на енергетизираща медитация и други средства“). Какъв тунел на реалността проповядва той и колко искрен е в написаното от него? Освен това смятате ли, че той е чел моите трудове, а аз - неговите, или последното твърдение е ефектен трик на издателите за привличане на вниманието, приложен върху двама невинни автори и доверчивата аудитория? Или още по-лошо: аз ли съм написал тази книга и възможно ли е двамата да сме едно и също?

ЕДИНАДЕСЕТА ГЛАВА

ХОЛИСТИЧНАТА НЕВРОСОМАТИЧНА ВЕРИГА

В нас обаче има и стремеж към овладяване на Природата... Здраве, сила, продължителност, щастие и лекота, освобождаване от страданието - това е част от физическата трансформация, за чието осъзнаване... е призована еволюцията.

- Шри Ауробиндо, *The Future Evolution of Man*

НЕ Е НЕОБХОДИМО ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА ТЯЛОТО ДА СЕ ОТЛАГА ЗА СЛЕД СМЪРТТА. ТО МОЖЕ ДА СТАНЕ ВЪВ ВСЕКИ МОМЕНТ.

Това е копие на вдъхновената рисунка на Кроули. За оригинала вж. *The Book of Thoth* или изучете неговата колода от Таро-карти.

Звярът с четири глави представлява древните вериги: хедоничната полегнала гола жена е невросоматичният възторг. Змията е „въздигането на змията кундалини“ - индуистка метафора за запечатването на невросоматичния контрол върху блаженството от Верига V.

Calling all downs. Calling all downs to dayne. Array! Surrection! ... It is just, it is just about to, it is just about to roly-wholyover.
- Джеймс Джойс, *Finnegans Wake*

Думата „психосоматично“ съществува отдавна и в общи линии се разбира от аудиторията. За съжаление обаче тя е още един семантичен призрак. Понятието „психе“, или „душа“, е заето от теолозите, които - след като банкрутираха - не са в позицията да дават назаем каквото и да било.

Това, което знаем и преживяваме - нашият тунел на реалността, - се регистрира от мозъка и нервната система.

Явленията „изцеляване чрез вярата“, „регенерация“, „подмладяване“, блаженство, екстаз, възторг и т. н. се появяват от хиляди години във всички известни култури. На донаучния език на вчерашната психология ще наречем такива събития „психосоматични“. На нашия преднамерено модернистичен и почти научно-фантастичен жаргон предпочитаме да ги наричаме *невросоматични*.

Невросоматичната верига на мозъка е много по-скорошна от древните вериги, дискутирани дотук. Тя не се проявява във всички човешки същества и се появява късно в живота, обикновено у лицата, които я активират и запечатват.

Временно невросоматично съзнание може да се придобие чрез (а) практикуването на дишането *пранаяма* в йога и (б) за онези, които могат да приемат това, чрез поглъщането на канабисни наркотици като хашиш и марихуана, задействащи невротрансмитерите, които активират тази верига.

За първото средство - *пранаяма* - Алистор Кроули, със сигурност най-скептичният от всички мистици, пише убедено:

В еднаква степен за психиката и за тялото няма по-силен пургатив от пранаяма, няма по-силен пургатив от пранаяма.

За психиката и за тялото, за психиката и за тялото в еднаква степен - в еднаква степен! - няма, няма по-силен пургатив от пранаяма - пранаяма! - да, за психиката и за тялото в еднаква степен няма пургатив, няма пургатив, няма пургатив (за психиката и за тялото), няма пургатив като пранаяма!

Ако това не е достатъчно подчертано, другаде той добавя:

Пранаяма е забележително полезна за успокояване на емоциите и апетита... В частност, храносмилателните проблеми много лесно могат да се отстранят по този начин. Тя пречиства както тялото, така и психиката и сериозният ученик би трябвало да я практикува не по-малко от един час дневно.

Към което добавя в бележка под линия:

Емфатично. Емфатично. Емфатично. Невъзможно е да се комбинира правилно изпълняваната пранаяма с емоционална мисъл [рефлексите на втората верига - Р.А.У.]. Към нея трябва да се прибегне незабавно, по всяко време от живота, когато спокойствието е заплашено.

Това е много силно изказване, идващо от мистик, който изпълва книгите си с шеги и подигравки и винаги казва на учениците си „Не ми вярвайте!“, а не „Вярвайте ми!“ За пранаяма обаче Кроули е сериозен поне веднъж в живота си.

Моят опит показва, че пранаяма ще отстрани всички форми на депресия, включително дълбоката тъга и скръб; ще успокои гнева и ще отстрани негодуванието. Тя изглежда благотворна за всички по-леки здравословни проблеми и - понякога - при сериозни заболявания. Индуистите, които са професионалисти в пранаяма, изказват още по-силни твърдения, например: имунитет срещу всякаква болка. *Самадхи* („съюз с Бог“), левитация¹ и т. н.

Най-забележителното е, че пранаяма причинява невросоматично Включване: *сетивно* обогатяване, *чувствено* блаженство, *перцептивна* наслада и общ отпуснат Хедонистичен „екстаз“. Подобни ефекти се създават от *доброволната* изолация в контейнера на Л или. от нулевата гравитация („мистичните“ преживявания на космонавтите са все от този невросоматичен вид) и - за благоразумните или късметлиите - канабисните наркотици, както беше казано по-горе.

Отрицателните ефекти на невросоматичната верига се изпитват от начинаещите йогини, от много пушещи „трева“ и от доста голям брой шизофрено болни. В тези зловещи случаи невросоматичният кръг на обратната връзка преобръща горното описание. *Сетивните* преживявания стават неприятни (всеки звук или докосване са болезнени), *чувствеността* се превръща в силен дискомфорт в цялото тяло, *възприятията* се изкривяват в кошмар и се запечатва обща тревожност. Светлината е особено ужасяваща и болезнена, често се асоциира с Ада или с „контрол върху съзнанието“, манипулирано от безскрупулни врагове.

Гопи Кришна - индуистки бюрократ, който първоначално се заема с йога само по здравословни причини, - е грубо катапултирай в отрицателно невросоматично състояние в продължение на няколко години. *Всички* усещания са изключително болезнени и той многократно си мисли, че ще умре. Детайлите в неговата автобиография „Кундалини“ са патетични и звучат повече като шизофрения. Най-накрая той излиза от този кошмар, навлиза в позитивно невросоматично състояние и оттогава пише блажени книги за Съвършенството на Всичко, типично за тази верига.

Югославският гений Никола Тесла² през юношеството си преминава през същия „Ад“, или шизоидно състояние, и без йога. Излиза от преживените ужаси с разработена научна теория за променливия ток, вярва в свръхсетивното възприятие, свръхчовешка памет и жилка пророчески хуманитаризъм, който го вкарва в непрекъснати конфликти с корпорациите, финансиращи неговите повече от 100 фундаментални Изобретения в областта на електричеството. (Преди 30-годишната си възраст е спечелил повече от 1 млн. долара, а по онова време един милион долара са били много пари, но умира разорен, опитвайки се да продаде изобретение, което според него ще унищожи бедността.)

Повечето шамани и много мистици са преминавали през подобна невросоматична сенситизация от негативното към позитивното. Привържениците на „Християнска наука“ я назовават „*химикализация*“. Св. Йоан Кръстител поетично я нарича „Тъмната нощ на душата“. Според кабалистите това е „пресичане на пропастта“.

В *The Odyssey: A Modern Sequel* („Одисеята: съвременно продължение“) на Казандзакис Одисей вижда статуя, която му се струва изпълнена с изключителен смисъл. Тя е символът на Казандзакис за еволюцията на тези вериги, които са (повече или по-малко) известни чрез различен вид символизъм от няколко хиляди години, например „седемте души“ на египтяните, десетте „светлини“ на кабалистите и т. н.

Статуята на Казандзакис е съставена от животно (Верига I), войн над животното (Верига II), учен над война (Верига III), любовник (Верига IV), лице, изкривено в агония („химикализация“, „Тъмната нощ на душата“, „пресичането на пропастта“, което е равнозначно на навлизането по трудния начин във Верига V), блажено лице (успешно повторно запечатване на Верига V) и човек, превръщащ се в чист дух (Верига VII). Верига VI отсъства от схемата, така както Верига IV липсва у Юнг, а всичко над Верига III липсва у Карл Сейгън.

Някои имащи късмет души скачат в блаженството на Верига V, без да преминават през ужасите на „химикализацията“ и „Тъмната нощ на душата“.

Невросоматичната верига е „полиморфно перверзна“ според неприятната терминология на Фройд. Това просто означава, че самата нервна система, поемайки кормилото като шофьор, сега насочва останалата част на тялото. „Всяко действие [става] оргазъм“ - казва Алистер Кроули, поставяйки свое тантристко ударение върху полиморфната природа на тази верига.

Животът на светците е пълен с истории, които изглеждат „чудеса“ на мнозинството, достигнало само

¹ В спиритическата практика - издигане на човешкото тяло във въздуха без да се докосва. - Б. пр

² Никола Тесла е роден на 9/10 юли 1856 г. в Смилян, Хърватско, но емигрира в САЩ през 1884 г.-Б. ред.

до четвъртата верига, или се отхвърлят като „лъжи, измами, врели-некипели" от догматичния Рационалист на третата верига, но се струват съвсем нормални от гледна точка на полиморфното съзнание на петата верига. Светецът казва, че е в екстаз и е изпълнен с благодарност към Бога за това, че му е дал такава щедра вечеря - обикновен *хляб и вода*. (Разбира се, много пушещи марихуана ще разберат тази степен на невросоматичен екстаз...) Учителят е в стаята и неговата биоенергия¹ има такъв заряд, че влиза сакат и веднага е „изцелен"; сакатият може просто да е невросоматично включен *чрез контакта*, както някои хора постигат „пасивен екстаз", когато другите около тях са взели наркотици. Нестинарите в много шамански традиции вървят върху огън, както казват на изследващите ги антрополози, за да докажат своя контрол върху „духа", т. е. да *демонстрират* пред себе си и пред другите, че са постигнали висококачествена невросоматична настройка.

Един лечител чрез вярата сподели пред мен: „Повечето хора умират от отравяне с адреналин." По нашата терминология повечето хора имат твърде много тревожност от първата верига и териториална войнственост от втората верига, за да са благотворни за тях. Те буквално се *борят за оцеляване* така, както не го прави никое друго животно въпреки становището на Дарвин. Повечето животни просто *играят* през по-голямата част от времето, решават проблемите на оцеляването, когато им се налага, или умират заради това, че не са ги решили. Само хората *съзнателно се борят* и следователно се притесняват и се депресират от Играта на живота.

Лечителят чрез вяра продължи: „Това, което ги лекува, е осъзнаването, че *аз не се страхувам*." С други думи, контактът с личност от петата верига, човек, който контролира собствените си адреналинни пътувания от втората верига и може да бъде катализатор, изстрелващ болния към лично преживяване от петата верига.

Благодарение на движението за Повишаване на съзнанието (секуларизация на голяма доза от древната шаманска мъдрост) *авангардните* 20% от населението вече разбират всяка „щур" идея от последните няколко страници. Те са имали достатъчно невросоматични преживявания, за да знаят, че някога са били абсолютно роботизирани (каквито все още са повечето хора), и съзнателно са се ангажирали в придобиването на по-голямо невросоматично „ноу-хау". *Когато процентът стигне 51 на сто от населението, ще се е случила фундаментална историческа революция - също толкова дълбока, колкото и Революцията в удължаването на живота.*²

По думите на Маклуън петата верига е „не-линейна" и „глобална", т. е. тя не е ограничена до последователността „едно по едно" на семантичната верига: тя *мисли с Гещалти*³. Затова е толкова често свързана с „интуицията", която е начин на мислене между и около информационните точки на перцептивния екран - усещайки част на кое цялостно поле са.

Великият музикант е развил забележителна обратна връзка между *Гещалтирането* на петата верига и функцията на третата верига да кодира такива „кохерентни структури" във вдъхновения символизъм на музиката. Музиката винаги води до някаква активност в дясното полукълбо на слушателите и е почти сигурно, че петата верига е разположена в тази хемисфера.

Спомняме си, че Бетховен е бил леворък. Тъй като *лявата ръка* е неврологично свързана с полиморфното *дясно полукълбо*, можем да кажем, че той е бил генетично предразположен към дейности, свързани с дясното полукълбо, т. е. към чувстването на кохерентни *цялости*, към впускането в невросоматично блаженство почти „по желание" и към сетивно-чувствена възхита и възторг. Всеки „знае", че Шестата симфония е „пантеистична", но независимо дали Бетховен е бил идеологически пантеист или не, този начин на реагиране спрямо природата е нормално и естествено функциониране на Петата верига в дясното полукълбо. С други думи, всеки, функциониращ въз основа на Петата верига, ще *говори като пантеист*, независимо дали е развил „философия" за пантеизма. Чудото на Бетховен не е чувствал Вселената по този начин - в историята няколко хиляди такива хора също са чувствали и усещали по подобен начин, - а че е овладял изкуството на музиката от третата верига с такова умение, че е можел да *предава това преживяване* на другите - нещо, което обикновеният „мистик" не може да направи.

Невросоматичната верига вероятно е започнала да се появява преди около 30 хил. години. (Това е заключението на Барбара Хонегер, която е провела задълбочено изследване на европейските пещерни рисунки и стига до заключението, че много от тях представляват *упражнения за интензифициране на дейността на дясното полукълбо*, подобни на все още използваните в оцелелите шамански и йогийски традиции.)

Петата верига е свързана с *десния кортекс* и неврологично е обвързана с *лимбичната* (първа верига) *система* и *гениталиите*. Тези нервни връзки обясняват сексуалната метафора на „кундалини", или енергията на „змията", използвана за описване на тази верига в толкова различни системи като индийската Тантра, гностицизма и вуду, както и китайските енергии *ин-ян* (мъжко-женско), свързани с нея.

Удължената сексуална игра без оргазъм винаги задейства някакво съзнание от Петата верига.

Много лесно е да се определи дали Петата верига е била успешно активирана, или не. Колко често

¹ Под това нямаме предвид нищо „мистично". Известно е, че тялото излъчва много *физически* енергии и че дори *химически* ефекти могат да се предават (да се преживяват като емоционални „вибрации") от един на друг човек, а химикалите функционират като стимули, задействащи невротрансмитерни действия у другия.

² Моля ви да прочетете повторно това изречение и да го обмислите

³ От немски - цялост. - Б. пр

ходи човек на лекар? Ако изследователят на психиката „сияе“, а не сивее, ако „подскача“, а не се влачи, ако има „искра“ - и ако практически *никога* не ходи на лекар, - невросоматичната верига е била овладяна. Както веднъж написа Мери Бейкър Еди, спечелвайки си неодобрението на онези, които обичат да говорят за мистични неща, но нямат емпирично познание:

„И Словото стана плът.“¹ Божествената истина трябва да се познава по ефектите както върху разума, така и върху тялото.

В антропологията не е известно племе, което да няма поне един невросоматичен техник (шаман). Широкомащабни изблици на невросоматично съзнание често са се появявали във всички основни исторически периоди, обикновено бързо потушавани от местния клон на Инквизицията или на Американската медицинска асоциация; други изблици са били поглъщани и размивани.

Както четем в Новия Завет:

И като повика дванадесетте си ученици, даде им власт над нечистите духове, да ги изгонват, и да изцеляват всекаква болест и всекаква немощ. ...

И като отивате, проповедвайте, казвайки, Небесното царство наближи. Болни изцелявайте, мъртви възкресявайте, бесове изгонвайте; даром сте приели, даром давайте.

Мат. 10: 1-8

Може и да не се е случило точно така: както би казал Марк Твен, възможно е да има някакво преувеличение. Нещо такова обаче, колкото и евангелистите да го преувеличават, трябва да се е случило, за да обясни бързия триумф на християнството над други, може би по-малко ефективни системи за отваряне на петата верига. Митраизмът, Елевсинските мистерии в Атина, култът към Дионисий и т. н. са притежавали извечни шамански техники за въвеждане на невросоматичен възторг, но християнството (*първоначално*), изглежда, е било по-добро в създаването на невросоматичен *контрол*. Според метафората на св. Павел „Старият Адам“ (Вериги I-IV) е избледнял, а „Новият Адам“ (Верига V) е надделял като център на съзнанието и самоуправлението. Според друга метафора тялото е станало гъвкавата глина, а пробуденото (просветлено) съзнание - скулпторът.

По принцип проблемите на нивото на четвъртата верига приемат формата на *вина*: „Не мога да правя това, което се очаква от мен. Проблемите на третата верига приемат формата на *обърканост*: „Не мога да разбера как се набутах в тази каша или как да изляза от нея, или какво се очаква от мен“ и т. н. Проблемите на втората верига се проявяват като *тормоз* или *страхливост*: „Ще ги принудя, или ще се предам и ще ги оставя те да ме принудят“ Проблемите на нивото на първата верига приемат формата на *телесни симптоми*: „Чувствам се тотално скапан“, постепенно -- при достатъчно стрес - центрирайки се върху един остър, инвалидизиращ симптом².

Невросоматичното съзнание на Петата верига незабавно изличава всички тези проблеми. Изчезването на „соматичните“ болести от първата верига само *изглежда* по-чудодейно от надскачането на емоционалността на втората верига, объркаността на третата и вината на четвъртата. Картезианският дуализъм душа/тяло е това, което ни кара да мислим за такова „соматично“ изцеление на нивото на първата верига като някак си по-странно или по-призрачно, отколкото всяко бързо подобрене по другите вериги.

Едно от намеренията на нашата терминология е именно надскачането на този картезиански дуализъм, правейки всички вериги еднакво разбираеми в рамките на един контекст.

Роботизираният Рационалист се страхува и негодува от възторга на Петата верига и нейните холистични интуитивни способности (точно както роботизираният Емоционалист се страхува и негодува от разума на Третата верига). Следователно, когато обратната връзка на невросоматичната верига започне да функционира, а мутираният човек се опита да опише своето блаженство и чувство за единство, Рационалистът прибързано измърморва, че това е „просто субективно“.

Нещастieto също е „просто субективно“, но това не му пречи да причинява болка. Невросоматичното умение за промяна на целия опит, така че човек да е възторжен и щастлив в ситуация, в която мнозинството, притежаващо само четири вериги, ще е нещастно, си струва да се усвои по много простата, егоистична причина, че е по-забавно да си щастлив, отколкото да се гърчиш в агония. Освен това то е социално благотворно, защото, както често казваше Тим Лиъри, „Не можеш да *правиш* добро, докато не се *почувстваш* добре.“ Точно както нещастieto обича да има компания, възторжените и щастливите искат всеки друг да е възторжен и щастлив. (Първият урок, който адептът на петата верига трябва да научи, е да контролира този прилив на алтруизъм и да не става досаден с опитите си да *принуди* всеки да бъде щастлив...)

Рационалистът е дори още по-притеснен от резултатите от продължителното блаженство на петата верига, което включва способността да се изцеляват най-различни болести както у себе си, така и у другите. Дори добре документираните съвременни изследвания върху ендорфините - поставящи началото на неврохимичното обяснение за начина на действие на такива изцеления - се разглеждат с дискомфорт или враждебност от по-роботизираните Рационалисти. Всичко това звучи „метафизично“ и следователно

¹ Свето Евангелие от Йоана, 1:14. - Б. ред

² Последното е играта на „Дървеният крак“ на Ерик Бърн, който моли да бъде освободен от социално участие или взаимодействие, защото физически е *hors de combat* (От френски - толкова тежко ранен, че е неспособен да продължи. - Б. пр.)

не може да съществува¹.

В петата верига няма нищо свръхестествено. Тя просто изглежда „свръхестествено“ в сравнение с по-ранните вериги. Третата верига, с която Рационалистът толкова много се гордее, несъмнено е изглеждала „свръхестествено“, когато се е появила за пръв път. (Египтяните приписвали речта и писането - функции на третата верига - на божествената намеса на бог Тот.) Подобно на по-ранните, петата верига е просто още една еволюционна мутация, която ни е необходима, след като се придвижваме към по-сложно невро-социално ниво.

„Точно като обикновен живот, само че непрекъснато си на един фут над земята“ - гласи стара дзен-поговорка.

Този „носещ се над земята“ аспект на петата верига ни подготвя за миграцията извън Земята.

Един от най-интересните невросоматични адепти в цялата история от гледна точка на настоящата теория е Мери Бейкър Еди. Точно защото била дълбоко наивна и непознаваща по-голямата част от философията, г-жа Еди така и не осъзнала, че човек не може да говори или да пише за Неизразимото. Затова тя писала пространно за него. Макар трудовете ѝ да са трудни за дешифриране, въпреки че често звучат като „бълнуване на разстроен ум“ (определението на Алистър Кроули на мистичните писания, включително и неговите собствени), те съдържат и моменти на изненадваща яснота. Например Еди е знаела и е писала с абсолютна разбираемост, че болестта е страх, а любовта - нейното лечение. Повечето психолози едва започват да го разбират днес, повече от 100 години по-късно.

„Съвършената любов изхвърля страха“ и точно така невросоматичното събуждане лекува болестта.

Както казва г-жа Еди на един любознателен човек: „Любов! Любов! Любов! Това е всичко, което трябва да знаете, за да бъдете лечител.“ Шестдесет години по-късно, незабелязан от по-голямата част от колегите си, шотландският психиатър Ян Съти пише, че „Любовта на лекаря изцелява пациента.“

На този етап е подходящ друг цитат от г-жа Еди:

Когато разберем измененията, ще спечелим реалността на живота, контрола на душата над сетивото... Това трябва да е апогеят, преди да се появи хармоничният и безсмъртен човек и да се разкрият неговите способности.

За обикновения научно-образован читател това е метафизическо бърборене. Нека се опитаме да го преведем на нашите неврологични метафори:

Когато мозъкът развие пълния си потенциал, ще спечелим ново становище за живота и контрол на невросоматичното блаженство над вината, объркаността, емоциите и „телесните симптоми“ на по-ниските вериги... Това е еволюционно програмирано да се случи, преди да се постигнат еволюционното съзнание и физическото безсмъртие на шестата верига.

Според нас, след като е активирала голяма част от дясната мозъчна хемисфера, г-жа Еди, е била способна да мисли в Гешалти, както и да служи като предавател на невросоматичното „изцелява-не“ към другите. Тя е отправила взор от магистралата на ДНК към научните преломи от десетилетието, в което живеем днес.

Мнозина са включили невросоматичната верига благодарение на продължителна болест, особено ако са станали нетърпеливи към лекарите и са прибегнали към самолечение и/или лечение чрез вярата. Банята на Ницше според Стефан Цвайг изглеждала като „аптека“ заради големия брой медикаменти и лекарства, с които философът лекувал хроничната си мигрена. Гурджиев използвал кокаин, хашиш и йогийски техники (вероятно включително пранаяма), за да лекува непрекъснатите и засилващи се болки от раните му от войната и от две автомобилни катастрофи. „Суровостта“ на тези двама философи, тяхното презрение към обикновеното човешко страдание, визиите им за свръхчовешко състояние отвъд емоциите и болката вероятно са произлезли от невросоматични включвания, сменящи се със силна болка. С други думи, те са преживели цялата еволюция от по-ниските вериги до пълното развитие на невросоматичното блаженство и са изразявали предимно презрение към собственото си подхлъзване в далеч не блаженото съзнание.

На Изток контролът върху невросоматичната верига е известен като *дхяна*², *чан*³ или *дзен*; състоянието понякога се нарича „Буда-ум“ или „Буда-тяло“. Древните гърци, които всяка година в Елевсин провеждали ритуали за постигането му с помощта на психеделици, наричали успешно осъществилите ритуала *дигенес* („два пъти родени“). Метафората се запазва в терминологията на „повторно роден“ на харизматичното християнство и е символизирана от мита за Възкресението на тялото.

Фройд (неясно) признава това състояние като „океанско преживяване“. Гурджиев нарича тази верига Магнетичен център.

Лечителите чрез вяра и адептите на няколко йогийски школи, изглежда, постоянно живеят в невросоматичното съзнание. Повечето от постигналите го обикновено го имат само като проблясъци, както отбелязва Езра Паунд:

¹ Ендорфините са невротрансмитерите, които задействат Верига V. Те могат да бъдат активирани чрез канабис, психеделици, медитация, пранаяма или *предоставяне на бяла светлина*. Последното е най-често използваната система от „лечителите чрез вярата“ и е познато на средновековните розенкройцери (Теологична доктрина, която почита розата и Кръста като символи на възкресението и изкуплението; претендира да притежаването и използването на различни окултни сили – Б. пр.)

² Вглъбение, медитация, концентрация. – Б. Ред.

³ Китайското име на японското „дзен“. - Б ред

Le Paradis n'est pas artificiel¹,
но е назъбен За проблясък,
за час. А после агония,
после още един час.

Този *Paradis*, това състояние на невросоматичен („психика-тяло“) мир, трябва да се разглежда като нова мозъчна верига, към която цялото човечество еволюира - бавно и болезнено - от бозайническите древни вериги. Тази прогресия от емоционалността на приматите до пост-хоминидно спокойствие, от „човек“ към „сврѣхчовек“, е Следващата стъпка, за която мистиците от векове говорят. Можете да я чуete в повечето от по-късните големи композиции на Бетховен.

Както беше споменато, правителствените експерти по промиване на мозъци по принцип са твърде големи пуритани, за да се справят със социо-сексуалната верига и се задоволяват с промиване и програмиране на мозъка на нивото на първите три вериги, докато намиращи се извън закона банди като SLA или Менсъновците правят една крачка напред и повторно запечатват и социо-сексуалната верига.

Нужно е да се отбележи, че някои секти, активни днес на тази назадничавана планета, отиват още по-далеч и се ангажират с *невро-соматично промиване на мозъци*.

Постоянна невросоматична верига може да се запечата единствено чрез продължителна практика на една от йогийските, тантрис-ките или подобни науки и вероятно като най-общо изискване: чрез „добри гени“, добра среда и късмет.

Невросоматичното промиване на мозъци - най-мощната форма на роботизация - се състои от *временно* активиране на невросоматичната верига от страна на експерта, заедно с уверението, че *единствено* той (или „Бог“, който „действа чрез него“) може да я задейства.

За по-цялостен ефект това, разбира се, се следва от нормално промиване на мозъка. Жертвата първо се изолира от предишната си среда и се дресира да свързва веригата на биооцеляването с „гуру“ и/или Ашрам, или комуна. Емоционалната верига се отслабва и пречупва чрез непрекъснати атаки срещу статуса (егото), докато единствената останала емоционална сигурност не се открие в Тоталното подчинение на груповия остров на реалността. Въведената в инфантилно състояние жертва тогава е готова да запечата всякаква семантична верига - от EST² или Кришна до „Народния храм“ и т. н. След това социо-сексуалната верига лесно може да се програмира за безбрачие, свободна любов или каквато сексуална игра е избрал гуруто. *Тогавата и единствено тогавата невросоматичните бутони се натискат и екстазът се „дава“ на лицето „от“ гуруто.*

Дългогодишният практик в тази наука Марджо Гортнър коментира иронично във филм, сниман, след като той я изоставя, за да започне друга кариера: „Мишените така и не осъзнаха, че могат да го правят (да натискат невросоматичните бутони) сами. Всички те си мислят, че имат нужда от мен, за да ги мастурбирам!“ Днес Гортнър е необичайно честен. Средностатистическият харизматичен лидер *настоява*, че жертвите никога не могат да се научат да го правят сами.

Един от най-великите практики на тази невронаука в историята е Хасан и Саббах³, който използва относително прости техники, включително - очевидно - бавно разтваряща се капсула, изобретена в суетската Ложа на мъдростта в Кайро.

Описвам техниката на Хасан въз основа на исторически документи в романа си *The Trick Top Hat* („Цилиндърът на фокусника“). Двама млади кандидати вечерят с Хасан. Храната е подправена с бавно разтваряща се капсула. Когато заспват, кандидатите са занесени в прочутата „Градина на насладите“ на Хасан. Капсулата е освободила голяма доза опиум и те изобщо не осъзнават заобикалящата ги среда.

Градината, официално известна като „Градината на насладите“, се простира на няколко акра. Тук кандидатите са подготвени за приемане в Ордена на хашшашин⁴: те ще станат най-страшните легендарни професионални убийци в историята. Тук обаче, в същата градина, се подготвят и кандидатите за прием в Братството на светлината - илюминатите. В действителност кандидатите за него се подготвят по същия начин. Самите те са избрани и не знаят в кой орден ще влязат — на политическите убийци или на мистичните илюминати.

Двамата млади мъже са въведени в Градината на насладите и са поставени на няколко акра един от друг. След малко започва да действа вторият етап на бавно разтварящата се капсула: в кръвта им се излива кокаин, който заличава следите на приспиващия опиум и ги кара да се събудят изпълнени с енергия

¹ От френски - Раят не е неестествен. - Б. пр

² *Erhard Seminars Training* - миш-маш от далекоизточна мистика и пазарна стратегия ала Дейл Карнеги, изобретена от Вернер Ерхард, роден през 1935 г под истинското си име Джак Розенбърг. През 1985 г. Ерхард преименува своите съботно-неделни семинари във „Форум“. - Б. пр

³ Починал през 1124 г. в Дайлам, Иран. лидер на ислямска секта - измаидите низари, за когото се вярва, че е основател на ордена, известен като Хашшашин - Б. пр

⁴ От арабски хашшаш, мн. ч. хашшашин (на български са известни и като хашишини) в историята на Близкия Изток и Азия всеки член на религиозно-политическата ислямска секта на исмаилите от XI до X111 в., известна в първите си години с убийствата на враговете си като свой религиозен дълг. Арабското име означава „пушач на хашиш“ и намеква за предполагаемата практика на хашшашин да пушат хашиш, за да предизвикват екстазни видения за рая, преди да се отдадат на делата си. за да се превърнат в мъченици. Историческото съществуване на тази практика обаче е съмнително. Историите, които се разказват от Марко Поло и други пътешественици за градините на насладите, в които се въвеждат натъпканите с наркотични вещества кандидати, за да предвкусят вечното блаженство, не са потвърдени от нито един известен източник на исмаилите. Кръстоносците внасят в Европа термина *assassin* от Сирия и той постепенно придобива днешното си значение на човек, който убива политически важна фигура или защото е нает, или заради финансови подбуди. - Б. пр.

и плам. В момента, в който се събуждат, започва да се освобождава и хашиш, така че те виждат всичко с необикновена яснота, а всички цветове са като скъпоценни камъни - ярки и божествено красиви.

По една група от изключително красиви и едрогърди млади жени, докарани от най-скъпия бордей в Кайро, сяда в кръг около всеки от младите кандидати и свири на флейта и на други музикални инструменти с деликатен звук. „Добре дошли в рая“ - пеят те, докато събуждащите се мъже ги зяпат в почуда. „Чрез магията на светия господар Хасан влязохте в рая още приживе.“ Хранят ги с „райски ябълки“ (портокали), много по-сладки и по-странни от земните ябълки, които са познавали преди, и им показват райските животни (внесени в някои случаи чак от Япония) - създания, много по-забележителни от срещаните в Афганистан.

„Това е раят! - възкликва първият млад мъж в екстаз. - Велик е Аллах и велик е мъдрият господар Хасан Сабах!“

На двадесет акра от него обаче, заобиколен от подобни красиви жени и други чудеса, вторият млад мъж просто зяпа около себе си, доволно се усмихва и не казва нищо.

И тогава, както се обещава в Корана, райските хури¹ около двамата започват да танцуват и докато го правят, свалят един по един седемте си воала. Докато воалите падат, от капсулите се освобождава все повече хашиш и младите мъже наблюдават с по-голяма яснота, чувстват с по-дълбока интензивност, преживяват красотата и сексуалната радост по начин, напълно непознат от предишния им земен живот.

След това, докато и двамата седят като в транс от красотата и чудото на Небесата, хурите привършват танца и - голи и великолепни - се втурват напред в букет като цветя, изправени пред вятъра. Някои падат в краката на кандидата и целуват глезените му, други - колената или бедрата, една унесено смуче пениса му, а други милват гърдите, ръцете и корема му. Неколцина целуват очите, устата и ушите му. Докато той е задушен от тази усилена от хашиша лавина от любов, жената смуче ли, смуче пениса му, докато той стига до оргазъм в устата ѝ толкова меко, бавно и блажено като падането на снежинката.

След малко хашишът привършва и във вените им започва да се излива още опиум. Младите мъже заспиват отново и във вцепенението си са изведени от Градината на насладите обратно в балната зала на господаря Хасан.

Там двамата се събуждат.

- Наистина - възкликва първият - видях великолепието на Небесата, така както се разказва в *Al Koran*. Вече нямам никакво съмнение. Ще вярвам на Хасан и Сабах, ще го обичам и ще му служа.

- Приет си в Ордена на хашшашин - отвръща тържествено Хасан. - Веднага иди в Зелената стая, за да се срещнеш с твоя началник.

Когато кандидатът е излязъл, Хасан се обръща към втория, питайки го: -А ти?

- Открих Първоматерията, Талисманът на металите, Елексира на живота, Философския камък, Истинската мъдрост и Съвършеното щастие - отвръща той, цитирайки алхимичната формула. - И всичко това е вътре в главата ми!

Хасан и Саббах широко се усмихва.

- Добре дошъл в Ордена на илюминатите! - казва той през смях.

Хасан и Саббах не е нито първият, нито последният изследовател на начините, по които сексуалността може да се превърне във възторг на нивото на петата верига. Още по на изток съществуват тантристките школи в индуизма, будизма и даоизма, учещи на техники, чрез които удължаването на гениталната прегръдка може да експлодира в драматична мозъчна промяна. На запад нелегалните секти на гностиците, илюминатите, алхимиците и вещиците пазят подобни техники в дълбока тайна, защото ако Светата инквизиция научи за тях, участниците ще бъдат заклеени като почитатели на дявола и ще бъдат хвърлени на кладата.

В наше време наблюдаваме революционен подем на тези древни неврологични тайни с примес на по-модерни техники. В много градове могат да се открият тантристки учители. Мастърс и Джонсън използват квази-тантристки практики, за да лекуват полови дисфункции. Още през 1968г. едно проучване на Макглотлин показва, че 85% от пушачите на марихуана в страната казват, че се интересуват от Тревата главно заради функцията ѝ като катализатор на еротичните усещания. Вибратори и други сексуални играчки се множат като гъби. Хомосексуалистите излизат от килера, произведенията на философите, проповядващи култура без натиск (Норман Браун, Хенри Маркузе, Чарлз Райх), се превръщат в бестселъри.

Сол Кент, който пише научнопопулярно за медицината, дори предлага идеята, че в близко бъдеще могат и ще бъдат произведени електронни сексуални заместители. (Вашата кукла Мерилин Монро!) Вместо да се присъединяваме към Том Улф и нео-пуританите в ужасеното вдигане на ръце от такова предположение, нека го обмислим за момент. Хайде да видим дали можем да надвърнем извън нашия запечатан и обусловен тунел на реалността.

Ако през 2005, 2050 г. или в по-далечното бъдеще е възможен сексуален андроид, защо не и напълно програмирана сексуална среда? Нека в памет на Херман Хесе я наречем Магически театър. Започваме с това, което днес се предлага в скъпите бордеи в хедоничния Слънчев пояс² на Америка.

¹ в исляма – красива девойка, която чака набожния мюсюлманин в рая – Б.пр

² Щатите в южната и югозападната част на САЩ, които имат топъл климат и обикновено са политически консервативни, - Б пр

Масажът - транквилантът на ниво първа верига - има всички предимства на опиатите, без да предизвиква пристрастеност. Следователно нашият Магически театър би включвал компютризирани упражнения за релаксиране и зареждане на тялото с енергия, които са по-добри от днешните техники за масаж.

В по-добрите публични домове се предлагат порно-филми за стимулация. Очевидно нашият Магически театър ще ги предлага в триизмерен вариант върху четирите стени.

Марихуаната и стимулантите като кокаин или „спийд“¹ са общодостъпни в публичните домове. Нашият Магически театър ще има по-добри, предизвикващи възторг химически агенти.

Бихме могли да продължим да добавяме подробности според личната си фантазия, докато създадем стая, в която блаженството може да се разшири във всички измерения до безкрай.

Нещо странно се е случило при конструирането на този кибернетизиран бордей. Надскочили сме секса и сме стигнали до това, което може да се нарече мета-секс. Макар че конкретното генитално удоволствие пак може да е забавно, то едва ли е толкова важно, колкото ни се е струвало, преди да навлезем в многоизмерния Купол на удоволствията, където всички сетива са стимулирани до равнището на екстаз.

И най-странното нещо в тази неприлична научно-фантастична проекция е, че дори не е необходимо да строим Магическа стая. Тя вече е изградена в мозъка ни. Дотук описвахме положителното невросоматично съзнание, което Фройд е нарекъл „полиморфна перверзия“ в едно от пуританските си настроения и „океанско преживяване“ в друг свой мистичен момент. Така изглежда невросоматично включеният мозък.

В алхимията това е известно като „мултипликация на първоматерията“ или „Философско злато“, което е различно от обикновеното злато, защото не може да се харчи или изчерпва, тъй като непрекъснато се мултиплицира и се подновява. Това е „Третото око“ в традицията на Илюминатите, което трансформира всичко видимо: окото, за което Исус говори в своя афоризъм:

Окото е светило на телото; и тъй, ако окото ти е здраво, целото ти тело ще бъде осветлено.
Мат. 6: 22

Упражнения

1. Вземете учебник от местната читалня на „Християнска наука“ и четете уроците в продължение на един месец.

2. Посетете суфистки семинар през уикенда.

3. Вземете книгата ми *Sex, Drugs & Magick* („Секс, дрога и магия“)² (New Falcon Publications) и опитайте тантристките упражнения, описани там.

4. Научете се как правилно да практикувате *пранаяма* с помощта на експерт. (Опитах се да я опиша на друго място и установих, че при вербалното представяне на това невербално познание няма начин да се предотвратят грубите грешки. Помолете индуист да ви *покаже*.)

5. Американският гуру Да Фрий Джон казва, че можете да постигнете Просветление, като непрекъснато питате: „Кой е Този, който ме живее сега?“ Е, това съзнанието на ниво Верига I, егото от Верига II, разумът от Верига III, половата роля от Верига IV, Гещалт-полето от Верига V или е някаква по-висша верига?

Кой е? Къде е? *На колко години е?*

6. Д-р Ейдън Кели смята, че т. нар. „безсъзнателно“ е *по-осъзнато*, отколкото т. нар. съзнателен разум. С други думи, „безсъзнателното“ съдържа всички обратни връзки на невросоматичната верига и на другите вериги, които поддържат живота. Обмислете тази идея. Това ли е „Този, който ви живее сега“?

ДВАНАДЕСЕТА ГЛАВА

КОЛЕКТИВНАТА НЕВРОГЕНЕТИЧНА ВЕРИГА

Вече не само Десницата е консервативна. Цялата Левица също внезапно е станала консервативна. Либералната и радикалната Левица са отпаднали.
- Ф. М. Есфандайъри, *Upwingers*

Шестата мозъчна верига се включва в действие, когато нервната система започне да получава сигнали от *вътрешността на отделния неврон* - от „диалога“ между ДНК и РНК, от неврогенетичната система за обратна връзка.

Цялата нервна система, включително мозъка, като останалата част от тялото е била създадена от „кода“ в ДНК-молекулата, която изпраща сигнали чрез пратениците си - РНК-молекулите, - казващи на организма какво да прави: *Отгледай червена коса! Имай сини очи! Стани и върви! Започни да говориш! Открий партньор!* И така нататък. Целият ни психичен живот - хардуерът и софтуерът на мозъка ни - съществува в периметъра на главната ДНК матрица.

При неврогенетичното съзнание тези ДНК-архиви стават достъпни за мозъчно сканиране, докато

¹ Метамфетамин, метедрин - стимулант на централната нервна система, които увеличават енергията и намаляват апетита; използва се за лечение на нарколепсия и някои форми на депресия. - Б. пр

² Книгата ще бъде публикувана на български език от издателство „Дилок“ в началото на 2002 г. - Б. ред.

човек е буден. (Те винаги са достъпни като архетипове на Юнговото „колективно безсъзнателно" по време на сън.)

Първите, които постигат неврогенетично съзнание преди няколко хиляди години, говорят за „спомени от минали животи", „прераждане", „безсмъртие" и т. н. Това, че тези неврологични адепти са говорели за нещо реално на най-добрия език на своето време, се сочи от факта, че много от тях (особено индусите и суфистите) дават изумително точни поетични описания на еволюцията хилядолетия преди Дарвин и предугаждат свръхчовека преди Ницше.

Древните гърци наричат това „видението на Пан", китайците - „голямото Дао", индусите - „Атман-съзнание". Вдъхващите страхопочитание, ужасни, сублимни фигури на „Бог", „Богиня" и „Демон", които се появяват на първоначалните етапи на това Пробуждане, са „архетиповете на колективното безсъзнателно" на Юнг и се признават от примитивните народи като „победители от съня", от вещиците - като „те от Сид"¹, и като Неземните хора в хиляди фолклорни традиции.

Гурджиев нарича тази верига Истинския емоционален център.

„Хрониките на Акаша" в теософията, „филогенетичното безсъзнателно" на д-р Станислав Гроф, „хипотезата Гея" на биолозите Маргулис и Лавлок, която твърди, че биосферата на нашата планета е един интелигентен организъм, са три съвременни метафори за тази верига. Представите за миналата и бъдещата еволюция, описани от тези, които са имали транс-времеви преживяния по време на „клинична смърт" или доближаване до нея, също описват неврогенетичния тунел на реалността на Верига VI.

Конкретни упражнения за задействане на неврогенетичното запечатване не могат да се открият в йогийските учения: това обикновено става - ако изобщо се случи - след дълги години умело практикуване на висшата раджа-йога, която развива соматичното блаженство на Верига V. Разбира се, високите дози LSD винаги задействат временни Неврогенетични панорами.

От гледна точка на съвременната наука неврогенетичната верига е най-добре да се разглежда като генетични архиви, активирани от възбуждането на анти-хистонните² протеини - ДНК-паметта, навиваща се обратно към зората на живота и съдържаща генетичните проекти за бъдещето на еволюцията.

„Аз съм Този, който е бил, и е, и ще бъде" - изречение от египетската „Книга на мъртвите", написано с йероглифи и със собствения му почерк, е открито на бюрото, на което Бетховен композира Деветата симфония, както и цялата по-късна, простираща се през еоните „еволюционна" музика. От това и от самата музика можем да преценим, че Бетховен е отворил неврогенетичната верига.

Тук живеят най-старите архетипове - много по-стари от езика и въпреки това по-нови от утрешния ден. Персонифицирайки тази верига като живо същество, Кроули казва:

... „Бебето в Синьото яйце" [срв. последния образ от „2001: космическа одисея" на Кубрик - Р. А. У.]... представлява По-висшият Аз... Връзката е със символизма на джуджето в митологията... В абсолютната си невинност и невежество той е „Глупакът", Спасителят... „Великият глупак" от келтската легенда, „Чистият глупак" от Първо действие на „Парсифал"... освен това е Зеленото човече от пролетните фестивали... Виждаме го напълно въоръжен като Бакхус, едновременно мъж и жена, бисексуалния Бафомет и... Зевс Арентелус, също бисексуален... [Той е показан в пълния си вид на XV аркан от Таро - „Дяволът"]... Но „малкият човек" от индуисткия мистицизъм, лудото, но лукаво джудже в много легенди от всякакви земи е същото... Безмълвният Аз на човека или неговия Ангел хранител.

Тези образи не са поетични приумици на Кроули. Те се появяват многократно в сънищата на хората (личния мит за нощта), в митовете на всички народи (безличните сънища на вида) и, разбира се, изникват отново и отново в историите за контакт с НЛО.

ПРОУЧЕТЕ ВНИМАТЕЛНО СЛЕДВАЩИТЕ ДВА ОБРАЗА:

¹ С други думи, феите. - Б. ред

² Хистон - просто устроен белтък, който се свързва с нуклеинова киселина и образува нуклеопротеин. - Б пр.

Неврогенетичното съзнание на Верига VI: то символизира Пан-подобен бог и изобразява понятието за генетичните спомени, символизиращи от човешко-животинските семенни форми в тестисите.

Друг архетип от неврогенетичните архиви („колективното безсъзнателно“). Великата Майка символизира генетичните спомени, илюстрирани от цветето, птицата и т. н.

„Езикът“ на тази верига е многоравнищният език на *Finnegans Wake* („Бдението на Финеган“), където Финеган отново е Фин, прероден Фин Мак Кул от ирландската легенда, отново е и Хък Фин, плаващ по „Мисус Лифи“ - едновременно реката Ана Лифи в Ирландия и Мисисипи на Хък Фин, където Бледият Марк е Крал Марк, получил рога от Тристан, но Марк Тви е Марк Твен, женен за жена, която нарича „Ливи“ точно като ирландската река, а Марк Трие е сложил рога на Марк, а сега ги слага и на Тристан; докато Маркъс Лайънс е всички тях плюс апостол Марко, емблематичният му лъв (винаги рисуван заедно с него в средновековното изкуство), Лео лъвът, Лъвът в зодиака и всички свързани огнени знаци, и един от Четиримата старци (Мат Грегъри, Маркъс Лайънс, Люк Тарпи и Джони Макдаугал), които преследват сънуващия през цялата нощ, символизирайки четиримата евангелисти, четирите странични орнаментални стълбци на старинния креват, които заобикалят спящия, четирите древни вериги, четирите бои на Таро или на обикновените карти, четирите елемента на древните и всички други четворки, които според Юнг са вездесъщи в „колективното безсъзнателно“. За да отговори на еволюцията на първите четири вериги в човешката (и бозайническата) история, Джойс също предлага четири етапа на развитието на „Скакалеца“ (яйце, ларва, какавида, зряло насекомо) и такива съновно-логични очетворения като „яйцеизбухване, яйцесмесване, яйцепогребение и излюпване“, „техните изменения и техните бракове, и техните погребения и техните естествени подбори“, „човешки (Пест!) кръгооборот (Пист!) и рециклиране (Паст!) и ето го отново (Пъст!)“, и т. н.

Тази архетипна верига е пълна с това, което Юнг нарича *синхронности* - *смислени съвпадения*, - които той приписва на корените на веригата в нареченото от него „психойдно“ ниво, намираща се под личното и колективното безсъзнателно, където „психика“ и „материя“ все още не са диференцирани - царският път на телеграфа ДНК-РНК-ЦНС (централна нервна система) според метафората на Тим Лиъри.

Такива синхронности са сигурен знак, че имате работа с невро-генетичната верига. Например в една група, изучаваща *Finnegans Wake*, всички избухнахме в разтърсващ смях, когато забелязахме, че „Тут енд

Кам Ин¹ не е просто пародия на американските съзливни имена на мотели, а още един от безкрайните каламбури на Джойс върху Тутанкамон. На този етап жена ми влезе в стаята, за да попита какво е толкова смешно. Когато ѝ обяснихме, тя отвърна: „Това е синхронност -- току-що гледах по телевизията предаване за Тутанкамон." И, разбира се, Джойс поставя момчето-крал в съня, защото основната тема на „Бдението на Финеган", основната тема на невро-генетичната верига е оцеляването на генетичната памет във времето, символизирано от мита за Възкресението, а Тутанкамон е бил изкопан (възкресен) синхронно точно след като Джойс започва работа върху тази епическа творба.

Както Джойс обяснява логиката на неврогенетичната верига: „*This ourth of years is naught save brickdust and being humus the same returns*" (земята връща в нови форми това, което е заровено), тъй като „*on the bunk of our bread-winning lies the cropse of our seed/cither*" (коментарът е излишен за онези, които познават *The Golden Bough* („Златната клонка")) и „*Phall if you but, will rise you must.*" Семето, генетичният код, яйцето, клетъчната мъдрост изпраща сигнал през еоните или по сходната метафора на спечелилия Нобелова награда генетик Херберт Мюлер: „Всички ние сме гигантски роботи, произведени от ДНК, за да произвеждаме още ДНК."

За индивида прекъсванията във веригата живот/смърт/живот/ смърт/живот/смърт са твърде реални и болезнени, но за мъдростта на семето-и-яйцето на неврогенетичната верига видимото единство на животсмъртживотсмъртживотсмъртживот е по-голямата реалност.

Неврогенетичната верига вероятно е разположена в десния нео-кортекс и е по-нова от невросоматичната верига, локализирана в задните дялове на дясната мозъчна кора.

Неврогенетичното съзнание на Верига VI ви позволява да „разговаряте" с еволюционния архитект, който е *проектира* вашето тяло - и милиарди, милиарди други от зората на живота преди около 3-4 милиона години.

Този „архитект" е най-големият дизайнер на тази планета, както често е коментирал Бъки Фулър. Нито един човешки архитект все още не е наподобил Нейната ефикасност *ши* Нейната естетика в такива обикновени продукти като розите, яйцата, колониите от насекоми, рибите и т. н.

Тя (или Той) може да се персонифицира в съвременни термини като Майката ДНК или Бащата Нуклеинова киселина. Рационалистът незабавно възразява, че такова олицетворение - колкото и неизбежно да е за всички, които са се срещнали лично с Архитекта по тази верига - е нелегитимно, защото Тя или Той е *безсъзнателен*. Опровержението, издигнато от всички адепти на Верига VI във всички култури и във всички епохи, е, че Той (Тя) не е безсъзнателен (безсъзнателна), а опиянен (опиянена), а това е божествено опиянение.

Казано не толкова поетично, независимо дали „хуманизираме" този „архитект" в Голяма Мама или Голям Татко, или го *представяме в животинска форма* като египетското същество с глава на чакал или *като насекомо* като божествената Богомолка на едно африканско племе, или го *спиритуализираме* в нещо напълно абстрактно, както правят индусите и последователите на Християнска наука, изобразяваме само един срез от това Същество на 3-4 милиона години. Когато го „*молекулизираме*" като ДНК, също виждаме само един срез - *най-полезният срез за научен анализ*. Това е всичко, което трябва да се каже за химизацията на биосферата на „научния материалист" и няма никакво противоречие с *директното преживяване* на самото Същество чрез йогийската система на Верига VI - биологична или химическа. Въсъщност директното преживяване несъмнено може и наистина е помогнало на мнозина учени да получат по-широко, по-холистично гледище за ставащото в еволюцията, което са свели чрез Верига III в по-добри езикови модели. Тейяр дьо Шар-ден е един - но не единственият - от примерите за учен, чийто еволюционен модел е бил подобрен от такова директно преживяване на равнището на Верига VI.

За онези, които все още не са имали преживяване на ниво Верига VI - а по-голямата част от човечеството ще притежава технологията да включва тази верига по желание в рамките на двадесетина години - тази еволюционна гледна точка би могла да се предаде чрез серия от квантови скокове в перспектива:

Индивидът може да прави грешки, дори фатални. Съзнанието на ниво Вериги 1-IV далеч не е непогрешимо: всички се забъркваме в каши, които понякога ни убиват.

Генофондът може да прави грешки, но по-рядко. Повечето генофондове имат далеч по-дълъг жизнен цикъл от този на индивида. вероятно умножен по няколко хиляди. Очевидно, ако преценяваме интелигентността по оцеляването, генофондовете - изградени от информацията от много милиони индивиди - са „по-интелигентни" от индивидите, дори от гениите. (Айнщайн не е бил толкова умен като целия сбор от евреи. Той е създал теорията на Относителността и е бил достатъчно умен, за да избяга от нацистите. Исторически обаче евреите са създали дузини идеи, които са също толкова важни като Относителността и са оцелели от стотици погроми.)

Биологичният вид е дори още по-интелигентен от генофонда. Той живее милиони пъти по-дълго от всеки индивид и хиляди години по-дълго от всеки генофонд.

Биосферата - Гея - сценарият ДНК - е по-интелигентна от всички индивиди, генофондове и биологични видове. Тя е оцеляла *от всичко*, захвърляно срещу нея в продължение на 4 милиарда години, и непрекъснато става все по-умна. Биосферата е на ръба на постигането на безсмъртие. Чрез шестата

¹ Страноприемница „Свирни с клаксон и влизай". - Б. пр

верига тя има по-добро око от всякога, за да види себе си и да прецени траекториите си. Готова е да напусне тази планета и да се разшири по цялата Вселена.

Ако го цитираме още един път, Бетховен е казал: „Всеки, който разбира моята музика, никога повече няма да бъде нещастен.“ Така е, защото неговата музика е песента на Шестата верига, на Гея, Жизненият сценарий, осъзнаващ Себе си, Своите сили, Своите способности за безкраен прогрес.

Упражнения

1. Отбележете поне 15 сходства между Ню Йорк (или някой друг голям град) и колония на насекоми, например пчелен кошер или мравуняк. (Ако не можете да измислите поне 15, прочетете *Sociobiology* („Социобиология“) на Едуард Уилсън.) Помислете за това, каква трябва да е била ДНК-информацията, създала подобни области на силна кохерентност и организация в обществата на приматите и на насекомите.

2. Прочетете „Упанишадите“ и всеки път, когато срещнете думата „Атман“ или „Мирова душа“, си я превеждайте като „ДНК проект“. Проверете дали текстът има смисъл за вас по този начин.

3. Размисълът върху тези въпроси обикновено задейства синхронности в смисъла на Юнг. Проверете колко време, след като сте прочели тази глава, ще се натъкнете на изумителни съвпадения, например да видите ДНК върху табелка с име, неочаквано да ви подарят екземпляр от „Упанишадите“, да видите образ като Пан на Кроули или Великата Майка в произведение на популярното изкуство и т. н.

4. Обяснете подобна синхронност, когато се появи, в термините на Рационалиста от Третата верига - просто съвпадение и т. н.

5. Психоложката Барбара Хонегер обяснява синхронностите, като казва, че дясната мозъчна хемисфера (където е локализирана тази верига) ви придвижва в пространството-времето до място, където синхронностите ще се появят, докато рационалистичната лява хемисфера измисля рационализации, за да стигне дотам. Според тази теория синхронностите са език, чрез който тази верига общува с лявото полукълбо. Опитайте се да ги обясните чрез нея. Какво послание се опитва да изпрати дясното ви полукълбо на лявата ви хемисфера?

6. Юнг и няколко от неговите ученици например Коулман. Щайгер, Фийдлер) предлагат идеята, че НЛО са послания от тази колективна ДНК-верига към лявото полукълбо. Какво означават такива послания? Какво се опитва да ни каже дясната хемисфера?

ТРИНАДЕСЕТА ГЛАВА

ВЪВЕДЕНИЕ КЪМ ВЕРИГАТА НА МЕТАПРОГРАМИРАНЕТО

Човешката ситуация по същество е трагична. Десните и левите революционери не могат да променят тази фундаментална дилема. Например и най-радикалната лява група няма програма за преодоляване на смъртта, а целият ляво-десен Истаблишмънт все още е ориентиран към смъртта.

- Ф. М. Есфандайъри, *Upwingers*

МОГАТ ЛИ 100 000 ДУШИ ДА ХАЛЮЦИНИРАТ ЕДНОВРЕМЕННО?

Как по друг начин можете да обясните историята?

Веднъж видях един комикс - забравил съм къде, - който според мен обобщава централния факт на неврологичния релативизъм.

Котка се доближава до куче и казва: „Мяу.“ Кучето изглежда объркано. Котката повтаря: „Мяу!“ Кучето продължава да я гледа объркано. Котката повтаря - още по-натъртено - „МЯЯУУ!!!“ И накрая

кучето се осмелява: „Бау-бау?“ Котката наперено и възмутено се отдалечава, мислейки си: „Тъпо куче!“

Разбира се, човешката комуникация и големите ни философски дебати не могат да бъдат на това примитивно ниво. *Разбира се!*

Въпреки това...

В периода май-октомври 1917 г. във Фатима, Испания, се е случила най-добре документираната серия от „чудеса“ в най-новата история. Както всеки знае, тя е започнала, когато три неграмотни селски момичета видели Дева Мария. Моля ви веднага да обърнете внимание, че за Рационалиста и за не-католика по принцип е много лесно и изкушаващо да се отнесат към този пръв случай „просто“ като халюцинация. *Забележете и колко е трудно това обяснение да издържи*, когато се разкажат и следващите подробности.

При второто „посещение на Девата“ през юни има *петдесет свидетели*. Всички са съгласни, че са чули експлозия и са видели облак дим. (Само трите момичета при този и следващите случаи са видели Девата.) Трябва ли да приемем сега, че освен халюциниращите момичета следва да добавим *практичен шегаджия с димка*, за да обясним какво се е случило?

При третото посещение през юли има *4500 свидетели*. Всички те отново чуват експлозия - при отпътуването на Девата - и повечето от тях твърдят, че са чули бръмчене и бучене, докато децата са говорили с нея. (Това бучене и бръмчене е често срещано в по-късните истории за НЛО...)

На 13 август има *18 000 свидетели*, които виждат, или халюцинират, симфония от странности, включително падащи от небето цветя, друга експлозия, ярки светкавици върху облаците и на земята (тъмночервени, розови, жълти и сини) и осветено кълбо, въртящо се в небето, точно като съвременен НЛО.

На 13 септември има *30 000 свидетели*. Всички отново виждат светец „НЛО“ и пак има изливащ се поток, но този път не от цветя, а от блестящи топчици светлина, които стават все по-малки и се „разтопяват“, когато наблизват земята. Д-р Карл Сейгън тържествено би ви казал - с голото си лице¹, което виси на екрана, че всичките 30 000 свидетели халюцинират едновременно.

На 13 октомври последното „чудо“ е наблюдавано от *70000 души на сцената и 30000 други* на стотици мили в околностите, които твърдят, че са видели някои от явленията. Някои казват, че Слънцето се е гмурнало директно към Земята, а други - че се е появило кълбо, „голямо и ярко колкото Слънцето“, което се е гмурнало. То е придружено от червени, виолетови, сини и жълти проблясъци и „божествен“ парфюм, който пропива въздуха.

Твърди се, че тези събития превръщат „хиляди“ хора в католици. Забележете, че ако всичко това се беше случило 50 години по-късно, през 1967 г., много от тях щяха да приемат по-новата мистика на Космическите братя.

Някога Ницше е казал: „Всички ние сме по-големи художници, отколкото осъзнаваме.“ Функцията на описаните по-горе събития (и на книгата като цяло) е да направи тази мъглява шега абсолютно разбираема за всеки читател.

Но, но - всичките 100 000 свидетели, които виждат някои от явленията, свързвани с последното „чудо“ във Фатима, трябва, разбира се, да са халюцинирали. Това е най-удобният и консервативен начин за справяне с подобни събития и не е нужно човек да е толкова ограничен като д-р Сейгън, за да предпочете такова просто обяснение. Въпреки това... ако 100 000 души могат да халюцинират едновременно и ако - както ни уверява историята - милиони могат да споделят „религиозна“ или политическа налудност едновременно, само човек, който е толкова ригидно догматичен като Сейгън, е в състояние да избегне задаването на най-смущаващите въпроси за произхода на собствените си убеждения и възприятия.

Кромюел някога се обърнал към ирландските бунтовници с думите: „Умолявам ви в името на Христос, помислете, че е възможно да сте сгрешили!“ Историята не е записала Кромюел някога да е отправял същата забележка и към себе си.

Всеки от нас е впримчен в тунела на реалността (допускане-консумация), произведен от собствения му мозък. Ние не го „виждаме“ и не го „усещаме“ като *модел, създаден от нашия мозък*. Автоматично, несъзнавано, механично го „виждаме“ и „усещаме“ *ей там*, откъснат от нас, и го смятаме за „обективен“. Когато срещнем някого, чийто отделен тунел на реалността очевидно е много по-различен от нашия, сме малко уплашени и винаги дезориентирани.

Склонни сме да мислим, че този човек е луд или е мошеник, опитващ се да ни измами по някакъв начин, или че е мистификатор, който ни готви някакъв „номер“.

Въпреки това е неврологично очевидно, че няма два мозъка, които да имат един и същ генетично програмиран хардуер, едно и също запечатване, едно и също обуславяне, едни и същи учебни преживявания. Всички ние живеем в отделни реалности. Затова общуването толкова често се проваля и недоразуменията и негодуванията са така често срещани. Аз казвам: „Мяу“, а вие - „Бау-бау“, и всеки от нас е убеден, че другият е малко тъп.

Според надеждните статистики над 100 милиона граждани в САЩ „вярват“ в НЛО и *поне* 15 милиона са виждали НЛО. Възможно е системата от идеи, слухове, митове, надежди и т. н., групирана около явлението НЛО, да е *най-мощната социологическа сила* за промяна, действаща днес в нашето общество,

¹ Игра на думи от *bare face* - обръснато, голо лице, и *berofaced*- безсрамен, безочлив, нахален. - Б. пр

както подчертава напоследък д-р Жак Вале в едно обръщение към специалния комитет на ООН върху загадката НЛО.

Дебатът или кавгата върху НЛО се върти около две категории, които според нас са от централно значение за нашата теза: невинно изглеждащите идеи за „вътре“ и „вън“. Широко говорейки, „скептиците“ на тема НЛО са тези, които твърдят, че НЛО е „вътре“ в наблюдателя („халюцинация“, погрешна идентификация и т. н.), докато „вярващите“ в НЛО твърдят, че НЛО е „извън“ него (обективност).

Както често е предупреждавал семантикът Алфред Коржибски, когато отделяме вербално онова, което никога не е отделено екзистенциално, въвеждаме грешки в мисленето си. Любимият пример на Коржибски е въпросът за „пространството“ и „времето“: защото в опита ние никога не се натъкваме на „пространство“ без „време“ или на „време“ без „пространство“, т. е. годината мери *пространството*, през което Земята се движи около Слънцето, а пространството, което Земята преминава в тази орбита, ни дава *времето*, което наричаме „година“. Вербалното отделяне на „пространство“ и „време“ става такъв проблем във физиката от края на XIX в., че парадоксите и противоречията се умножават до безкрай. На това се слага край едва когато геният на Айнщайн се връща преди вербалните категории, осъзнава, че те са създадени от нас, и започва физиката отново от позициите на простия екзистенциален факт, че ние никога не сме се натъквали на „пространство“ или „време“ поотделно, а само на недиференцирания „континуум време-пространство“.

Прилагайки тази Айнщайнова операционална ориентация към проблема с НЛО, забелязваме, че никога не сме чували за НЛО без човек-наблюдател. В действителност дори НЛО, „видян“ на радар, става НЛО (неидентифициран, а не идентифициран летящ обект) чрез *оценъчните процеси в нервната система* на оператора на радара.

Следователно Айнщайновият операционален подход е да приемем видимото единство на НЛО-наблюдател и да престанем да ги отделяме на „НЛО“ и „наблюдател“.

Типовете „създания“, които се появяват в преживяванията човек-НЛО, включват:

Чернокожи мъже, сини мъже, зелени мъже, мъже с черни лица и зелени тела.

Мъже с размер на риби, космати джуджета, джуджета с огромни плешиви глави, хуманоиди без ръце;

Джуджета с три пръста, джуджета с осем пръста, мъже с клюнове вместо ръце, еднооки мъже;

Мъже със слонски уши, дългокоси, безполови създания, мъже-маймуни, мъже-птици;

Роботи, цялости с форма на бирена консервна кутия, които вървят с перки, безглави неща, джуджета в нацистки униформи;

Зловещи сивковци, които се ангажират в сексуални и/или генетични намеси в хората.

Това е само частична зоология на преживяването НЛО.

Корабът, предпочитан от този странен екипаж, включва големи къмба от светлина, малки къмба от светлина, гроздове светлина, твърди метални кораби, дискове с плоско дъно, конични дискове, приличащи на монета дискове, дискове с куполи, овали, сфери, сфероиди, кораби с форма на пура, кубове, тетраедъри, полумесеци, „яйца“, капковидни и бумерангови форми. Това също е частичен списък.

„Нападнати сме от същества от дузини галактики“, казва Ото Биндер - последовател на теорията за извънземния произход на НЛО, когато вижда този списък.

В тази объркваща картина обаче се появява една последователност: тези, които са имали Близки срещи, демонстрират забележителна личностна промяна след това. В едната крайност откриваме параноидните и шизофреничните кризи или силна тревожност, изискващи хоспитализация, а в другата крайност - „просветление“, подобно на това на Буда, Мохамед, Исус, св. Павел. В средата попадаме на месиански фанатизъм, типичен за религиозността на простолюдието навсякъде по света.

В литературата могат да се открият и други статистически групирания. *Заслепяващите светлини* са често срещани - спомняте ли си св. Павел и хилядите във Фатима? *Биенето на барабани и бученето* също не са редки - както е в шаманизма навсякъде по света, във Фатима и дори в една толкова софистицирана система за промяна на мозъка като тибетския будизъм.

Нека никой не подценява това явление само защото е ирационално. Еднакво ирационално е 900 души да пият цианид само защото някакъв натъккан със стимуланти параноик им казва да го направят, а нацизмът и Светата инквизиция са били не по-малко ирационални. Както казва д-р Жак Вале пред комисията на ООН върху НЛО:

Третият аспект на явлението НЛО заслужава специално внимание... Третият аспект е социалната система от убеждения, която е била генерирана от... очакването за космически посетители. Това убеждение... *създава нови религиозни, културни и политически понятия*, на които социалната наука досега не е обърнала особено внимание. [Курсивът е в оригинала.]¹

¹ Д-р Карл Юнг е сравнявал НЛО по принцип и Близките срещи в частност с „признаците и чудесата“, които са придружавали разпада на римското езичество и възхода на християнството. Иронично е да си спомним, че Рационалистите от онова време - стоиците, епикурейците и другите наследници на гръцката философско-скептическа традиция - са разглеждали християнството със същото презрение, което Рационалистът днес изпитва към НЛО. Те просто са отказвали да погледнат какво става, докато обществото им е било превзето от изместване на парадигмата към нов тунел на реалността

Рационализмът - философия, към която изпитваме голямо съчувствие като към умствено изостанал роднина, - иска да сграбчи „наблюдателите“ на НЛО за яката, да ги разтърси енергично и да им изкрещи в ушите: „Виж бе, еди-кой си! Това никога не се е случвало! Разбра ли бе, приятел?“ Е, може и да не се е случило - но пък може и да се е случило. Във всеки случай НЛО-наблюдателите са по-добри художници, отколкото осъзнават.

Би трябвало също така да е очевидно, че Рационалистът е по-добър художник, отколкото осъзнава. Сред милионите, които имат или създават такива преживявания всеки ден във всеки град на планетата, Рационалистът е създал отделна реалност, в която подобни неща никога не се случват... на него.

Летящите чинии и свръхсетивното възприятие (да не споменаваме Фатима и нейните „чудеса“) вероятно изглеждат твърде далечни от „решението“ на Пати Хърст да стане банков обирджия, но ние се опитваме да покажем, че между всички странности на съзнанието съществува тясна връзка.

Процесът, чрез който конструираме кухненски стол от водовъртеж на атомна енергия, е точно толкова *творчески* (художествен), колкото и процесите, чрез които Пати Хърст е превърнала баща си от обичан родител в Империалистическа свиня.

Целият ви свят е конструиран по този начин. Вие сте се „примирили“ със смъртта, защото през целия ви живот са ви повтаряли, че всеки трябва да умре. Само Екстропианско малцинство - което може да се открие навсякъде, където се събират учени, почитатели на научната фантастика, футуристи и космически ентузиасты - живее в отделна реалност, настояваща, че вече не е необходимо да приемаме тази аксиома на отчаянието.

Революционерите на всяко десетилетие ще станат реакционери на следващото, ако не променят нервната си система, *защото скатът около тях се променя*. Този, който стои неподвижно в движеща се, препускаща, ускоряваща епоха, се движи назад, относително говорейки. В някога революционното, но днес вече реакционно Движение за повишаване на съзнанието се провеждат стотици „танатологични“ семинари. Тяхната цел е да примирят хората със смъртта и те са също толкова реакционни, колкото и семинарите, организирани през 60-те години на XIX в., с цел помиряване на чернокожите с робството.

Само един клон на Движението за повишаване на съзнанието - Тета-семинарите на Ленард Ор¹ - си поставя за цел да подготви хората за нашето настъпващо безсмъртие.

Упражнения

1. Купете си екземпляр от *Christian Science Sentinel* (Страж на Християнската наука) и прочетете всички материали за изцеления чрез вярата, публикувани през месеца. Забележете, че всяко „чудо“ се приписва на правилното учение така, както е предадено от Исус Христос и Мери Бейкър Еди.

2. Купете си екземпляр от *The Peyote Cult* („Култът към пейота“) на антрополога Уестън Лъбар, която приписва същите ефекти на самовнушението.

3. Прочетете *Brain/Mind Bulletin* (Бюлетин върху мозъка/психиката) от някоя от последните години и забележете, че подобни изцеления редовно се публикуват и се приписват на *ендорфините* в мозъка.

4. Свидетели заявяват, че Джим Джоунс (като някои други професионални лечители чрез вярата) понякога е използвал *подставени лица* - хора, които са се престрували, че са болни, а след това, че са излекувани, - за да настрои аудиторията на правилната вълна. Прочетете отново *всички* чудеса в Новия Завет, използвайки всеки от тези филтри: Исус е имал правилното учение, Исус е използвал автохипноза, мозъците на страдащите са освобождавали *ендорфини*, когато Исус им е осигурявал положителни самовнушения, Исус е бил мошеник, използващ подставени лица.

Тъй като не сте били там по онова време, изборът ви от тези теории, или вашата комбинация от тях, казва ли нещо повече за Исус, или за собствения ви любим тунел на реалността?

5. Наистина ли вложихте всички усилия в нашето упражнение: „Сега мога да надмина всички свои предишни надежди и амбиции?“ *Опитайте!* И в същото време пробвайте: „Мога да бъда по-здрав, отколкото когато и да било досега.“

ЧЕТИРИНАДЕСЕТА ГЛАВА ВЕРИГАТА НА МЕТАПРОГРАМИРАНЕТО

Човекът е невеж в областта на собствената си природа, същество и сила. Дори идеята му за неговите ограничения се основава на опита му от спалнята. Следователно няма причина да приписваме теоретични ограничения на това, което той може да е или да прави.

- Алистор Кроули, *Magick*

Според Алфред Коржибски всяка „идея“ или психично състояние е мозъчна верига, която самият мозък може да съзерцава и така да има идея за идеята или психично състояние за психичното състояние и т. н. Пред по-високоранговия процес няма теоретична или реална граница: това е „Безкрайността вътре“,

¹ Ленард Ор е „бащата на прераждането“ и един от оригиналните защитници на физическото безсмъртие, както и автор на многобройни книги. Създател е на т. нар. „духовно дишане“. И-мейл адресът му е: rebirth@wpe.net - Б. пр

за която говорят мистиците.

Д-р Джон Лили казва: „В сферата на съзнанието онова, за което се вярва, че е истина, е истина или става такова в граници, които се учат по пътя на опита и експеримента. Тези граници са още едни убеждения, които трябва да бъдат надскочени. В сферата на съзнанието няма граници.“

Съзнанието и неговото съдържание са функционално идентични: съпругата ми съществува за мен единствено в съзнанието ми. Без да съм солипсизм¹, признавам и обратното: аз съществувам за нея единствено в нейното съзнание. За да не би читателят да възкликне като Байрон: „Иска ми се той да обясни това обяснение!“, нека опитаме по следния начин: ако имам късмета да слушам *Hammerklavier* соната, единственият правилен отговор на внезапния ви въпрос: „Кой сте вие?“ ще е да изтананикам *Hammerklavier*. Защото при музика с такова качество човек изглежда като хипнотизиран в изпълнено с възхита внимание и не разделя „аз самия“ и „моето преживяне“.

При пълната медитация, когато мисля за себе си, аз съм себе си; когато мисля за мен и за вас, аз съм аз и вие; когато мисля само за вас, мен вече ме няма; когато мисля за Бог, аз съм Бог. *Това, което виждам със затворени и с отворени очи, е едно и също: мозъчните вериги.*

Математикът Дж. У. Дън представя този въпрос с притча. Художник избягал от лудница, в която (справедливо или несправедливо) бил хвърлен, и решил да нарисова полето, в което се озовал. След като свършил, погледнал резултата и осъзнал, че нещо липсва, а именно самият той и неговото платно, които били част от полето. Затова започнал отново и нарисувал себе си и платното в полето. Изследвал резултатите с помощта на философски анализ и осъзнал, че нещо пак липсва, а именно той самият и неговото платно, на което рисувал себе си и платното си в полето. Затова започнал за трети път... и за четвърти... *ad infinitum*.

Тук си спомняме за рисунките на М. К. Ешер² или старата народна приказка за фермера, който тръгнал за пазара с десет магарета, едното от които яздел. След известно време се почудил дали някое от магаретата не се е отклонило, започнал да ги брои и излезли само девет. Разстроен, слязъл от магарето, обиколил стадото и броял внимателно, а магаретата в крайна сметка били десет. Така че пак се качил на едното и продължил да язди, докато притесненията не го налегнали отново. Преброил ги... и още веднъж магаретата били девет. Затова пак слязъл от едното и внимателно ги обиколил, за да открие, че са десет. Процесът се повтаря, докато той най-накрая не разрешава проблема, носейки едното магаре на гръб и карайки останалите девет пред себе си.

Номерът с „изчезващото магаре“ е образец на идеите за идеите за идеите, на картините за картините на картините и т. н. Изчезващото магаре е синекдоха на метапрограмиращата верига на нервната система.

Метапрограмиращата верига, известна като „душата“ в гностицизма, „не-разума“ (*ву-хсин*) в Китай, Бялата светлина на пустотата в тибетския будизъм, *Шива-даршана* в индуизма, Истинския интелектуален център при Гурджиов, просто представлява мозъка, който започва да осъзнава себе си. Художникът, виждащ себе си в картината, виждащ себе си как вижда себе си в картината... Според дзен-метафората, това е огледало, което отразява всичко, но не се държи за нищо. То е съзнателно огледало, което знае, че винаги може да отрази нещо друго, като смени ъгъла си на отражение.

Дж. Спенсър Браун го анализира математически в *Laws of Form* („Закони на формата“); аналог, използващ не математиката на Браун, а тази на Гьодел заедно с илюстрации от музиката на Бах и гравюрите на Ешер, е *Godel, Escher, Bach* („Гьодел, Ешер, Бах“) на Хофстатър³.

По-голямата част от окултната литература по света - настрана от 95-те процента от нея, които са просто безсмислици, - се състои от *трикове*, *хитри номера* и *игри* (които индуистите наричат *упая* - „умни методи“) за задействане на метапрограмиращото съзнание. Това по принцип означава ученикът да се развежда „из цялата плевня на Робин Худ“ толкова пъти, колкото са необходими, докато бедната жертва не открие, че той самият е създал плевнята.

Например една популярна игра сред калифорнийските окултисти - не знам кой я е измислил - включва Магическа стая, която много наподобява описания по-рано Купол на удоволствията с изключение на това, че *тази* Магическа стая съдържа Всезнаещ компютър.

За да играете играта, просто „астрално се проектирате“ в Магическата стая. Не питайте какво означава „астрално проектиране“ и не приемайте, че е метафизическо (и следователно или невъзможно, ако сте материалист, или много трудно, ако сте мистик). Просто приемете, че това е *gedankenexperiment* - „умствена игра“. Проектирайте себе си - във въображението си - в тази Магическа стая и живо си представете Всезнаещия компютър, използвайки детайлите, от които се нуждаете, за да направите този супер-информационен процесор реален във фантазията си.

Не е нужно да имате никакви познания по програмиране, за да се справите с астралния компютър.

¹ Солипсизъм - краен субективизъм, който признава за единствена реалност личното Аз на човека, а цялата действителност се приема за продукт на личното възприятие. - Б. пр

² Роден на 17 юни 1898 г. в Льоварден. Холандия, починал на 27 март 1972 г. и Ларен, Холандия - холандски график, известен с гравюрите си. които използват реалистични детайли, за да постигнат странни оптични и концептуални ефекти. - Б. пр

³ Робърт Хофстатър. род. 5.02.1915 г., Ню Йорк, поч. 17.11.1990 г., Стенфорд. Калифорния, американски умен, който разделя с Рудолф Мюсбауер от Германия Нобеловата награда за физика през 1961 г. за изследванията си върху протоните и неутроните, разкрили дотогава неизвестната структура на тези частици - Б. пр

Той съществува в началото на следващия век, а вие свиквате с използването му чрез вид пътуване във времето, ако тази метафора ви забавлява и ви помага. Той е така построен, че реагира незабавно на човешките мозъчни вълни, „четейки“ ги и декодирайки тяхното значение. (Груби прототипи на такива компютри вече съществуват.) Следователно, когато сте в магическата стая, можете да попитате Компютъра за всичко просто като си помислите за онова, което искате да знаете. Той ще прочете мислите ви и чрез лазерен лъч ще проектира в мозъка ви правилния отговор.

Има обаче един малък проблем. Компютърът е много чувствителен към *всички* мозъчни вълни. Ако имате някакви съмнения, той ги регистрира като отрицателни заповеди, означаващи: „Не отговаряй на въпроса ми.“ Следователно начинът да го използвате е да започнете с „лесни“ въпроси. Помолете го да изрови от архивите името на учителката ви във втори клас. (Почти всеки си спомня името на учителката си в първи клас - отново уязвимост на запечатване, но това на учителката във втори клас обикновено се губи.)

Когато компютърът е изровил името на учителката ви във втори клас, опитайте с по-труден въпрос, но не такъв, който е *твърде труден*. Много е лесно да саботирате тази машина, но вие със сигурност няма да искате да го правите по време на тези експерименти. Желанието ви е да видите колко *добре* тя може да бъде накарана да работи.

Мъдро е да задавате последователно само по един въпрос, защото е необходима *концентрация*, за да поддържате магическия компютър реален в полето на своето възприятие. Не изтощавайте способностите си за въображение и представна дейност при първите си опити.

След няколко пробни тривиални експеримента от вида на учителката от втори клас можете да опитате по-интересни програми. Вземете човек, към когото изпитвате отрицателни чувства, например гняв, разочарование, чувството, че ви е предал, ревност или всичко онова, което пречи на гладкото, спокойно действие на собствения ви биокомпютър. Помолете Магическия компютър да ви *обясни* този друг човек: да ви преведе в неговия тунел на реалността за достатъчно дълго време, за да можете да разберете как му изглеждат събитията. И най-вече попитайте *как вие* му изглеждате.

Поетът се е молил:

О, няма ли някаква надарена сила да ни позволи да видим себе си така, както другите ни виждат.

Този компютър ще направи това за вас, но се подгответе за известни шокове, които първоначално ще са ви много неприятни.

Супермозъкът може също така да тълкува идеи, които ни изглеждат мъгляви, парадоксални или енигматични. Например ранните експерименти с него биха могли много ползотворно да се използват за обясняване на някои от предположенията в тази книга, които вероятно ви изглеждат необясними или перверзно погрешни, например „Всички ние сме по-големи художници, отколкото осъзнаваме“ или „Каквото и да помисли Мислителят, Доказващият ще го докаже“, или „Съзнанието и неговото съдържание са функционално идентични.“

Този компютър е много по-могътен и научно по-напреднал, отколкото машината на възторга в невросоматичната верига. Той има пълен достъп до всички по-ранни, примитивни вериги и ги отменя. С други думи, ако въведете метапрограмираща инструкция в него, той ще я предаде надолу към старите вериги и ще отмени противоречивите програми, останали от миналото. Например опитайте се да въведете такива метапрограмиращи инструкции, като:

1. Аз съм причината за моето тяло.
2. Аз съм причината за моето въображение.
3. Аз съм причината за моето бъдеще.
4. Разумът ми е изпълнен с красота и сила.
5. Харесвам хората и те ме харесват.

Помнете, че този компютър изпреварва само с няколко десетилетия днешната технология, така че не е в състояние „да разбира“ командите ви, ако храните някакви съмнения спрямо тях. Съмненията му казват да не ги изпълнява. Работете винаги от позициите на онова, в което можете да вярвате, разширявайки областта на вярата само когато резултатите ви насърчават да опитате по-драматични трансформации на вашите минали тунели на реалността.

Това представлява *кибернетичното съзнание*: програмирацията става себепрограмиращ, себеметапрограмиращ, метаметапрограмиращ и т. н. Точно както емоционалните натрапливости на втората верига изглеждат на невросоматичното съзнание примитивни, механични и в крайна сметка глупави, така и картите на реалността на третата верига стават комични, релативистични, подобни на игра за метапрограмирация.

„*Каквото и да казвате, че то е, то не е*“, повтаря до безкрай Коржибски на своите семинари, опитвайки се да изясни, че семантичните карти на третата верига не са териториите, които представят, че винаги можем да правим карти на нашите карти, ревизии на нашите ревизии, мета-Азове на нашите Азове.

„*Нети, нети*“ (не това, не това) - традиционно казват индуистките учители, когато са запитани какво е „Бог“ или какво е „Реалност“.

Йогините, математиците и музикантите изглеждат по-склонни да развият метапрограмиращо съзнание, отколкото по-голямата част от останалото човечество. Коржибски дори твърди, че използ-

ването на математически език е помощно средство за развитието на тази верига, защото в момента, в който помислите за своето съзнание като съзнание, за съзнанието, което съзерцава това съзнание -като за съзнание, а за съзнанието, което съзерцава съзнание, което съзерцава съзнание - като съзнание, сте поели по пътя към метапрограмиращото съзнание. „Алиса в страната на чудесата“ е майсторски наръчник към метапрограмиращата верига (написана от един от основателите на математическата логика), а Алистър Кроули съвсем сериозно настоява всички начинаещи йогини задълбочено да я изучават.

Р. Бъкминстър Фулър илюстрира метапрограмиращата верига в лекциите си, като посочва, че се чувстваме дребни в сравнение с размера на Вселената, но само нашите тела (хардуер) са такива. Разумът ни, казва той, имайки предвид нашия софтуер, *съдържа* Вселената по силата на акта на нейното разбиране.

Седмата, метапрограмиращата верига е най-новата в еволюционното време и, изглежда, е локализирана във *фронталните дялове*. Затова традиционното индуистко упражнение за нейното активиране е да се фиксира съзнанието в центъра на челото и да се задържи там час след час, ден след ден, година след година, докато метапрограматорът не се събуди и вие не започнете да възприемате-създавате безкрайни реалности там, където преди е имало само една статична, затворническа „реалност“, в която сте били впримчени.

Както беше казано, тази верига е „душата“ според гностиците, разграничена от Аза. Азът изглежда фиксиран и непоклатим, но не е такъв, т. е. веригата, равнището, на което действате в момента, е вашият „Аз“ в този момент. Ако насоча срещу вас пистолет, веднага слизате на равнището на съзнанието на Верига I и това е вашият „Аз“ в този миг. Ако обаче сте сексуално привлечени към някого, отивате на равнището на Верига IV и това е вашият „Аз“, докато не сте оргазмено задоволени (или безнадеждно фрустрирани). Повечето от предварителните упражнения в школите на суфистите и на Гурджиев имат за цел да ви накарат да осъзнаете, че „Азът“ не е константа, а се мята между запечатването по различните вериги.

„Душата“, или Верига VII, е константна, защото тя е, както казват китайците, празна, или не-форма. Тя играе всички роли, които играете вие - орално зависима, емоционален тиран, хладнокръвен рационалист, романтичен прелъстител, невросоматичен лечител, неврогенетичен Еволюционен ясновидец, но не е нито една от тях. *Тя е пластична*. Тя е не-форма, защото е всички форми. Тя е „творческата Пустота“ на даоистите.

Ако започва да ви звучи като безсмислица, това е неизбежно на сегашното ниво. Както отбелязва Луис Морган, в книгите по лингвистика винаги идва момент, в който самата проза става абсолютно неразбираема и се разпада до безсмислица.

Същото става - отбелязва Морган - след определена точка в съвременната математика:

Теоремата на Гьодел някога ми беше обяснена от мой пациент - един благ математик - и когато асимилирах всичко това, кимайки одобрително пред красотата на цялата идея... всичко се оказа пълна глупост вътре в главата ми.

Това става както в лингвистиката, така и в математиката, защото *се осъществява и в самото съзнание*, езикът и математиката са просто модели на съзнанието.

„Разумът“ е оръдие, измислено от Вселената, за да вижда себе си, но той никога не може да се види целия горе-долу по същата причина, поради която вие не можете да видите собствения си гръб (без огледала). Или, както обичаше да казва Алан Уотс, защото езикът в крайна сметка не може да вкуси езика.

Идеите за идеите - математиката за математиката (Гьодел) -езикът за езика - съзнанието за съзнанието - цялата седма верига ни води до онова, което Хофстатър нарича *Strange Loops* („странни примки“). Подобно на легендарната птица ко-ко, ние следваме собствената си опашка във вечно стесняващи се кръгове, но за разлика от митичната птица никога не завършваме процеса с излитане в собствения ректум и изчезване. Просто изглежда, че се каним да се самоунищожим по този колоритен начин, и решаваме, че онова, което четем, мислим или възприемаме, трябва да е „глупост“.

Не е глупост. Просто се изправяме пред безкрайността там, където най-малко очакваме да я срещнем - в собствените си самотни Азове.

Физиката се присъединява към лингвистиката, математиката и психологията в тази метапрограмираща огледална зала, когато Шрьодингер демонстрира, че квантовите събития не са „обективни“ в Нютоновия смисъл. През 50-те години, изминали оттогава, физиците се борят да изградят система, която ще ги изкара от този Странен клуп. Резултатите са също толкова забавни, колкото и дзен-коан.

Например Нилс Бор предлага Копенхагенската интерпретация, която гласи просто (в стила на Гьодел), че нашите уравнения всъщност не описват Вселената. Те описват умствените процеси, през които сме преминали, за да опишем Вселената. Вярно. Цялата тази книга е Копенхагенска интерпретация на психологията и дължи *всичко* на д-р Бор, но ние все още сме в Странен кръг, а повечето физици искат да излязат от него.

Д-р Джон фон Нойман доказва, че няма изход. Това технически е известно като Катастрофата на безкрайния регрес на фон Нойман и просто показва, че всяко устройство, което ще ни изкара от първия Странен кръг (Копенхагенското рухване на обективността), ще ни вкара във втори Странен кръг, а всеки

изход от него ще ни вкара в неумолим трети Странен кръг и т. н. до безкрайност.

Всички все още се опитват да отхвърлят идеята на фон Нойман. но никой не е успял досега.

„Не мога да изляза - рогата ми няма да минат през вратата...”

Метапрограмиращата верига *не* е капан. Както би казал Джойс, тя само проклето изглежда така. Просто приемете, че Вселената е така структурирана, че може да вижда себе си, че тази авто-рефлексивна дъга е вградена във фронталните ни дялове, така че съзнанието съдържа безкраен регрес, и че можем да правим единствено модели на себе си, докато правим модели...

Е, на този етап единственото нещо, което трябва да направите, е да се отпуснете и да се наслаждавате на шоуто.

Това индуистите наричат *Шива-даршана*, или божествен танц. Вие все още сте в живота, или животът все още е във вас, но тъй като всичко има безкрай аспекти, особено „вие”, което наблюдава/създава всички тези бъркотии и модели, *няма граници*.

Следователно единствената смислена цел е да се опитате да изградите тунел на реалността за следващата седмица, който е по-голям, по-забавен, по-секси, по-оптимистичен и по принцип по-малко скучен, отколкото всеки предишен тунел на реалността.

А след като сте изградили тази по-голяма, по-забавна, по-щастлива вселена на мисълта, изградете по-голяма и по-добра за следващия месец.

Упражнения

1. Ако всичко, което можете да познавате, са собствените ви мозъчни програми в действие, цялата Вселена, която преживявате, е вътре в главата ви. Опитайте се да се придържате към този модел поне в продължение на един час. Отбележете колко често се подхлъзвате обратно към идеята, че Вселената е *извън вас*.

2. Обмислете системата от убеждения или тунела на реалността на образования читател отпреди 1200 години - през 797 г. Каква част от този тунел продължава да изглежда „Реална”? Каква част от нашия тунел на реалността е била неизвестна или невидима за него?

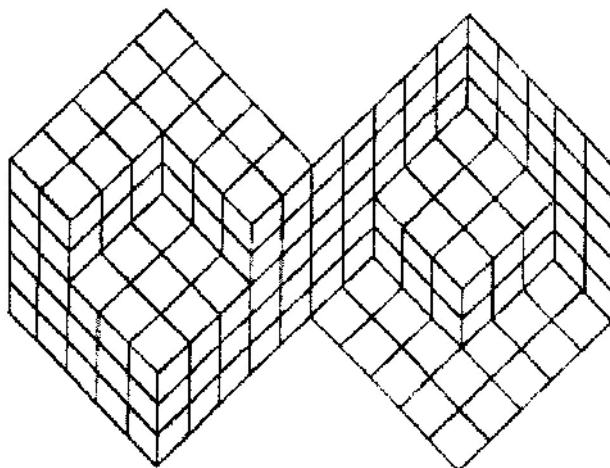
3. Обмислете тунела на реалността на образования човек след 1200 години - през 3197 г. Каква част от нашия тунел на реалността ще продължи да изглежда „Реална”? Каква част от тунела на реалността през 3197 г. е неизвестна или невидима за нас?

4. Прочетете отново срещата на Мойсей с АЗ СЪМ ТОЗИ. КОЙТО СЪМ, във Второзаконието. Пробвайте теорията, че Мойсей е говорил със собствената си метапрограмираща верига.

ПЕТНАДЕСЕТА ГЛАВА РАЗЛИЧНИ МОДЕЛИ & РАЗЛИЧНИ БЪРКОТИИ

То¹ не е просто бунт на дефектите и петната и разместените нахвърляни бележки, свързани чрез струи бързина... то само проклето изглежда така.

- Джеймс Джойс, *Finnegans Wake*

„РЕАЛНОСТТА” Е ВРЕМЕННИЯТ РЕЗУЛТАТ ОТ НЕПРЕКЪСНАТАТА БОРБА МЕЖДУ СЪПЕРНИЧЕЩИ СИ БАНДИ ПРОГРАМИСТИ.

И всеки момент е нов и разтърсващ, Транс-оценката е всичко, което някога сме били.

Т. С. Елиът, *Four Quarters*

Когато се осъществи изместване в парадигмата - когато преминем от виждането на нещата по един начин към виждането им по друг, - *целият свят е сътворен наново*. Всичко, което „знаем”, е онова, което

¹ Вероятно входящите данни (софтуера) или мозъка (хардуера). Или и двете

се регистрира от мозъка ни, така че възприеманото от вас (индивидуалният ви тунел на реалността) е изградено единствено от мисли, както отбелязва сър Хъмфри Дейви, когато експериментира върху себе си с азотен окис през 1819 г., и както забелязва Буда, когато седи сам, докато цялото му социално запечатване атрофира и изчезва.

Коперниковата революция в астрономията, Дарвиновата революция в биологията, революцията на Относителността и Квантовата революция във физиката са били неизменно разтърсващи за преживелите ги, така както Революцията на безсмъртието е шокираща днес.

Можете да живеете в тунел на реалността, запечатан във вас от случайно събитие в заобикалящия ви свят, или да изберете свой собствен тунел. Можете да преминете през мозъчни промени, които са толкова радикално лоши като тези на Пати Хърс или на Ръсти Коли, толкова трансцендентално красиви като тези на Буда и Иисус, толкова епистемологично революционни като тези на Дарвин и на Айнщайн.

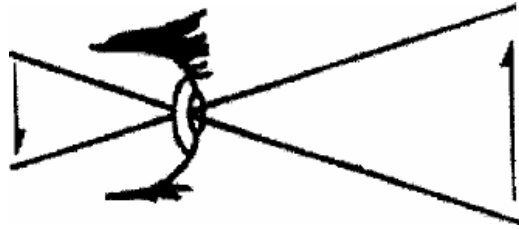
Можете да се присъедините към онези, които вече са навлезли в тунела на реалността на Иморталистите, на Сциентолозите или на Комунистите.

„В днешно време има доста различни реалности, които обикалят наоколо" - каза някога Аби Хофман¹. Еволюционното ускорение ни принуждава да стигнем до точка, в която всеки ще трябва да поеме отговорност за това, коя реалност приема.

Петнадесет милиона американци чакат - доверчиво - Космическите братя да слезат със своите НЛО и да наложат Световен мир.

НЛО е екстремален случай. По принцип *всичко, което виждаме, е в главата ни.*

Това се демонстрира чрез добре известната оптична диаграма, която се изучава в часовете по физика във всяко средно училище:

Светлинните лъчи от външния обект се отразяват през лещата на окото към ретината и достигат в нея преобърнати. Мозъкът услужливо интерпретира картината, преобръщайки я отново така, както би трябвало да бъде, и редактирайки я по други, по-фини начини.

Вярното за зрението е вярно и за другите сетива. Това, което знаем, е онова, което мозъкът ни регистрира. Такъв е отговорът на прочутия дзен-коан (загадка): „Кое е Божественото същество, което прави тревата зелена?"

В рутинния ход на споменатите по-горе 100 млн. програми на минута мозъкът приема, редактира, оркестрира, организира, пакетира, етикетира и т. н. целия груб „екзистенциален" опит и го класифицира според неврологичната Десетична система на Дюи. Тя варира в различните общества и следователно е културен релативизъм -това, което е „реално" за ескимосите, не прилича съвсем на „реалното" за шофьора на такси в Ню Йорк.

Нека преговорим: всеки индивид има неврологична система, или игра, различна от тази на другите членове на същото общество. В съгласие с физическия релативизъм на Айнщайн и културния релативизъм на антропологията ние наричаме това *неврологичен релативизъм*.

Вегетарианецът не „вижда" (преживява) месото на рафта в месарницата по същия начин, по който го вижда месоядният. Расистът не разглежда представителя на друга раса така, както го разглеждат родителите му например. По-общо, както ни казва Поетът: „Глупакът не вижда същото дърво като Мъдреца."

Сред многото редакторски задачи на мозъка, изпълнявани толкова бързо и гладко, че дори не ги забелязваме, е класификацията на отделните кванти възприятие на „вътрешни" и „външни". Това, че тази стройна система не съответства на грубия факт, научаваме от оптиката и неврологията, а че тя може напълно да бъде унищожена с голяма полза за прозрението, научаваме от типа метапрограмиращо преживяване, наречено *дхяна* в индуистката и будистката традиция.

Кроули пише за преживяването *дхяна*:

В хода на нашата концентрация забелязваме, че съдържанието на съзнанието във всеки момент се състои единствено от две неща: (външен) Обект- променлив, и (вътрешен) Субект - неизменен, или поне така изглежда. Успешната дхарана² прави обекта също толкова неизменен, колкото и субекта.

Сега резултатът е, че двете са станали едно. Това явление обикновено се възприема като огромен шок.

¹ Абът Хофман, род. 30.11.1936 г., Уустър, Масачузетс, поч. 12.04.1989 г., Ню Хоуп, Пенсилвания, американски политически активист и основател на *Youth International Party (Yippies)* (Младежката международна партия), който е известен с успешните си медийни изяви. - Б. пр.

² Безмълвна медитация върху един обект в продължение на много седмици. например дзен-монаха с вола

Според нашата терминология „съзнанието“ (каквото и да значи това) *и неговото съдържание са функционално идентични*. Обичайната система за класификация на съдържанието като „мен“ (част от „съзнанието“) и „не-мен“ („външното“) може да се премахне - не просто по пътя на медитацията, а чрез определени добре известни наркотици - и тогава се осъзнава единството на перцептивното поле. Ние ставаме Метапрограмисти.

Можем да очакваме това от триумфите на теорията за полето и общата теория за системите в социологията, антропологията, квантовата теория и т. н. Все още сме силно шокирани, когато го преживеем, а не просто говорим за него. Когато „Аз“ и „моят свят“ (перцептивно поле) станат едно, „Аз“ съм тотално трансформиран, както е в „пречистващия огън“ по думите на мистиците.

Това изглежда малко озадачаващо на средностатистическия човек без опит в игрите за промяна на мозъка. Опитайте следната илюстрация: приемаме, че четете това у дома. Огледайте стаята. Забележете, че всичко в зрителното ви поле - мебели, картини или постери по стените, стереоуредба или липсата на такава, килими, телевизор или липсата му и т. н. - е в известен смисъл ваше *създание* или *съ-създание*. Вие и/или вашата съпруга или съквартиранти *сте избрали* всичко, което е влязло в стаята.

Освен това вие сте *избрали или* избрали съвместно тази конкретна стая от милиони стаи на планетата, където бихте могли да живеете. Следователно тунелът на реалността на тази стая в един много истински смисъл е бил „създаден“ или „проявен“ от вас от цяла вселена от безкрайни възможности.

Разбира се, само най-фанатичният фройдистки или будистки мистик ще твърди, че цялата ви житейска история по същия начин е била „избрана“ от вас. Спрете обаче и помислете за момент: житейската история, която си *мислите*, че имате, частта, която е съхранена в мозъка ви като „памет“, със сигурност е била избрана. Дори не можете да си спомните *всичко*, което е станало през последните пет минути. Ако се опитате да бъдете във вътрешен покой (пасивни; не-вербални) и в продължение на една минута забелязвате всичко, ставащо във вашето поле, ще бъдете смазани от хиляди впечатления, които не сте в състояние да каталогизирате и да съхраните.

Заключение: кои сте и кои си мислите, че сте, е продукт, редактиран и оркестриран от вашия мозък.

Всеки, който срещате, е „художник“, създал подобно творение.

А тези творения - всички те - са толкова разнообразни и идио-синкратични, колкото и музикалните стилове на Бах, Бетховен, рока, Вагнер, Вивалди, Бизе, Орф¹, Шопен, Джон Кейдж², соула, Битълсите, Хари Джеймс³, диското, шотландските народни песни, африканските песнопения...

Що се отнася до Вселената „извън“ вас: разбира се, вие не сте я създали. Но точно *защото вие не сте я създали, не можете никога да я познавате*... освен само приблизително. Това, което знаете и смятате за „Вселената отвън“, е друга част от мозъка ви, направила от веригите си *модел*, който вие отъждествявате с Вселената отвън.

Тези модели са също толкова различни и разнообразни като картините на Ботичели, Рембранд, Ван Гог, Пикасо, Пол Клее⁴, Уайът⁵, Дали, Моне...

Това е смисълът на идеята, че *съзнанието и неговото съдържание са функционално идентични*.

Да разгледаме старото народно стихотворение:

Видях един човек на стълбите,
малък човек, който не беше там.
Той не беше там и днес;
Боже, ще ми се да си беше отишъл.

Този малък човек е *семантичен призрак*; той съществува само в езика и въпреки това след като езикът го е призовал, *почти има смисъл* да желаем той да си отиде.

Съвременният напредък в семантиката, семиотиката, лингвистичния анализ, основите на математиката, логиката и т. н. е демонстрирал, че концептуалното ни поле - нашата символна среда - е населено с множество подобни „призраци“.

Един от класическите парадокси на Емпедокъл⁶ е следният:

| ВСИЧКО В ТАЗИ КУТИЯ Е НЕВЯРНО |

¹ Карл Орф, род. 10.07.1895 г., Мюнхен, поч. 29.03.1982 г., Мюнхен, немски композитор, известен предимно с оперите си и с драматичните си произведения. както и с нововъведенията си в музикалното обучение. - Б. пр

² Джон Милтън Кейдж младши, род. 5.09.1912 г.. Лос Анджелис, поч. 12.08.1992 г., Ню Йорк, американски авангарден композитор, чиито изобретателни композиции и неортодоксални идеи оказват фундаментално влияние върху музиката през средата на ХХ в. - Б. пр

³ Роден на 15.03.1916 г., Олбани, Джорджия, починал на 5.07.1983 г.. Лас Вегас. американски тромпетист и ръководител на оркестър, който става основна фигура в епохата на големите оркестри в суинга. - Б. пр.

⁴ Роден на 18.12.1879 г., Мюнхенбухзее, близо до Бери. поч. на 29.06.1940 г., Муралто-Локарно, Швейцария, художествено изолиран, макар и влиятелен швейцарски гений на абстрактната живопис, който се опитва чрез изключително оригиналния си картинен език да предаде същността, духовната значимост на нещата с линейната си свобода и изпълнените с фантазия образи произведенията му понякога напомнят детски рисунки. - Б. пр

⁵ Ендрю Нюъл Уайът, род. на 12.07.1917 г., Чадс Форд. Пенсилвания, американски художник на акварели и темпера, изместен предимно с реалистичните рисунки на стари сгради, полета и хълмове, както и на хората от личния му свят. - Б. пр

⁶ Роден около 490 г. пр. Хр. в Сицилия, поч. през 430 г. пр. Хр. в Пелопонес Гърция, древногръцки философ, държавник, поет, религиозен учител и физиолог. - Б. пр

Теолозите се дразнят от въпроси като: „Може ли всемогъщ Бог да създаде толкова тежка скала, която Самият Той да не може да повдигне?“ (Ако не може, не е всемогъщ, а ако може, също не е всемогъщ.) Философите и физиците все още се мъчат над: „Какво е станало преди да започне Времето?“ Твърди се, че някой е възкликнал: „Радвам се, че не харесвам карфиол, защото ако го харесвах, щях да го ям, а аз го мразя.“ „Алиса в страната на чудесата“ и всеки трактат по математическа логика ще осигурят стотици примери на подобни главоблъсканици.

Една дзен-поговорка обобщава всичко:

„Да мисля, че няма да мисля повече за теб, означава пак да мисля за теб. Тогава нека се опитам да не мисля, че няма да мисля за теб.“

Бертранд Ръсел и Алфред Норт Уайтхед¹ се опитват да разрешат всички подобни загадки с математическата теорема, известна като Теория за типовете. За съжаление бързо се посочва, че или (1) Теорията за типовете се отнася до себе си и в този случай се ограничава от собствените си условия и не решава всички наши семантични проблеми, или (2) Теорията за типовете не се отнася до себе си, а следователно има предположения, до които не се отнася, и отново е ограничена, а ние оставаме с проблемите си.

Такова объркване на нивото на третата верига има не само техническо-логично и философско значение. Много ситуации в реалния живот приемат формата на обсебеност от нашите семантични призраци. Например популярният роман „Параграф 22“ се занимава с един много реален Емпедокълъв възел: героят може да избяга от войната, ако е в състояние да докаже, че е луд, но ако се опита да го направи, ще докаже, че е нормален, тъй като е психически здраво-мислещо да бягаш от опасна ситуация.

Логиката на света на сънищата от *Finnegans Wake* („Бдението на Финеган“) също не е твърде отдалечена от реалния живот. Един пациент с немски произход в болница „Св. Елизабет“ не иска да минава през врати с обяснението: *Dafressen mich die Tiiren* („Вратите ще ме изядат“). Фонетично това е съвършено смислено, тъй като е идентично с произношението на *Da fressen mich die Tie gen* („Животните ще ме изядат“).

Словесна магия? Шизофрения? Средностатистическият човек, който не е вегетарианец, ще реагира положително на „крехко, сочно филе миньон“ в менюто, но не и на „парче от умрял, кастриран бик“. Двата израза обаче означават едно и също.

Всички ние сме склонни да спрягаме изреченията по начина, окарикурен от Бертранд Ръсел: „Аз съм непоколебим. Ти си инат. Той е упорит глупак.“ („Аз съм смел и оригинален. Ти си претенциозен. Тя смърди.“ „Аз съм гъвкав. Ти си фурнаджийска лопата. Те са хайка опортюнисти.“)

Казано е, че магията на поезията създава „истински крастави жаби във въображаеми градини“. Когато Робърт Бърнс пише:

*Бледата луна се спуска зад бялата вълна,
а Времето залязва с мен*

е трудно да не чувстваш, че абстракцията „време“ е станала толкова реална, колкото физическата луна и вълна - или малкият човек на стълбите.

Да разгледаме следната таблица:

КОЛОНА I

Обичаш негрите любопитко
Цинична книга
Смела и оригинална теория
Сексистско начинание
Либерал със замъглено съзнание
Здрава, разумна икономика

КОЛОНА II

Радетел за граждански права
Реалистичен роман
Налудничава и невероятна спекулация
Дилър на рядко и екзотично изкуство
Страстен хуманист
Стисната, скръндзава идея

С всяка фраза от първата колона мога да описвам хора или събития, които друг говорител вероятно ще опише със съответната фраза от втората колона. Е, възможно е читателят да смята, че някои от фразите по-горе са толкова пейоративни, толкова натоварени с предразсъдъци, че биха ги използвали само най-невежите или фанатизираните. Това обаче е нерелевантно. Трябва да се отбележи, че е *лесно* да се види предубеденост в нечий други семантични карти, но не е толкова лесно да се види предубедеността в собствения семантичен тунел на реалността. Ако читателят беше роден в Арканзас през 20-те години, първият ред в първата колона щеше да му изглежда естествен, точен, нормален начин

¹ Роден на 15.02.1861 г., Рамсгейт, Кент, Англия, починал на 30.12.1947 г., Кеймбридж, Масачузетс, английски математик и философ, който сътрудничи на Бертранд Ръсел при написването на *Principia Mathematica* (1910-1913) и от средата на 20-те години на XX в. преподава в Харвардския университет и разработил всеобхватна метафизическа теория. - Б пр

да се говори за първия функционер на NAACP¹, който се появи и се опита да организира чернокожите.

Тези въпроси са символни, но и нещо повече от езикови. Например пословичният англичанин, който всеки ден се облича официално за вечеря в самотната си тропическа хижа, не е глупак. Той поддържа *английската капсула на реалността на третата верига* около себе си, за да не позволи да бъде погълнат от капсулите на реалността на местните жители. Вижте какво става с Курц от новелата *Heart of Darkness* („Сърцето на мрака“) на Джоузеф Конрад, когато африканският тунел на реалността смазва неговия европейски тунел.

Нужни са само няколко седмици в затвора, за да станеш „затворник“, каквото и да е било самоопределението ти преди; нужни са само няколко седмици в армията, за да станеш „войник“.

Тези бележки още веднъж разясняват едно от по-ранните ни твърдения, че *съзнанието и неговото съдържание са функционално идентични*. Процесът на символизиране е такъв, че след като се задейства, е практически невъзможно (без тънко неврологично „ноу-хау“) да се избяга от тунела на реалността, който човек е създал за себе си, или към който е бил хвърлен от средата.

Курт Саксън е авторът на *The Poor Man's James Bond* („Джеймс Бонд за бедняци“) - наръчник, който ви казва всичко, което някога ще поискате да знаете за практическата страна на техниките за убиването и нанасянето на тежки телесни повреди, на *The Survivor* („Оцеляващият“) - четиритомно продължение на същото либрето, разкриващо ви откъде можете да се сдобие с всякакво оръжие, *Root Rot*² - филипика срещу Алекс Хийли за твърдението му, че робството е било несправедливо към чернокожите, и няколко други подобни книги. Г-н Саксън не се радва на рецензии в либералните списания, които решават кои автори са важни, но има голяма читателска аудитория сред Апокалиптичните секти в десния политически спектър.

Г-н Саксън написа през 70-те години, че САЩ ще бъдат почти напълно разрушени към 1982 г. Причината била, че правителството изгонило „компетентните“ от бизнеса с прекомерните данъци и субсидирало 30 милиона „некомпетентни“ по програмите за социални помощи и още 30 милиона „некомпетентни“ по програмите за социално осигуряване. Следователно тази страна е станала - по думите на Саксън - „Дисниленд за тъпаците“.

Към 1982 г. според Саксън цялата икономика щяла да рухне. „Милиони данъкоплатци ще бъдат безработни... Милиони, които сега са на валиум или на други транквиланти, ще полудеят, когато не могат да получат по-големи дози. Наркоманите [ще] се роят около аптеките, търсейки дрога и разрушавайки всичко, което не откраднат...“ Ще бъдем безпомощни срещу руската атака, защото „нашите политици толкова са се отдали на подхранването... на некомпетентни зависими от тях лица, че по-нататъшната индустриализация, за да поставим нацията си на равна нога във военно отношение ще е неосъществима. Дори ако не беше така, от днешната ни разглезена от профсъюзите и претенциозна работна ръка не може да се очаква да се представя като родителите ни във военните заводи от края на 30-те и началото на 40-те години.“ Единственото решение - Саксън ни информира - е да купувате ферми, да поръчвате неговите книги за ефективните начини да убивате хората и да трупате всевъзможни оръжия, за да отблъсквате „лигавците се имбецили п паразити“, които ще се разбягат от обречените градове и ще се опитат да откраднат реколтата ви.

Г-н Саксън вярва, че това са *обективни прогнози*, основани на силните „закони“ на социобиологията и икономиката, които той научил от трудовете на г-жа Ейн Ранд³. Той не вярва, че този апокалиптичен тунел на реалността, в който живее, е по някакъв начин *художествено творение*, изразяващо собствената му емоционална тревожност и враждебност.

Джон Уайт вярва, че Земята ще се измести по оста си преди 1999 г. Ще има „масивна загуба на живот“ и цивилизацията ще е почти напълно разрушена. Единствената надежда, която имате - казва той, - е да се върнете във фермата (ала г-н Саксън), където вероятно така или иначе ще бъдете заличени от лицето на земята, но ще притежавате известно предимство пред гражданите, защото на главите ви няма да падат високи сгради, когато Изместването на полюсите ще задейства земетресения навсякъде по света.

Г-н Уайт вярва, че това са *обективни прогнози*, основани на вечни „закони“ на *кармата*, които той научил от различни окултисти и гурута. Той не вярва, че апокалиптичният тунел на реалността, в който живее, по някакъв начин е *художествено творение*, изразяващо собствената му емоционална тревожност и враждебност.

Г-н Уайт освен това вярва, че много НЛО фактически са демони и че след като Изместването на полюсите ни убие, повечето от нас ще отидат в „Ада“, който за щастие не е вечен, а само „безвремеви“.

Ако се изправим пред света без идеи, ще видим само бъркотия, безформената празнота, която е съществувала, преди „Бог“ (интелектът) да започне да създава Вселена (система) в Битие.

Когато станем „Божият образ“ чрез създаването на собствена вселена, имаме модел на бъркотията.

¹ Основаната през 1910 г. и ръководена от бели либерали от Севера н чернокожи лидери като У. Е. Б. ДюБоа *National Association for the Advancement of Colored People* (Национална асоциация за напредък на цветнокожите). - Б. пр

² Болест по растенията, характеризирана с гниене на корена, причинено от различни плесени. — Б. Пр.

³ Родена на 2.02.1905 г., Санкт Петербург, починала на 6.03.1982 г., Ню Йорк. родена в Русия американска писателка, която в романите си, радващи се на голям търговски успех, представя философията си на обективизма. Според нея всички реални постижения са продукт на индивидуалните способности и усилия, либералния: капитализъм е най-сроден на упражняването на таланта, а егоизмът е добродетел п алтруизмът - порок. Преобръщането на юдео-християнската етика й спечелва множество последователи. - Б. пр.

Моделът е много удобен - не бихме могли да бъдем хора без него, - но е и много подвеждащ винаги, когато забравим, че ние сме го създали.

Нито един от обсъдените в тази глава модели на реалността - колкото и ексцентрични да изглеждат на някои читатели, - не е по-произволен от официалния модел на реалността, известен като консенсусна реалност, която е статистическата средна стойност и изобщо не е толкова консенсусна, колкото изглежда. Пропътувайте 100 мили в която и да е посока и консенсусът започва да куца. Отдалечете се на 1000 мили и ще установите, че е останал твърде малко консенсус...

„Хората на земята са острови - казва към края на живота си Клемънт Атли¹, - които си крещят през океани от погрешно разбиране." Всеки остров е отделен тунел на реалността, създаден от (!) нашата култура, (2) нашата субкултура и (3) от създателя на митове или художника във всеки от нас, който е твърдата като желязо индивидуалност, превръщаща вас и мен в уникални човешки Азове, които не могат да се повторят като мравките в мравуняка.

Робърт Антон Уилсън е авторът на *Cosmic Trigger* („Космически спусък"), *Schrodinger's Cat* („Котката на Шрьодингер"), *Sex, Drugs & Magick* („Секс, дрога и магия") и няколко други книги. Подобно на г-н Саксън и г-н Уайт, Уилсън също не се радва на рецензии в либералните списания, които решават кои автори са важни, но има широка читателска аудитория сред почитателите на научната фантастика, последователите на политическото учение за Свободната воля и ветераните от Революцията на съзнанието.

Уилсън вярва, че техники за удължаване на живота и повишаващи интелигентността медикаменти ще бъдат открити през това десетилетие и ще са широко достъпни към 2010 г. Далеч не толкова радикален като д-р Силвърстейн, Уилсън не очаква безсмъртието да се постигне преди средата на следващия век, но очаква удължаващите живота медикаменти да го поддържат дотогава.

Уилсън очаква, че към 2028 г. по-голямата част от човечеството ще е мигрирала от Земята в космически градове. Очаква, че с по-високата интелигентност и по-дългия живот в сравнение с човечеството от миналото тези пост-земни обитатели постепенно ще станат Свръхчовеци в сравнение с историческите ни средни стойности.

Уилсън вярва, че това са добри предположения, основани на научни вероятности, но не смята, че има някакви твърди икономически или кармични закони, които ги гарантират. Той признава, че този тунел на реалността е бил генериран от собствения му мозък, че той е художникът, който го е създал, и че той изразява собствените му надежди и желания, както и научните вероятности. Това е той знае - тунелът на реалността, който го поддържа щастлив, творчески, зает и изпълнен с плам за живот.

Той не смята, че този тунел е по-шантав от тунела на реалността на който и да е друг, но твърди, че неговият е много по-забавен.

Упражнения

1. Използвайки модела на четирите вериги, опитайте се да отгатнете какво конкретно запечатване е създало тунела на реалността на г-н Саксън.
2. Приложете същия анализ към г-н Уайт и г-н Уилсън.
3. Приложете същия анализ към Исус, Хитлер, Уолт Уитман и вашите родители.
4. Напишете критика на тази глава от гледна точка на християнския фундаментализъм.

ШЕСТНАДЕСЕТА ГЛАВА ПРИНЦИПЪТ „SNAFU"²

... странната природа на играта ... прави невъзможно [за участниците] да я спрат, след като е започнала. Такива ситуации ние наричаме *игри без край*.
- Вацлавик, Бийвин, Джексън, *Pragmatics of Human Communication*

КОМУНИКАЦИЯТА Е ВЪЗМОЖНА ЕДИНСТВЕНО МЕЖДУ РАВНИ ДОМИНАЦИЯ „HERRENMORAL" ПОДЧИНЕНИЕ „SKLAVMORAL"

Това е неврополитика на равнището на втората верига.

Те ще започнат да познават доброто.
- Джеймс Джойс. *Finnegans Wake*

Бозайническата социобиология, вкоренена в древните нервни вериги на стария мозък, съдържа множество фактори, противопоставящи се на еволюцията на уседналите примати в истинска свобода и

¹ Клемънт (Ричард) Атли, род. 3.01.1883 г.. Пътни. Лондон, поч. 8.10.1967 г., Уестминстър, Лондон, лидер на британската Лейбъристка партия от 1435 до 1955 г. п премиер от 26.07.1945 до 26.10.1951 г. Той председателства въвеждането на държавата на социалните грижи за всички във Великобритания, както и най-важната стъпка - даването на независимост на Индия при превръщането на Британската империя в Британската общност на народите - Б. пр

² Акроним, често използван от войниците по време на Втората световна война: *Situation Normal All Fucked Up* („Ситуацията е нормална, всичко е пълна каша"); състояние на пълен хаос, объркване, бъркотия. - Б. пр.

обективна интелигентност.

Основният от тези „реакционни“ фактори е описан в романа ми *Illuminatus!* („Илюминатите“) като Принципа SNAFU или Закона на Селин¹. Той гласи, че *комуникацията е възможна единствено между равни*.

Това е свръхопростояване за литературни (сатирични) цели. По-конкретно, този предлаган „закон“ би гласял:

Адекватната комуникация тече свободно между равни.
Общуването между неравни е изкривено от ритуалите на
Доминацията и Подчинението на втората верига,
увековечаващи комуникационно задръстване и Игра без край.

Политическата власт, както е казал веднъж един типичен алфа-самец, израства от бурето с барут. Това е метафорично и буквално вярно. „Барутът“ може да е символичен и доста абстрактен и да се състои от ритуализирани социални очаквания („Не отвръщай на баща си!“), или да е конкретен по неагресивен, но смъртоносен начин, например способността да отстранява належащите нужди на биооцеляването чрез намаляване на доставката на билети в Капиталистическото общество („Още една дума и ще те уволня, Бъмстед!“)

При социо-биологичните правила на втората верига на приматите всеки е склонен да лъже по малко, да ласкае или да избягва неудоволствието, когато разменя сигнали с онези над него в йерархичния ред.

Всяка авторитарна структура може да се представи като пирамида с око на върха. Това е типичната схема на всяко правителство, корпорация, армия, бюрокрация, бозайническа глутница. На всяко стъпало участниците носят *бремето на незнанието* по отношение на тези над тях. С други думи, те трябва много, много внимателно да следят естествената си сензорна активност на съзнателни организми - актовете на зрението, слуха, обонянието, извличането на умозаклучения от възприятието и т. н., - да са *в съгласие с тунела на реалността на тези над тях*. Това е жизненоважно: статусът в глутницата (и „сигурността на работното място“) зависи от него. Много по-маловажно е - лукс, който лесно може да се отхвърли, - тези възприятия да са *в съгласие с обективния факт*.

Например във ФБР под ръководството на Дж. Едгар Хувър агентът трябваше да развие способността да вижда безбожни комунисти навсякъде. Всеки агент, чиито възприятия сочеха, че в действителност в тази страна имаше много малко безбожни комунисти по онова време, щеше да преживее *когнитивен дисонанс*² - неговият тунел на реалността се разминаваше с „официалния“ тунел на реалността на пирамидата. Да се говори за такива възприятия означаваше да се предизвикат подозрения в ексцентричност, интелектуално дърдорене или че самият говорещ е безбожен комунист.

Същото би важало за доминиканския инквизитор от средновековието, който не притежавал способността да „вижда“ навсякъде вещици. В такива авторитарни ситуации е важно да се вижда онова, което виждат онези на върха (алфа-самците); неудобно е и вероятно е опасно да се вижда какво обективно става.

Това обаче води до равносилно, но противоположно *бреме на всезнание* за онези на върха, намиращи се в околото на пирамидата. Всичко забранено на онези на дъното - съзнателните дейности по възприятието и оценката - се изисква от Властовия елит, господстващата класа. *Те трябва да се опитат да извършват гледането, чуването, мирисането и т. н., както и цялото мислене и оценяване* вместо цялата пирамида.

На човека с пушката (властта да наказва) обаче мишената казва само онова, което си мисли, че няма да го накара да дръпне спусъка (да попълни розовия формуляр³, да бъде даден под съд). Елитът с неговото *бреме на всезнанието* се изправя пред подчинените с тяхното *бреме на незнанието* и получава единствено обратната връзка, която съответства на неговите предварителни идеи и тунели на реалността. Бремето на всезнанието с течение на времето се превръща в друго и още по-сложно бремене на незнанието. Вече никой всъщност не знае нищо, или ако знае, внимателно крие този факт. Бремето на незнанието става вездесъщо. Все по-голяма част от сетивния опит се превръща в нещо, за което не може да се говори.

Както отбелязва Пол Вацлавик, това, което е обективно потиснато (неизразимо), скоро става субективно потиснато (немислимо). Никой не харесва непрекъснато да се чувства като страхливец и лъжец. *По-лесно е да престанеш да забелязваш разликата между официалния тунел на реалността и екзистенциалния факт*. Следователно SNAFU се ускорява и на сцената излиза *rigidus bureaucraticus* (ригидният бюрократ) - последния етап, преди цялата мозъчна дейност да спре и пирамидата като интелектуална цялост да изпадне в клинична смърт.

Освен това издигаме тезата, че „националната сигурност“ е още един семантичен призрак, Емпедокълков възел, че търсенето на национална сигурност е основната причина за национална несигур-

¹ Хагбард Селин - персонаж от романа на автора „Илюминатите“. - Б. ред

² Централна характеристика на теория със същото име (Л. Фестингър), която постулира, че хората притежават вградена мотивация да поддържат съответствието между когнитивните си елементи и че несъответствията предизвикват психичен дискомфорт, наречен дисонанс. Винаги когато се събуди дисонанс, човекът те действа за неговото намаляване. Промяната на нагласите е единият от пътищата на редуциране на дисонанса. - Б. пр

³ Уведомление за уволнение. - Б. пр

ност и е мощен механизъм срещу интелигенцията.

Както пише Лиъри:

Потайността е първият грях. Смокиновият лист в Райската градина. Основното престъпление срещу любовта. Въпросът е фундаментален... Целта на живота е да се получава, преработва и предава енергия. Сливането в комуникацията е целта на живота. Всяка звезда може да ви го каже. Общуването е любов. Потайността, задържането на сигнала, криенето, складирането, покриването на светлината е мотивирано от срам и страх...

И както толкова често се случва, крайното крило е наполовина право по погрешни причини. Те казват по същество: „Ако не си направил нищо лошо, не се страхуваш, че те подслушват.“ Точно така. Но логиката е двупосочна. Тогава архивите на ФБР, досиетата на ЦРУ и разговорите в Белия дом би трябвало да са открити за всеки. Да отворим всичко. Нека правителството е напълно прозрачно. Последните, ама наистина последните хора, които трябва да крият действията си, би трябвало да са полицията и правителството.

Това, което моят виден колега казва толкова поетично, може да се изрази по-функционално както следва:

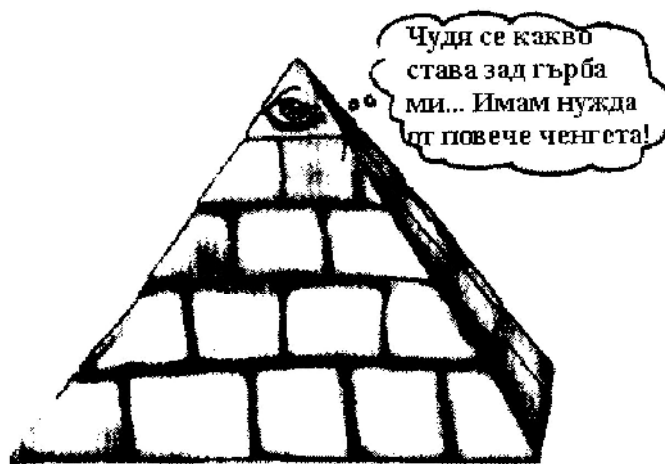
Всяка тайна полиция трябва да се следи от елитен корпус или тайна полиция от втори ред. Причината е: (1) инфилтрацията в тайната полиция за целите на преврата винаги ще бъде основна цел както на вътрешните превратаджии, така и на враждебните чужди сили и (2) тайната полиция придобива фантастична способност да изнудва и да сплашва другите във и извън правителството. Сталин е езекутирал един след друг трима шефове на тайната полиция заради тази опасност. Както толкова сериозно казва Никсън в един от записите по скандала Уотъргейт:

Е, Хувър играеше. Той щеше да се бори. Това беше целта. Щеше да предизвика някои хора. Щеше да ги уплаши до смърт. *Той имаше досие за всеки.* [Курсивът мой - Р. А. У.]

Следователно тези, които използват тайната полиция, *трябва* да я следят, за да са сигурни, че тя не се сдобива с твърде много власт.

Тук в играта навлиза един зловещ безкраен регрес. Всяка елитна тайна полиция от втори ред също трябва да е обект на инфилтрация, или на придобиване на „твърде много власт“ по мнението на нейните господари. Следователно ѝ тя трябва да се следи от тайна полиция от трети ред.

Накратко, след като правителството има и реда тайна полиция. шпиониращи се една друга, всички са потенциално заподозрени и за да е в безопасност, то трябва да създаде тайна полиция от $n + 1$ ред. И така нататък до безкрайност.

БРЕМЕТО НА ВСЕЗНАНИЕТО
или **Защо не можете да стигнете до Съда**
или **Замъка в алегорията на Кафка**

На практика, разбира се, това не може да регресира до математическата безкрайност, а само до точката, в която всеки гражданин шпионира всеки друг, или докато държавните фондове се изчерпят.

В действителност в Националната сигурност винаги трябва да има недостиг на логическия Емпедокълъв безкраен регрес, от който тя се нуждае, за да има съвършена „сигурност“. В пропастта между идеала на „Единна Нация под наблюдение с подслушвателни устройства и тестове на урината за всички“ и строго ограничената реална ситуация на крайните ресурси и крайното финансиране, има богата почва за насърчение и процъфтяване на всякакви паранои както сред гражданите, така и сред полицаите.

Така СССР след 62 години марксистки игри на тайна полиция достигна до точката, в която алфа-самците бяха ужасени от *художниците и поетите*.

В транзакциите на шпиониране и криене притесненията водят до още повече притеснения, а подозрението - до още по-голямо подозрение. Самият акт на участието - колкото и да е неохотно - в играта

на тайната полиция (дори като жертва или като гражданин, който е следен) в крайна сметка ще създаде всички класически симптоми на клинична параноя.

Агентът знае кого шпионира, но никога не знае кой шпионира него. Може ли това да е съпругата, любовницата, секретарката му, вестникарчето, добродушкото?

Ако във всяка нация изобщо има тайна полиция, *всеки клон и отдел на правителството и институциите*, за които дори не се признава, че са части на правителството, *стават заподозрени ч очите на предпазливите и интелигентни хора като възможна фасада или тунел към тайната полиция.* С други думи. по-умните ще осъзнаят, че нещо, носещо името „HEW“ или дори „Интернешънъл Силикон енд Пенсъл“, всъщност може да е дегизирано ЦРУ или Агенцията за национална сигурност.

В такава мрежа на измама процъфтяват теориите за конспирацията. Установено е, че слуховете са необходими, когато хората не могат да открият „официални“ източници на новини, на които могат да вярват, че ще им кажат какво наистина става. След като е работил в движението за граждански права, в антивоенното движение, в движението за легализиране на марихуаната и за други дисидентски каузи, авторът на тази книга многократно е преживявал ситуацията приятел А да отправя страшни предупреждения, че приятел В почти със сигурност е агент на тайните служби, само за да чуе след това от приятел С, че приятел А е агент на тайната полиция. Нужно е деликатно неврологично „ноу-хау“, за да запази човек чувството си за хумор в матрицата на тайната полиция.

ПОДОЗРЕНИЕТО ВОДИ ДО ОЩЕ ПО-ГОЛЯМО ПОДОЗРЕНИЕ

Колкото по-вездесъща е тайната полиция, толкова по-вероятно е интелигентните мъже и жени да гледат на правителството със страх и ненавист.

Откривайки, че растящ брой хора го разглежда със страх и ненавист, правителството ще увеличи размера и силата на тайната полиция, за да се предпази.

И отново се появява безкрайният регрес.

Единствената алтернатива саркастично е предложена от драматурга Бертолд Брехт (който е преследван от американската тайна полиция като комунист, а от тайната полиция на Източна Германия - по-късно - като недостатъчно убеден комунист). „Ако правителството не вярва на народа - пита невинно Брехт, - защо не го разпусне и не си избере нов народ?“ Засега не е изобретен начин да се избира нов народ, така че правителството вместо това още по-енергично ще шпионира съществуващия народ.

Всяка тайна полиция е ангажирана както със *събирането на информация*, така и с *производството на погрешна информация*, евфемистично наречена „дезинформация“. С други думи, натрупват точки в играта на тайната полиция както като складират сигнали (информационни единици) - криейки факти от конкурентите, - така и чрез пробутване на неверни сигнали (фалшиви информационни единици) на другите играчи. Това създава ситуация, която аз наричам Оптимален SNAFU, при която всеки играч има рационални (не невротични) причини да подозира, че всеки и всички вероятно се опитват да го мамат, лъжат, премиятат, подхлъзват и по принцип да го дезинформират. Твърди се, че Кисинджър е казал: „Всеки във Вашингтон, който не е параноичен, трябва да е луд.“

Може би НЛО наистина съществуват обективно - или може би цялото това явление с НЛО е прикритие за дезинформационна маневра на тайната полиция. Възможно е да има Черни дупки, в които пространството и времето се взривяват, или пък Черните дупки са били измислени, за да бъдат неутрализирани руските учени и да се изпратят в сферата на семантичните призраци на „малкия човек, който не е там“. Може би Джими Картьър съществува - или пък възможно е той да е, както веднъж твърдеше *National Lampoon* (Национален пасквил), актьор на име Сидни Голдфарб, обучен да проектира привлекателен „имидж“ на „селско момче“. Може би само трима алфа-самци на върха на пирамидата на Националната сигурност наистина знаят отговорите на тези въпроси... или пък тези тримата са измамани от определени подчинени така, както Линдън Джонсън беше измамен за Виетнам от ЦРУ.

Такава е невро-социологическата „логика“ на Дезинформационната матрица. Както демонстрира Пол Вацлавик, това е логиката на шизофренията.

По-малко от десет години, след като Законът за националната сигурност от 1948 г. постави основите на играта на тайната полиция, книгите на д-р Вилхелм Райх бяха изгорени в нюйоркски екарисаж по заповед на правителството. Това беше шокираща гледка за някои от нас, които си спомняхме, че наскоро бяхме водили дълга война срещу нацистка Германия заради - наред с другите неща - престъплението им „срещу цивилизацията“: горенето на книги. Малко след това д-р Уилям Айви - бивш шеф на катедра в Чикагското медицинско училище - беше подложен на 10-годишен юридически тормоз заради приемането на радикално лечение на рака. Напоследък д-р Тимъти Лиъри получи 38-годишна присъда заради прегръщането на предизвикващи спорове идеи за невротрансмитерните химикали и повторното запечатване на нервната система. Днес се води война срещу холистичните лекари.

Няма значение дали някой или всички тези „еретици“ са били прави или „криви“. Научната истина се определя единствено след дългогодишни изследвания, продължаващи понякога и повече от 50 години, а не чрез хвърляне на дисидентите в затвора и изгаряне на книгите им. Въпросът е, че играта на тайната полиция незабавно създава социален контекст за завръщането на механизмите на Светата инквизиция.

Интелигентността на цялото общество - комуникационните мрежи, чрез които информацията се получава, декодира и предава - е първата жертва.

„Чувствам се страхотно и изпращам братски поздрави на д-р Андрей Сахаров в Русия" - каза д-р Лиъри при излизането си от затвора, регистрирайки факта, че механизмите на полицейската държава, както и митовете, които ги предпазват, са едни и същи навсякъде. „Добрите руснаци" вярваха, че д-р Сахаров е полулуд алкохолик, точно както „добрите американци" вярваха, че д-р Лиъри е полулуд наркоман.

В една статия за списание предложих идеята, че НЛО се причинява от някаква необичайна флукуация в електромагнитното или гравитационното поле и че тази геофизическа аномалия създава (1) истински енергийни смущения - скачащи мебели, спиране на тока. кълбовидни мълнии, излъчващи странни светлини в небето, и т. н., и (2) смущения в мозъчното функциониране на животните и хората в засегнатата зона, причинявайки добре документираните паники сред животните и очевидните халюцинации при хората в тези области.

Статистическата подкрепа за подобна теория може да се открие в трудовете на Персингър и Лафрение, които провеждат компютърни анализи на общи модели в 1242 случая на НЛО и 4818 други „аномалии" - „полтъргаисти", „телепортации", „чудеса" и всякакви „мистерии". Данните демонстрират, че както НЛО, така и другите аномалии обикновено се концентрират около земетръсни разломи и имат пик преди земетресенията. Изследователите освен това смятат, че действащите геофизически сили създават както истински странности (скачащи мебели и т. н.), така и халюцинации и следователно опитите да се открие какво наистина става са въпрос на деликатно и фино разграничаване.

Освен това ученият д-р Жак Вале - астроном, кибернетик и физик - предлага тезата, че явлението НЛО е създадено от тайната полиция като някакво сложно прикритие на комплексна система за дезинформация.

Една комбинирана теория на Уилсън-Пърсингър-Лафрение-Вале, вероятно съответстваща по-добре на данните, отколкото отделните теории, би гласяла, че явлението НЛО е синергичен продукт на някаква геофизическа странност, която създава необичайни енергийни флукуации и преживявания на мозъчна промяна у хората, присъстващи на това място, и се манипулира *post factum* от една или повече „разузнавателни" агенции или още по-езотерични групи.

Нека разгледаме следния сценарий:

Става нещо странно. Да предположим, че това е геофизическата аномалия и травмата от мозъчната промяна, които постулираме, но да допуснем също така, че то може да е и чуждият космически кораб, така любим на народния мит. Следните събития са еднакво вероятни, каквато и да е била „истинската същност" на странността.

В момента, в който свидетелите започнат да говорят, всички заинтересувани страни се събират на мястото. Агентът от разузнаването Мо идва, за да *прикрие* доказателствата, че може да е било космически кораб — това е политиката на неговата агенция по някакви нейни си причини. Агентът от разузнаването Джо също пристига, но за да подхвърли доказателства, че това е било космически кораб - това е политиката на неговата агенция, тъй като те правят точно онова, в което ги подозира д-р Вале. (През Втората световна война британското бюро „Двоен кръст"¹ се ангажира в еднакво сложни и абсурдни драми, които привидно са напълно несвързани с действителната им работа, но служат като неин дезинформационен екран.) Филип Клас и други Скептици също пристигат, опитвайки се да омаловажат *всичко* до „халюцинация", дори ако има случаи на изгорени очи, потрошени коли и т. н. Космическите мании, които може да са инфилтрирани от сътрудници на агента от разузнаването Джо, а може и да не са, също долитат на часа, за да накарат фактите да съответстват на техния тунел на реалността: Благите космически братя. Тук са и различни окултисти, за да приспособят данните към собствените си митове от ангелологията, демонологията и т. н.

Това, което твърдим, е, че всяка конспирация разглежда себе си като група по интереси - мъже и жени, които споделят едни и същи цели и работят добре заедно. Когато ние с вас го правим, това е просто група по интереси. Когато онази банда ей там го прави, е проклета конспирация.

Истинска конспирация съществува там, където групата прикрива доказателства, преднамерено разпространява дезинформация и принуждава или тероризира свидетелите. Всяка група по интереси прибегва до такова поведение до степента, до която членовете ѝ взаимно подкрепят участието си в груповия тунел на реалността. особено по отношение на такива централни епистемологични въпроси като: „Какво е достатъчно важно, за да се забелязва *и обсъждат* срещу „Какво е тривиално и е по-добре да се пренебрегне?" Какво насилие трябва да използваме, за да сплашваме свидетелите? Повечето хора, както обяснява нашият принцип SNAFU, лесно се подвеждат, за да разкажат онова, което Авторитетната фигура иска да чуе.

Нека обаче продължим с изследването на синдрома НЛО така, както той илюстрира целия спектър на мозъчната промяна и мозъчното програмиране.

Контактувалите с НЛО често демонстрират положително *невросоматично включване*, преживяване на блаженство, а някои дори стават лечители чрез вярата или лидери на окултни групи. Други проявяват

¹ Игра на думи от *double cross* - предателство, измама, двойна игра – Б. пр

отрицателни невросоматични ефекти - светлината е нетърпима, както е при шизофренията, пристъпите на тревожност могат да изискват хоспитализация и т. н.

Мета-програмиращо съзнание (способността да се избира между алтернативни тунели на реалността) също се среща в жаргона на окултистите като груби метафори за „паралелни вселени" и „други реалности".

Неврогенетичните (Юнговото „колективно безсъзнателно") визии не са рядкост и се простират от демони, космати джуджета и т. н. до Космическата богиня или Господарката на звездите от древната и католическата иконография.

В литературата върху НЛО се среща дори мета-физиологичното (на квантовото ниво) преживяване, простиращо се от пътувания през времето и „излизане от тялото" до привидни или предполагаеми телепортации.

Трябва особено силно да се подчертае, че в UFO-логията¹ са еднакво срещани както положителни, така и отрицателни представи на равнището на всички тези вериги. Изглежда, че ако Програмистите ни мислят доброто, случайно причиняват злини на мнозина, а ако ни мислят злото, както смята д-р Вале, случайно правят добро на някои от нас. Това обаче е вярно за цялата технология на мозъчната промяна.

Струва ни се, че монистичната теория за конспирацията на Вале е неадекватна, така както монистичните теории за конспирацията са неадекватни в политиката. По-вероятно е преживяванията с НЛО. подобно на другите преживявания на мозъчна промяна, които проучихме, понякога да са спонтанни, а друг път - програмирани и да *съществуват съпернически си банди програмисти с радикално различни цели за човечеството.*

Когато двамата с д-р Лиъри за пръв път публикувахме неврологичен анализ на случая на Пати Хърст в списанието UFO¹, редакторите го представиха с драматичното заглавие:

Битката за ума на Пати Хърст е увертюра към световната битка за контрола върху съзнанието.

Не съвсем. Случаят Хърст е по-подходящо да се разглежда като финален такт на втората част на симфонията „Войната за съзнанието". *Първата част* е била примитивната невронаука на древните и средновековните тирани, които са натрупали значително прагматично ноу-хау за ефектите на изолацията, терора и сплашването, м на шаманите и окултистите, научили как невро-химикалите могат да променят възприеманите тунели на реалността. *Втората част* е започнала с модерната психология, с Фройд, Павлов, Юнг, Скинър и т. н., достигайки апогея си с революцията на LSD и откритието на милиони човешки същества, че тунелите на реалността могат радикално да мутират - временно, а понякога и за постоянно - благодарение на неврохимията.

Третата част е все по-очевидната война между тези, които искат да програмират всички нас, и онези, които желаят да станат свои собствени Мета-програмисти.

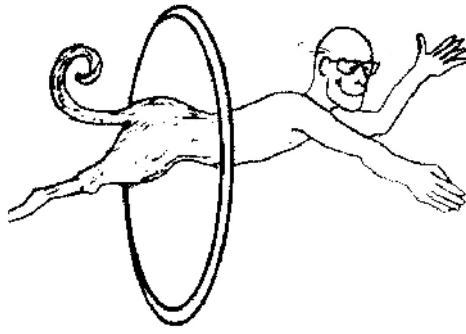
Упражнения

1. Започнете да събирате доказателства, че телефонът ви се подслушва.
2. Всеки от време на време получава писмо, което е леко увредено. Приемете, че някой отваря кореспонденцията ви и след това несръчно ви я връща.
3. Потърсете доказателства, че колегите или съседите ви смятат, че сте донякъде ексцентричен, и планират да ви тикнат в психиатрична клиника.
4. Опитайте се да живеете цяла седмица с програмата: „Всеки ме харесва и се опитва да ми помогне да постигна целите си."
5. Опитайте се да живеете цял месец с програмата: „Избрал съм да осъзнавам точно тази конкретна реалност."
6. Опитайте се да преживеете един ден с програмата: „Аз съм Бог, който си играе на човешко същество. Аз създавам всяка реалност, която забелязвам." Приемете, че БОГ е отговорът на въпроса на Да Фрий Джон: „Кой е Този, който ме живее сега?"
7. Опитайте се завинаги да живеете с мета-програмата: „Всичко проработва по-съвършено, отколкото аз го планирам."

СЕДЕМНАДЕСЕТА ГЛАВА КВАНТОВАТА ЕВОЛЮЦИЯ

Какво е човекът? Мост между майmunата и Свръхчовека - мост над бездната.
- Ф. В. Ницше, *Thus Spake Zumthusm*

¹ UFO - Unidentified Flying Object - НЛО. - Б. пп

Друга перспектива върху еволюцията на опитомените примати се осигурява от *The Third Wave* („Третата вълна“) на Алвин Тофлър.

За *удобство* Тофлър редуцира бъркотията на човешката история в модел от три вълни. Би било по-точно да наричаме тези „вълни“ квантови скокове в нивото на енергията-кохерентността.

На първата вълна, казва Тофлър, са били необходими *хилядолетия*, за да се появи, но тя в крайна сметка е трансформирала по-голямата част от човечеството от племенния етап (прости ловуващи и събиращи храната си примати) в етапа на широкомащабните селскостопанско-феодални цивилизации.

Втората вълна е дошла много по-бързо и в рамките на няколко *века* е трансформирала почти цялото човечество от феодал но-аграрна селска икономика в индустриално-градската пазарна икономика.

Третата вълна — пише Тофлър - продължава тенденцията към ускоряване и ще стане само за няколко *десетилетия*. Ние я наричаме „информационна експлозия“, „пост-индустриална икономика“ м т. н.

Всяка вълна е десет пъти по-бърза от предишната. И всяка вълна е *по-тотална*, защото променя повече хора, променя ги по-пълно и в този процес трансформира понятията ни за човешка природа и човешко общество.

Всяка описвана от Тофлър вълна може да се разглежда като ново квантово състояние с енергийни нива и измерения на реалността, които липсват на предишното състояние и са свършено непредвидими въз основа на него.

Първата вълна е трансформирала племенните мъже и жени в крепостници (или земевладелци). Тя е създала свършено ново социално многообразие, което е толкова фино и всепроникващо, че антрополозите и социобиолозите могат да посветят години на изучаването на невидимите му аспекти. Въпреки това тази трансформация е толкова мащабна, че е видима и за най-невежото око: не можете да объркате племенния човек с феодалния, както не можете да сбъркате кучето с магаре.

Следователно и Втората вълна е създала това, което Тофлър остроумно нарича „индустреалност“, проявявайки се като работливи мъже и жени, видимо и осезаемо различни от феодалните или племенните хора така, както делфините са различни от розовите храсти или броненосците.

Третата вълна, започнала, когато Шанън и Уайнър определиха *информацията*, а фон Нойман проектира първия компютър, който може да се програмира, вече е доста напреднала по пътя си. В средата на 80-те години домашните компютри станаха също толкова често срещани като телевизорите. Днес Мрежата - компютри, „говореци с“ компютри - се удвоява на всеки четири месеца. Тази трансформация отново ще бъде *тотална*, тя ще създаде напълно нов „мъж“, нова „жена“, ново „дете“, нов „Аз“, ново „общество“. нови понятия за „работа“, „енергия“, „реалност“ и т. н.

Средностатистическият Мъж или Жена от 1997 г. ще е също толкова излязъл от употреба през 2007 г., колкото е средновековният крепостен днес. Това, което смятаме за нормални работни места, нормални социални роли, нормално „човечество“, ще е също толкова архаично, колкото и ордата от алхимици, ковачи, глашатаи, придворни и бръснари-хирурзи, нахлуваща в средата ни днес.

Разбира се, Тофлър не твърди, че компютърът е *цялата същност* на Третата вълна, а просто, че той е синекдохата или парадигмата на ставащото. В този смисъл фабриката е била синекдохата на Втората вълна. Тя не е била просто факторът, чрез който „индустреалността“ се е разпространила по света и е умножила колективното ни богатство (и злосторство), а е станала и моделът за всичко друго. Училищата ни са мини-фабрики или модели на фабрики, защото основната им работа е била - когато са били основавани - да подготвят хората за фабричния труд. В действителност училищата са били необходими, защото макар феодализмът да не се е нуждаел от грамотност на масите, индустриализацията я изисква. По същия начин учрежденията са били моделирани по фабриките, имали са работно време дори когато това не е имало нищо общо с начина, по който те могат най-ефективно да се управляват. И по принцип „индуст-реалността“, реалността на индустриалната епоха, е вкарала всеки в роботизирания, сляпо следван метод на работа на фабричната система¹.

„Индуст-реалността“ все още е толкова всепроникваща, че както отбелязва Маклуън, е почти

¹ Писателя на свободна практика очевидно може да работи *колкото часа* си поиска, но постигналият изключителен успех (и отличен) Джон Д. Макдоналд в едно скорошно интервю каза, че винаги пише от девет до пет, защото това му изглежда „естествено“. Фабричното работно време е навлязло в невроните на Макдоналд Настоящият автор след 20 години, прекарани в приличащи на фабрики офиси, работи по всяко време на деня и нощта, когато „музата“ го вдъхнови, по *никога* не започна и девет и не спира в пет, за да не се подхлъзне към навиците от миналото си

невидима. Например феодалната епоха никога не е прогресирала отвъд камерната музика - трио, кuartет и т. н. Модерната симфония с огромния си оркестър, Про-метеевските теми, приличащия на бог диригент („капиталист“), концертмайстор (старши майстор), струнни инструменти, движещи се в хармония с духовите инструменти и т. н., е красива художествена експресия на моделите масова човешка организация, проявяващи се обикновено в не толкова красиви форми във фабричната конвейерна линия. (Фабриката освен това е изисквала градове - масивни концентрации на работна ръка на едно място, - което е направило икономически възможна симфонията. Аристократът не е можел да си позволи и/или да си представи да издържа повече от абсолютния минимум музиканти, необходими за камерна музика.)

„Космическият оптимизъм“ на Бетховен не само изразява Епохата на разума, от която се е появила „индуст-реалността“; самите оркестри, за които е писал, са били парадигми на индустриалните стилове на организация.

Разбира се, индустриализмът (Втората вълна) е създал доста голямо злосторство заедно с новото си богатство, а по-голямата част от богатството е била экс-проприирана (или ап-проприирана) от малцинството. Каквато и болка да причинява това на социалистите, то е било неизбежно при опитомените примати. Неколцина алфа-самци винаги могат да виждат собственото си предимство по-ясно, отколкото мнозинството - колективния си интерес.

Въпреки това разпространението на индуст-реалността е било следвано по стъпките от социализма. Независимо дали харесва на читателя, или не (а авторът, бидейки откровен за предразсъдъците си, признава, че не му харесва), това също е неизбежно. Когато огромно богатство се създава осезаемо с все по-голямо натрупване, отколкото когато и да било преди това в историята, със сигурност ще се засилва мърморенето срещу алфа-самците и ще се наблюдават повече опити за завладяване на онова, което те егоистично са ап-(или экс-)проприирали. Моделът е бил наблюдаван дори сред павианите: алфа-самец, който е твърде противен, е пребит от коалиция от млади мъжки екземпляри и е изхвърлен от стадото, за да събира сам храната си.

Капиталистическата и социалистическата индуст-реалност не успяват да дадат на човечеството онова, което повечето от нас наистина искат: свобода и справедливост, свобода и изличаване на бедността, непрекъснат растеж и непрекъсната сигурност. Сравнявайки капитализма и социализма, винаги сме изправени пред дилема, а не пред избор.

Третата вълна момее и ще надскочи този проблем при индуст-риализма. Тя няма да е нито капиталистическа, нито социалистическа, нито някаква кишава смес между двете, а ще изисква напълно нова икономика точно така, както феодализмът е създал икономика, непозната на племенното човечество, а индустриализацията е създала двете конкуриращи се икономики на капитализма и на социализма - и двете неподозирани и непредвидени от гледната точка на феодалния етап.

През 1977 г. д-р Иля Пригожин спечели Нобелова награда по физикохимия.

Може би той трябваше да спечели Нобелова награда за интелигентен оптимизъм.

Работата на д-р Пригожин се занимава с процесите, които обсъждаме - появата на негативна ентропия (кохерентен ред) от стохастичните процеси, - но той е осъществил гигантски скок отвъд пионерските прозрения на Шрьодингер, Уайнър, Шанън и Бейтсън.

Всяка организирана система според Пригожин съществува в състояние на динамично напрежение между ентропия и негентропия, между хаос и информация. Колкото по-сложна е системата, толкова по-голяма е нейната *нестабилност*. Пригожин демонстрира това математически, но на всекидневен език има предвид, че, например, е по-лесно да водиш две деца през супермаркета, отколкото двадесет деца. Или: „кула“ от 101 клечки за зъби е по-нестабилна, отколкото малка „куличка“ от 10 клечки.

Нестабилността не винаги е лоша: в действителност тя е абсолютно необходима, за да може да се осъществи еволюцията. Обществата на насекомите са изключително стабилни и изобщо не са еволюирали през последните няколко милиона години. Човешките общества са силно нестабилни и се намират в непрекъснато развитие.

Пригожин демонстрира еволюционната стойност на нестабилността чрез концепцията си за „дисипативната структура“¹.

Дисипативната структура е изключително сложна и следователно силно нестабилна. Вярно е, че от математическа медна точка колкото е по-сложна, толкова е по-нестабилна, а колкото е по-нестабилна, толкова по-вероятно е да се променя - да еволюира. Всички дисипативни структури непрекъснато се люшкат между себеразрушението и реорганизацията на по-високо ниво на информацията (кохерентност).

Ако това звучи зловещо, истината съвсем не е такава. Математиката на Пригожин е изключително оптимистична. Той показва, че математически е по-вероятно, *много по-вероятно*, по-сложните структури (например нашето човечество днес, намиращо се по средата между индуст-реалността на Втората вълна и появяващата се Трета вълна) да се „разпръснат“ в по-висока кохерентност, отколкото в себеразрушение.

С други думи, в интелектуалния конфликт между утопистите и дистопистите математическата вероятност фактически е на страната на утопистите. Човешкият ни свят е толкова богат на информация (кохерентен), че почти с пълна сигурност ще се „срути“ в още по-голяма кохерентност, а не в хаос и

¹ От латински - дисипация: разсейване, разпръскване. - Б. Ред.

себеразрушение.

Пригожин е математическата демонстрация на интуитивното прозрение на Маклуън, че много привидни симптоми на *разпад* всъщност са предвестниците на *прелом*.

Една бележка към заклетите песимисти: анализът на Пригожин е основан на теорията на вероятностите и следователно не е *сигурен*. Следователно, ако сте възприели тези лирични страници като ненужно обезпокоителни, успокойте се с мисълта, че макар човешкият успех да е много възможен, все пак има малка вероятност да се самовзривим или любимите ви апокалиптични сценарии все пак да се случат независимо от общата тенденция към по-силна кохерентност и по-висша интелигентност.

Междувременно, разбира се, дори ако човечеството изглежда обречено на цялостен успех, пак можете да объркате собствения си живот. Нищо в тази книга не се опитва да попречи на наистина решените пристрастени към нещастieto лица да продължат да преследват фрустрацията и провала.

Най-новите космологични доказателства сочат, че нашето Слънце и планетите, включително Земята, са се образували от облак галактически прах и газ преди около 5-6 милиарда години.

Изглежда, че първите форми на еноклетъчен живот - първите наченки на „съзнанието“ на биооцеляването на Верига I - са се появили преди около 3.4 милиарда години.

Гръбначните са започнали да се появяват - заедно с емоционално-териториалното съзнание на Верига II - преди около 0.5 милиарда (500 милиона) години.

Човешката интелигентност от Верига III - езикът и „мисленето“ - сякаш се е зародила преди около 100 хиляди години. Напълно опитоменият човешки примат - Homo Sapiens - заедно с „нравственото“ съзнание на Верига IV може би са на около 30 хиляди години или още по-млади. Вериги V-VIII са се появили в най-новата история.

Всички тези цифри са обект на ревизии, след като науката осъществява прогреса си, но грубите пропорции между тях вероятно няма да се променят съществено, а тези *пропорции* са изумителни.

Често е било посочвано, че ако компресиране този еволюционен сценарий в 24-те часа на денонощието, започвайки в полунощ. самия живот не се появява, преди да настъпи обяд, а цялата човешка история (от грухтящите, размахващи тоягата маймуночовеци от Африка до Нийл Армстронг, стъпващ на Луната) се появява *във втората половина от последната секунда* преди отново да настъпи полунощ и денонощието да свърши.

Този модел е подвеждащ, защото приема, че настоящето е „край“, което е изключително невероятно. Дори и без Миграция в Космоса жизненият цикъл на земната биосфера се очаква да продължи още 10-15 милиарда години, преди Слънцето да престане да го поддържа. Вземайки очаквания живот на Слънцето от около 20 милиарда години като модел, който трябва да се очертае върху един-единствен ден, откриваме, че сега е някъде около 8 сутринта. Животът в по-голямата си част досега е бил безсъзнателен - действайки на автопилот, - но през последните един милион години (последните няколко секунди в този модел) започват да се появяват признаци на съзнание и Пробуждане.

„Вселената е така устроена, че е способна да вижда себе си“ - отбеляза веднъж Спенсър Браун. Появата на невросоматичната, неврогенетичната и метапрограмиращата верига е начинът на Вселената „да види себе си“ още по-ясно и цялостно, да реши накъде върви.

Д-р Айзък Айзимов отбелязва в своята книга *Genetic Code* („Генетичен код“), че между първото разбиране на нов научен принцип и *трансформирането на света от него*, изглежда, има 60-годишен цикъл.

Например Оерстед открива електромагнитната равнозначност (фактът, че електричеството може да се превръща в магнетизъм, а магнетизмът - в електричество) през 1820 г. Шестдесет години по-късно, през 1880 г., електрическите генератори се използват повсеместно и Индустриалната революция е в зенита си, телеграфът и телефонът вече са изобретени, а нашата Ера на масовите комуникации е в зората си.

По същия начин през 1883 г. Томас Едисон за пръв път забелязва т. нар. „Ефект на Едисон“ - ключът към електронното, което е различно от електрическото инженерство. Шестдесет години по-късно, през 1943 г. електронната технология се появява навсякъде, примитивната ѝ форма в сферата на забавленията - радиото - вече се радва на 20-годишен триумф и е на ръба да бъде засенчена от телевизията.

През 1896 г. Бекерел забелязва радиоактивността на урана. Шестдесет години по-късно два града са разрушени от атомни бомби и започват да се изграждат ядрени електроцентрали. (Това е принос към злосторството, а не към богатството.)

През 1903 г. братята Райт издигат моноплана си над земята за няколко минути. Шестдесет години по-късно, през 1963 г., реактивните самолети за над 100 пътници са нещо нормално.

Приемайки, обзалагайки се, предполагайки, че този 60-годишен цикъл е нормален, можем да прогнозираме:

Шанън и Уайнър създават математическите основи на кибернетиката през 1948 г. Шестдесет години по-късно, през 2008 г., кибернетизацията на света - сравнена с електрификацията от XIX в. - ще ни е извела на ново енергийно ниво, в нова социална реалност, както прогнозира Тофлър.

Хофман открива LSD и химическия контрол върху съзнанието през 1943 г. Шестдесет години по-късно, през 2003 г., всяка въобразима промяна на съзнанието ще е възможна чрез приемането на съ-

ответните химикали.

Маккий бележи първия успех в удължаването на живота на лабораторни плъхове през 1938 г. Шестдесет години по-късно, през 1998 г., е възможно хапчета за дълголетие да се продават свободно във всички аптеки.

ДНК е идентифицирана през 1944 г. Шестдесет години по-късно, през 2004 г., всеки тип генно инженерство би трябвало да е също толкова рутинен, колкото е електронното инженерство днес.

Най-новите опити за изчисляване на скоростта на информационното ускорение - проявата на кохерентност - принадлежат на френския икономист Жорж Андерла и са правени за Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) през 1973 г.

Андерла произволно приема, че всички битове информация, притежавани от човечеството в началото на християнската ера (1 в.), могат да се приемат като единица на измерване. Той превръща този информационен пул в една единица в нашия фонд от познания.

Андерла открива, че е необходимо да изминат 1500 години, за да се натрупат битове информация, които съставляват две единици в нашия „фонд“.

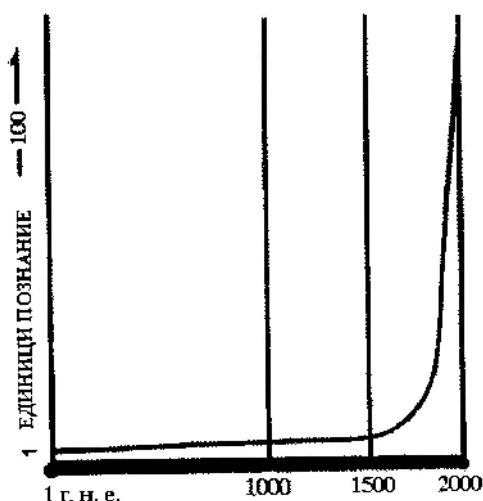
След това са нужни само още 250 години (до 1750 г.), за да се удвои отново банката ни с информация и да стане 4 единици.

За следващото удвояване са били необходими 150 години и към 1900 г. човечеството е имало 8 единици в сметката си с информационния капитал.

Следващото удвояване е отнело само 50 години и към 1950 г. сме имали 16 единици.

Следващото удвояване е отнело само 10 години и към 1960 г. сме имали 32 единици.

За следващото удвояване са били нужни седем години и към 1967 г. сме разполагали с 64 единици. (Това по една случайност е зенитът на първата Младежка революция, когато картите на реалността започнаха да се разпадат навсякъде по планетата и от всички посоки към нас зафучаха всевъзможни нови карти.)

ИНФОРМАЦИОННАТА ЕКСПЛОЗИЯ

През следващия шестгодишен период (1967-1973) интелектуалната ни банкова сметка пак се удвои и достигна 128 единици. На този етап Андерла е завършил изследването си.

Д-р Алвин Силвърстейн изчислява, че ако графиката на Андерла се проектира 70 години напред в бъдещето, човешкото познание би трябвало да се увеличи *милион пъти*. С други думи, би трябвало да имаме 128 000000 пъти повече познания, отколкото сме имали в годината на раждането на Иисус.

Хапчетата за дълголетие вероятно ще се появят навреме, за да доживеете до най-големия еволюционен квантов скок.

Имаме основания да допуснем, че по-висшите вериги на нервната система - невросоматичното холистично съзнание, неврогенетичното еволюционно зрение, мета-програмиращата гъвкавост - се развиват, за да ни позволят да се справим с този потоп от по-висша информация и потенциална по-висша кохерентност.

Третата вълна на Тофлър е само социологическият аспект на мутацията, която освен това е биологична и „духовна“.

Ще живеем много по-дълго, отколкото сме очаквали, и ще станем много по-умни.

От тези мутации ще се появи изцяло нова реалност.

Упражнения

1. Направете списък от 10 области, в които вашите мисли-чувства са консервативни. Направете предположение колко скоро светът ще се промени така тотално, че тези идеи ще изглеждат не просто консервативни, но и *ирелевантни* (както теологичните дебати през 300 г. н. е. днес изглеждат

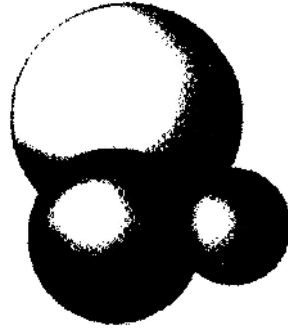
ирелевантни).

2. Направете списък от 10 области, в които мисленето ви е радикално. Предположете колко скоро светът ще се промени толкова тотално, че ще започнете да изглеждате консервативни в тези сфери.

3. Приемете хипотезата за дълголетие. Представете си, че ще живеете 300 години. Каква част от това време искате да прекарате в скитане без работа? На колко на брой различни работни места бихте искали да работите? На колко вида спорт, науки или изкуства, за които преди никога не сте имали време, сега ще се насладите?

ОСЕМНАДЕСЕТА ГЛАВА НЕ-ЛОКАЛНАТА КВАНТОВА ВЕРИГА

Неведоми са пътищата Господни, каза г-н Дийзи. Цялата история се движи към една велика цел - проявлението на Бога.
- Джеймс Джойс, *Ulysses*

Един уседнал философ примат на поддържана от кислород, основана на въглерод планета, обикаляща около звезда от Тип G, а именно авторът на тази книга, веднъж беше запитан: „Как мислим?“

- Имаме вградена верига за биооцеляване, която разграничава полезните Неща от хищните Неща...

- Но може ли тази верига да осъществява *цялото* ни мислене?

- Е, не, но освен това притежаваме емоционално-териториалната верига...

- Но, но, но...

- Всичко е вериги, вериги, вериги отгоре до долу - отвърнах. *Каквото и да помисли Мислителят, Доказващият ще го докаже.*

Изградихме красив (надяваме се, че е такъв) модел на съзнанието от гледна точка на мозъчния хардуер и софтуер. Сега отново трябва да си спомним, че макар моделът на мозъка може да се илюстрира с компютъра, моделът никога не представлява цялата система. Изграждащият модела или Мета-програмистът е по-голям от модела или програмата.

В нареченото от парапсихолозите „излизане от тялото" (ИТ) *изглежда*, че съзнанието успява да избяга от ограниченията на нервната система.

Такива преживявания редовно се задействат от практикуването на йога за напреднали, но освен това се появяват спонтанно по време на т. нар. „разминаване със смъртта" или „клинична смърт", при които пациентът сякаш умира по всички медицински стандарти, но е възкресен с помощта на модерните техники за реанимация.

ИТ освен това се появяват при високи дози LSD и кетамин - анестетик с необичайни психеделични странични ефекти. Те се споменават и в шаманските традиции по целия свят, както и от много „окултисти" в нашето общество.

Пример: един ден през 1973 г. по време на експеримент по невропрограмиране „видях", че става нещо със сина ми в Аризона. в момента, в който той беше на 500 мили от мен.

Можем да интерпретираме това по различни начини. Бихме могли да кажем, че „астралното ми тяло" наистина е пътувало до Аризона - това е окултната теория. Или по-консервативно да твърдим, че съм развил свръхсетивно възприятие и съм „видял" Аризона и без да „отивам" там - има много парапсихолози, които предпочитат тази карта на третата верига за обясняване на преживяване от нивото на Осмата верига. Възможно е да твърдим, че „по една случайност" съм мислел за сцената, докато тя наистина е ставала, благодарение на *синхронността* - това е подходът на Юнг. Или пък да го „набутаме под килима", като измърморим, че това е „просто съвпадение" или „елементарно съвпадение", което е традиционният подход на Рационалиста.

В съгласие с по-ранните ни трудове с Тимъти Лиъри и заключенията на Изследователската група по физика/съзнание в Сан Франциско предпочитаме да казваме, че такива случаи илюстрират една специална функция, която в квантовата механика се нарича Теорема на Бел.

Теоремата на Бел е много сложна, но на обикновен език означава горе-долу следното: няма изолирани системи. Всяка частица във Вселената е в „мигновена" (превишаваща скоростта на светлината) връзка с всяка друга частица. Цялата Система, дори частите, които са отдалечени една от друга на космически разстояния, функционира като *Единна* система.

Е, такава по-бърза от светлината връзка влиза в противоречие със Специалната теория на относителността и това създава проблем. Теоремата на Бел обаче съществува: една теорема във физиката не е просто „теория“, а математическа демонстрация, която *трябва* да е вярна, ако в математиката няма грешки и ако експериментите, на които се основава, могат да се повторят. Теоремата на Бел не съдържа математически грешки, експериментите са повторяеми и действително са били повтаряни на няколко пъти.

Въпреки това не можем да изхвърлим Специалната теория на относителността, защото и нейната математика е също толкова съвършена и съществуват множество експерименти, които я подкрепят.

Предложени са две решения, които приемат, че „връзката“, описвана в теоремата на Бел, не се нуждае от *енергия*, тъй като енергията не може да се движи по-бързо от светлината. Д-р Едуард Харис Уокър смята, че това, което може да се движи по-бързо от светлината и да поддържа целостта на Системата, е „съзнанието“. В крайна сметка е възможно да сме принудени да приемем тази теча и в този случай физиката ще оправдае пантеизма или поне панпсихизма. Другата алтернатива, предложена от д-р Джак Сарфати, е, че средството за връзката при Бел е *информацията*.

Чистата информация в математическия смисъл не изисква енергия: тя е това, което привежда в ред енергията. Тя е противоположното на *ентропията*, или онова, което въвежда безредие в енергийните системи.

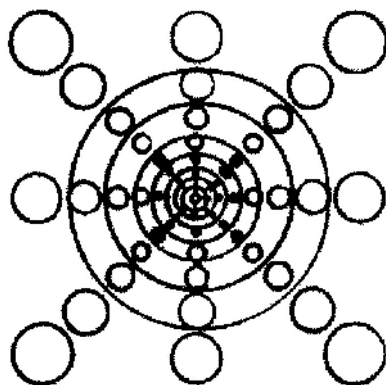
Д-р Сарфати обяснява теорията си по следния начин:

Представете си, че мозъкът ви е компютър, както смята съвременната неврология. Сега си представете, че цялата Вселена е един голям компютър, *мега-компютър*, както смята Джон Лили. След това си представете, че субквантовата сфера, сферата на нареченото от д-р Дейвид Бом „скрити променливи“, е изградена от *мини-мини-компютри*. Е, хардуерът на всеки „компютър“ - Вселената, мозъка ви, субквантовите механизми - е локализиран. Всяка негова част е някъде в пространството-времето, *тук*, а не *там*, *сега*, а не *тогава*. Софтуерът обаче - информацията - е не-локален. Той е *тук*, *там* и *навсякъде*; *сега*, *тогава* и *винаги*.

Най-висшите видове шаманско и йогийско съзнание, изглежда, започват с излизането отвъд непосредственото („излизане от тялото“) и бързото и шеметно още по-широко разпространение към единство с най-малкото и най-голямото, накратко „Космическото съзнание“. Това сякаш е нещото, което задължително ще се случи, ако мозъкът се включи в не-локалната информационна система, предложена от Сарфати и съдържаща се имплицитно в Теоремата на Бел.

Следователно метафизиологичната верига е тази космическа Информационна система. Синхронностите на вериги V-VII са само началните ноти на симфонията от всички взаимосвързани хармонии, откриващи се на онези, които са преживявали Верига VIII в действие. Трудно е да избегнеш хиперболата, когато говориш по такива въпроси, но всичко, което човек може да асоциира с идеята за Единението с Бога - или Единението с „Всичко“, - е част от преживяването в панорамите - отвъд пространството-времето - на тази мета-физиологична верига.

Мистиците заекват, бърборят и бълнуват несвързано, когато се опитват да обсъждат това. Бетховен го казва вместо всички тях - без думи - в четвъртата част на Деветата симфония. Думите на „Ода на радостта“ на Шилер, която Бетховен използва за своята практически свръхчовешка музика, са линейна карта на нивото на третата верига, предаваща единствено основния ключ към многоравнищните значения на „езика“ на равнището на Осмата верига на самата мелодична конструкция, която разпростира цялото съзнание от примитивното биооцеляване до мета-физиологичното космическо сливане.

ЦЯЛАТА СИСТЕМА Е ЕДНА ЦЯЛА СИСТЕМА

МЕТАФИЗИОЛОГИЧНАТА ВЕРИГА

Колела в колела в колела...

Компютрите на д-р Сарфати в компютри в компютри... Съзнанието или информацията, възприети като кохерентна Интелигентност, разширяваща се към безкрайността във всички посоки...

ДЕВЕТНАДЕСЕТА ГЛАВА

ВЪСТАНАЛИЯТ ПРОМЕТЕЙ

Разширяваме се в Пространството и Времето не *заради* капитализма или социализма, а *независимо от* тях. Десният/Левият, Капиталистическият/Социалистическият Истаблишмънт е физиологично неподготвен за нашата възникваща ситуация във Времето и Пространството.

-Ф. М. Есфандайъри, *Upwingers*

Според Патанджали йога има седем „клона“, или както ние бихме казали, седем стъпки или етапа.

Първата е *асана*, която се състои от заемането на дадена поза (обикновено седяща) за дълги периоди от време. Това е опит - казано с нашата терминология — да се стабилизира веригата на биооцеляването, като се удави в монотонност. Седите и седите, и седите, и седите. В крайна сметка достигате „вътрешен мир“ който означава атрофирането на всички фонове нива на „безсъзнателната“ или незабелязаната тревожност за биооцеляването.

Тъй като *асана* е толкова монотонна и бавно работеща и защото войната (бозайническите битки за територия на равнището на втората верига) е така често срещана сред уседналите примати, в други школи се използва алтернативен метод за стабилизиране на веригата на биооцеляването: бойните изкуства. Айкидо, джудо, карате и т. н. са средства за препрограмиране с цел биооцеляване, които без изключение са се появили от подобни на йога мистични школи.

Втората стъпка в класическата йога според Патанджали е *пранаяма*. Вече коментирахме ефикасността на тази дихателна техника за успокояването и омекотяването на емоционалните програми на равнището на втората верига.

(Скоро ще видите, че йога, подобно на промиването на мозъци, започва от долу нагоре, работейки първо върху по-примитивните и по-стари вериги.)

Третата стъпка в йога е *дхарана* или *мантра*. *Дхарана* се състои в *концентриране върху един-единствен образ, например ярко представяне на червен триъгълник, и безмилостно изгонване па всякакви други образи, вербализации или впечатления, които преминават през екрана на съзнанието. На практика това е отвъд силите на повечето ученици, така че мнозинството учители по йога го заместват с мантра*, което е концентрация чрез повторението на едно-единствено изречение, обикновено безсмислено, например „Харе Кришна Харе Кришна Кришна Кришна Харе Харе“ или „Ом тат сат ом“, или нещо подобно.

Всяка от тези практики - *дхарана* или *мантра* - спира „вътрешния монолог“ на третата верига, ако се упорства за достатъчно дълги периоди от време всеки ден.

Западният мистичен еквивалент е Кабала - най-сложната „еврейска шега“, изобретявана някога. Накратко, Кабала изтощава третата, семантичната верига, като я кара да решава непокорни нумерологични и вербални проблеми. Далекосточният еквивалент е дзен-коан, който изпълнява същата функция по не толкова маниакално системен начин като Кабалата, например „Какъв е звукът от пляскането на една ръка?“ Дзен-коаните винаги се комбинират с *дзazen* (седящ дзен), който съчетава прочистващата първата верига *асана* с успокояващото втората верига броене на вдишванията и издишванията (по-слаб вариант на *пранаяма*).

Когато ученикът е постигнал достатъчно откъсване от тревожността на първата верига, емоциите на втората верига и картите на реалността на третата верига чрез *асана*, *пранаяма* и *дхарана* или *мантра*, Патанджали препоръчва практикуването на *яма*. Това включва, но не се ограничава до безбрачие. Крайната цел на *яма* е загубата на всякакъв интерес към социалните и сексуалните аспекти на четвъртата верига, прекратяване на всякаква загриженост за семейните, племенните или обществените въпроси. Постига се чрез себеотричане, което е по-лесно за овладелиите *асана*, *пранаяма* и *дхарана*, но въпреки това изисква силна решителност.

На този етап някои поемат по съкратен път, открит след Патанджали или неизвестен нему, като се заключват в пещери. Такава изолация, както вече беше посочено, способства неимоверно за изличаването на всичките четири хоминидни вериги.

Алтернативата за онези, които не са привлечени нито към безбрачието, нито към отшелничеството, е *Тантра*, създадена в северна Индия горе-долу по времето на Патанджали. Тя просто променя

четвъртата верига чрез церемониална, физиологична и „магическа“ (автохипнотична) експлозия на (удължения) полов акт в невросома-тичното блаженство на петата верига.

За онези, следващи ортодоксалния път на Патанджали, петата верига се запечатва чрез *нияма*, което означава „свръхконтрол“ или „отсъствие на контрол“, бидейки парадоксално състояние на *преднамерена спонтанност*. Не могат да ви научат на *нияма*; само *вие* можете да я усвоите чрез личните си преживявания. Ние издигаме хипотезата, че биоенергиите трябва да се освобождават някъде и след като човек ги е изкарал от първата верига чрез *асана*, от втората - чрез *пранаяма*, от третата - чрез *дхарана* или *мантра*, и от четвъртата верига - *яма*, те експлозивно се извеждат нагоре към невро-соматично просветление на петата верига.

Шестата стъпка в йога според Патанджали е *дхяна*, което означава приблизително „медитация“. *Дхяна* всъщност значи съюз с обекта на екрана на съзнанието, т. е. осъзнаване на цялостното значение на тезата, че *съзнанието и неговото съдържание са функционално идентични*, т. е. отваряне на метапрограмиращата верига. *Всичко* може да е обект на *дхяна*: йогините говорят за осъществяване на *дхяна* върху дърво или куче, точно както мексиканският шаман дон Хуан Матус в книгите на Кастанеда говори за *сливане* с койот или звезда.

Седмата стъпка в йога е *Самадхи*, идващо от *сам* (съюз, сродно с гръцкото *син*) и *Адхис*, господар (сродно с юдейското *Адолай* и гръцкото *Адонис*). Тук Патанджали и неговите последователи влизат в яростен спор: някои твърдят, че има само едно *Самадхи*, а други настояват, че са две, три или много. Тъй като това съответства на отварянето и запечатването на неврогенетичната верига, трябва да подкрепим мнението, че има много *Самадхи* в зависимост от това, кой или колко от божествените архетипове от генетичните архиви се запечатват. Католическите мистици постигат *Самадхи*, като се концентрират върху образа на Девата, суфистите - върху Аллах. Алишър Кроули - върху Пан и т. н., но над това комическата информационна мрежа на осмата верига също може да се запечата, създавайки съюз не просто с всички живи същества и някой ембле-матичен архетип от главната програма на ДНК, но и с неорганичната вселена. За това метафизиологично *Самадхи* от втори порядък Ганди е казал: „Бог е и в скалата - в *скалата*“, а пантеистите от всички традиции са категорично съгласни с канадския психиатър Р. М. Бък, който след собственото си *Самадхи* на Осмата верига споделя, че Вселената „не е мъртва машина, а живо присъствие“.

Казано без заобикалки, тази планета е населена и до голяма степен контролирана от уседнали примати, които не са разумни мъже и жени във всички отношения. Волтер може и да е преувеличавал, когато е казал, че за да се разбере математическото значение на безкрайността, трябва да се разгледа степента на човешката глупост, но ситуацията е почти толкова трагична. Във всяко столетие милиони са били убивани от тъпи лидери или тъпи тълпи по тъпи причини, а странните (случайно запечатани) тунели на реалността, които правят това възможно, продължават да ни управляват и да ни роботизират.

В допълнение глупостта не е изключително притежание на една или друга група: не се нуждаете от „призвание“ за нея така, както имате нужда от него, за да бъдете свещеник. Тя, изглежда, е заразно социосемантично разстройство, което ни сполетява в един или друг момент. Прословути примери могат да се открият и в биографиите на великите. Както вече споменахме, точната оценка за степента на глупостта сред учените проличава от факта, че всяка научна революция има нужда от смяната на едно поколение. По-възрастните учени почти никога не приемат нова теория, колкото и добра да е и революцията е завършена едва когато второ поколение - свободно от старото запечатване - с уязвими неврони запечата новата карта на реалността.

Ако обаче науката - парадигмата на рационалността - е заразена от достатъчно глупост, за да причини това общо изоставане от едно поколение, какво да кажем за политиката, икономиката, религията? Изоставане от порядъка на хиляди години, изглежда, е „нормално“ в тези области. Всъщност именно чрез размисъл върху религиозната история Волтер стига до заключението, че човешката глупост се доближава до безкрайността. Изучаването на политиката едва ли е по-вдъхновяващо. Нека просто обобщим въпроса, като кажем, че глупостта е убила и е хвърлила в затвора повече гении (и повече обикновени хора), изгорила е повече книги, затрила е повече народи и е блокирала прогреса по-ефективно, отколкото всяка друга сила в историята.

Вероятно не е преувеличение да се каже, че глупостта е убила повече хора, отколкото всички болести, познати на медицината и психиатрията, взети заедно.

Интелигентността е способността ефективно да се получава, декодира и предава информация. Глупостта е блокирането на този процес в която и да е точка. Тесногръдието, идеологиите и т. н. блокират способността да се получава информация, роботизираните тунели на реалността блокират способността да се декодират и интегрират нови сигнали, цензурата блокира предаването.

Очевидно, ако интелигентността може да се увеличи, решения на различните сценарии на Страшния съд, който ни заплашва, биха могли да се открият по-бързо.

Ако всеки учен, работещ върху проблема за енергията-ресурсите, може да удвои или да утрои интелигентността си, работата, изискваща 20 години, би могла да се свърши за шест.

Ако човешката глупост по принцип намаляваше, щеше да има по-малко противопоставяне на оригиналното мислене и новите подходи към старите проблеми, по-малко цензура и по-малко фанатизъм.

Ако глупостта намаляваше, по-малко пари щяха да се харчат за такова огромно организирано малоумие като Надпреварата във въоръжаването и щеше да има повече средства за проектите, удължаващи живота.

Няма нищо рационално желателно, което да не може да са постигне по-рано, ако самата рационалност се увеличи. Това на практика е тавтология, но трябва да обмислим нейното следствие:

Работата за постигане на Увеличаване на интелигентността е работа за постигане на всички наши други смислени и струващи си цели.

Физикът, психиатърът и ученикът на Юнг Морис Никъл, както и Гурджиев и езотеричното християнство вярват, че „единствената цел на работата върху съзнанието е да се намали равнището на насилието в света". Това е Проблем Номер Едно на общественото здравеопазване в ядрената епоха - епохата на ядрената мощност, която е много по-голяма от необходимата за унищожаване на неприятеля.

Не говорим за елементарно увеличение на линейния IQ - семантичните умения на нивото на третата верига, а за типовете интелигентност на дясното полукълбо, които Никъл придобива вследствие на юнгианското неврогенетично изследване и метапрограмиращите техники на Гурджиев. Говорим за, да речем, интелигентността на Бетховен, която толкова смущава Ленин, че той не е можел да понася *Апационатата* (Соната 23), защото събуждала у него желанието „да плаче и да гали хората по главата, а ние не бива да ги галим по главата, а да ги удряме силно и да ги караме да се подчиняват". Отчаяно се нуждаем от повече от интелигентността на Бетховен, за да създадем сигнал, който днешните Лениновци не могат да пренебрегнат, сигнал, който ще ги накара да плачат и да спрат да бият хората по главата.

Имаме нужда от повече мисловна дейност и от по-малко оръжия. Бозайническите политически игри на втората верига са остарели с един милион години.

Д-р Нейтън Клайн прогнозира, че скоро ще разполагаме с медикаменти за подобряване на паметта, медикаменти за изтриване на неприятните спомени, медикаменти за засилване или намаляване на всяка емоция, медикаменти за удължаване или скъсяване на детството и т. н. Не е нужно страхотно въображение, за да се предвиди, че такива химикали ще ни позволят по-голям контрол от всякога върху нашите нервни тунели на реалността. Очевидно, хората ще *използват* и ще *злоупотребяват* с тези елексири по множество начини, но най-интелигентните ще ги използват *по най-интелигентния начин*, а именно за увеличаване и интензифициране на своята интелигентност във всяка възможна посока в спектъра ни от осем вериги. И най-главното, те ще ги използват за увеличаване на неврологичната свобода, за отстраняване на дефектите и за препрограмиране на остарелите карти на реалността, за общо разширяване на съзнанието и чувствителността към сигналите и информацията.

Потенциалът за неврологична революция - планетарно Увеличаване на интелигентността - би трябвало да е съвсем ясен за всеки, който има най-елементарно познание за толкова примитивен психеделик като LSD. Един от малко известните факти за изследванията върху LSD през 60-те години е, че най-дългият изследователски проект с LSD в болницата „Спринг Гроув" в Мериленд показва средно 10-процентно увеличение в линейния IQ, както и метапрограмиращите панорами и неврогенетичното пробуждане, популяризирано от обявената извън закона LSD култура и нейните гурута.

И освен това съществува директен кръг на обратна връзка между неврофармакологията и другите науки за мозъка. Както казва Уилям Бъроус, „Всичко, което може да се направи по химически път, може да се постигне и с други средства." Йога плюс биологична обратна¹ връзка дава по-бързо откъсване от старото запечатване, отколкото само йога; хипноза плюс наркотици синергично дават по-голям резултат, отколкото всяко от тях поотделно; Джон Л или повтаря ефектите, предизвикани от LSD, в своите контейнери за изолация и т. н.

Често срещано е паникьорите да ни предупреждават, че пълното въоръжение от синергично взаимодействащи си невронауки, които възникват днес, ще позволи на безскрупулните тирани да промиват мозъците ни по-тотално, отколкото когато и да било преди.

Трябва да осъзнаем, че същата технология, използвана мъдро от интелигентните мъже и жени, може да ни освободи от всяка форма на невротична и ирационална ригидност, да настройва и фокусира нервните ни системи също толкова лесно, колкото настройваме или фокусираме телевизорите си, включвайки и изключвайки всеки канал или верига по наше желание. Това е значението на метапрограмиращото (кибернетично) съзнание.

Защо да сте депресирани, когато можете да сте щастливи, защо да сте глупави, когато можете да сте умни, защо да сте разтревожени, когато можете да сте спокойни? Очевидно, повечето хора са депресирани, глупави и разтревожени през по-голямата част от времето, защото *не разполагат с оръдията*, за да поправят и да коригират увредените, дефектни вериги в нервната си система. Вече придобиваме тези средства и Увеличаването на интелигентността разполага с Принципа на удоволствието, който да го зарежда с гориво. С други думи, колкото по-голяма вътрешна свобода придобивате, толкова повече искате. По-забавно е да сте щастливи, отколкото тъжни, по-приятно е да избирате емоциите си, отколкото те да ви се натрапват от механичните процеси на жлезите с вътрешна секреция, по-голямо

¹ Процес на оригуриране на непосредствена информация на индивида за състоянието на организма му и жизнените процеси, извършващи се в него (например сърдечна дейност и дишане). Тези процеси са основен механизъм за поддържане на хомеостазата. Използват се и на обуславяне и при лечение на нарушения на телесната регулация, напр. хипертония. - Б. ред

удоволствие доставя да решавате проблемите си. отколкото да сте впримчени в тях завинаги.

Накратко, Увеличаването на интелигентността означава интелигентност, която изучава интелигентността (I^1), и първото нещо, открито от интелигентността, изучаваща интелигентността (мозъкът, изучаващ мозъка: метапрограмиране), е, че колкото повече типа интелигентност имате, толкова по-забавно е да развivate още по-фини и чувствителни равнища на съзнание, т. е. още по-висока интелигентност.

В обобщение: Увеличаването на интелигентността е желателно, защото няма проблем, пред който да е изправено човечеството, който или да не е причинен, или да не е значително влошен от преобладаващата глупост (нечувствителност) на биологичния вид: лошо хардуерно сглобени работи, блъскащи се, осакатяващи се или убиващи се един друг.

Увеличаването на интелигентността е постижимо, защото съвременният напредък в невронауката ни показва как да променим всеки запечатан, условен или заучен рефлекс, който ни е ограничавал досега.

Увеличаването на интелигентността е хедонично, защото колкото повече свобода и съзнание постигате, толкова повече искате; толкова по-малко желаете да се хлъзнете обратно към тъпите, слепи, механистични вериги.

Увеличаването на интелигентността може да ускори прогреса ни към премахването на войните и бедността, към откриването на лечение на рака и шизофренията, към постигането на миграция в Космоса и удължаване на живота (давайки ни достатъчно пространство и време, за да постигнем още по-космически нива на съзнанието) или към постигането на всякакви други струващи си труда цели.

Подобно на смъртта и бедността, глупостта е с нас от толкова отдавна, че хората не могат да си представят човешкия живот без нея, но тя бързо излиза от употреба. Колкото и много специални групи по интереси (т. нар. разузнавателни служби, рекламни дейци, тирани, свещеници и т. н.) да се облагодетелстват от глупостта, човечеството като цяло ще спечели повече от нейното унищожаване.

Приблизително 50% от човешката раса все още не се е развила напълно до нивото на третата верига. С други думи, макар че могат да разменят примитивни сигнали и да боравят с примитивни артефакти, те все още действат на равнището на бозайническата емоционална верига и пред-бозайническата верига на биооцеляването.

Нют Гингрич² е лидерът им днес в САЩ. Типовете на третата верига не могат да разберат това и го разглеждат като нещо зловещо, но то е просто бозайническо поведение в глутницата. Гингрич е типичният лидер на приматите: шумовете, които издава и които изглеждат безсмислени на Рационалиста на третата верига, са незабавно смислени за териториално-емоционално-патриотичните умове на мнозинството примати.

Други 20% са „отговорни, интелигентни възрастни“ с напълно развита трета и четвърта верига. Те прекарват по-голямата част от времето си в *притеснения*, защото преобладаващо приматните параметри на човешкото общество им изглеждат абсурдни, безнравствени и все по-опасни.

Още 20% са невросоматични адепти. Морализаторите на четвъртата верига ги отхвърлят като „мистици“, „космически клинични случаи“, „луди“, „Аз-поколение“, „безотговорни хедонисти“ и т. н.

Повечето от адептите на петата верига (конспирацията „Водолей“) са усвоили изкуствата на Джойс: „мълчание, изгнание, лукавство“ - те са невидими. Други са насочили таланта си към „лечение чрез вярата“ или различни окултни фокуси от този вид и много внимават да не казват на клиентите си, че местната идеология, нравственост и тунел на реалността са това, което първоначално ги е разболяло. Те дават „добра енергия“ и разумно избягват конфликта с моралните и идеологическите „власти“.

Други 5% имат неврогенетично съзнание и функционират като катализатори на Еволюцията - слуги на Жизнената сила по терминологията на Шоу. Техният „Бог“ е Пан (живот), а целта им - безсмъртието.

Три процента са овладели метапрограмиращата верига и изграждат това, което Гурджиев нарича „Кръг на съзнанието на човечеството“. Те са *Свободни масони* в първоначалния смисъл на този очернен термин: съсздатели на бъдещи реалности.

Само 2% са невро-квантови адепти и са надскочили напълно категориите пространство-време.

Всички тези оценки са приблизителни.

По-новите вериги (невросоматичното блаженство, неврогенетичното „Атман“-съзнание, игрите на метапрограмирането на реалността, не-локалното „космическо“ съзнание) трябва да имат *някаква* функция.

Можем само да гадаем, че те ни подготвят за нашата нова ситуация в пространството-времето след колонизацията на Космоса, след дълголетието и безсмъртието, след като Факторът ускорение още повече увеличи скоростта си.

Инженерите оценяват мотора по обороти на секунда. Гледайки човешката история от гледна точка на тази метафора, ясно виждаме, че:

В Каменната епоха този фактор на ускорението едва е започвал да действа. Вероятно бихме могли да оценяваме промяната тогава в обороти на Ю хиляди години.

С революцията на неолита и урбанизацията малко след това скоростта е започнала да се покачва. От този момент нататък можем да говорим от гледна точка на обороти на хилядолетие.

¹ Игра на думи от английското *intelligence* - разузнаване, но и интелигентност -Б. пр

² Говорителят на Камарата на представителите след изборите през 1944 г., които дават на САЩ републикански Конгрес. - Б. пр.

След Галилей оборотите на век стават нормалната скорост на промяна.

През този век сме се придвижили към обороти на поколение.

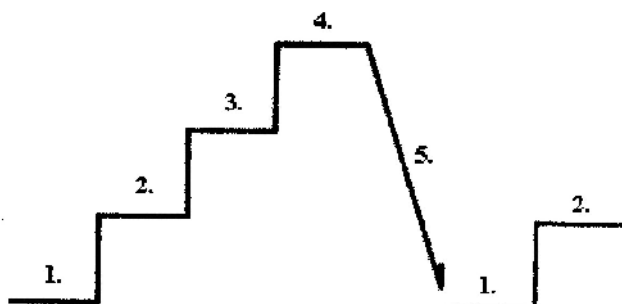
Сега очевидно се придвижваме към ускорение на оборотите на десетилетие.

По времето, когато Революцията на съзнанието ще достигне апогея си, Хапчето за дълголетие стане общо достъпно, клонирането - нормално, а всички идеи в тази книга, включително и най-щурите и радикалните, започнат да изглеждат старомодни и отживели, т. е. около 2005 г., вероятно все повече ще свикваме да мислим от гледна точка на обороти на година.

Няма причини да приемате тунела на реалността на тази книга като нещо окончателно. Ако наистина разбирате посланието, ще изобретите по-голямо и по-добро Бъдеще, отколкото предлагам аз. Както казва Барбара Маркс Хъбард:

БЪДЕЩЕТО СЪЩЕСТВУВА
ПЪРВО ВЪВ ВЪОБРАЖЕНИЕТО,
ПОСЛЕ ВЪВ ВОЛЯТА,
А СЛЕД ТОВА В РЕАЛНОСТТА

ПРИЛОЖЕНИЕ

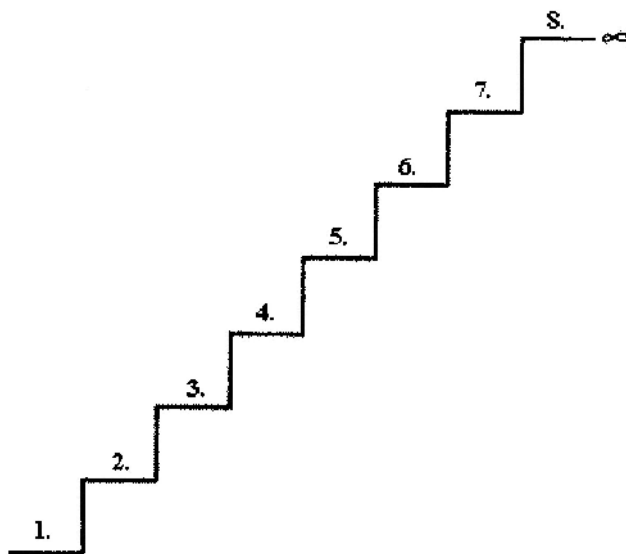

Робърт Антон Уилсън

Неврогенетичният сценарий, цикличен аспект:

1. Безпомощно бебе (Верига I).
2. Ходещо-борещо се-съревноваващо се дете (Верига II).
3. Използващо думите и оръдията по-голямо дете (Верига III).
4. Запечатване-обуславяне на секулната верига (IV) в уседналото родителство.
5. Възпроизводство и... цикълът продължава...

„... техните изменения и техните бракове, и техните погребения и техните естествени подбори...“
- Джеймс Джойс, *Finnegans Wake*

Неврогенетичният сценарий, аспект на издигащата се нагоре спираля:

1. Примитивни организми; повтаря се накратко в младенчеството.
2. Борба на гръбначните, повтаря се накратко в детството.
3. Семантично-технологично учене, повтаря се накратко в училище.
4. Социо-сексуален домашен живот.

5. Невросоматично блаженство, предвкусващо нулевата гравитация и Миграцията в Космоса.
6. Неврогенетична визия, предвкусващо Дълголетие-Безсмъртието.
7. Метапрограмиращи умения, предвкусващи Интензификацията на интелигентността.
8. Метафизиологична космическа визия, предвкусваща... КАКВО?